

Az Európai Unió Hivatalos Lapja

L 342

Magyar nyelvű kiadás

Jogszabályok

60. évfolyam

2017. december 21.

Tartalom

II Nem jogalkotási aktusok

RENDELETEK

- ★ **A Bizottság (EU) 2017/2404 végrehajtási rendelete (2017. december 20.) a „Maasvallei Limburg” (OEM) elnevezés oltalmának az 1308/2013/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet 99. cikke alapján történő megadásáról** 1
- ★ **A Bizottság (EU) 2017/2405 végrehajtási rendelete (2017. december 20.) a „Picpoul de Pinet” (OEM) elnevezés oltalmának az 1308/2013/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet 99. cikke alapján történő megadásáról** 3
- A Bizottság (EU) 2017/2406 végrehajtási rendelete (2017. december 20.) a sertéshúságazatra vonatkozóan a 442/2009/EK rendelettel megnyitott vámkontingensek keretében a 2018. április 1-jétől június 30-ig terjedő alidőszakra megállapított mennyiséghez hozzáadandó mennyiségek meghatározásáról 4
- A Bizottság (EU) 2017/2407 végrehajtási rendelete (2017. december 20.) a tojás- és tojásfehérjeágazatra vonatkozóan az 539/2007/EK rendelettel megnyitott vámkontingensek keretében 2017. december 1. és 7. között benyújtott behozatali engedély-kérelmekben szereplő mennyiségekre alkalmazandó elosztási együttható megállapításáról és a 2018. április 1-től június 30-ig terjedő alidőszakra megállapított mennyiséghez hozzáadandó mennyiségek meghatározásáról 6

HATÁROZATOK

- ★ **A Tanács (EU) 2017/2408 végrehajtási határozata (2017. december 18.) a Lett Köztársaságnak a közös hozzáadottértékadó-rendszerről szóló 2006/112/EK irányelv 287. cikkétől eltérő különös intézkedés alkalmazására történő felhatalmazásáról** 8
- ★ **A Tanács (EU) 2017/2409 végrehajtási határozata (2017. december 18.) az Észak-Svédország egyes területein található háztartások és szolgáltató társaságok által felhasznált villamos energiára vonatkozó kedvezményes jövedékiadó-mérték alkalmazásának Svédország számára, a 2003/96/EK irányelv 19. cikkének megfelelően történő engedélyezéséről** 10

HU

Azok a jogi aktusok, amelyek címe normál szedéssel jelenik meg, a mezőgazdasági ügyek napi intézésére vonatkoznak, és rendszerint csak korlátozott ideig maradnak hatályban.

Valamennyi más jogszabály címét vastagon szedik, és előtte csillag szerepel.

★ A Bizottság (EU) 2017/2410 végrehajtási határozata (2017. december 20.) a 2006/415/EK és a 2007/25/EK határozatnak, valamint a 2013/657/EU végrehajtási határozatnak a magas patogenitású madárinfluenzával kapcsolatos egyes védekezési intézkedések tekintetében történő módosításáról (az értesítés a C(2017) 8969. számú dokumentummal történt) ⁽¹⁾	13
★ A Bizottság (EU) 2017/2411 végrehajtási határozata (2017. december 20.) az egyes tagállamokban előforduló afrikai sertéspestissel kapcsolatos járványügyi intézkedésekről szóló 2014/709/EU végrehajtási határozat mellékletének módosításáról (az értesítés a C(2017) 8988. számú dokumentummal történt) ⁽¹⁾	17
★ A Bizottság (EU) 2017/2412 végrehajtási határozata (2017. december 20.) az egyes tagállamokban a magas patogenitású madárinfluenza kitörésével kapcsolatos védintézkedésekről szóló (EU) 2017/247 végrehajtási határozat mellékletének módosításáról (az értesítés a C(2017) 9014. számú dokumentummal történt) ⁽¹⁾	29

III Egyéb jogi aktusok

EURÓPAI GAZDASÁGI TÉRSÉG

★ Az EFTA Felügyeleti Hatóság 3/17/COL határozata (2017. január 18.) az állami támogatások területére vonatkozó eljárási és anyagi szabályoknak az Európai Gazdasági Térségről szóló megállapodás 61. cikkének (1) bekezdésében említett állami támogatás fogalmáról szóló új iránymutatás bevezetésével százkettedik alkalommal történő módosításáról [2017/2413]	35
--	----

Helyesbítések

★ Helyesbítés az anyagok és keverékek osztályozásáról, címkézéséről és csomagolásáról szóló 1272/2008/EK európai parlamenti és tanácsi rendeletnek a műszaki és tudományos fejlődéshez való hozzáigazítása céljából történő módosításáról szóló, 2017. május 4-i (EU) 2017/776 bizottsági rendelethez (HL L 116., 2017.5.5.)	85
★ Helyesbítés az <i>in vitro</i> diagnosztikai orvostechnikai eszközökről, valamint a 98/79/EK irányelv és a 2010/227/EU bizottsági határozat hatályon kívül helyezéséről szóló, 2017. április 5-i (EU) 2017/746 európai parlamenti és tanácsi rendelethez (HL L 117., 2017.5.5.)	97

⁽¹⁾ EGT-vonatkozású szöveg.

II

(Nem jogalkotási aktusok)

RENDELETEK

A BIZOTTSÁG (EU) 2017/2404 VÉGREHAJTÁSI RENDELETE

(2017. december 20.)

a „Maasvallei Limburg” (OEM) elnevezés oltalmának az 1308/2013/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet 99. cikke alapján történő megadásáról

AZ EURÓPAI BIZOTTSÁG,

tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződésre,

tekintettel a mezőgazdasági termékpiacok közös szervezésének létrehozásáról és a 922/72/EGK, a 234/79/EGK, az 1037/2001/EK és az 1234/2007/EK tanácsi rendelet hatályon kívül helyezéséről szóló, 2013. december 17-i 1308/2013/EU európai parlamenti és tanácsi rendeletre ⁽¹⁾ és különösen annak 99. cikkére,

mivel:

- (1) Az 1308/2013/EU rendelet 97. cikke (2) és (3) bekezdésének megfelelően a Bizottság megvizsgálta a Belgium és Hollandia által a „Maasvallei Limburg” elnevezés bejegyzésére vonatkozóan benyújtott kérelmet, majd közzétette az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* ⁽²⁾.
- (2) A Bizottsághoz nem érkezett az 1308/2013/EU rendelet 98. cikke szerinti kifogásolási nyilatkozat.
- (3) Az 1308/2013/EU rendelet 99. cikkének megfelelően a „Maasvallei Limburg” elnevezést oltalomban kell részesíteni, és be kell jegyezni a szóban forgó rendelet 104. cikkében említett nyilvántartásba.
- (4) Az e rendeletben előírt intézkedések összhangban vannak a mezőgazdasági piacok közös szervezésével foglalkozó bizottság véleményével,

ELFOGADTA EZT A RENDELETET:

1. cikk

A „Maasvallei Limburg” (OEM) elnevezés oltalomban részesül.

2. cikk

Ez a rendelet az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való kihirdetését követő huszadik napon lép hatályba.

⁽¹⁾ HL L 347., 2013.12.20., 671. o.

⁽²⁾ HL C 278., 2017.8.22., 4. o.

Ez a rendelet teljes egészében kötelező és közvetlenül alkalmazandó valamennyi tagállamban.

Kelt Brüsszelben, 2017. december 20-án.

a Bizottság részéről

az elnök

Jean-Claude JUNCKER

A BIZOTTSÁG (EU) 2017/2405 VÉGREHAJTÁSI RENDELETE**(2017. december 20.)****a „Picpoul de Pinet” (OEM) elnevezés oltalmának az 1308/2013/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet 99. cikke alapján történő megadásáról**

AZ EURÓPAI BIZOTTSÁG,

tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződésre,

tekintettel a mezőgazdasági termékpiacok közös szervezésének létrehozásáról és a 922/72/EGK, a 234/79/EGK, az 1037/2001/EK és az 1234/2007/EK tanácsi rendelet hatályon kívül helyezéséről szóló, 2013. december 17-i 1308/2013/EU európai parlamenti és tanácsi rendeletre ⁽¹⁾ és különösen annak 99. cikkére,

mivel:

- (1) A Bizottság az 1308/2013/EU rendelet 97. cikkének (2) és (3) bekezdésével összhangban megvizsgálta Franciaországnak a „Picpoul de Pinet” elnevezés bejegyzésére irányuló kérelmét. A Bizottság megállapította, hogy az 1308/2013/EU rendelet 93. és 96. cikkében, 97. cikkének (1) bekezdésében, valamint 100., 101. és 102. cikkében foglalt feltételek teljesültek. Megállapította továbbá, hogy hagyományos használatára való tekintettel az oltalom a „Picpoul de Pinet” összetett elnevezés egészére megadható, fenntartva a kifogásolás lehetőségét. A Bizottság ezenkívül úgy ítélte meg, hogy az elnevezés bejegyzése – az Unió jogrendjében alkalmazandó elvek és szabályok betartása mellett – nem jelent akadályt a „piquepoul” szőlőfajta nevének és a név szinonimáinak használatára nézve, mivel a szóban forgó név se nem tartalmazza a „Picpoul de Pinet” elnevezést, se nem áll abból, és alapvetően nem utal az elnevezés földrajzi elemére; így az 1308/2013/EU rendelet 100. cikke (3) bekezdésének első albekezdésében foglalt feltételek nem teljesülnek. Mindezek után a Bizottság a bejegyzésre irányuló kérelmet közzétette az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* ⁽²⁾.
- (2) A Bizottsághoz nem érkezett az 1308/2013/EU rendelet 98. cikke szerinti kifogásolási nyilatkozat.
- (3) Az 1308/2013/EU rendelet 99. cikkének megfelelően a „Picpoul de Pinet” elnevezést oltalomban kell részesíteni és be kell jegyezni a szóban forgó rendelet 104. cikke szerinti nyilvántartásba.
- (4) Az e rendeletben előírt intézkedések összhangban vannak a mezőgazdasági piacok közös szervezésével foglalkozó bizottság véleményével,

ELFOGADTA EZT A RENDELETET:

1. cikk

A „Picpoul de Pinet” (OEM) elnevezés oltalomban részesül.

2. cikkEz a rendelet az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való kihirdetését követő huszadik napon lép hatályba.

Ez a rendelet teljes egészében kötelező és közvetlenül alkalmazandó valamennyi tagállamban.

Kelt Brüsszelben, 2017. december 20-án.

a Bizottság részéről

az elnök

Jean-Claude JUNCKER

⁽¹⁾ HL L 347., 2013.12.20., 671. o.⁽²⁾ HL C 253., 2017.8.4., 4. o.

A BIZOTTSÁG (EU) 2017/2406 VÉGREHAJTÁSI RENDELETE**(2017. december 20.)**

a sertéshúságazatra vonatkozóan a 442/2009/EK rendelettel megnyitott vámkontingensek keretében a 2018. április 1-jétől június 30-ig terjedő alidőszakra megállapított mennyiséghez hozzáadandó mennyiségek meghatározásáról

AZ EURÓPAI BIZOTTSÁG,

tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződésre,

tekintettel a mezőgazdasági termékpiacok közös szervezésének létrehozásáról és a 922/72/EGK, a 234/79/EGK, az 1037/2001/EK és az 1234/2007/EK tanácsi rendelet hatályon kívül helyezéséről szóló, 2013. december 17-i 1308/2013/EU európai parlamenti és tanácsi rendeletre ⁽¹⁾ és különösen annak 188. cikke (2) és (3) bekezdésére,

mivel:

- (1) A 442/2009/EK bizottsági rendelet ⁽²⁾ éves vámkontingenseket nyitott meg a sertéshús-ágazati termékek behozatalára vonatkozóan. Az említett rendelet I. mellékletének B. részében felsorolt kontingensek kezelése a kérelmek egyidejű vizsgálatának módszere szerint történik.
- (2) A 2017. december 1. és 7. között a 2018. január 1-jétől március 31-ig terjedő alidőszakra benyújtott behozataliengedély-kérelmek a rendelkezésre állónál kisebb mennyiségre vonatkoznak. Ezért helyénvaló meghatározni azokat a mennyiségeket, amelyekre nem nyújtottak be kérelmet, és e mennyiségeket hozzá kell adni a következő kontingens-alidőszakra megállapított mennyiségekhez.
- (3) Az intézkedés hatékonyságának biztosítása érdekében indokolt, hogy e rendelet az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való kihirdetésének napján lépjen hatályba,

ELFOGADTA EZT A RENDELETET:

1. cikk

Azok a mennyiségek, amelyekre a 442/2009/EK rendelet alapján nem nyújtottak be behozataliengedély-kérelmet, és amelyeket ezért hozzá kell adni a 2018. április 1-jétől június 30-ig terjedő alidőszakra megállapított mennyiségekhez, e rendelet mellékletében szerepelnek.

2. cikk

Ez a rendelet az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való kihirdetésének napján lép hatályba.

Ez a rendelet teljes egészében kötelező és közvetlenül alkalmazandó valamennyi tagállamban.

Kelt Brüsszelben, 2017. december 20-án.

a Bizottság részéről,

az elnök nevében,

Jerzy PLEWA

főigazgató

Mezőgazdasági és Vidékfejlesztési Főigazgatóság

⁽¹⁾ HL L 347., 2013.12.20., 671. o.

⁽²⁾ A Bizottság 2009. május 27-i 442/2009/EK rendelete a sertéshúságazatra vonatkozó közösségi vámkontingensek megnyitásáról és kezeléséről (HL L 129., 2009.5.28., 13. o.).

MELLÉKLET

Tételszám	A 2018. április 1-jétől június 30-ig terjedő alidőszakra rendelkezésre álló mennyiségekhez hozzáadandó, nem kérelmezett mennyiségek (kg-ban)
09.4038	25 693 750
09.4170	3 691 500

A BIZOTTSÁG (EU) 2017/2407 VÉGREHAJTÁSI RENDELETE**(2017. december 20.)**

a tojás- és tojásfehérje-ágazatra vonatkozóan az 539/2007/EK rendelettel megnyitott vámkontingensek keretében 2017. december 1. és 7. között benyújtott behozataliengedély-kérelmekben szereplő mennyiségekre alkalmazandó elosztási együttható megállapításáról és a 2018. április 1-től június 30-ig terjedő alidőszakra megállapított mennyiséghez hozzáadandó mennyiségek meghatározásáról

AZ EURÓPAI BIZOTTSÁG,

tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződésre,

tekintettel a mezőgazdasági termékpiacok közös szervezésének létrehozásáról, és a 922/72/EGK, a 234/79/EGK, az 1037/2001/EK és az 1234/2007/EK tanácsi rendelet hatályaon kívül helyezéséről szóló, 2013. december 17-i 1308/2013/EU európai parlamenti és tanácsi rendeletre ⁽¹⁾ és különösen annak 188. cikkére,

mivel:

- (1) Az 539/2007/EK bizottsági rendelet ⁽²⁾ éves vámkontingenseket nyitott meg a tojás- és tojásfehérje-ágazati termékek behozatalára vonatkozóan.
- (2) A 2017. december 1. és 7. között a 2018. január 1-től március 31-ig terjedő alidőszakra benyújtott behozataliengedély-kérelmek egyes kontingensek tekintetében a rendelkezésre állónál nagyobb mennyiségre vonatkoznak. Ezért helyénvaló az igényelt mennyiségekre alkalmazandó, az 1301/2006/EK bizottsági rendelet ⁽³⁾ 7. cikke (2) bekezdésének megfelelően kiszámított elosztási együttható rögzítésével meghatározni, hogy a behozatali engedélyek milyen mennyiségekre bocsáthatók ki.
- (3) A 2017. december 1. és 7. között a 2018. január 1-től március 31-ig terjedő alidőszakra benyújtott behozataliengedély-kérelmek egyes kontingensek tekintetében a rendelkezésre állónál kisebb mennyiségre vonatkoznak. Ezért helyénvaló meghatározni azokat a mennyiségeket, amelyekre nem nyújtottak be kérelmet, és e mennyiségeket hozzá kell adni a következő kontingens-alidőszakra megállapított mennyiségekhez.
- (4) Az intézkedés hatékonyságának biztosítása érdekében indokolt, hogy e rendelet az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való kihirdetésének napján lépjen hatályba,

ELFOGADTA EZT A RENDELETET:

1. cikk

(1) Az 539/2007/EK rendelet alapján a 2018. január 1-től március 31-ig terjedő alidőszakra benyújtott behozataliengedély-kérelmekben szereplő mennyiségekre az e rendelet mellékletében megállapított elosztási együtthatót kell alkalmazni

(2) Azok a mennyiségek, amelyekre az 539/2007/EK rendelet alapján nem nyújtottak be behozataliengedély-kérelmet, és amelyeket ezért hozzá kell adni a 2018. április 1-től június 30-ig terjedő alidőszakra megállapított mennyiségekhez, e rendelet mellékletében szerepelnek.

2. cikk

Ez a rendelet az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való kihirdetése napján lép hatályba.

⁽¹⁾ HL L 347., 2013.12.20., 671. o..

⁽²⁾ A Bizottság 2007. május 15-i 539/2007/EK rendelete a tojáságazatra és a tojásfehérjére vonatkozó vámkontingensek megnyitásáról és kezeléséről (HL L 128., 2007.5.16., 19. o.).

⁽³⁾ A Bizottság 2006. augusztus 31-i 1301/2006/EK rendelete az importengedélyek rendszere alá tartozó mezőgazdasági termékek behozatali vámkontingenseinek kezelésére vonatkozó közös szabályok megállapításáról (HL L 238., 2006.9.1., 13. o.).

Ez a rendelet teljes egészében kötelező és közvetlenül alkalmazandó valamennyi tagállamban.

Kelt Brüsszelben, 2017. december 20-án.

a Bizottság részéről,

az elnök nevében,

Jerzy PLEWA

főigazgató

Mezőgazdasági és Vidékfejlesztési Főigazgatóság

MELLÉKLET

Tételszám	A 2018. január 1-től 2018. március 31-ig terjedő alidőszakra benyújtott kérelmekre alkalmazandó elosztási együttható (%-ban)	A 2018. április 1-től június 30-ig terjedő alidőszakra rendelkezésre álló mennyiségekhez hozzáadandó, nem kérelmezett mennyiségek (kg-ban, héjastojás-egyenértékben)
09.4015	—	105 912 000
09.4401	99,823823	0
09.4402	—	10 545 000

HATÁROZATOK

A TANÁCS (EU) 2017/2408 VÉGREHAJTÁSI HATÁROZATA

(2017. december 18.)

a Lett Köztársaságnak a közös hozzáadottértékadó-rendszerről szóló 2006/112/EK irányelv 287. cikkétől eltérő különös intézkedés alkalmazására történő felhatalmazásáról

AZ EURÓPAI UNIÓ TANÁCSA,

tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződésre,

tekintettel a közös hozzáadottértékadó-rendszerről szóló, 2006. november 28-i 2006/112/EK tanácsi irányelvre ⁽¹⁾ és különösen annak 395. cikkére,

tekintettel az Európai Bizottság javaslatára,

mivel:

- (1) A 2006/112/EK irányelv 287. cikkének 10. pontja alapján Lettország a hozzáadottérték-adó (héta) alóli mentességet biztosíthat azoknak az adóalanyoknak, amelyek éves árbevétele nem haladja meg 17 200 EUR nemzeti valutában kifejezett, Lettország csatlakozása napján érvényes átváltási árfolyamon számított ellenértékét.
- (2) A 2010/584/EU tanácsi végrehajtási határozattal ⁽²⁾ Lettország felhatalmazást kapott arra, hogy eltérő intézkedést alkalmazzon, és így 2013. december 31-ig adómentességet biztosítson azon adóalanyoknak, amelyek éves árbevétele nem haladja meg az 50 000 EUR-t. Ezt az intézkedést meghosszabbította a 2014/796/EU tanácsi végrehajtási határozat ⁽³⁾, amely 2017. december 31-én hatályát veszti.
- (3) A Bizottságnál 2017. július 3-án iktatott levelében Lettország a 2006/112/EK irányelv 287. cikkének 10. pontjától való eltérés folytatására, valamint a mentesség értékhatárának 40 000 EUR-ra történő csökkentésére irányuló különös intézkedés (a továbbiakban: a különös intézkedés) alkalmazására kért felhatalmazást.
- (4) A 2006/112/EK irányelv 395. cikkének (2) bekezdésével összhangban a Bizottság 2017. szeptember 13-án kelt levelében tájékoztatta a többi tagállamot Lettország kérelméről. A Bizottság 2017. szeptember 14-én kelt levelében értesítette Lettországot arról, hogy birtokában van a kérelem elbírálásához szükséges valamennyi információnak.
- (5) Tekintettel arra, hogy a különös intézkedés következtében csökkenni fognak a kisvállalkozások héakötelezettségei, Lettországot fel kell hatalmazni a különös intézkedés meghatározott ideig – 2020. december 31-ig – történő alkalmazására. Továbbra is lehetővé kell tenni, hogy az adóalanyok az általános héaszabályozást válasszák.
- (6) A Lettország által szolgáltatott információk alapján a különös intézkedés a végső fogyasztói szinten beszedett adóbevétel teljes összegét elhanyagolható mértékben fogja befolyásolni.
- (7) mivel a 2006/112/EK irányelv kisvállalkozásokra vonatkozó különös szabályozást tartalmazó 281–294. cikke felülvizsgálat tárgyát képezi, lehetséges, hogy 2020. december 31-ig hatályba lép egy, az említett rendelkezéseket módosító irányelv.
- (8) A különös intézkedés nem érinti az Unió hozzáadottérték-adóból származó saját forrásait, mivel Lettország az 1553/89/EGK, Euratom tanácsi rendelet ⁽⁴⁾ 6. cikkével összhangban kompenzációs számítást fog végezni,

⁽¹⁾ HL L 347., 2006.12.11., 1. o.

⁽²⁾ A Tanács 2010/584/EU végrehajtási határozata (2010. szeptember 27.) a közös hozzáadottértékadó-rendszerről szóló 2006/112/EK irányelv 287. cikkétől eltérő különös intézkedés alkalmazásának a Lett Köztársaság részére történő engedélyezéséről (HL L 256., 2010.9.30., 29. o.).

⁽³⁾ A Tanács 2014/796/EU végrehajtási határozata (2014. november 7.) a közös hozzáadottértékadó-rendszerről szóló 2006/112/EK irányelv 287. cikkétől eltérő különös intézkedés alkalmazásának a Lett Köztársaság számára történő engedélyezéséről (HL L 330., 2014.11.15., 46. o.).

⁽⁴⁾ A Tanács 1553/89/EGK, Euratom rendelete (1989. május 29.) a hozzáadottérték-adóból származó saját források beszedésének végleges egységes rendszeréről (HL L 155., 1989.6.7., 9. o.).

ELFOGADTA EZT A HATÁROZATOT:

1. cikk

A 2006/112/EK irányelv 287. cikkének 10. pontjától eltérve a Lett Köztársaság felhatalmazást kap arra, hogy mentesítse a hía alól azokat az adóalanyokat, amelyek éves árbevétele nem haladja meg a 40 000 EUR-t.

2. cikk

Ez a határozat a róla szóló értesítés napján lép hatályba.

Ezt a határozatot 2018. január 1-jétől 2020. december 31-ig vagy – ha a 2006/112/EK irányelv 281–294. cikkét módosító irányelv 2020. december 31-nél korábban lép hatályba – a 2006/112/EK irányelv 281–294. cikkét módosító irányelv hatálybalépésének időpontjáig kell alkalmazni.

3. cikk

Ennek a határozatnak a Lett Köztársaság a címzettje.

Kelt Brüsszelben, 2017. december 18-án.

a Tanács részéről
az elnök
K. SIMSON

A TANÁCS (EU) 2017/2409 VÉGREHAJTÁSI HATÁROZATA**(2017. december 18.)**

az Észak-Svédország egyes területein található háztartások és szolgáltató társaságok által felhasznált villamos energiára vonatkozó kedvezményes jövedékiadó-mérték alkalmazásának Svédország számára, a 2003/96/EK irányelv 19. cikkének megfelelően történő engedélyezéséről

AZ EURÓPAI UNIÓ TANÁCSA,

tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződésre,

tekintettel az energiatermékek és a villamos energia közösségi adóztatási keretének átszervezéséről szóló, 2003. október 27-i 2003/96/EK tanácsi irányelvre ⁽¹⁾ és különösen annak 19. cikkére,

tekintettel az Európai Bizottság javaslatára,

mivel:

- (1) A 2012/47/EU tanácsi végrehajtási határozat ⁽²⁾ a 2003/96/EK irányelv 19. cikke alapján engedélyezte Svédország számára, hogy 2017. december 31-ig kedvezményes jövedékiadó-mértéket alkalmazzon az Észak-Svédország egyes területein található háztartások és szolgáltató társaságok (a továbbiakban: a kedvezményezettek) által felhasznált villamos energiára.
- (2) 2017. május 10-én kelt levelében Svédország engedélyt kért arra, hogy további hatéves időtartamra, 2023. december 31-ig kedvezményes jövedékiadó-mértéket alkalmazzon a kedvezményezettek által felhasznált villamos energiára. A kedvezmény tervezett maximális mértéke 96 SEK/MWh. 2017. szeptember 1-jén kelt levelében Svédország további információkat és magyarázatokat küldött.
- (3) Az érintett földrajzi területeken a fűtési költségek a hosszabb fűtési szezon miatt átlagosan 30 %-kal magasabbak, mint az ország többi részén. A kedvezményezettek által felhasznált villamos energia költségeinek csökkentése ezért mérsékli az Észak-Svédországban, illetve az ország többi részén élő fogyasztók általános fűtési költségei közötti különbséget. Az intézkedés ezért hozzájárul a regionális és kohéziós szakpolitikai célkitűzések teljesítéséhez. Az adókedvezmény nem haladhatja meg a fogyasztók által az érintett földrajzi területeken viselt fűtési egységátléptéket kompenzálásához szükséges mértéket.
- (4) A kedvezményes jövedékiadó-mértéknek meg kell haladnia a 2003/96/EK irányelv 10. cikkében előírt minimum mértéket.
- (5) Tekintettel a kedvezménnyel érintett területek távoli elhelyezkedésére és arra, hogy a kedvezmény nem haladhatja meg az észak-svédországi fűtési többletköltségeket, továbbá arra, hogy az intézkedés a háztartásokra és a szolgáltató társaságokra korlátozódik, az intézkedés várhatóan nem eredményezi a verseny jelentős torzulását vagy a tagállamok közötti kereskedelem megváltozását.
- (6) Az intézkedés ezért a belső piac megfelelő működése és a tisztességes verseny biztosítása szempontjából elfogadható. Az intézkedés összeegyeztethető az Unió egészségügyi, környezetvédelmi, energiaügyi és közlekedési szakpolitikájával is.
- (7) A 2003/96/EK irányelv 19. cikkének (2) bekezdésére tekintettel az említett cikk alapján megadott engedélyeket szigorú időkerethez kell kötni. Annak érdekében, hogy a kedvezményezettek számára megfelelő bizonyosságot lehessen nyújtani, az engedélyt hat évre kell megadni. Ez a határozat nem érinti az állami támogatásokra vonatkozó uniós szabályok alkalmazását.
- (8) A 2012/47/EU határozat értelmében megadott engedélynek továbbra is alkalmazandónak kell lennie, hogy az említett határozat hatályának lejártá és e határozat hatálybalépése között ne támadjon időbeli szakadás,

⁽¹⁾ HL L 283., 2003.10.31., 51. o.

⁽²⁾ A Tanács 2012/47/EU végrehajtási határozata (2012. január 24.) Svédország részére kedvezményes adómérték alkalmazásának az Észak-Svédország egyes területein található háztartások és szolgáltató társaságok által felhasznált villamos energia tekintetében, a 2003/96/EK irányelv 19. cikkének megfelelően történő engedélyezéséről (HL L 26., 2012.1.28., 33. o.).

ELFOGADTA EZT A HATÁROZATOT:

1. cikk

(1) Svédország engedélyt kap arra, hogy kedvezményes jövedékiadó-mértéket alkalmazzon a mellékletben felsorolt településeken található háztartások és szolgáltató társaságok által felhasznált villamos energiára.

Ezen, a villamos energiára vonatkozó általános nemzeti jövedékiadó-mértékhez képest nyújtott kedvezmény nem haladhatja meg a Svédország többi részéhez viszonyítva az északi elhelyezkedés miatt jelentkező fűtési többletköltség kompenzálásához szükséges mértéket, és nem haladhatja meg a 96 SEK/MWh-t.

(2) A kedvezményes adómértéknek meg kell felelnie a 2003/96/EK irányelv által előírt követelményeknek és különösen az említett irányelv 10. cikkében előírt minimum adómértéknek.

2. cikk

Ez a határozat a róla szóló értesítés napján lép hatályba.

Ez a határozat 2018. január 1-jétől 2023. december 31-ig alkalmazandó.

3. cikk

Ennek a határozatnak a Svéd Királyság a címzettje.

Kelt Brüsszelben, 2017. december 18-án.

a Tanács részéről
az elnök
K. SIMSON

MELLÉKLET

Régió	Település
Norrbottens län	Minden település
Västerbottens län	Minden település
Jämtlands län	Minden település
Västernorrlands län	Sollefteå, Ånge, Örnköldsvik
Gävleborgs län	Ljusdal
Dalarnas län	Malung-Sälen, Mora, Orsa, Älvdalen
Värmlands län	Torsby

A BIZOTTSÁG (EU) 2017/2410 VÉGREHAJTÁSI HATÁROZATA**(2017. december 20.)****a 2006/415/EK és a 2007/25/EK határozatnak, valamint a 2013/657/EU végrehajtási határozatnak a magas patogenitású madárinfluenzával kapcsolatos egyes védekezési intézkedések tekintetében történő módosításáról***(az értesítés a C(2017) 8969. számú dokumentummal történt)***(EGT-vonatkozású szöveg)**

AZ EURÓPAI BIZOTTSÁG,

tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződésre,

tekintettel a belső piac megvalósításának céljával a Közösségen belüli kereskedelemben alkalmazható állategészségügyi ellenőrzésekről szóló, 1989. december 11-i 89/662/EGK tanácsi irányelvre ⁽¹⁾ és különösen annak 9. cikke (4) bekezdésére,tekintettel az egyes élőállatok és állati termékek Közösségen belüli kereskedelmében a belső piac megvalósításának céljával alkalmazandó állategészségügyi és tenyésztéstechnikai ellenőrzésekről szóló, 1990. június 26-i 90/425/EGK tanácsi irányelvre ⁽²⁾ és különösen annak 10. cikke (4) bekezdésére,tekintettel a harmadik országokból a Közösségbe behozott állatok állat-egészségügyi ellenőrzésére irányadó elvek megállapításáról, valamint a 89/662/EGK, 90/425/EGK és 90/675/EGK irányelvek módosításáról szóló, 1991. július 15-i 91/496/EGK tanácsi irányelvre ⁽³⁾ és különösen annak 18. cikke (1) és (7) bekezdésére,tekintettel a harmadik országokból a Közösségbe behozott termékek állat-egészségügyi ellenőrzésének megszervezésére irányadó elvek megállapításáról szóló, 1997. december 18-i 97/78/EK tanácsi irányelvre ⁽⁴⁾ és különösen annak 22. cikke (1) és (6) bekezdésére,tekintettel a madárinfluenza elleni védekezésre irányuló közösségi intézkedésekről és a 92/40/EGK irányelv hatályon kívül helyezéséről szóló, 2005. december 20-i 2005/94/EK tanácsi irányelvre ⁽⁵⁾ és különösen annak 63. cikke (3) bekezdésére,tekintettel a kedvtelésből tartott állatok nem kereskedelmi célú mozgásáról és a 998/2003/EK rendelet hatályon kívül helyezéséről szóló, 2013. június 12-i 576/2013/EU európai parlamenti és tanácsi rendeletre ⁽⁶⁾ és különösen annak 36. cikke (1) bekezdésére,

mivel:

- (1) A 2006/415/EK ⁽⁷⁾ és a 2007/25/EK ⁽⁸⁾ bizottsági határozat, valamint a 2013/657/EU bizottsági végrehajtási határozat ⁽⁹⁾ a H5N1 altípusú erősen patogén vírustörzs okozta madárinfluenza-járvány kitörését követően kerültek elfogadásra az Unióban az állatok és emberek egészségének védelme céljából.
- (2) A 2006/415/EK határozat bizonyos, a tagállamokban a H5N1 altípus alá tartozó A típusú influenzavírus által okozott magas patogenitású madárinfluenza kitörése esetén alkalmazandó védekezési intézkedéseket határoz meg, többek között „A” és „B” terület létrehozását a feltételezett vagy bizonyított járványkitörést követően.
- (3) A 2007/25/EK határozat az erősen patogén vírustörzs okozta madárinfluenzával kapcsolatos, valamint a tulajdonosaik kíséretében lévő, kedvtelésből tartott madarak Unióba való behozatalára vonatkozó egyes védekezési intézkedéseket határoz meg.

⁽¹⁾ HL L 395., 1989.12.30., 13. o.⁽²⁾ HL L 224., 1990.8.18., 29. o.⁽³⁾ HL L 268., 1991.9.24., 56. o.⁽⁴⁾ HL L 24., 1998.1.30., 9. o.⁽⁵⁾ HL L 10., 2006.1.14., 16. o.⁽⁶⁾ HL L 178., 2013.6.28., 1. o.⁽⁷⁾ A Bizottság 2006/415/EK határozata (2006. június 14.) a Közösségben a baromfiknál előforduló magas patogenitású madárinfluenza H5N1 altípusával kapcsolatos egyes védekezési intézkedésekről és a 2006/135/EK határozat hatályon kívül helyezéséről (HL L 164., 2006.6.16., 51. o.).⁽⁸⁾ A Bizottság 2007/25/EK határozata (2006. december 22.) a nagy patogenitású madárinfluenzával kapcsolatos egyes védekezési intézkedésekről és a tulajdonosaik kíséretében lévő, kedvtelésből tartott madarak Közösségbe való behozataláról (HL L 8., 2007.1.13., 29. o.).⁽⁹⁾ A Bizottság 2013/657/EU végrehajtási határozata (2013. november 12.) a nagy patogenitású madárinfluenza H5N1 altípusának Svájc területén való kitörése esetén alkalmazandó egyes védekezési intézkedésekről és a 2009/494/EK határozat hatályon kívül helyezéséről (HL L 305., 2013.11.15., 19. o.).

- (4) A 2013/657/EU végrehajtási határozat úgy rendelkezik, hogy a madárinfluenza H5N1 altípusának Svájc területén a vadon élő madarak körében való előfordulása vagy a baromfik körében való kitörése esetén Svájcnak csak azon részei tekintetében kell alkalmazni uniós védekezési intézkedéseket, ahol az említett harmadik ország illetékes hatósága a 2006/415/EK és a 2006/563/EK bizottsági határozatban ⁽¹⁾ előírt védekezési intézkedésekkel egyenértékű intézkedéseket alkalmaz.
- (5) A 2006/415/EK és a 2007/25/EK határozatban, valamint a 2013/657/EU végrehajtási határozatban előírt intézkedések 2017. december 31-ig alkalmazandók.
- (6) Az elmúlt néhány évben az Unióban a baromfik és más, fogságban élő madarak körében, továbbá a vadon élő madarak esetében a legtöbb nagy patogenitású madárinfluenza kitörését ázsiai eredetű, a H5N1-től eltérő H5 altípus okozta. Azonban az említett vírustörzs számos ázsiai és afrikai országban továbbra is széles körben terjed mind a baromfik és más fogságban tartott madarak, mind a vadon élő madarak körében, továbbra is veszélyeztetve az Unióban az állatok és az emberek egészségét.
- (7) Ezért indokolt a baromfik és más fogságban tartott madarak körében előforduló magas patogenitású madárinfluenza kitörésére vonatkozó egyes védekezési intézkedések útján tovább csökkenteni az említett vírus által okozott kockázatokat az Unióban, valamint fenntartani azokat az intézkedéseket, amelyek célja a magas patogenitású madárinfluenza-vírusoknak a baromfiárúk, illetve a kedvtelésből tartott madarak behozatala által az Unióba történő bejutásának megakadályozása.
- (8) A tulajdonosukat kísérő, kedvtelésből tartott madarak behozatala alacsony kockázatot jelent a madárinfluenza-vírus Unióba történő bejutása tekintetében, feltéve, hogy teljesülnek a 2007/25/EK határozat követelményei, és a madarak úti célja a tulajdonos vagy a felelős személy háztartása vagy más lakóhelye. A kedvtelésből tartott madaraknak az Unióba történő belépésüket követő tartózkodási helyére vonatkozó követelményeket azonban a 2007/25/EK határozat nem rögzíti kellőképpen, ami azt eredményezheti, hogy az ilyen madarak rendezvényeken, bemutatókon, vásárokon, kiállításokon szerepelhetnek vagy egyéb, madarakat összegyűjtő helyszínekre kerülhetnek, ami a fertőzés lehetséges terjedésének magasabb kockázatával jár. Ezért a 2007/25/EK határozatot módosítani kell, és egyértelműen rendelkezni kell arról, hogy az ilyen madarak az Unióba való belépésüket követő 30 napig ne vehessenek részt ilyen eseményeken.
- (9) Az Európai Élelmiszerbiztonsági Hatóság 2017. szeptember 14-én tudományos szakvéleményt ⁽²⁾ fogadott el a madárinfluenzáról (a továbbiakban: az EFSA véleménye). A 2006/415/EK és a 2007/25/EK határozatban, valamint a 2013/657/EU végrehajtási határozatban előírt intézkedéseket az EFSA véleményében szereplő megállapítások fényében felül kell vizsgálni.
- (10) A jelenlegi védekezési intézkedések fenntartása és az EFSA véleményének megállapításai alapján az uniós szabályok tervezett felülvizsgálatára vonatkozó szakpolitikai lehetőségek alapos értékelése érdekében a 2006/415/EK és a 2007/25/EK határozatot, valamint a 2013/657/EU végrehajtási határozatot 2018. december 31-ig meg kell hosszabbítani.
- (11) A 2007/25/EK határozat tekintetében helyénvaló aktualizálni a kedvtelésből tartott madarak Unióba történő behozatalára vonatkozó feltételeket, és rendelkezni a madárinfluenza H7-es antigén diagnosztikai vizsgálatok és vakcinák céljára történő felhasználásáról.
- (12) Ezenkívül az uniós szabályok alkalmazásának megkönnyítése érdekében – ideértve a kedvtelésből tartott madarak Unióba történő behozatalához szükséges bizonyítványt is – a 2007/25/EK határozatban szereplő bizonyos kereszthivatkozásokat az uniós jogszabályok változásaira való tekintettel frissíteni kell.
- (13) A fentieknek megfelelően a 2006/415/EK, a 2007/25/EK határozatot és a 2013/657/EU végrehajtási határozatot módosítani kell.
- (14) A kedvtelésből tartott madarak Unióba történő behozatala zavarainak elkerülése érdekében bizonyos feltételek mellett egy átmeneti időszakban engedélyezni kell a 2007/25/EK határozat szerint, az e határozat által bevezetett módosításokat megelőzően kibocsátott állategészségügyi bizonyítványok használatát.
- (15) Az e határozatban előírt intézkedések összhangban vannak a Növények, Állatok, Élelmiszerek és Takarmányok Állandó Bizottságának véleményével,

ELFOGADTA EZT A HATÁROZATOT:

1. cikk

A 2006/415/EK határozat 12. cikkében a „2017. december 31.” időpont helyébe a „2018. december 31.” időpont lép.

⁽¹⁾ A Bizottság 2006/563/EK határozata (2006. augusztus 11.) a Közösségben a vadon élő madarakban előforduló nagy patogenitású madárinfluenza H5N1 altípusával kapcsolatos egyes védekezési intézkedésekről és a 2006/115/EK határozat hatályon kívül helyezéséről (HL L 222., 2006.8.15., 11. o.).

⁽²⁾ The EFSA Journal 2017.; 15(10):4991.

2. cikk

A 2007/25/EK határozat a következőképpen módosul:

1. Az 1. cikk (1) bekezdésének b) pontja a következőképpen módosul:

a) a ii., iii. és vi. pont helyébe a következő szöveg lép:

„ii. alkalmazták velük szemben a behozatalt követő 30 napos karanténintézkedéseket a rendeltetési hely szerinti tagállamban a 139/2013/EU bizottsági végrehajtási rendelet (*) 6. cikkének első bekezdésével összhangban engedélyezett helyen, vagy

iii. az elmúlt hat hónapban és legkésőbb 60 nappal a harmadik országból történő szállítást megelőzően az érintett fajok vonatkozásában jóváhagyott, madárinfluenza elleni H5 és H7 vakcinával történő, a termelő utasításaival összhangban elvégzett vakcinázásban és legalább egyszer ismételt vakcinázásban részesültek, vagy

iv. a kivétel előtt legalább 10 napra elkülönítették és egy legkorábban az elkülönítés harmadik napján vett mintán elvégzett, a madárinfluenza H5 és H7 antigénjének vagy genomjának kimutatására szolgáló vizsgálatnak vetették őket alá az Állategészségügyi Világszervezet által rendszeresen aktualizált, a szárazföldi állatokra vonatkozó diagnosztikai vizsgálatokról és vakcinákról szóló kézikönyv előírásai szerint, és

(*) A Bizottság 139/2013/EU végrehajtási rendelete (2013. január 7.) egyes madarak Unióba történő behozatalára vonatkozó állat-egészségügyi feltételek és a karantén alá helyezésükkel kapcsolatos feltételek megállapításáról (HL L 47., 2013.2.20., 1. o.).”

b) A pont egy új v. alponttal egészül ki:

„v. az Unión belül egy háztartásba vagy más lakóhelyre szállítják őket, és az Unióba való belépésüket követő 30 napig nem léphetnek be rendezvények, bemutatók, vásárok, kiállítások vagy egyéb, madarakat összegyűjtő események területére, kivéve az engedélyezett karanténlétesítményeket az Unióba való behozatalt követően a ii. alpontban említettek szerint.”

2. A 2. cikk (4) bekezdésének helyébe a következő szöveg lép:

„(4) Amennyiben ezek az ellenőrzések kimutatják, hogy az állatok nem felelnek meg az ebben a határozatban előírt követelményeknek, az 576/2013/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet (*) 35. cikke alkalmazandó.

(*) Az Európai Parlament és a Tanács 576/2013/EU rendelete (2013. június 12.) a kedvtelésből tartott állatok nem kereskedelmi célú mozgásáról és a 998/2003/EK rendelet hatályon kívül helyezéséről (HL L 178., 2013.6.28., 1. o.).”

3. A 6. cikkben a „2017. december 31-ig” időpont helyébe a „2018. december 31-ig” időpont lép.

4. A II. melléklet II. részében az állategészségügyi bizonyítványminta a következőképpen módosul:

a) a 3. pont helyébe a következő szöveg lép:

„[3. a madár/madarak az alábbi feltételek legalább egyikének eleget tesz(nek):

(¹) vagy [amennyiben a 206/2010/EU rendelet I. mellékletének 1. részében vagy a II. mellékletének 1. részében felsorolt harmadik országból érkezik/érkeznek és az I.11. pontban meghatározott telephelyeken tartották hivatalos felügyelet mellett a feladást megelőzően legalább 30 napig, és hatékonyan védték a más madarakkal való érintkezéstől;]

(¹) vagy [vakcinázásban részesült(ek) -án/én [éééé/hh/nn] és ismételt vakcinázásban részesült(ek) -án/én [éééé/hh/nn] az elmúlt 6 hónapban, legkésőbb a feladást megelőző 60. napon a termelőnek a madárinfluenza megelőzésére vonatkozó utasításai szerint a H5 és H7 altípusú madárinfluenza elleni vakcina használatával. A felhasznált vakcina/vakcinák nem élő vakcina/vakcinák, és az(oka)t az érintett fajok vonatkozásában a feladás szerinti harmadik országban vagy az Európai Unió legalább egy tagállamában jóváhagytak;]

(¹) vagy [feladás előtt legalább 10 napra elkülönítették és egy leghamarabb az elkülönítés harmadik napján vett minta alapján a madárinfluenza H5 és H7 antigénjének vagy genomjának kimutatására szolgáló vizsgálatnak vetették alá egy -án/-én [éééé/hh/nn], az Állategészségügyi Világszervezet rendszeresen aktualizált, a szárazföldi állatokra vonatkozó diagnosztikai vizsgálatokról és vakcinákról szóló kézikönyvének 2.3.4. fejezetében található előírások szerint;]

és az Unión belül egy háztartásba vagy más lakóhelyre szállítják őket, és az Unióba való belépésüket követő 30 napig nem léphetnek be rendezvények, bemutatók, vásárok, kiállítások vagy egyéb, madarakat összegyűjtő események területére.]

(¹) vagy [3. a tulajdonos ill. a madárért/madarakért felelős személy kijelentette, hogy intézkedéseket fogantatosított az Európai Unióba történő beléptetés utáni 30 napos karanténkezéssel egy engedélyezett karanténlétesítményben vagy karanténállomáson a 139/2013/EU végrehajtási rendelet 6. cikkének első bekezdése szerint.]

b) a 4.1. pont helyébe a következő szöveg lép:

„(4.1.) a madár/madarak az 576/2013/EU rendelet 3. cikkének b) pontjában szereplő meghatározás szerint kedvtelésből tartott, nem kereskedelmi célú mozgásra szánt állat(ok).”

5. A III. melléklet a következő 5. ponttal egészül ki:

„5. a madarakat az Unión belül egy háztartásba vagy más lakóhelyre kell szállítani, és az Unióba való belépésüket követő 30 napig nem léphetnek be rendezvények, bemutatók, vásárok, kiállítások vagy egyéb, madarakat összegyűjtő események területére, kivéve az engedélyezett karanténlétesítménybe történő szállítást az Unióba való behozatalt követően.”

3. cikk

A 2013/657/EU végrehajtási határozat 4. cikkében a „2017. december 31.” időpont helyébe a „2018. december 31.” időpont lép.

4. cikk

A 2018. március 1-jéig tartó átmeneti időszakban azok a kedvtelésből tartott madarak, amelyeket az említett időpontot megelőzően a 2007/25/EK határozat II. mellékletében meghatározott állategészségügyi bizonyítványminta szerint kiállított érvényes állategészségügyi bizonyítvány, valamint az említett határozat III. mellékletében meghatározott nyilatkozat – a 2007/25/EK határozatnak az e határozat 2. cikke által bevezetett módosításai előtti változata – kíséri, továbbra is beléphetnek az Unióba.

5. cikk

Ennek a határozatnak a tagállamok a címzettjei.

Kelt Brüsszelben, 2017. december 20-án.

a Bizottság részéről

Vytenis ANDRIUKAITIS

a Bizottság tagja

A BIZOTTSÁG (EU) 2017/2411 VÉGREHAJTÁSI HATÁROZATA**(2017. december 20.)****az egyes tagállamokban előforduló afrikai sertéspestissel kapcsolatos járványügyi intézkedésekről
szóló 2014/709/EU végrehajtási határozat mellékletének módosításáról***(az értesítés a C(2017) 8988. számú dokumentummal történt)***(EGT-vonatkozású szöveg)**

AZ EURÓPAI BIZOTTSÁG,

tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződésre,

tekintettel a belső piac megvalósításának céljával a Közösségen belüli kereskedelemben alkalmazható állategészségügyi ellenőrzésekről szóló, 1989. december 11-i 89/662/EGK tanácsi irányelvre ⁽¹⁾ és különösen annak 9. cikke (4) bekezdésére,

tekintettel az egyes élőállatok és állati termékek Közösségen belüli kereskedelmében a belső piac megvalósításának céljával alkalmazandó állategészségügyi és tenyésztéstechnikai ellenőrzésekről szóló, 1990. június 26-i 90/425/EGK tanácsi irányelvre ⁽²⁾ és különösen annak 10. cikke (4) bekezdésére,

tekintettel az emberi fogyasztásra szánt állati eredetű termékek termelésére, feldolgozására, forgalmazására és behozatalára irányadó állategészségügyi szabályok megállapításáról szóló, 2002. december 16-i 2002/99/EK tanácsi irányelvre ⁽³⁾ és különösen annak 4. cikke (3) bekezdésére,

mivel:

- (1) A 2014/709/EU bizottsági végrehajtási határozat ⁽⁴⁾ az egyes tagállamokban előforduló afrikai sertéspestissel kapcsolatos járványügyi intézkedéseket ír elő. A végrehajtási határozat melléklete a szóban forgó betegséggel összefüggő epidemiológiai helyzetből adódó kockázatok szintje alapján megkülönböztetve jelöli ki és sorolja fel e tagállamok bizonyos területeit az I–IV. részében.
- (2) 2017 decemberében néhány esetben afrikai sertéspestis előfordulását figyelték meg vaddisznókban a lengyelországi powiecie parczewski és warszawski területén, amely területek jelenleg a 2014/709/EU végrehajtási határozat mellékletének I. részében vannak felsorolva. Ezek az esetek a kockázati szint emelkedését jelentik, amit a végrehajtási határozat mellékletének tükröznie kell. Ennek megfelelően Lengyelországnak az afrikai sertéspestis vaddisznókban való előfordulásának említett esetei által érintett, és jelenleg a 2014/709/EU végrehajtási határozat mellékletének I. részében felsorolt powiat miejski Warszawa és gmina Siemień területeit a melléklet II. részében kell felsorolni, továbbá a gmina Wiązowna területet fel kell venni az említett melléklet I. részébe.
- (3) Az egyes uniós tagállamok és szomszédos harmadik országok afrikai sertéspestissel kapcsolatos új állategészségügyi helyzetéből adódó kockázatok értékelése során figyelembe kell venni az EU területén élő vaddisznóállomány szóban forgó betegséggel kapcsolatos epidemiológiai helyzetének alakulását. A 2014/709/EU végrehajtási határozatban előírt járványügyi intézkedések célzottá tétele és az afrikai sertéspestis továbbterjedésének megelőzése, ugyanakkor az Unión belüli kereskedelem szükségtelen megzavarásának és egyúttal a harmadik országok által létrehozott indokolatlan kereskedelmi akadályok elkerülése érdekében módosítani kell az említett végrehajtási határozat mellékletében szereplő, járványügyi intézkedések hatálya alá tartozó területek uniós jegyzékét, figyelembe véve a szóban forgó betegséggel kapcsolatban Lengyelországban fennálló epidemiológiai helyzetben bekövetkező változásokat.
- (4) A 2014/709/EU végrehajtási határozat mellékletét ezért ennek megfelelően módosítani kell.
- (5) Az e határozatban előírt intézkedések összhangban vannak a Növények, Állatok, Élelmiszerek és Takarmányok Állandó Bizottságának véleményével,

⁽¹⁾ HL L 395., 1989.12.30., 13. o.⁽²⁾ HL L 224., 1990.8.18., 29. o.⁽³⁾ HL L 18., 2003.1.23., 11. o.⁽⁴⁾ A Bizottság 2014/709/EU végrehajtási határozata (2014. október 9.) az egyes tagállamokban előforduló afrikai sertéspestissel kapcsolatos járványügyi intézkedésekről és a 2014/178/EU végrehajtási határozat hatályon kívül helyezéséről (HL L 295., 2014.10.11., 63. o.).

ELFOGADTA EZT A HATÁROZATOT:

1. cikk

A 2014/709/EU végrehajtási határozat mellékletének helyébe e határozat mellékletének szövege lép.

2. cikk

Ennek a határozatnak a tagállamok a címzettjei.

Kelt Brüsszelben, 2017. december 20-án.

a Bizottság részéről
Vytenis ANDRIUKAITIS
a Bizottság tagja

MELLÉKLET

A 2014/709/EU végrehajtási határozat mellékletének helyébe a következő szöveg lép:

„MELLÉKLET

I. RÉSZ

1. Cseh Köztársaság

A Cseh Köztársaságban a következő területek:

- okres Uherské Hradiště,
- okres Kroměříž,
- okres Vsetín.

2. Észtország

Észtországban a következő területek:

- Hiiu maakond.

3. Lettország

Lettországban a következő területek:

- Aizputes novads,
- Alsungas novads,
- Auces novada Vecauces un Ukru pagasts, Auces pilsēta,
- Jelgavas novada Platones, Vircavas, Jaunsvirlaukas, Vilces, Lielplatones, Elejas un Sesavas pagasts,
- Kuldīgas novada Ēdoles, Īvandes, Gudenieku, Turlavas, Kurmāles, Snēpeles, Laidu pagasts, Kuldīgas pilsēta,
- Pāvilostas novada Sakas pagasts un Pāvilostas pilsēta,
- republikas pilsēta Jelgava,
- Saldus novada Ezeres, Kursīšu, Novadnieku, Pampāļu, Saldus, Zaņas un Zirņu pagasts, Saldus pilsēta,
- Skrundas novads,
- Stopiņu novada daļa, kas atrodas uz rietumiem no autoceļa V36, P4 un P5, Acones ielas, Dauguļupes ielas un Dauguļupītes,
- Tērvetes novads,
- Ventspils novada Jūrkalnes pagasts.

4. Litvánia

Litvániában a következő területek:

- Akmenės rajono savivaldybė: Akmenės, Kruopių, Naujosios Akmenės kaimiškoji, Naujosios Akmenės miesto ir Ventos seniūnijos,
- Joniškio rajono savivaldybė,
- Jurbarko rajono savivaldybė: Eržvilko, Girdžių, Jurbarko miesto, Jurbarkų ir Viešvilės seniūnijos, Skirsnemunės ir Šimkaičių seniūnijos dalis į vakarus nuo kelio Nr. 146,
- Kalvarijos savivaldybė,
- Kazlų Rūdos savivaldybė,
- Kelmės rajono savivaldybė,
- Marijampolės savivaldybė,
- Mažeikių rajono savivaldybė,
- Radviliškio rajono savivaldybė: Aukštelkų, Radviliškio, Radviliškio miesto, Šaukoto, Šaulėnų ir Tyrulių,

- Raseinių rajono savivaldybė: Ariogalos seniūnija į šiaurę nuo kelio Nr A1, Ariogalos miesto, Betygalos seniūnijos, Girkalnio ir Kalnūjų seniūnijos į šiaurę nuo kelio Nr A1, Nemakščių, Pagojukų, Paliepių, Raseinių, Raseinių miesto, Šiluvos ir Viduklės seniūnijos,
- Šakių rajono savivaldybė,
- Šiaulių miesto savivaldybė,
- Šiaulių rajono savivaldybė.

5. Lengyelország

Lengyelországban a következő területek:

w województwie warmińsko-mazurskim:

- gminy Stare Juchy i gmina wiejska Elk w powiecie elckim,
- gminy Biała Piska, Orzysz i Pisz w powiecie piskim,
- gminy Miłki i Wydminy w powiecie giżyckim,
- gminy Olecko, Świętajno i Wieliczki w powiecie oleckim,
- gminy Górowo Iławeckie z miastem Górowo Iławeckie i Bartoszyce z miastem Bartoszyce w powiecie bartoszyckim.

w województwie podlaskim:

- gmina Brańsk z miastem Brańsk, gminy Boćki, Rudka, Wyszki, część gminy Bielsk Podlaski położona na zachód od linii wyznaczonej przez drogę nr 19 (w kierunku północnym od miasta Bielsk Podlaski) i przedłużonej przez wschodnią granicę miasta Bielsk Podlaski i drogę nr 66 (w kierunku południowym od miasta Bielsk Podlaski), miasto Bielsk Podlaski, część gminy Orla położona na zachód od drogi nr 66 w powiecie bielskim,
- gminy Augustów z miastem Augustów i Nowinka w powiecie augustowskim,
- gminy Dziadkowice, Grodzisk i Perlejewo w powiecie siemiatyckim,
- gminy Kolno z miastem Kolno, Mały Płock i Turośl w powiecie kolneńskim,
- gminy Juchnowiec Kościelny, Suraż, Turośl Kościelna, Łapy i Poświętne w powiecie białostockim,
- powiat zambrowski,
- gminy Bakalarzewo, Raczki, Rutka-Tartak, Suwałki i Szypliszki w powiecie suwalskim,
- gminy Sokoly, Kulesze Kościelne, Nowe Piekuty, Szepietowo, Klukowo, Ciechanowiec, Wysokie Mazowieckie z miastem Wysokie Mazowieckie, Czyżew w powiecie wysokomazowieckim,
- gminy Łomża, Miastkowo, Nowogród, Piątnica, Śniadowo i Zbójna w powiecie łomżyńskim,
- powiat miejski Białystok,
- powiat miejski Łomża,
- powiat miejski Suwałki.

w województwie mazowieckim:

- gminy Bielany, Ceranów, Jabłonna Lacka, Sabnie, Sterdyń i gmina wiejska Sokołów Podlaski w powiecie sokołowskim,
- gminy Domanice, Kotuń, Mokobody, Skórzec, Suchożebry, Mordy, Siedlce, Wiśniew i Zbuczyn w powiecie siedleckim,
- powiat miejski Siedlce,
- gminy Rzekuń, Troszyn, Czerwin i Goworowo w powiecie ostrołęckim,
- gminy Olszanka i Łosice w powiecie łosickim,
- powiat ostrowski,
- gmina Wyszogród w powiecie płockim,
- gminy Czerwińsk nad Wisłą i Załuski w powiecie płońskim,
- gminy Pomiechówek, Zakroczym i część miasta Nowy Dwór Mazowiecki położona na północ od rzeki Wisły w powiecie nowodworskim,
- gmina Pokrzywnica i Zatory w powiecie pułtuskim,

- gmina Serock w powiecie legionowskim,
- gmina Somianka w powiecie wyszkowskim,
- gminy Dąbrówka, Klembów, Marki, Poświętne, Radzymin, Wołomin, Zielonka i Ząbki w powiecie wołomińskim,
- gminy Halinów i Sulejówek w powiecie mińskim,
- gmina Józefów, Karczew, Otwock i Wiązowna w powiecie otwockim,
- gminy Lesznówola, Tarczyn i część gminy Góra Kalwaria położona na południe od linii wyznaczonej przez drogę nr 79 i północną granicę miasta Góra Kalwaria w powiecie piaseczyńskim,
- gminy Chynów i Grójec w powiecie grójeckim,
- gminy Brwinów, Michałowice, Nadarzyn, Piastów, Pruszków i Raszyn w powiecie pruszkowskim,
- gminy Baranów, Grodzisk Mazowiecki, Milanówek i Podkowa Leśna w powiecie grodziskim,
- gminy Iłów, Młodzieszyn, Sochaczew z miastem Sochaczew i Teresin w powiecie sochaczewskim.

w województwie lubelskim:

- gminy Cyców, Ludwin, Puchaczów i Spiczyn w powiecie łęczyńskim,
- gminy Borki, Czemierniki, miasto Radzyń Podlaski i Ulan-Majorat w powiecie radzyńskim,
- gmina Adamów, Krzywda, Serokomla, Stanin, Trzebieszów, Wojcieszków i gmina wiejska Łuków w powiecie łukowskim,
- gminy Dębowa Kłoda i Sosnowica w powiecie parczewskim,
- gminy Dorohusk, Kamień, Chełm, Ruda – Huta, część gminy Sawin położona na południe od linii wyznaczonej przez drogę łączącą miejscowość Chutcze z miejscowością Sawin, wzdłuż ulic Brzeska, Wygon i Podgrabowa w miejscowości Sawin, a dalej wzdłuż drogi stanowiącej przedłużenie ulicy Podgrabowa w kierunku wschodnim do granicy gminy, Siedliszcze, Rejowiec, Rejowiec Fabryczny z miastem Rejowiec Fabryczny i Wierzbica w powiecie chełmskim,
- powiat miejski Chełm,
- gminy Firlej, Kock, Lubartów z miastem Lubartów, Serniki, Niedźwiada, Ostrówek, Ostrów Lubelski i Uścimów w powiecie lubartowskim.

II. RÉSZ

1. Cseh Köztársaság

A Cseh Köztársaságban a következő területek:

- okres Zlín.

2. Észtország

Észtországban a következő területek:

- Haapsalu linn,
- Hanila vald,
- Harju maakond,
- Ida-Viru maakond,
- Jõgeva maakond,
- Järva maakond,
- Kihelkonna vald,
- Kullamaa vald,
- Kuressaare linn,
- Lääne-Viru maakond,
- Lääne-Saare vald,
- osa Leisi vallast, mis asub lääne pool Kuressaare-Leisi maantee (maantee nr 79),
- Lihula vald,
- Martna vald,

- Muhu vald,
- Mustjala vald,
- Osa Noarootsi vallast, mis asub põhja pool maanteest nr 230,
- Nõva vald,
- Pihlta vald,
- Pärnu maakond (välja arvatud Audru ja Tõstamaa vald),
- Põlva maakond,
- Rapla maakond,
- Osa Ridala vallast, mis asub edela pool maanteest nr 31,
- Ruhnu vald,
- Salme vald,
- Tartu maakond,
- Torgu vald,
- Valga maakond,
- Viljandi maakond,
- Vormsi vald,
- Võru maakond.

3. Lettország

Lettországban a következő területek:

- Ādažu novads,
- Aglonas novada Kastuļinas, Grāveru un Šķeltovas pagasts,
- Aizkraukles novads,
- Aknīstes novads,
- Alojas novads,
- Alūksnes novads,
- Amatas novads,
- Apes novads,
- Auces novada Bēnes, Lielaucē un Īles pagasts,
- Babītes novads,
- Baldones novads,
- Baltnavas novads,
- Balvu novads,
- Bauskas novads,
- Beverīnas novads,
- Brocēnu novads,
- Burtnieku novads,
- Carnikavas novads,
- Cēsu novads,
- Cesvaines novads,
- Ciblas novads,
- Dagdas novads,
- Daugavpils novada Vaboles, Līksnas, Sventes, Medumu, Dēmenas, Kalkūnes, Laucesas, Tabores, Maļinovas, Ambeļu, Biķernieku, Naujenes, Vecsalienas, Salienas un Skrudalienas pagasts,

- Dobeles novads,
- Dundagas novads,
- Engures novads,
- Ērgļu novads,
- Garkalnes novada daļa, kas atrodas uz ziemeļrietumiem no autoceļa A2,
- Gulbenes novads,
- Iecavas novads,
- Ikšķiles novada Tinūžu pagasta daļa, kas atrodas uz dienvidaustrumiem no autoceļa P10, Ikšķiles pilsēta,
- Ilūkstes novads,
- Jaunjelgavas novads,
- Jaunpiebalgas novads,
- Jaunpils novads,
- Jēkabpils novads,
- Jelgavas novada Glūdas, Zaļenieku, Svētes, Kalnciema, Līvērzes un Valgundes pagasts,
- Kandavas novads,
- Kārsavas novads,
- Ķeguma novads,
- Ķekavas novads,
- Kocēnu novads,
- Kokneses novads,
- Krāslavas novads,
- Krimuldas novada Krimuldas pagasta daļa, kas atrodas uz ziemeļaustrumiem no autoceļa V89 un V81, un Lēdurgas pagasta daļa, kas atrodas uz ziemeļaustrumiem no autoceļa V81 un V128,
- Krustpils novads,
- Kuldīgas novada Padures, Pelču, Rumbas, Rendas, Kalibes un Vārmes pagasti,
- Lielvārdes novads,
- Līgatnes novads,
- Limbažu novada Skultes, Limbažu, Umurgas, Katvaru, Pāles un Viļķenes pagasts, Limbažu pilsēta,
- Līvānu novads,
- Lubānas novads,
- Ludzas novads,
- Madonas novads,
- Mālpils novads,
- Mārupes novads,
- Mazsalacas novads,
- Mērsraga novads,
- Naukšēnu novads,
- Neretas novada Mazzalves pagasta daļa, kas atrodas uz ziemeļaustrumiem no autoceļa P73 un uz rietumiem no autoceļa 932,
- Ogres novads,
- Olaines novads,
- Ozolnieku novads,
- Pārgaujas novads,
- Pļaviņu novads,

- Preiļu novada Saunas pagasts,
- Priekuļu novada Veselavas pagasts un Priekuļu pagasta daļa, kas atrodas uz dienvidiem no autoceļa P28 un rietumiem no autoceļa P20,
- Raunas novada Drustu pagasts un Raunas pagasta daļa, kas atrodas uz dienvidiem no autoceļa A2,
- republikas pilsēta Daugavpils,
- republikas pilsēta Jēkabpils,
- republikas pilsēta Jūrmala,
- republikas pilsēta Rēzekne,
- republikas pilsēta Valmiera,
- Rēzeknes novada Audriņu, Bērzgales, Čornajas, Dricānu, Gaigalavas, Griškānu, Ilzeskalna, Kantinieku, Kaunatas, Lendžu, Lūznavas, Maltas, Mākoņkalna, Nagļu, Ozolaines, Ozolmuižas, Rikavas, Nautrēnu, Sakstagala, Silmalas, Stojerovas, Stružānu un Vērēmu pagasts un Feimaņu pagasta daļa, kas atrodas uz ziemeļiem no autoceļa V577 un Pušas pagasta daļa, kas atrodas uz ziemeļaustrumiem no autoceļa V577 un V597,
- Riebiņu novada Sīlukalna, Stabulnieku, Galēnu un Silajāņu pagasts,
- Rojas novads,
- Ropažu novada daļa, kas atrodas uz austrumiem no autoceļa P10,
- Rugāju novads,
- Rundāles novads,
- Rūjienas novads,
- Salacgrīvas novads,
- Salas novads,
- Saldus novada Jaunlutriņu, Lutriņu un Šķēdes pagasts,
- Saulkrastu novads,
- Siguldas novada Mores pagasts un Allažu pagasta daļa, kas atrodas uz dienvidiem no autoceļa P3,
- Skrīveru novads,
- Smiltenes novads,
- Strenču novads,
- Talsu novads,
- Tukuma novads,
- Valkas novads,
- Varakļānu novads,
- Vecpiebalgas novads,
- Vecumnieku novads,
- Ventspils novada Ances, Tārgales, Popes, Vārves, Užavas, Piltenes, Puzes, Ziru, Ugāles, Usmas un Zlēku pagasts, Piltenes pilsēta,
- Viesītes novada Elkšņu un Viesītes pagasts, Viesītes pilsēta,
- Viļakas novads,
- Viļānu novads,
- Zilupes novads.

4. Litvānia

Litvāniāban a következő területek:

- Alytaus miesto savivaldybė,
- Alytaus rajono savivaldybė,
- Anykščių rajono savivaldybė: Andrioniškio, Anykščių, Debeikių, Kavarsko seniūnijos dalis į šiaurės rytus nuo kelio Nr. 1205 ir į šiaurę rytus nuo kelio Nr. 1218, Kurklių, Skiemonių, Svėdasų, Troškūnų ir Viešintų seniūnijos,

- Birštono savivaldybė,
- Biržų miesto savivaldybė,
- Biržų rajono savivaldybė: Nemunėlio Radviliškio, Pabiržės, Pačeriaukštės ir Parovėjos seniūnijos,
- Elektrėnų savivaldybė,
- Ignalinos rajono savivaldybė,
- Jonavos rajono savivaldybė,
- Jurbarko rajono savivaldybė: Juodaičių, Raudonės, Seredžiaus, Veliuonos seniūnijos ir Skirsnemunės ir Šimkaičių seniūnijos dalis į rytus nuo kelio Nr. 146,
- Kaišiadorių miesto savivaldybė,
- Kaišiadorių rajono savivaldybė,
- Kauno miesto savivaldybė,
- Kauno rajono savivaldybės: Akademijos, Alšėnų, Batniavos, Domeikavos, Ežerėlio, Garliavos apylinkių, Garliavos, Karmėlavos, Kačerginės, Kulautuvos, Lapių, Linksmakalnio, Neveronių, Raudondvario, Ringaudų, Rokų, Samylų, Taurakiemio, Užliedžių, Vilkijos apylinkių, Vilkijos, Zapyškio seniūnijos,
- Kėdainių rajono savivaldybė savivaldybės: Dotnuvos, Gudžiūnų, Josvainių seniūnijos dalis į šiaurę nuo kelio Nr. 3514 ir Nr. 229, Krakių, Kėdainių miesto, Surviliškio, Truskavos, Vilainių ir Šėtos seniūnijos,
- Kupiškio rajono savivaldybė: Noriūnų, Skapiškio, Subačiaus ir Šimonių seniūnijos,
- Molėtų rajono savivaldybė,
- Pakruojo rajono savivaldybė: Klovainių, Rozalimo, Lygumų, Pakruojo, Žeimelio, Linkuvos ir Pašvitinio seniūnijos,
- Panevėžio rajono savivaldybė: Krekenavos seninūnijos dalis į vakarus nuo Nevėžio upės ir į pietus nuo kelio Nr. 3004,
- Pasvalio rajono savivaldybė: Joniškėlio apylinkių, Joniškėlio miesto, Saločių ir Pušaloto seniūnijos,
- Radviliškio rajono savivaldybė: Baisogalos, Grinkiškio, Skėmių, Šeduvos miesto, Pakalniškių ir Sidabravo seniūnijos,
- Raseinių rajono savivaldybė: Kalnūjų, Girkalnio, Ariogalios seniūnijos į pietus nuo kelio Nr. A1,
- Prienų miesto savivaldybė,
- Prienų rajono savivaldybė,
- Rokiškio rajono savivaldybė,
- Širvintų rajono savivaldybė,
- Švenčionių rajono savivaldybė,
- Trakų rajono savivaldybė,
- Utenos rajono savivaldybė,
- Vilniaus miesto savivaldybė,
- Vilniaus rajono savivaldybė,
- Vilkaviškio rajono savivaldybė,
- Visagino savivaldybė,
- Zarasų rajono savivaldybė.

5. Lengyelország

Lengyelországban a következő területek:

w województwie warmińsko-mazurskim:

- gmina Kalinowo i Prostki w powiecie elckim,

w województwie podlaskim:

- część gminy Wizna położona na zachód od linii wyznaczonej przez drogę łączącą miejscowości Jedwabne i Wizna oraz na południe od linii wyznaczonej przez drogę nr 64 (od skrzyżowania w miejscowości Wizna w kierunku wschodnim do granicy gminy) w powiecie łomżyńskim,

- gmina Dubicze Cerkiewne, Czyże, Białowieża, Hajnówka z miastem Hajnówka, Narew, Narewka i części gmin Kleszczewo i Czeremcha położone na wschód od drogi nr 66 w powiecie hajnowskim,
 - gmina Kobylin-Borzymy w powiecie wysokomazowieckim,
 - gminy Grabowo i Stawiski w powiecie kolneńskim,
 - gminy Czarna Białostocka, Dobrzyniewo Duże, Gródek, Michałowo, Supraśl, Tykocin, Wasilków, Zabłudów, Zawady i Choroszcz w powiecie białostockim,
 - część gminy Bielsk Podlaski położona na wschód od linii wyznaczonej przez drogę nr 19 (w kierunku północnym od miasta Bielsk Podlaski) i przedłużonej przez wschodnią granicę miasta Bielsk Podlaski i drogę nr 66 (w kierunku południowym od miasta Bielsk Podlaski), część gminy Orla położona na wschód od drogi nr 66 w powiecie bielskim,
 - powiat sejneński,
 - gminy Bargłów Kościelny, Płaska i Sztabin w powiecie augustowskim,
 - powiat sokółski,
- w województwie mazowieckim:
- gmina Przesmyki w powiecie siedleckim,
 - gmina Repki w powiecie sokołowskim,
 - gmina Brochów w powiecie sochaczewskim,
 - gminy Czosnów, Leoncin i część miasta Nowy Dwór Mazowiecki ograniczona od północy rzeką Narew i od południa rzeką Wisła w powiecie nowodworskim,
 - powiat warszawski zachodni,
 - gminy Jabłonna, Nieporęt, Wieliszew i Legionowo w powiecie legionowskim,
 - gminy Konstancin – Jeziorna, Piaseczno, Prażmów i część gminy Góra Kalwaria, położona na północ od linii wyznaczonej przez drogę nr 79 i północną granicę miasta Góra Kalwaria w powiecie piaseczyńskim,
 - powiat miejski Warszawa.
- w województwie lubelskim:
- gminy Komarówka Podlaska i Wołyn w powiecie radzyńskim,
 - gminy Stary Brus i Urszulin w powiecie włodawskim,
 - gminy Rossosz, Wisznice, Sławatycze, Sosnówka, Tucznia i Łomazy w powiecie bialskim,
 - gminy Jabłoń, Milanów, Parczew i Siemień w powiecie parczewskim,
 - część gminy Sawin położona na północ od linii wyznaczonej przez drogę łączącą miejscowość Chutcze z miejscowością Sawin, wzdłuż ulic Brzeska, Wygon i Podgrabowa w miejscowości Sawin, a dalej wzdłuż drogi stanowiącej przedłużenie ulicy Podgrabowa w kierunku wschodnim do granicy gminy w powiecie chełmskim.

III. RÉSZ

1. Észtország

Észtországban a következő területek:

- Audru vald,
- Lääne-Nigula vald,
- Laimjala vald,
- osa Leisi vallast, mis asub ida pool Kuressaare-Leisi maantee (maantee nr 79),
- Osa Noarootsi vallast, mis asub lõuna pool maantee nr 230,
- Orissaare vald,
- Põide vald,
- Osa Ridala vallast, mis asub kirde pool maantee nr 31,
- Tõstamaa vald,
- Valjala vald.

2. Lettország

Lettországban a következő területek:

- Aglonas novada Aglonas pagasts,
- Auces novada Vītiņu pagasts,
- Daugavpils novada Nīcgales, Kalupes, Dubnas un Višķu pagasts,
- Garkalnes novada daļa, kas atrodas uz dienvidaustrumiem no autoceļa A2,
- Ikšķiles novada Tīnūžu pagasta daļa, kas atrodas uz ziemeļrietumiem no autoceļa P10,
- Inčukalna novads,
- Krimuldas novada Krimuldas pagasta daļa, kas atrodas uz dienvidrietumiem no autoceļa V89 un V81, un Lēdurgas pagasta daļa, kas atrodas uz dienvidrietumiem no autoceļa V81 un V128,
- Limbažu novada Vidrižu pagasts,
- Neretas novada Neretas, Pilskalnes, Zalves pagasts un Mazzalves pagasta daļa, kas atrodas uz dienvidrietumiem no autoceļa P73 un uz austrumiem no autoceļa 932,
- Priekule novada Liepas un Mārsēnu pagasts un Priekule pagasta daļa, kas atrodas uz ziemeļiem no autoceļa P28 un austrumiem no autoceļa P20,
- Preiļu novada Preiļu, Aizkalnes un Pelēču pagasts un Preiļu pilsēta,
- Raunas novada Raunas pagasta daļa, kas atrodas uz ziemeļiem no autoceļa A2,
- Rēzeknes novada Feimaņu pagasta daļa, kas atrodas uz dienvidiem no autoceļa V577 un Pušas pagasta daļa, kas atrodas uz dienvidrietumiem no autoceļa V577 un V597,
- Riebiņu novada Riebiņu un Rušonas pagasts,
- Ropažu novada daļa, kas atrodas uz rietumiem no autoceļa P10,
- Salaspils novads,
- Saldus novada Jaunauces, Rubas, Vadakstes un Zvārdes pagasts,
- Sējas novads,
- Siguldas novada Siguldas pagasts un Allažu pagasta daļa, kas atrodas uz ziemeļiem no autoceļa P3, un Siguldas pilsēta,
- Stopiņu novada daļa, kas atrodas uz austrumiem no autoceļa V36, P4 un P5, Acones ielas, Daugulupes ielas un Daugulupītes,
- Vārkavas novads,
- Viesītes novada Rites un Saukas pagasts.

3. Litvānija

Litvānijā a következő területek:

- Anykščių rajono savivaldybė: Kavarsko seniūnijos dalis į vakarus nuo kelio Nr. 1205 ir į pietus nuo kelio Nr. 1218 ir Traupio seniūnija,
- Biržų rajono savivaldybė: Vabalninko, Papilio ir Širvenos seniūnijos,
- Druskininkų savivaldybė,
- Kauno rajono savivaldybė: Babtų, Čekiškės ir Vandžiogalos seniūnijos,
- Kėdainių rajono savivaldybė: Pelėdnagių, Pernaravos seniūnijos ir Josvainių seniūnijos dalis į pietus nuo kelio Nr. 3514 ir Nr. 229,
- Kupiškio rajono savivaldybė: Alizavos ir Kupiškio seniūnijos,
- Lazdijų rajono savivaldybė,
- Pakruojo rajono savivaldybė: Guostaglio seniūnija,
- Panevėžio miesto savivaldybė,
- Panevėžio rajono savivaldybė: Karsakiškio, Miežiškių, Naujamiesčio, Paįstrio, Raguvos, Ramygalos, Smilgių, Upytės, Vadoklių, Velžio seniūnijos ir Krekenavos seniūnijos dalis į rytus nuo Nevėžio upės ir į šiaurę nuo kelio Nr. 3004,

- Pasvalio rajono savivaldybė: Daujėnų, Krinčino, Namišių, Pasvalio apylinkių, Pasvalio miesto, Pumpėnų ir Vaškų seniūnijos,
- Šalčininkų rajono savivaldybė,
- Ukmergės rajono savivaldybė,
- Varėnos rajono savivaldybė.

4. Lengyelország

Lengyelországban a következő területek:

w województwie podlaskim:

- powiat grajewski,
- powiat moniecki,
- gminy Jedwabne i Przytuły oraz część gminy Wizna, położona na wschód od linii wyznaczonej przez drogę łączącą miejscowości Jedwabne i Wizna oraz na północ od linii wyznaczonej przez drogę 64 (od skrzyżowania w miejscowości Wizna w kierunku wschodnim do granicy gminy) w powiecie łomżyńskim,
- gmina Lipsk w powiecie augustowskim,
- części gminy Czeremcha i Kleszczele położone na zachód od drogi nr 66 w powiecie hajnowskim,
- gminy Drohiczyn, Mielnik, Milejczyce, Nurzec-Stacja, Siemiatycze z miastem Siemiatycze w powiecie siemiatyckim.

w województwie mazowieckim:

- gminy Platerów, Sarnaki, Stara Kornica i Huszlew w powiecie łosickim,
- gminy Korczew i Paprotnia w powiecie siedleckim.

w województwie lubelskim:

- gminy Kodeń, Konstantynów, Janów Podlaski, Leśna Podlaska, Piszczac, Rokitno, Biała Podlaska, Zalesie i Terespol z miastem Terespol, Drelów, Międzyrzec Podlaski z miastem Międzyrzec Podlaski w powiecie białskim,
- powiat miejski Biała Podlaska,
- gminy Radzyń Podlaski i Kąkolewnica w powiecie radzyńskim,
- gminy Hanna, Hańsk, Wola Uhruska, Wiryki i gmina wiejska Włodawa w powiecie włodawskim,
- gmina Podedwórze w powiecie parczewskim.

IV. RÉSZ

Olaszország

Olaszországban a következő területek:

- tutto il territorio della Sardegna.”
-

A BIZOTTSÁG (EU) 2017/2412 VÉGREHAJTÁSI HATÁROZATA**(2017. december 20.)****az egyes tagállamokban a magas patogenitású madárinfluenza kitörésével kapcsolatos védintézkedésekről szóló (EU) 2017/247 végrehajtási határozat mellékletének módosításáról***(az értesítés a C(2017) 9014. számú dokumentummal történt)***(EGT-vonatkozású szöveg)**

AZ EURÓPAI BIZOTTSÁG,

tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződésre,

tekintettel a belső piac megvalósításának céljával a Közösségen belüli kereskedelembe alkalmazható állategészségügyi ellenőrzésekről szóló, 1989. december 11-i 89/662/EGK tanácsi irányelvre ⁽¹⁾ és különösen annak 9. cikke (3) és (4) bekezdésére,

tekintettel az egyes élőállatok és állati termékek Közösségen belüli kereskedelmében a belső piac megvalósításának céljával alkalmazandó állategészségügyi és tenyésztéstechnikai ellenőrzésekről szóló, 1990. június 26-i 90/425/EGK tanácsi irányelvre ⁽²⁾ és különösen annak 10. cikke (3) és (4) bekezdésére,

mivel:

- (1) Az (EU) 2017/247 bizottsági végrehajtási határozatot ⁽³⁾ a Bizottság azt követően fogadta el, hogy több tagállamban (a továbbiakban: „érintett tagállamok”) a H5 altípusba tartozó, magas patogenitású madárinfluenza kitörését észlelték, és az érintett tagállamok illetékes hatósága a 2005/94/EK tanácsi irányelv ⁽⁴⁾ 16. cikkének (1) bekezdésében előírtaknak megfelelően védő- és megfigyelési körzeteket hozott létre.
- (2) Az (EU) 2017/247 végrehajtási határozat úgy rendelkezik, hogy az érintett tagállamok illetékes hatósága által a 2005/94/EK irányelvnek megfelelően kialakított védő- és megfigyelési körzeteknek legalább a szóban forgó végrehajtási határozat mellékletében védő- és megfigyelési körzetekként felsorolt területeket magukban kell foglalniuk. Az (EU) 2017/247 végrehajtási határozat azt is előírja, hogy a védő- és megfigyelési körzetekben a 2005/94/EK irányelv 29. cikkének (1) bekezdése, illetve 31. cikke alapján alkalmazandó intézkedéseket legalább az említett végrehajtási határozat mellékletében a szóban forgó körzetekre vonatkozóan meghatározott időpontokig fenn kell tartani
- (3) Elfogadása óta az (EU) 2017/247 végrehajtási határozat módosítására több alkalommal is sor került annak érdekében, hogy a madárinfluenzáat illetően tükrözze az uniós járványügyi helyzet alakulását. Többek között az (EU) 2017/696 bizottsági végrehajtási határozat ⁽⁵⁾ módosította az (EU) 2017/247 végrehajtási határozatot, a naposcsibe-szállítmányoknak az (EU) 2017/247 végrehajtási határozat mellékletében szereplő területekről való feladására vonatkozó szabályok megállapítása érdekében. Ez a módosítás figyelembe vette, hogy az egyéb baromfi-árúkhhoz viszonyítva a naposcsibék igen alacsony kockázatot jelentenek a magas patogenitású madárinfluenza terjedése szempontjából.
- (4) Az (EU) 2017/247 végrehajtási határozatot később az (EU) 2017/1841 bizottsági végrehajtási határozat ⁽⁶⁾ is módosította, annak érdekében, hogy megerősítse a magas patogenitású madárinfluenza terjedésének fokozott veszélye esetén alkalmazandó járványvédelmi intézkedéseket. A módosítás nyomán az (EU) 2017/247 végrehajtási határozat jelenleg úgy rendelkezik, hogy a magas patogenitású madárinfluenza kitörését vagy kitöréseit követően a 2005/94/EK irányelv 16. cikke (4) bekezdésének megfelelően az érintett tagállamokban további, korlátozás alatt álló körzeteket kell megállapítani uniós szinten, és meghatározza az utóbbiakban alkalmazandó intézkedések időtartamát. Az (EU) 2017/247 végrehajtási határozat szabályokat határoz meg továbbá az élő baromfi, a naposcsibe és a keltetőtojás szállítmányainak a további, korlátozás alatt álló körzetekből más tagállamokba történő, bizonyos feltételek melletti szállításáról.

⁽¹⁾ HL L 395., 1989.12.30., 13. o.⁽²⁾ HL L 224., 1990.8.18., 29. o.⁽³⁾ A Bizottság (EU) 2017/247 végrehajtási határozata (2017. február 9.) egyes tagállamokban a magas patogenitású madárinfluenza kitörésével kapcsolatos védintézkedésekről (HL L 36., 2017.2.11., 62. o.).⁽⁴⁾ A Tanács 2005/94/EK irányelve (2005. december 20.) a madárinfluenza elleni védekezésre irányuló közösségi intézkedésekről és a 92/40/EGK irányelv hatályaon kívül helyezésétől (HL L 10., 2006.1.14., 16. o.).⁽⁵⁾ A Bizottság (EU) 2017/696 végrehajtási határozata (2017. április 11.) az egyes tagállamokban a magas patogenitású madárinfluenza kitörésével kapcsolatos védintézkedésekről szóló (EU) 2017/247 végrehajtási határozat módosításáról (HL L 101., 2017.4.13., 80. o.).⁽⁶⁾ A Bizottság (EU) 2017/1841 végrehajtási határozata (2017. október 10.) az egyes tagállamokban a magas patogenitású madárinfluenza kitörésével kapcsolatos védintézkedésekről szóló (EU) 2017/247 végrehajtási határozat módosításáról (HL L 261., 2017.10.11., 26. o.).

- (5) Ezenfelül az (EU) 2017/247 végrehajtási határozat mellékletének módosítására is több alkalommal sor került, különösen annak érdekében, hogy tükrözze az érintett tagállamok által a 2005/94/EK irányelv értelmében létrehozott védő- és megfigyelési körzetek határait érintő változásokat.
- (6) Az (EU) 2017/247 végrehajtási határozat mellékletét legutóbb az (EU) 2017/2289 bizottsági végrehajtási határozat ⁽¹⁾ módosította, miután Bulgária és Olaszország a magas patogenitású madárinfluenzának az említett tagállamok területén észlelt újabb kitöréseiről értesítette a Bizottságot. Bulgária a H5N8 altípusba tartozó, magas patogenitású madárinfluenza Sztara Zagora megye egyik baromfitartó gazdaságában észlelt közelmúltbeli kitöréséről értesítette a Bizottságot. Olaszország a H5N8 altípusba tartozó, magas patogenitású madárinfluenzában a területén található Lombardia és Veneto régió baromfitartó gazdaságaiban észlelt kitöréseiről értesítette a Bizottságot. A szóban forgó két tagállam arról is értesítette a Bizottságot, hogy a madárinfluenza-kitöréseket követően meghozta a 2005/94/EK irányelvben előírt szükséges intézkedéseket, beleértve az összes fertőzött baromfitartó gazdaság körüli védő- és megfigyelési körzetek létrehozását.
- (7) Az (EU) 2017/247 végrehajtási határozatnak az (EU) 2017/2289 végrehajtási határozattal történt, legutóbbi módosítása óta Hollandia a H5N6 altípusba tartozó, magas patogenitású madárinfluenzában a tagállam Flevoland tartományának egyik baromfitartó gazdaságában észlelt közelmúltbeli kitöréséről értesítette a Bizottságot. Hollandia arról is értesítette a Bizottságot, hogy a közelmúltbeli madárinfluenza-kitörést követően meghozta a 2005/94/EK irányelvben előírt szükséges intézkedéseket, beleértve a fertőzött baromfitartó gazdaság körüli védő- és megfigyelési körzetek létrehozását.
- (8) A Bizottság Hollandia közreműködésével megvizsgálta az említett intézkedéseket, és meggyőződött arról, hogy a szóban forgó tagállam illetékes hatósága által meghatározott védő- és megfigyelési körzetek határai elegendő távolságra vannak attól a baromfitartó gazdaságtól, amelyben a magas patogenitású madárinfluenza kitörését megerősítették.
- (9) Az Unión belüli kereskedelem szükségtelen megzavarásának megelőzése, valamint a harmadik országok által felállított indokolatlan kereskedelmi akadályok elkerülése érdekében a magas patogenitású madárinfluenza Hollandiában észlelt közelmúltbeli kitörését követően a szóban forgó tagállammal együttműködve uniós szinten minél hamarabb meg kellett határozni a Hollandiában a 2005/94/EK irányelvvel összhangban létrehozott védő- és megfigyelési körzeteket.
- (10) A Növények, Állatok, Élelmiszerek és Takarmányok Állandó Bizottságának véleményének kézhezvételéig a Bizottság ideiglenes védintézkedéseket fogadott el a hollandiai járványügyi helyzet alakulására figyelemmel, különös tekintettel az említett tagállamban több hónapos mentességet követően újból kitört madárinfluenzához kapcsolódó kockázatokra, valamint arra, hogy Hollandiában a baromfitartó gazdaságok egymáshoz általában közel helyezkednek el, ami a vírus terjedése szempontjából fokozott kockázatot jelent. Az ideiglenes védintézkedések a vírus terjedésének azonnali megelőzését célozták.
- (11) A magas patogenitású madárinfluenzával kapcsolatban Hollandiára vonatkozóan elfogadott, említett ideiglenes védintézkedéseket az (EU) 2017/2304 bizottsági végrehajtási határozat ⁽²⁾ rendelte el, amelynek melléklete tartalmazza azon területek jegyzékét, amelyeket a hollandiai illetékes hatóság védő- és megfigyelési körzetekként jelölt ki. Az említett végrehajtási határozat 2018. január 10-ig alkalmazandó.
- (12) Az (EU) 2017/2304 végrehajtási határozatban előírt ideiglenes védintézkedéseket felül kell vizsgálni. Hollandia rendszeres tájékoztatást nyújtott járványügyi helyzetéről, és területén nem fordult elő a magas patogenitású madárinfluenza újabb kitörése.
- (13) A hollandiai illetékes hatóság által a 2005/94/EK irányelvvel összhangban létrehozott védő- és megfigyelési körzetekben elvégzett járványügyi és laboratóriumi vizsgálatok kedvező eredményeire figyelemmel az említett tagállamban az adott irányelvvel összhangban uniós szinten kijelölt megfigyelési körzetek határait ki kell igazítani. Az új határokat fel kell tüntetni az (EU) 2017/247 végrehajtási határozat mellékletében.
- (14) Emellett Olaszország értesítette a Bizottságot, hogy a területén található Emilia Romagna régióban a magas patogenitású madárinfluenza újabb kitörését észlelte. Arról is értesítette a Bizottságot, hogy az említett madárinfluenza-kitörést követően meghozta a 2005/94/EK irányelvben előírt szükséges intézkedéseket, beleértve a fertőzött baromfitartó gazdaság körüli védő- és megfigyelési körzetek létrehozását.

⁽¹⁾ A Bizottság (EU) 2017/2289 végrehajtási határozata (2017. december 11.) az egyes tagállamokban a magas patogenitású madárinfluenza kitörésével kapcsolatos védintézkedésekről szóló (EU) 2017/247 végrehajtási határozat mellékletének módosításáról (HL L 328., 2017.12.12., 126. o.).

⁽²⁾ A Bizottság (EU) 2017/2304 végrehajtási határozata (2017. december 12.) a Hollandiában előforduló, a H5 altípusba tartozó, magas patogenitású madárinfluenzával kapcsolatos egyes ideiglenes védintézkedésekről (HL L 329., 2017.12.13., 61. o.).

- (15) A Bizottság megvizsgálta a Hollandia és Olaszország által a magas patogenitású madárinfluenza említett tagállamokban észlelt közelmúltbeli kitöréseit követően a 2005/94/EK irányelv alapján hozott intézkedéseket, és meggyőződött arról, hogy a szóban forgó két tagállam illetékes hatóságai által létrehozott védő- és megfigyelési körzetek határai elegendő távolságra vannak minden olyan gazdaságtól, amelyben magas patogenitású madárinfluenza kitörését megerősítették.
- (16) Az Unión belüli kereskedelem szükségtelen megzavarásának megelőzése, valamint a harmadik országok által felállított indokolatlan kereskedelmi akadályok elkerülése érdekében a magas patogenitású madárinfluenza Olaszországban és Hollandiában észlelt közelmúltbeli kitöréseit követően e két tagállammal együttműködve uniós szinten minél hamarabb meg kell határozni a Hollandiában és Olaszországban a 2005/94/EK irányelvvel összhangban létrehozott védő- és megfigyelési körzeteket.
- (17) Az (EU) 2017/247 végrehajtási határozatot ennek megfelelően naprakésszé kell tenni a magas patogenitású madárinfluenzával kapcsolatban Olaszországban és Hollandiában fennálló legújabb epidemiológiai helyzet figyelembevétele érdekében. Mindenekelőtt a jelenleg a 2005/94/EK irányelv szerinti korlátozások alá tartozó olaszországi és hollandiai védő- és megfigyelési körzeteket kell felvenni az (EU) 2017/247 végrehajtási határozat mellékletébe.
- (18) Ennek megfelelően az uniós szintű regionalizáció aktualizálása érdekében indokolt úgy módosítani az (EU) 2017/247 végrehajtási határozat mellékletét, hogy az tartalmazza a 2005/94/EK irányelvnek megfelelően Olaszországban és Hollandiában – a két tagállamban megjelenő magas patogenitású madárinfluenza kitöréseit követően – létrehozott védő- és megfigyelési körzeteket, az azokban alkalmazandó korlátozások időbeli hatályával együtt.
- (19) Az (EU) 2017/247 végrehajtási határozatot ezért ennek megfelelően módosítani kell.
- (20) Továbbá, mivel az e határozattal módosított (EU) 2017/247 végrehajtási határozat melléklete tartalmazni fogja a hollandiai illetékes hatóság által a 2005/94/EK irányelvvel összhangban létrehozott védő- és megfigyelési körzeteket, az (EU) 2017/2304 végrehajtási határozatot hatályon kívül kell helyezni.
- (21) Az e határozatban előírt intézkedések összhangban vannak a Növények, Állatok, Élelmiszerek és Takarmányok Állandó Bizottságának véleményével,

ELFOGADTA EZT A HATÁROZATOT:

1. cikk

Az (EU) 2017/247 végrehajtási határozat melléklete e határozat mellékletének megfelelően módosul.

2. cikk

Az (EU) 2017/2304 végrehajtási határozat hatályát veszti.

3. cikk

Ennek a határozatnak a tagállamok a címzettjei.

Kelt Brüsszelben, 2017. december 20-án.

a Bizottság részéről
Vytenis ANDRIUKAITIS
a Bizottság tagja

MELLÉKLET

Az (EU) 2017/247 végrehajtási határozat melléklete az alábbiaknak megfelelően módosul:

1. Az A. rész a következőképpen módosul:

a) az Olaszországra vonatkozó bejegyzés helyébe az alábbi szöveg lép:

„Tagállam: Olaszország

A következőket magában foglaló terület:	Az alkalmazási időszak vége a 2005/94/EK irányelv 29. cikke (1) bekezdésének megfelelően
— The area of the parts of Lombardia Region (ADNS 17/0080) contained within a circle of radius of three kilometres, centred on WGS84 dec. coordinates N45.259133 E10.317484	2017.12.16.
— The area of the parts of Veneto Region (ADNS 17/0082) contained within a circle of radius of three kilometres, centred on WGS84 dec. coordinates N45.707605 E11.947517	2017.12.29.
— The area of the parts of Emilia Romagna Region (ADNS 17/0083) contained within a circle of radius of three kilometres, centred on WGS84 dec. coordinates N44.495737 E11.777354	2018.1.4.”

b) a Magyarországra vonatkozó bejegyzés és a Lengyelországra vonatkozó bejegyzés közé a következő, Hollandiára vonatkozó bejegyzést kell beilleszteni:

„Tagállam: Hollandia

A következőket magában foglaló terület:	Az alkalmazási időszak vége a 2005/94/EK irányelv 29. cikke (1) bekezdésének megfelelően
---	---

Flevoland tartomány

Biddinghuizen	2017.12.29.”
— Vanaf kruising Swifterweg (N710) met Hoge Vaart (water), Hoge Vaart volgen in noordoostelijke richting tot aan Oosterwoldertocht (water).	
— Oosterwoldertocht volgen in zuidoostelijke richting tot aan Elburgerweg (N309).	
— Elburgerweg (N309) volgen tot aan de brug in Flevoweg over het Veluwemeer.	
— Veluwemeer volgen in zuidwestelijke richting tot aan Bijsselseweg.	
— Bijsselseweg volgen in noordelijke richting tot aan de Spijkweg (N306).	
— Spijkweg (N306) volgen in noordelijke richting tot aan Strandgaperweg.	
— Strandgaperweg volgen in westelijke richting tot aan Bremerbergweg (N708).	
— Bremerbergweg volgen in noordelijke richting tot aan Oldebroekerweg Oldebroekerweg volgen in noordwestelijke richting tot aan Baan.	
— Baan volgen in westelijke richting overgaand in Swifterweg (N710).	
— Swifterweg (N710) volgen in noordelijke richting tot aan Hoge Vaart (Water).	

2. A B. rész a következőképpen módosul:

a) az Olaszországra vonatkozó bejegyzés helyébe az alábbi szöveg lép:

„Tagállam: Olaszország

A következőket magában foglaló terület:	Az alkalmazási időszak vége a 2005/94/EK irányelv 31. cikkének megfelelően
— The area of the parts of Lombardia Region (ADNS 17/0075) contained within a circle of radius of three kilometres, centred on WGS84 dec. coordinates N45,297588 E10,221751	2017.12.8. – 2017.12.16.
— The area of the parts of Lombardia Region (ADNS 17/0075) extending beyond the area described in the protection zone and within the circle of a radius of ten kilometres, centred on WGS84 dec. coordinates N45,297588 E10,221751	2017.12.16.
— The area of the parts of Lombardia Region (ADNS 17/0080) contained within a circle of radius of three kilometres, centred on WGS84 dec. coordinates N45.259133 E10.317484	2017.12.17. – 2017.12.25.
— The area of the parts of Lombardia Region (ADNS 17/0080) extending beyond the area described in the protection zone and within the circle of a radius of ten kilometres, centred on WGS84 dec. coordinates N45.259133 E10.317484	2017.12.25.
— The area of the parts of Veneto Region (ADNS 17/0082) contained within a circle of radius of three kilometres, centred on WGS84 dec. coordinates N45.707605 E11.947517	2017.12.30. – 2018.1.7.
— The area of the parts of Veneto Region (ADNS 17/0082) extending beyond the area described in the protection zone and within the circle of a radius of ten kilometres, centred on WGS84 dec. coordinates N45.707605 E11.947517	2018.1.7.
— The area of the parts of Emilia Romagna Region (ADNS 17/0083) contained within a circle of radius of three kilometres, centred on WGS84 dec. coordinates N44.495737 E11.777354	2018.1.5. – 2018.1.13.
— The area of the parts of Emilia Romagna Region (ADNS 17/0083) extending beyond the area described in the protection zone and within the circle of a radius of ten kilometres, centred on WGS84 dec. coordinates N44.495737 E11.777354	2018.1.13.”

b) a Magyarországra vonatkozó bejegyzés és az Ausztriára vonatkozó bejegyzés közé a következő, Hollandiára vonatkozó bejegyzést kell beilleszteni:

„Tagállam: Hollandia

A következőket magában foglaló terület:	Az alkalmazási időszak vége a 2005/94/EK irányelv 31. cikkének megfelelően
Flevoland tartomány	
Biddinghuizen	2017.12.30. – 2018.1.8.
— Vanaf kruising Swifterweg (N710) met Hoge Vaart (water), Hoge Vaart volgen in noordoostelijke richting tot aan Oosterwoldertocht (water).	
— Oosterwoldertocht volgen in zuidoostelijke richting tot aan Elburgerweg (N309).	
— Elburgerweg (N309) volgen tot aan de brug in Flevoweg over het Veluwemeer.	
— Veluwemeer volgen in zuidwestelijke richting tot aan Bijsselseweg.	

A következőket magában foglaló terület:	Az alkalmazási időszak vége a 2005/94/EK irányelv 31. cikkének megfelelően
— Bijsselseweg volgen in noordelijke richting tot aan de Spijkweg (N306). — Spijkweg (N306) volgen in noordelijke richting tot aan Strandgaperweg. — Strandgaperweg volgen in westelijke richting tot aan Bremerbergweg (N708). — Bremerbergweg volgen in noordelijke richting tot aan Oldebroekerweg Oldebroekerweg volgen in noordwestelijke richting tot aan Baan. — Baan volgen in westelijke richting overgaand in Swifterweg (N710). — Swifterweg (N710) volgen in noordelijke richting tot aan Hoge Vaart (Water).	
Biddinghuizen — Vanaf brug Biddingweg(N710) Lage vaart, Biddingweg volgen in noordelijke richting tot aan Elandweg. — Elandweg volgen in oostelijke richting tot aan Dronterringweg (N307). — Dronterringweg (N307) volgen in zuidoostelijke richting tot aan Rendieerweg. — Rendierweg volgen in noordoostelijke richting tot aan Swiftermeer(water). — Swiftermeer volgen in oostelijke richting tot aan Lage vaart. — Lage vaart volgen in noordelijke richting tot aan Ketelmeer(water). — Ketelmeer volgen in zuidoostelijke overgaand in Vossemeer overgaand in Drontermeer volgen ter hoogte van Geldersesluis. — Geldersesluis volgen in oostelijke richting tot aan Buitendijks. — Buitendijks volgen in zuidoostelijke richting overgaand in Groote Woldweg tot aan Naalderweg. — Naalderweg volgen in oostelijke richting tot aan Kleine Woldweg. — Kleine Woldweg volgen in zuidelijke richting tot aan Zwarteweg. — Zwarteweg volgen in oostelijke richting overgaand in Wittensteinse Allee tot aan Oosterweg. — Oosterweg volgen in zuidelijke richting tot aan Zuiderzeestraatweg (N308). — Zuiderzeestraatweg volgen in westelijke richting tot aan Mheneweg Zuid. — Mheneweg Zuid in zuidelijke richting overgaand in Bongersweg overgaand in Ottenweg tot aan A28. — A28 volgen in zuidwestelijke richting tot aan Klarenweg. — Klarenweg volgen in Noordelijke richting tot aan Harderwijkerweg. — Harderwijkerweg volgen in zuidwestelijke richting overgaand in Zuiderzeestraatweg tot aan Newtonweg. — Newtonweg volgen in noordelijke en vervolgens westelijke richting tot aan Knardijk (N302). — Knardijk (N302) volgen in noordelijke richting overgaand in Ganzenweg tot aan Futenweg. — Futenweg volgen in oostelijke richting tot aan Larserweg (N302). — Larserweg (N302) volgen in noordelijke richting Zeebiesweg. — Zeebiesweg volgen in oostelijke richting tot aan Larserringweg. — Larserringweg volgen in noordelijke richting tot aan Lisdoddeweg. — Lisdoddeweg volgen in oostelijke richting tot aan Wiertocht. — Wiertocht volgen in noordelijke richting tot aan Dronterweg. — Dronterweg volgen in oostelijke richting tot aan Biddingweg(N710).	2018.1.8.”

III

(Egyéb jogi aktusok)

EURÓPAI GAZDASÁGI TÉRSÉG

AZ EFTA FELÜGYELETI HATÓSÁG 3/17/COL HATÁROZATA

(2017. január 18.)

az állami támogatások területére vonatkozó eljárási és anyagi szabályoknak az Európai Gazdasági Térségről szóló megállapodás 61. cikkének (1) bekezdésében említett állami támogatás fogalmáról szóló új iránymutatás bevezetésével százkettedik alkalommal történő módosításáról [2017/2413]

AZ EFTA FELÜGYELETI HATÓSÁG (a továbbiakban: a Hatóság),

TEKINTETTEL:

az Európai Gazdasági Térségről szóló megállapodásra (a továbbiakban: az EGT-megállapodás), különösen annak 61–63. cikkére és 26. jegyzőkönyvére,

az EFTA-tagállamok közötti, Felügyeleti Hatóság és Bíróság létrehozásáról szóló megállapodásra (a továbbiakban: a felügyeleti és bírósági megállapodás), különösen annak 24. cikkére és 5. cikke (2) bekezdésének b) pontjára,

a felügyeleti és bírósági megállapodás 3. jegyzőkönyvére (a továbbiakban: a 3. jegyzőkönyv),

mivel:

A felügyeleti és bírósági megállapodás 24. cikke értelmében a Hatóság érvényt szerez az EGT-megállapodás állami támogatásra vonatkozó rendelkezéseinek,

A felügyeleti és bírósági megállapodás 5. cikke (2) bekezdésének b) pontja alapján a Hatóság közleményeket vagy iránymutatásokat ad ki az EGT-megállapodás által szabályozott ügyekben, amennyiben ezen megállapodás vagy a felügyeleti és bírósági megállapodás kifejezetten így rendelkezik, vagy amennyiben a Hatóság ezt szükségesnek ítéli,

2016. május 19-én ez Európai Bizottság elfogadta az Európai Unió működéséről szóló szerződés 107. cikkének (1) bekezdésében említett állami támogatás fogalmáról szóló közleményt ⁽¹⁾,

E közlemény az Európai Gazdasági Térséget is érinti,

Az EGT állami támogatási szabályainak egységes alkalmazását az Európai Gazdasági Térség egész területén biztosítani kell, összhangban az EGT-megállapodás 1. cikkében megállapított homogenitásra vonatkozó célkitűzéssel,

Az EGT-megállapodáshoz csatolt XV. melléklet 11. oldalán szereplő „ÁLTALÁNOS MEGJEGYZÉSEK” cím II. pontja értelmében a Hatóság a Bizottsággal folytatott konzultációt követően elfogadja az Európai Bizottság által elfogadott jogi aktusoknak megfelelő jogi aktusokat,

Az Európai Bizottsággal való konzultációt követően,

Az EFTA-államokkal folytatott konzultációt követően,

⁽¹⁾ HL C 262., 2016.7.19., 1. o.

ELFOGADTA EZT A HATÁROZATOT:

1. cikk

Az állami támogatások anyagi jogi szabályait módosítani kell az Európai Gazdasági Térségről szóló megállapodás 61. cikkének (1) bekezdésében említett állami támogatás fogalmáról szóló új iránymutatás bevezetésével. Az új iránymutatást csatolták e határozathoz és az új iránymutatás a határozat szerves részét képezi.

2. cikk

E határozatnak csak az angol nyelvű változata hiteles.

Kelt Brüsszelben, 2017. január 18-án.

az EFTA Felügyeleti Hatóság részéről

Sven Erik SVEDMAN

elnök

Frank J. BÜCHEL

testületi tag

MELLÉKLET

IRÁNYMUTATÁS AZ EUMSZ 61. CIKKÉNEK (1) BEKEZDÉSÉBEN EMLÍTETT ÁLLAMI TÁMOGATÁS FOGALMÁRÓL (*)

Tartalomjegyzék

1. Bevezetés
2. A vállalkozás és a gazdasági tevékenység fogalma
 - 2.1. Általános elvek
 - 2.2. Közhatalom gyakorlása
 - 2.3. Szociális biztonság
 - 2.4. Egészségügyi ellátás
 - 2.5. Oktatás és kutatási tevékenységek
 - 2.6. A kultúra és a kulturális örökség megőrzése, a természetvédelmet is beleértve
3. Állami eredet
 - 3.1. Államnak való betudhatóság
 - 3.1.1. Az államnak való betudhatóság jelei
 - 3.1.2. Az államnak való betudhatóság és az EGT-jog szerinti kötelezettségek
 - 3.2. Állami források
 - 3.2.1. Általános elvek
 - 3.2.2. A források feletti ellenőrző befolyás
 - 3.2.3. Az állam részvétele a magánjogi jogalanyok közötti újraelosztásban
4. Előny
 - 4.1. Az előny általános fogalma
 - 4.2. A piacgazdasági szereplő teszt
 - 4.2.1. Bevezetés
 - 4.2.2. Általános elvek
 - 4.2.3. A piaci feltételeknek való megfelelés megállapítása
 - 4.3. Közvetett előny
5. Szelektivitás
 - 5.1. Általános elvek
 - 5.2. Tárgyi szelektivitás
 - 5.2.1. *De jure* és *de facto* szelektivitás
 - 5.2.2. Diszkrecionális közigazgatási gyakorlatból eredő szelektivitás
 - 5.2.3. A vállalkozások szokásos terheit enyhítő intézkedések tárgyi szelektivitásának értékelése
 - 5.3. Regionális szelektivitás
 - 5.3.1. Intézményi autonómia
 - 5.3.2. Eljárási autonómia
 - 5.3.3. Gazdasági és pénzügyi autonómia

(*) Ez az iránymutatás megfelel az Európai Bizottság (a továbbiakban: a Bizottság) az EUMSZ 107. cikkének (1) bekezdésében említett állami támogatás fogalmáról szóló közleményének (HL C 262., 2016.7.19., 1. o.). A szövegben a lábjegyzetek számozása megegyezik a bizottsági közleménnyel. Néhány lábjegyzet törlésre került, mivel nem EGT-vonatkozásúak.

- 5.4. Adóintézkedésekre vonatkozó specifikus kérdések
 - 5.4.1. Szövetkezetek
 - 5.4.2. Kollektív befektetési vállalkozások
 - 5.4.3. Adóamnesztia
 - 5.4.4. Feltételes adómegállapítás és adóügyi egyezség
 - 5.4.5. Értékcsökkenési szabályok
 - 5.4.6. Meghatározott tevékenységekre vonatkozó átalányadó-rendszer
 - 5.4.7. Visszaélés elleni szabályok
 - 5.4.8. Jövedéki adók
- 6. A kereskedelemre és a versenyre gyakorolt hatás
 - 6.1. Általános elvek
 - 6.2. A verseny torzulása
 - 6.3. A kereskedelemre gyakorolt hatás
- 7. Infrastruktúra: néhány specifikus pontosítás
 - 7.1. Bevezetés
 - 7.2. Támogatás a fejlesztő/tulajdonos részére
 - 7.2.1. Gazdasági tevékenység kontra nem gazdasági tevékenység
 - 7.2.2. A verseny torzítása és a kereskedelemre gyakorolt hatás
 - 7.2.3. Az infrastruktúra fejlesztője/tulajdonosa részére nyújtott támogatás – ágazatok szerinti áttekintés
 - 7.3. Támogatás az üzemeltetők részére
 - 7.4. Támogatás a végfelhasználók részére
- 8. Záró rendelkezések

1. BEVEZETÉS

1. Az állami támogatási szabályozás korszerűsítésével összefüggésben a Hatóság tovább kívánja pontosítani az Európai Gazdasági Térségről szóló megállapodás (a továbbiakban: az EGT-megállapodás) 61. cikkének (1) bekezdésében említett állami támogatáshoz kapcsolódó főbb fogalmakat, hogy ezáltal az Európai Gazdasági Térség (a továbbiakban: az EGT) egészében elősegítse e fogalom egyszerűbb, átláthatóbb és következetesebb alkalmazását.
2. Ez az iránymutatás csak az EGT-megállapodás 61. cikkének (1) bekezdésében említett állami támogatás fogalmára vonatkozik, amelyet a Hatóságnak és a nemzeti hatóságoknak (köztük a nemzeti bíróságoknak) egyaránt alkalmazniuk kell az EFTA-államok közötti, Felügyeleti Hatóság és Bíróság létrehozásáról szóló megállapodás (a továbbiakban: a felügyeleti és bírósági megállapodás) 3. jegyzőkönyve I. része 1. cikkének (3) bekezdésében előírt tájékoztatási és felfüggesztési kötelezettséggel összefüggésben. Az iránymutatás nem érinti az állami támogatásoknak az EGT-megállapodásban foglaltak érvényesülésével való összeegyeztethetőségét, amelyet az EGT-megállapodás 61. cikkének (2) és (3) bekezdése, valamint 59. cikkének (2) bekezdése határoz meg, és amelynek értékelése a Hatóság feladata.
3. Tekintettel arra, hogy az állami támogatás fogalma az EGT-megállapodás által közvetlenül meghatározott objektív és jogi fogalom ⁽²⁾, ez az iránymutatás egyértelműsíti az EGT-megállapodás 61. cikke (1) bekezdésének Hatóság általi értelmezését a Bíróság, a Törvényszék és az EFTA-Bíróság (a továbbiakban: az EGT-bíróságok) értelmezése szerint. Azon kérdésekre vonatkozóan, amelyekkel az EGT-bíróságok még nem foglalkoztak, a Hatóság meghatározza, hogy véleménye szerint hogyan kell értelmezni az állami támogatás fogalmát. Az ezen iránymutatásban foglalt álláspontok nem érintik az állami támogatás fogalmának az EGT-bíróságok általi értelmezését ⁽³⁾; az EGT-megállapodás értelmezése elsősorban minden esetben az EGT-bíróságok ítélezési gyakorlatán alapul.

⁽²⁾ Lásd a Bíróság C-487/06. P. sz., British Aggregates kontra Bizottság ügyben 2008. december 22-én hozott ítéletének (ECLI:EU:C:2008:757) 111. pontját.

⁽³⁾ Lásd a Bíróság C-194/09. P. sz., Alcoa Trasformazioni kontra Bizottság ügyben 2011. július 21-én hozott ítéletének (ECLI:EU:C:2011:497) 125. pontját.

4. Hangsúlyozni kell, hogy a Hatóságot köti ez az objektív fogalom, és az alkalmazására vonatkozó mérlegelési jogköre korlátozott azokban az esetekben, amikor a Hatóság értékelései szakmai vagy összetett jellegűek, különösen az összetett gazdasági értékeléseket felőlelő, konkrét helyzetekben ⁽⁴⁾.
5. Az EGT-megállapodás 61. cikkének (1) bekezdése szerint állami támogatás „az EK-tagállamok vagy az EFTA-államok által vagy állami forrásból bármilyen formában nyújtott olyan támogatás, amely bizonyos vállalkozásoknak vagy bizonyos áruk termelésének előnyben részesítése által torzítja a versenyt, vagy azzal fenyeget, amennyiben ez érinti a Szerződő Felek közötti kereskedelmet”. Ez az iránymutatás pontosan meghatározza az állami támogatás fogalmának különböző alkotóelemeit, amelyek a következők: a vállalkozás megléte, az intézkedés államnak való betudhatósága, állami forrásból való finanszírozás, előny biztosítása, az intézkedés szelektív jellege, valamint a versenyre és az EGT-államok közötti kereskedelemre gyakorolt hatása. Ezenfelül – tekintettel arra, hogy az EGT-államok külön iránymutatásra vonatkozó igényt fejeztek ki – ez az iránymutatás specifikus pontosítással szolgál az infrastruktúra állami finanszírozása tekintetében.

2. A VÁLLALKOZÁS ÉS A GAZDASÁGI TEVÉKENYSÉG FOGALMA

6. Az állami támogatási szabályokat csak akkor kell alkalmazni, ha egy intézkedés kedvezményezettje „vállalkozás”.

2.1. Általános elvek

7. Az EGT-bíróságok több ízben is következetesen olyan jogalanyokként határozták meg a vállalkozásokat, amelyek – jogállásuktól és finanszírozásuk módjától függetlenül – gazdasági tevékenységet folytatnak ⁽⁵⁾. Egy adott jogalany vállalkozásként történő besorolása ennél fogva kizárólag a tevékenységének jellege alapján történik. Ennek az általános elvnek három fontos következménye van.
8. Először is, a jogalany nemzeti jog szerinti jogállása nem meghatározó. Ha például egy jogalany a nemzeti jog értelmében egyesület vagy sportklub, az EGT-megállapodás 61. cikkének (1) bekezdése értelmében mindazonáltal vállalkozásnak minősülhet. Ugyanez vonatkozik a hivatalosan a közigazgatás részét képező jogalanyokra. Az egyetlen figyelembe veendő szempont az, hogy végez-e gazdasági tevékenységet.
9. Másodszor, az állami támogatási szabályok alkalmazása nem függ attól, hogy egy adott jogalany nyereségszerzés céljával jött-e létre. A nonprofit jogalanyok is kínálhatnak a piacon árukat és szolgáltatásokat ⁽⁶⁾. Az a nonprofit jogalany, amelynél nem ez a helyzet, továbbra sem tartozik az állami támogatások ellenőrzésének hatálya alá.
10. Harmadszor, valamely jogalany vállalkozásnak minősítése minden esetben az adott tevékenység függvénye. Az a jogalany, amely egyszerre végez gazdasági és nem gazdasági tevékenységet, csak az előbbi tevékenység tekintetében minősül vállalkozásnak ⁽⁷⁾.
11. Több önálló jogalany az állami támogatási szabályok alkalmazásában egyetlen gazdasági egységnek minősülhet. Ezt követően ez a gazdasági egység tekinthető az érintett vállalkozásnak. E tekintetben a Bíróság azt vizsgálja, hogy fennáll-e az irányítási jogokat biztosító részesedés, valamint léteznek-e egyéb működési, gazdasági és szervezeti kapcsolatok ⁽⁸⁾.
12. A gazdasági és a nem gazdasági tevékenységek közötti különbségtételt pontosítandó az EGT-bíróságok következetes ítélkezési gyakorlata szerint bármely tevékenység, amelynek keretében valamely piacon árukat és szolgáltatásokat kínálnak, gazdasági tevékenységnek minősül ⁽⁹⁾.

⁽⁴⁾ Lásd a Bíróság C-487/06. P. sz., British Aggregates kontra Bizottság ügyben 2008. december 22-én hozott ítéletének (ECLI:EU:C:2008:757) 114. pontját, valamint a Bíróság C-290/07. P. sz., Bizottság kontra Scott ügyben 2010. szeptember 2-án hozott ítéletének (ECLI:EU:C:2010:480) 66. pontját.

⁽⁵⁾ A Bíróság C-180/98–C-184/98. sz., Pavlov és társai egyesített ügyekben 2000. szeptember 12-én hozott ítéletének (ECLI:EU:C:2000:428) 74. pontja; a Bíróság C-222/04. sz., Cassa di Risparmio di Firenze SpA és társai ügyben 2006. január 10-én hozott ítéletének (ECLI:EU:C:2006:8) 107. pontja.

⁽⁶⁾ A Bíróság 209/78–215/78. és 218/78. sz., Van Landewyck egyesített ügyekben 1980. október 29-én hozott ítéletének (ECLI:EU:C:1980:248) 88. pontja; a Bíróság C-244/94. sz., FFSA és társai ügyben 1995. november 16-án hozott ítéletének (ECLI:EU:C:1995:392) 21. pontja; a Bíróság C-49/07. sz. MOTOE-ügyben 2008. július 1-jén hozott ítéletének (ECLI:EU:C:2008:376) 27. és 28. pontja.

⁽⁷⁾ A Törvényszék T-128/98. sz., Aéroports de Paris kontra Bizottság ügyben 2000. december 12-én hozott ítéletének (ECLI:EU:T:2000:290) 108. pontja.

⁽⁸⁾ A Bíróság C-480/09. P. sz., AceaElectrabel Produzione SpA kontra Bizottság ügyben 2010. december 16-án hozott ítéletének (ECLI:EU:C:2010:787) 47–55. pontja; a Bíróság C-222/04. sz., Cassa di Risparmio di Firenze SpA és társai ügyben 2006. január 10-én hozott ítéletének (ECLI:EU:C:2006:8) 112. pontja.

⁽⁹⁾ Lásd a Bíróság 118/85. sz., Bizottság kontra Olaszország ügyben 1987. június 16-án hozott ítéletének (ECLI:EU:C:1987:283) 7. pontját; a Bíróság C-35/96. sz., Bizottság kontra Olaszország ügyben 1998. június 18-án hozott ítéletének (ECLI:EU:C:1998:303) 36. pontját; a Bíróság C-180/98–C-184/98. sz., Pavlov és társai egyesített ügyekben 2000. szeptember 12-én hozott ítéletének (ECLI:EU:C:2000:428) 75. pontja; az EFTA-Bíróság E-4/10., E-6/10. és E-7/10. sz., Liechtensteini Hercegség és társai kontra EFTA Felügyeleti Hatóság ügyben 2011. május 10-én hozott ítéletének (EFTA bírósági jelentés 2011., 16. o.) 54. pontját.

13. Az, hogy bizonyos szolgáltatásoknak létezik-e piaca, attól függ, hogy az érintett EGT-államban hogyan szervezik meg ezeket a szolgáltatásokat ⁽¹⁰⁾, ezért a helyzet EGT-államonként eltérő lehet. Továbbá, egy adott tevékenység besorolása politikai döntések vagy gazdasági fejlemények miatt idővel változhat. Ami ma nem gazdasági tevékenység, az a jövőben azzá válhat, és fordítva.
14. Egy közigazgatási szerv azon döntése, hogy harmadik személyek számára nem engedélyezi egy bizonyos szolgáltatás nyújtását (például azért, mert a szolgáltatást saját maga kívánja nyújtani), nem zárja ki gazdasági tevékenység meglétét. A piac ilyen lezárása ellenére gazdasági tevékenységről lehet szó abban az esetben, amikor a szolgáltatást más szereplők is nyújtani szeretnék az érintett piacon, és erre képesek is lennének. Általában véve nem releváns a tevékenység gazdasági jellegére nézve az a tény, hogy az adott szolgáltatást házon belül nyújtják ⁽¹¹⁾.
15. Mivel a gazdasági és a nem gazdasági tevékenységek megkülönböztetése bizonyos mértékig az adott EGT-állam politikai döntéseitől és az ott zajló gazdasági eseményektől függ, nem lehet kimerítő listát összeállítani olyan tevékenységekről, amelyek eleve sohasem gazdasági jellegűek. Egy ilyen lista nem nyújtana valódi jogbiztonságot és így kevésbé lenne hasznos. Ehelyett a 17–37. pont célja, hogy számos fontos terület tekintetében egyértelművé tegye a megkülönböztetést.
16. Önmagában azon tény alapján, hogy egy jogalany részesedéssel – akár többségi részesedéssel – rendelkezik a piacon árukat vagy szolgáltatásokat kínáló valamely vállalkozásban, e jogalany nem minősülhet automatikusan az EGT-megállapodás 61. cikkének (1) bekezdése szerinti vállalkozásnak. Amennyiben a részesedés alapján csak a részvényesi jogálláshoz kapcsolódó jogok gyakorolhatók, és az osztalékban részesülés adott esetben csupán a vagyoni tulajdonjogának egyszerű haszna, az adott jogalany nem minősül vállalkozásnak, feltéve, hogy ő maga nem kínál árukat vagy szolgáltatásokat a piacon ⁽¹²⁾.

2.2. Közhatalom gyakorlása

17. Az EGT-megállapodás 61. cikkének (1) bekezdése nem alkalmazandó azokban az esetekben, amikor az állam „közhatalmat gyakorol” ⁽¹³⁾, vagy amikor közjogi jogalanyok „hatósági jogkörükben járnak el” ⁽¹⁴⁾. Egy jogalany akkor tekinthető közhatalmat gyakorlóknak, ha a szóban forgó tevékenység az állam alapvető funkcióinak részét képezi, vagy ezekhez a funkciókhoz jellegénél, céljánál és a rá vonatkozó szabályoknál fogva kapcsolódik ⁽¹⁵⁾. Általában – kivéve, ha az érintett EGT-állam piaci mechanizmusok alkalmazása mellett dönt – azok a tevékenységek, amelyek elválaszthatatlanul kapcsolódnak egy hatóság előjogaihoz és amelyeket az állam gyakorol, nem minősülnek gazdasági tevékenységeknek. Ilyen tevékenységekre példák az alábbiak:
 - a) a hadsereg vagy a rendőrség ⁽¹⁶⁾;
 - b) repülésbiztonság és -ellenőrzés ⁽¹⁷⁾;
 - c) a tengeri közlekedés ellenőrzése és biztonsága ⁽¹⁸⁾;
 - d) szennyvezérfelügyelet ⁽¹⁹⁾;

⁽¹⁰⁾ A Bíróság C-159/91. és C-160/91. sz., Poucet és Pistre egyesített ügyekben 1993. február 17-én hozott ítéletének (ECLI:EU:C:1993:63) 16–20. pontja.

⁽¹¹⁾ Lásd Geelhoed főtanácsnok C-295/05. sz. Asociación Nacional de Empresas Forestales (Asemfo) ügyre vonatkozó 2006. szeptember 28-i indítványának (ECLI:EU:C:2006:619) 110–116. pontját; lásd még az EGT-megállapodás XIII. mellékletének 4a. pontjában említett, a vasúti és közúti személyszállítási közszolgáltatásról, valamint az 1191/69/EGK és az 1107/70/EGK tanácsi rendelet hatályon kívül helyezéséről szóló, 2007. október 23-i 1370/2007/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet (HL L 315., 2007.12.3., 1. o.) 5. cikkének (2) bekezdését és 6. cikkének (1) bekezdését, lásd az EGT-megállapodás XIII. mellékletének (Közlekedés) módosításáról szóló, 2008. július 4-i 85/2008 vegyes bizottsági határozatot (HL L 280., 2008.10.23., 20. o. és 64. sz. EGT-kiegészítés, 2008.10.23., 13. o.); valamint a Németország által a Verkehrsverbund Rhein Ruhrhoz tartozó Bahnen der Stadt Monheim (BSM) és Rheinische Bahngesellschaft (RBM) számára nyújtott C 58/06 (korábbi NN 98/05) sz. állami támogatásról szóló, 2011. február 23-i 2011/501/EU bizottsági határozat (HL L 210., 2011.8.17., 1. o.) (208) és (209) preambulumbekendését.

⁽¹²⁾ A Bíróság C-222/04. sz., Cassa di Risparmio di Firenze SpA és társai ügyben 2006. január 10-én hozott ítéletének (ECLI:EU:C:2006:8) 107–118. és 125. pontja.

⁽¹³⁾ A Bíróság 118/85. sz., Bizottság kontra Olaszország ügyben 1987. június 16-án hozott ítéletének (ECLI:EU:C:1987:283) 7. és 8. pontja.

⁽¹⁴⁾ A Bíróság 30/87. sz. Bodson-ügyben 1988. május 4-én hozott ítéletének (ECLI:EU:C:1988:225) 18. pontja.

⁽¹⁵⁾ Lásd különösen a Bíróság C-364/92. sz., SAT/Eurocontrol ügyben 1994. január 19-én hozott ítéletének (ECLI:EU:C:1994:7) 30. pontját, valamint a Bíróság C-343/95 sz. Calì & Figli ügyben 1997. március 18-án hozott ítéletének (ECLI:EU:C:1997:160) 22–23. pontját.

⁽¹⁶⁾ Az Egyesült Királyság által a Forensic Science Services részére nyújtott SA.32820 (2011/NN) állami támogatásról szóló, 2011. december 7-i bizottsági határozat (HL C 29., 2012.2.2., 4. o.) 8. pontja.

⁽¹⁷⁾ A Bíróság C-364/92. sz., SAT/Eurocontrol ügyben 1994. január 19-én hozott ítéletének (ECLI:EU:C:1994:7) 27. pontja; a Bíróság C-113/07. P. sz., Selex Sistemi Integrati kontra Bizottság ügyben 2009. március 26-án hozott ítéletének (ECLI:EU:C:2009:191) 71. pontja.

⁽¹⁸⁾ A Bizottság 2002. október 16-i határozata a Belgium által a kikötői hatóságok részére nyújtott N 438/02 állami támogatásról (HL C 284., 2002.11.21., 2. o.).

⁽¹⁹⁾ A Bíróság C-343/95. sz. Calì & Figli ügyben 1997. március 18-án hozott ítéletének (ECLI:EU:C:1997:160) 22. pontja.

- e) börtönbüntetések szervezése, finanszírozása és végrehajtása ⁽²⁰⁾;
 - f) az állami tulajdonú földterületek közigazgatási szervek általi fejlesztése és revitalizációja ⁽²¹⁾; valamint
 - g) állami felhasználásra szánt adatok gyűjtése a vállalkozásoknak az ilyen adatok közlése tekintetében előírt jogszabályi kötelezettsége alapján ⁽²²⁾.
18. Amennyiben egy közjogi jogalany olyan gazdasági tevékenységet folytat, amelyet el lehet választani a közhatalmi jogosítványainak gyakorlásától, e jogalany az említett tevékenységgel kapcsolatban vállalkozásként jár el. Ezzel szemben, ha az említett gazdasági tevékenység nem választható el a közhatalmi jogosítványok gyakorlásától, az adott jogalany által végzett valamennyi tevékenység a közhatalmi jogosítványaihoz kapcsolódó tevékenységnek tekintendő, és ezért az nem tartozik a vállalkozás fogalmának körébe ⁽²³⁾.

2.3. Szociális biztonság

19. Annak megállapítása, hogy a szociális biztonság területén működő rendszerek gazdasági tevékenységet magukban foglalónak minősülnek-e, azok felépítésétől és struktúrájától függ. Az ítélkezési gyakorlat lényegében a szolidaritás elvére épülő rendszereket és piaci elveken működő rendszereket különböztet meg.
20. A szolidaritás elvére épülő, gazdasági tevékenységet magukban nem foglaló szociális biztonsági rendszerek jellemzően az alábbi jellemzőkkel rendelkeznek:
- a) a rendszerben kötelező a tagság ⁽²⁴⁾;
 - b) a rendszer kizárólag szociális célokat követ ⁽²⁵⁾;
 - c) a rendszer nonprofit alapon működik ⁽²⁶⁾;
 - d) az ellátások függetlenek a befizetett járulékoktól ⁽²⁷⁾;
 - e) az ellátások nem szükségszerűen arányosak a biztosított személy bevételeivel ⁽²⁸⁾; valamint
 - f) a rendszert az állam felügyeli ⁽²⁹⁾.
21. A szolidaritás elvére épülő ilyen rendszereket meg kell különböztetni a gazdasági tevékenységet magukban foglaló rendszerektől ⁽³⁰⁾. Ez utóbbiakat rendszerint a következők jellemzik:
- a) választható tagság ⁽³¹⁾;

⁽²⁰⁾ A Bizottság 2006. július 19-i határozata a Litvánia által a javítóintézeteket vezető állami vállalkozások részére nyújtott N 140/06 állami támogatásról (HL C 244., 2006.10.11., 12. o.).

⁽²¹⁾ A Bizottság 2014. március 27-i határozata a Németország által a GRW ipari, kereskedelmi és lakossági használatra való területfejlesztési programhoz nyújtott SA.36346 állami támogatásról (HL C 141., 2014.5.9., 1. o.). Az állami tulajdonú földterület helyi hatóságok általi revitalizációját (beleértve a mentesítést is) támogató intézkedéssel összefüggésben a Bizottság azt állapította meg, hogy az állami tulajdonú földterület beépítésre való előkészítése és a közművekre (víz, gáz, szennyvíz és villamos energia), valamint a közlekedési hálózatokra (vasút és közút) való rákötésének biztosítása nem gazdasági tevékenység, hanem az állam közfeladatainak részét képezi, mégpedig a földterület nyújtását és felügyeletét a helyi város- és területfejlesztési terveknek megfelelően.

⁽²²⁾ A Bíróság C-138/11. sz. Compass-Datenbank GmbH ügyben 2012. július 12-én hozott ítéletének (ECLI:EU:C:2012:449) 40. pontja.

⁽²³⁾ A Bíróság C-138/11. sz. Compass-Datenbank GmbH ügyben 2012. július 12-én hozott ítéletének (ECLI:EU:C:2012:449) 38. pontja, valamint a Bíróság C-113/07. P. sz., Selex Sistemi Integrati kontra Bizottság ügyben 2009. március 26-án hozott ítéletének (ECLI:EU:C:2009:191) 72. és azt követő pontjai.

⁽²⁴⁾ A Bíróság C-159/91. és C-160/91. sz., Poucet és Pistre egyesített ügyekben 1993. február 17-én hozott ítéletének (ECLI:EU:C:1993:63) 13. pontja.

⁽²⁵⁾ A Bíróság C-218/00. sz., Cisl és INAIL ügyben 2002. január 22-én hozott ítéletének (ECLI:EU:C:2002:36) 45. pontja.

⁽²⁶⁾ A Bíróság C-264/01., C-306/01., C-354/01. és C-355/01. sz., AOK Bundesverband egyesített ügyekben 2004. március 16-án hozott ítéletének (ECLI:EU:C:2004:150) 47–55. pontja.

⁽²⁷⁾ A Bíróság C-159/91. és C-160/91. sz., Poucet és Pistre egyesített ügyekben 1993. február 17-én hozott ítéletének (ECLI:EU:C:1993:63) 15–18. pontja.

⁽²⁸⁾ A Bíróság C-218/00. sz., Cisl és INAIL ügyben 2002. január 22-én hozott ítéletének (ECLI:EU:C:2002:36) 40. pontja.

⁽²⁹⁾ A Bíróság C-159/91. és C-160/91. sz., Poucet és Pistre egyesített ügyekben 1993. február 17-én hozott ítéletének (ECLI:EU:C:1993:63) 14. pontja; a Bíróság C-218/00. sz., Cisl és INAIL ügyben 2002. január 22-én hozott ítéletének (ECLI:EU:C:2002:36) 43–48. pontja;

A Bíróság C-264/01., C-306/01., C-354/01. és C-355/01. sz., AOK Bundesverband egyesített ügyekben 2004. március 16-án hozott ítéletének (ECLI:EU:C:2004:150) 51–55. pontja.

⁽³⁰⁾ Lásd különösen a Bíróság C-244/94. sz., FFSA és társai ügyben 1995. november 16-án hozott ítéletének (ECLI:EU:C:1995:392) 19. pontját.

⁽³¹⁾ A Bíróság C-67/96. sz. Albany-ügyben 1999. szeptember 21-én hozott ítéletének (ECLI:EU:C:1999:430) 80–87. pontja;

- b) a tőkefedezeti elv (a jogosultságok a befizetett hozzájárulásoktól és a rendszer pénzügyi eredményétől függnék) ⁽³²⁾;
 - c) nyereségszerzésre törekvés ⁽³³⁾; valamint
 - d) az alaprendszert kiegészítő jogosultságok nyújtása ⁽³⁴⁾.
22. Néhány rendszer mindkét kategória egyes jellemzőit magában foglalja. Ilyen esetekben a rendszerek osztályozása a különböző elemek és azok jelentőségének elemzésétől függ ⁽³⁵⁾.

2.4. Egészségügyi ellátás

23. Az EGT-ben az egyes EGT-államok egészségügyi ellátórendszerei jelentősen eltérnek. Az egészségügyi szolgáltatók közötti verseny fennállása, valamint a verseny mértéke nagyrészt ezektől a nemzeti jellegzetességektől függ.
24. Egyes EGT-állami rendszerekben a közkórházak a nemzeti egészségügyi szolgálat szerves részét képezik, és majdnem teljes mértékben a szolidaritás elvére épülnek ⁽³⁶⁾. Az ilyen kórházakat közvetlenül társadalombiztosítási járulékokból és más állami forrásokból finanszírozzák, szolgáltatásaikat pedig a rendszer minden tagja számára térítésmentesen nyújtják ⁽³⁷⁾. Az EGT-bírószakok megerősítették, hogy amennyiben ilyen struktúra áll fenn, az érintett szervezetek nem vállalkozásként működnek ⁽³⁸⁾.
25. Amennyiben létezik az említett struktúra, még az olyan tevékenységek is, amelyek önmagukban gazdasági jellegűek lehetnek, azonban azokat kizárólag egy másik, nem gazdasági szolgáltatás nyújtása céljából végzik, nem gazdasági jellegűek. Egy szervezet, amely egy nem gazdasági szolgáltatás nyújtása céljából – még ha nagy mennyiségben is – árukat vásárol, nem vállalkozásként tevékenykedik csupán azért, mert egy adott piacon vásárló ⁽³⁹⁾.
26. Sok más EGT-államban a kórházak és más egészségügyi szolgáltatók szolgáltatásaikat díjazás ellenében nyújtják, amelyet vagy közvetlenül a beteg, vagy annak biztosítója fizet ⁽⁴⁰⁾. Az ilyen rendszerekben bizonyos fokú verseny zajlik a kórházak között az egészségügyi szolgáltatások nyújtása terén. Ahol ez az eset áll fenn, annak ténye, hogy az egészségügyi szolgáltatást közkórház nyújtja, nem elégséges a tevékenység nem gazdasági jellegűnek minősítéséhez.
27. Az EGT-bírószakok azt is tisztázták, hogy a független orvosok vagy egyéb magánpraxist folytató orvosok által díjazás ellenében saját felelősségre nyújtott egészségügyi szolgáltatások gazdasági tevékenységnek tekintendők ⁽⁴¹⁾. Ugyanezek az elvek vonatkoznak a gyógyszerárakra is.

⁽³²⁾ A Bíróság C-244/94. sz., FFSA és társai ügyben 1995. november 16-án hozott ítéletének (ECLI:EU:C:1995:392) 9. és 17–20. pontja; a Bíróság C-67/96. sz. Albany-ügyben 1999. szeptember 21-én hozott ítéletének (ECLI:EU:C:1999:430) 81–85. pontja; lásd még a Bíróság C-115/97–C-117/97. sz., Brentjens egyesített ügyekben 1999. szeptember 21-én hozott ítéletének (ECLI:EU:C:1999:434) 81–85. pontját; a Bíróság C-219/97. sz. Drijvende Bokken-ügyben 1999. szeptember 21-én hozott ítéletének (ECLI:EU:C:1999:437) 71–75. pontját, valamint a Bíróság C-180/98–C-184/98. sz., Pavlov és társai egyesített ügyekben 2000. szeptember 12-én hozott ítéletének (ECLI:EU:C:2000:428) 114. és 115. pontját.

⁽³³⁾ A Bíróság C-115/97–C-117/97. sz., Brentjens egyesített ügyekben 1999. szeptember 21-én hozott ítéletének (ECLI:EU:C:1999:434) 74–85. pontja.

⁽³⁴⁾ A Bíróság C-180/98–C-184/98. sz., Pavlov és társai egyesített ügyekben 2000. szeptember 12-én hozott ítéletének (ECLI:EU:C:2000:428) 67–70. pontja.

⁽³⁵⁾ A Bíróság C-350/07. sz. Kattner Stahlbau-ügyben 2009. március 5-én hozott ítéletének (ECLI:EU:C:2009:127) 33. és azt követő pontjai.

⁽³⁶⁾ Példaként kiemelhető a spanyol nemzeti egészségügyi rendszer (lásd a Törvényszék T-319/99. sz. FENIN-ügyben 2003. március 4-én hozott ítéletét [ECLI:EU:T:2003:50] és a Bíróság C-205/03. P. sz. FENIN-ügyben 2006. július 11-én hozott ítéletének [ECLI:EU:C:2006:453] 25–28. pontját).

⁽³⁷⁾ A rendszer jellemzőitől függően azok a díjak, amelyek a szolgáltatások tényleges költségeinek csupán a töredékét fedezik, nem feltétlenül befolyásolják annak nem gazdaságinak való minősítését.

⁽³⁸⁾ A Törvényszék T-319/99. sz. FENIN-ügyben 2003. március 4-én hozott ítéletének (ECLI:EU:T:2003:50) 39. pontja; valamint a Bíróság C-205/03. P. sz. FENIN-ügyben 2006. július 11-én hozott ítéletének (ECLI:EU:C:2006:453) 25–28. pontja.

⁽³⁹⁾ A Törvényszék T-319/99. sz. FENIN-ügyben 2003. március 4-én hozott ítéletének (ECLI:EU:T:2003:50) 40. pontja.

⁽⁴⁰⁾ Lásd például a Bíróság C-157/99. sz., Geraets-Smits és társai ügyben 2001. július 12-én hozott ítéletének (ECLI:EU:C:2001:404) 53–58. pontját.

⁽⁴¹⁾ Lásd a Bíróság C-180/98–C-184/98. sz., Pavlov és társai egyesített ügyekben 2000. szeptember 12-én hozott ítéletének (ECLI:EU:C:2000:428) 75. és 77. pontját.

2.5. Oktatás és kutatási tevékenységek

28. Az állam által finanszírozott és felügyelt nemzeti oktatási rendszer keretében megszervezett közoktatás nem gazdasági tevékenységnek tekinthető. A Bíróság megállapította, hogy az állam: „az általában közpénzből, és nem a tanulók vagy a szülők hozzájárulásaiból finanszírozott ilyen közoktatási rendszert kialakítva és fenntartva nem díjazás ellenében végzett tevékenységet kívánt folytatni, hanem a lakossággal szemben, a szociális, kulturális és oktatási területen fennálló feladatait teljesítette” ⁽⁴²⁾.
29. A közoktatás nem gazdasági jellegét elvben nem érinti az a tény, hogy a tanulóknak vagy a szüleiknek néha tandíjat vagy beiratkozási díjat kell fizetniük, amelyek hozzájárulnak a rendszer működési költségeihez. Az ilyen pénzügyi hozzájárulások gyakran a szolgáltatás valódi költségeinek csupán töredékét fedezik és ezért nem tekinthetők a nyújtott szolgáltatás díjazásának. E hozzájárulások ezért nem változtatják meg az elsősorban állami forrásokból finanszírozott általános oktatási szolgáltatás nem gazdasági jellegét ⁽⁴³⁾. Ezek az elvek kiterjedhetnek az olyan közoktatási szolgáltatásokra, mint a szakképzés ⁽⁴⁴⁾, a magán és állami általános iskolák ⁽⁴⁵⁾ és óvodák ⁽⁴⁶⁾, a mellékfoglalkozásként végzett egyetemi oktatói tevékenység ⁽⁴⁷⁾, valamint az egyetemi oktatás ⁽⁴⁸⁾.
30. Az ilyen oktatási közszolgáltatásokat meg kell különböztetni azoktól a szolgáltatásoktól, amelyeket elsősorban a szülők vagy a tanulók befizetéseiből vagy üzleti bevételekből finanszíroznak. Például a teljes egészében a hallgatók által finanszírozott felsőoktatás egyértelműen ebbe az utóbbi kategóriába tartozik. Egyes EGT-államokban a közjogi jogalanyok is kínálhatnak oktatási szolgáltatásokat, amelyek jellegük, finanszírozási struktúrájuk és az egymással versenyben álló magánszervezetek jelenléte miatt gazdasági tevékenységnek tekintendők.
31. A 28., 29. és 30. pontban foglalt elvek fényében a Hatóság úgy véli, hogy az egyetemek és a kutatóhelyek bizonyos tevékenységei kívül esnek az állami támogatási szabályok hatályán. Ez az említett intézmények elsődleges tevékenységeit jelenti, úgymint:
- a) a humán erőforrás mennyiségének és képzettség szintjének növelését célzó oktatás;
 - b) a független kutatás-fejlesztés a tudás és a megértés előmozdítása érdekében, ideértve az együttműködésen alapuló kutatást-fejlesztést;
 - c) a kutatási eredmények terjesztése.
32. A Hatóság úgy véli, hogy a tudástranszferrel kapcsolatos tevékenységek (licenciák, „spin-off” vállalkozások alapítása vagy a kutatóhely vagy infrastruktúra által létrehozott tudás hasznosításának más formái) nem gazdasági tevékenységek, amennyiben e tevékenységeket a kutatóhely vagy kutatási infrastruktúra (beleértve azok részlegeit vagy leányvállalatait) végzi, illetve erre egymással együttműködésben, vagy más hasonló szervezetek nevében kerül sor, és az ilyen tevékenységekből származó összes bevételt az érintett kutatóhelyek vagy infrastruktúrák elsődleges tevékenységeibe forgatják vissza ⁽⁴⁹⁾.

2.6. A kultúra és a kulturális örökség megőrzése, a természetvédelmet is beleértve

33. A kultúra az EGT társadalmait tükröző és alakító azonosságtudatok, értékek és jelentések hordozója. A kultúra és a kulturális örökség megőrzésének területe különböző célok és tevékenységek széles körét fedi le, így többek között a következőket: múzeumok, levéltárak, könyvtárak, művészeti és kulturális központok vagy terek, színházak, operaházak, koncerttermek, régészeti lelőhelyek, műemlékek, történelmi helyszínek és épületek,

⁽⁴²⁾ A Bíróság C-318/05. sz., Bizottság kontra Németország ügyben 2007. szeptember 11-én hozott ítéletének (ECLI:EU:C:2007:495) 68. pontja. Lásd még a „Subvention publiques aux clubs sportifs professionnels” elnevezésű N 118/00 állami támogatásról szóló, 2001. április 25-i bizottsági határozatot (HL C 333., 2001.11.28., 6. o.).

⁽⁴³⁾ Az EFTA-Bíróság E-5/07. sz., Private Barnehagers Landsforbund kontra EFTA Felügyeleti Hatóság ügyben 2008. február 21-én hozott ítéletének (EFTA bírósági jelentés 2008., 62. o.) 83. pontja.

⁽⁴⁴⁾ A Bíróság 263/86. sz. Humbel-ügyben 1988. szeptember 27-én hozott ítéletének (ECLI:EU:C:1988:451) 18. pontja.

⁽⁴⁵⁾ A Bíróság C-318/05. sz., Bizottság kontra Németország ügyben 2007. szeptember 11-én hozott ítéletének (ECLI:EU:C:2007:495) 65–71. pontja; a Bíróság C-76/05. sz. Schwarz-ügyben 2007. szeptember 11-én hozott ítéletének (ECLI:EU:C:2007:492) 37–47. pontja.

⁽⁴⁶⁾ Az EFTA-Bíróság E-5/07. sz., Private Barnehagers Landsforbund kontra EFTA Felügyeleti Hatóság ügyben 2008. február 21-én hozott ítélete (EFTA bírósági jelentés 2008., 62. o.).

⁽⁴⁷⁾ A Bíróság C-281/06. sz. Jundt-ügyben 2007. december 18-án hozott ítéletének (ECLI:EU:C:2007:816) 28–39. pontja.

⁽⁴⁸⁾ A Bíróság C-109/92. sz. Wirth-ügyben 1993. december 7-én hozott ítéletének (ECLI:EU:C:1993:916) 14–22. pontja.

⁽⁴⁹⁾ Lásd az állami támogatások eljárásjogi és anyagi jogi szabályainak a kutatásra, fejlesztésre és innovációra vonatkozó új iránymutatás elfogadása révén kilencvenhetedik alkalommal történő módosításáról szóló, 2014. július 9-i 271/14/COL EFTA felügyeleti hatósági határozattal [2015/1359] elfogadott, a kutatásra, fejlesztésre és innovációra vonatkozó iránymutatás (HL L 209., 2015.8.6., 17. o. és 44. sz. EGT-kiegészítés, 2015.8.6., 1. o.) 19. pontját.

hagyományok és mesterségek, fesztiválok és kiállítások, valamint kulturális és művészeti oktatási tevékenységek. Európa gazdag természeti öröksége – többek között a biológiai sokféleség, a természetes élőhelyek és a fajok megőrzése – további értékes előnyöket biztosít az EGT-beli társadalmak számára.

34. Figyelembe véve a kultúrához, a kulturális örökség megőrzéséhez és a természetvédelemhez kapcsolódó bizonyos tevékenységek sajátos jellegét, e tevékenységek megszervezhetők nem kereskedelmi módon, így nem gazdasági jellegűek. E tevékenységek állami finanszírozása ezért nem szükségszerűen minősül állami támogatásnak. A Hatóság úgy véli, hogy a nagyközönség számára térítésmentesen hozzáférhető kulturális tevékenység vagy a kulturális örökség megőrzéséhez kapcsolódó tevékenység állami finanszírozása tisztán társadalmi és kulturális célt szolgál, ami nem gazdasági jellegű. Hasonlóképpen az, hogy egy kulturális intézmény látogatóinak vagy a nagyközönség számára nyitott kulturális tevékenység vagy a kulturális örökség megőrzéséhez – többek között a természetvédelemhez – kapcsolódó tevékenység résztvevőinek pénzügyi hozzájárulást kellene fizetniük, amely a valódi költségeknek csupán egy töredékét fedezi, nem változtat az említett tevékenység nem gazdasági jellegén, mivel nem tekinthető a nyújtott szolgáltatás valódi díjazásának.
35. Ezzel ellentétben az elsősorban látogatók által vagy belépődíjakból vagy más kereskedelmi eszközökkel finanszírozott kulturális vagy a kulturális örökség megőrzéséhez (többek között a természetvédelemhez) kapcsolódó tevékenységeket (például kereskedelmi kiállítások, mozik, kereskedelmi zenei előadások és fesztiválok, valamint elsősorban tandíjakból finanszírozott művészeti iskolák) gazdasági jellegűnek kell minősíteni. Ehhez hasonlóan az olyan, kulturális örökség megőrzéséhez kapcsolódó vagy kulturális tevékenységeket, amelyek a nagyközönséggel szemben kizárólag bizonyos vállalkozásokat juttatnak előnyhöz (például egy magánvállalkozás által használt történelmi épület felújítása), rendszerint gazdasági jellegűnek kell minősíteni.
36. Továbbá sok kulturális vagy a kulturális örökség megőrzéséhez kapcsolódó tevékenység objektíven mással nem helyettesíthető (például egyedi dokumentumokat őrző állami levéltárak fenntartása) és így kizárják a valódi piac meglétét. A Hatóság véleménye szerint az ilyen tevékenységek is nem gazdasági jellegűnek minősülnek.
37. Olyan esetekben, amelyekben egy jogalany kulturális vagy a kulturális örökség megőrzéséhez kapcsolódó olyan tevékenységeket végez, amelyek némelyike a 34. és 36. pontban meghatározottak szerint nem gazdasági tevékenység, némelyike pedig gazdasági tevékenység, a jogalany által kapott állami finanszírozás csak annyiban tartozik az állami támogatási szabályok hatálya alá, amennyiben az a gazdasági tevékenységekhez kapcsolódó költségeket fedezi ⁽⁵⁰⁾.

3. ÁLLAMI EREDET

38. A közvetlenül az állam által vagy közvetve állami forrás útján biztosított előny, valamint az ilyen intézkedés államnak való betudhatósága az állami támogatás meglétének két különálló, együttesen teljesítendő (kumulatív) feltétele ⁽⁵¹⁾. Az intézkedéseknek az EGT-megállapodás 61. cikkének (1) bekezdése szerinti értékelésekor azonban ezeket gyakran együttesen vizsgálják, mivel mindkettő a szóban forgó intézkedés állami eredetéhez kapcsolódik.

3.1. Államnak való betudhatóság

39. Azokban az esetekben, amikor egy közigazgatási szerv előnyt nyújt egy kedvezményezettnek, az intézkedés a meghatározásból adódóan az államnak tudható be, még akkor is, ha a szóban forgó szerv más közigazgatási szervektől jogi függetlenséget élvez. Ugyanez vonatkozik arra az esetre, ha egy közigazgatási szerv valamely magánjogi szervezetet vagy közjogi szervet jelöli ki egy előnyt biztosító intézkedés igazgatására. Valóban, az EGT-jog nem engedheti meg az állami támogatási szabályok ázáltali megkerülését, hogy a támogatás elosztása céljából autonóm intézményeket hoznak létre ⁽⁵²⁾.

⁽⁵⁰⁾ A 207. pontban kifejtettek szerint a Hatóság úgy véli, hogy a szinte kizárólag nem gazdasági tevékenységre használt infrastruktúrák szokásos létesítményeire (például éttermek, üzletek vagy fizetőparkoló) nyújtott állami finanszírozás rendszerint nem gyakorol hatást az EGT-államok közötti kereskedelemre. Ehhez hasonlóan a Hatóság úgy véli, hogy az olyan szokásos létesítményekre nyújtott állami finanszírozás, amelyeket a nem gazdasági jellegű kulturális és a kulturális örökség megőrzéséhez kapcsolódó tevékenységekkel (például üzlet, bár, vagy egy múzeumi fizetős ruhatár) összefüggésben nyújtanak, rendszerint nem gyakorol hatást az EGT-államok közötti kereskedelemre.

⁽⁵¹⁾ Lásd például a Bíróság C-482/99. sz., Franciaország kontra Bizottság (Stardust) ügyben 2002. május 16-án hozott ítéletének (ECLI:EU:C:2002:294) 24. pontját; a Törvényszék T-351/02. sz., Deutsche Bahn AG kontra Bizottság ügyben 2006. április 5-én hozott ítéletének (ECLI:EU:T:2006:104) 103. pontját.

⁽⁵²⁾ A Törvényszék T-358/94. sz., Air France kontra Bizottság ügyben 1996. december 12-én hozott ítéletének (ECLI:EU:T:1996:194) 62. pontja.

40. Az államnak való betudhatóság ugyanakkor kevésbé nyilvánvaló, ha az előnyt közvállalkozásokon keresztül nyújtják ⁽⁵³⁾. Ilyen esetekben meg kell vizsgálni, hogy úgy tekinthető-e, hogy a közigazgatási szervek bármilyen módon érintettek voltak az intézkedések meghozatalában ⁽⁵⁴⁾.
41. Pusztán az a tény, hogy egy intézkedést közvállalkozás hoz meg, önmagában nem elegendő annak megállapításához, hogy az az államnak tudható be ⁽⁵⁵⁾. Ugyanakkor nem kell bizonyítani, hogy a közigazgatási szervek adott esetben kifejezetten ösztönözték a közvállalkozást a szóban forgó intézkedés meghozatalára ⁽⁵⁶⁾. Valójában, mivel az állam és a közvállalkozások között szükségképpen szoros a kapcsolat, ténylegesen felmerül annak a veszélye, hogy az említett vállalkozások közvetítésével nem átlátható módon és az EGT-megállapodásban foglalt állami támogatási szabályokat megsértve ítélnék oda állami támogatást ⁽⁵⁷⁾. Mindemellett éppen az állam és a közvállalkozások közötti privilegiált kapcsolatok miatt főszabályként meglehetősen nehéz egy harmadik félnek egy konkrét esetben bizonyítani, hogy az ilyen vállalkozás által hozott intézkedéseket ténylegesen a közigazgatási szervek utasításai alapján fogadták el ⁽⁵⁸⁾.
42. Ezért egy közvállalkozás által hozott intézkedés államnak való betudhatóságára az adott ügy körülményeiből származó jelek összességéből és abból az összefüggésből lehet következtetni, amelyben erre az intézkedésre sor került ⁽⁵⁹⁾.

3.1.1. Az államnak való betudhatóság jelei

43. Az államnak való betudhatóság megállapítására szolgáló lehetséges jelek a következőket foglalják magukban ⁽⁶⁰⁾:
- a) az a tény, hogy az adott szerv nem hozhatta meg a vitatott határozatot a közigazgatási szerv követelményeinek figyelembevételével;
 - b) a közvállalkozást az állammal összekapcsoló szervezeti jellegű tényezők megléte;
 - c) az a tény, hogy a támogatás nyújtásában közreműködő vállalkozásnak figyelembe kellett vennie a kormányzati szervek által közzétett iránymutatásokat ⁽⁶¹⁾;
 - d) a közvállalkozás a közigazgatási struktúrák szerves részét képezi;
 - e) a közvállalkozás tevékenységeinek jellege ⁽⁶²⁾, valamint az, hogy azokat rendes piaci körülmények között, magánszereplőkkel versenyezve végzik;
 - f) a vállalkozás jogállása (azaz hogy a közjog vagy az általános társasági jog hatálya alá tartozik-e), jöllehet az a tény, hogy egy közvállalkozást az általános jog szerinti tőkeegyesítő társaságként hoztak létre, önmagában nem lehet elegendő ok az államnak való betudhatóság kizárásához ⁽⁶³⁾ annak alapján, hogy az említett jogi forma autonómiát biztosít a társaság számára;

⁽⁵³⁾ A közvállalkozások fogalma az EGT-megállapodás XV. mellékletének 1a. pontjában említett, a tagállamok és a közvállalkozások közötti pénzügyi kapcsolatok átláthatóságáról, illetve egyes vállalkozások pénzügyi átláthatóságáról szóló, 2006. november 16-i 2006/111/EK bizottsági irányelv (HL L 318., 2006.11.17., 17. o.) alapján határozható meg, lásd az EGT-megállapodás XV. mellékletének (Állami támogatás) módosításáról szóló, 2007. június 8-i 55/2007 vegyes bizottsági határozatot (HL L 266., 2007.10.11., 15. o. és 48. sz. EGT-kiegészítés, 2007.10.11., 12. o.). Ezen irányelv 2. cikkének b) pontja értelmében a „közvállalkozás„: minden olyan vállalkozás, amelyre a hatóságok közvetlen vagy közvetett módon meghatározó befolyást gyakorolhatnak annak tulajdonosaként, a vállalkozásban fennálló pénzügyi részesedésükön keresztül vagy a vállalkozásra vonatkozó szabályok által”.

⁽⁵⁴⁾ A Bíróság C-482/99. sz., Franciaország kontra Bizottság (Stardust) ügyben 2002. május 16-án hozott ítéletének (ECLI:EU:C:2002:294) 52. pontja.

⁽⁵⁵⁾ A Bíróság C-482/99. sz., Franciaország kontra Bizottság (Stardust) ügyben 2002. május 16-án hozott ítélete (ECLI:EU:C:2002:294). Lásd még a Törvényszék T-442/03. sz., SIC kontra Bizottság ügyben 2008. június 26-án hozott ítéletének (ECLI:EU:T:2008:228) 93–100. pontját.

⁽⁵⁶⁾ Továbbá nem követelhető meg annak bizonyítása, hogy a közvállalkozás magatartása eltérő lett volna, ha önállóan járt volna el, lásd a Törvényszék T-305/13. sz., SACE és Sace BT kontra Bizottság ügyben 2015. június 25-én hozott ítéletének (ECLI:EU:T:2015:435) 48. pontját.

⁽⁵⁷⁾ A Bíróság C-482/99. sz., Franciaország kontra Bizottság (Stardust) ügyben 2002. május 16-án hozott ítéletének (ECLI:EU:C:2002:294) 53. pontja.

⁽⁵⁸⁾ A Bíróság C-482/99. sz., Franciaország kontra Bizottság (Stardust) ügyben 2002. május 16-án hozott ítéletének (ECLI:EU:C:2002:294) 54. pontja.

⁽⁵⁹⁾ A Bíróság C-482/99. sz., Franciaország kontra Bizottság (Stardust) ügyben 2002. május 16-án hozott ítéletének (ECLI:EU:C:2002:294) 55. pontja.

⁽⁶⁰⁾ A Bíróság C-482/99. sz., Franciaország kontra Bizottság (Stardust) ügyben 2002. május 16-án hozott ítéletének (ECLI:EU:C:2002:294) 55. és 56. pontja. Lásd még Jacobs főtanácsnok C-482/99. sz., Franciaország kontra Bizottság (Stardust) ügyre vonatkozó 2001. december 13-i indítványának (ECLI:EU:C:2001:685) 65–68. pontját.

⁽⁶¹⁾ A Bíróság C-242/13. sz. Commerz Nederland-ügyben 2014. október 23-án hozott ítéletének (ECLI:EU:C:2014:2224) 35. pontja.

⁽⁶²⁾ Például állami fejlesztési bankok által közpolitikai célok megvalósítására hozott intézkedések esetében (a Törvényszék T-387/11. sz., Nitrogénművek Vegyipari Zrt. kontra Bizottság ügyben 2013. február 27-én hozott ítéletének [ECLI:EU:T:2013:98] 63. pontja), vagy ha az intézkedéseket privatizációs ügynökségek vagy állami nyugdíjalapok hozták meg (a Törvényszék T-507/12. sz., Szlovénia kontra Bizottság (ELAN) ügyben 2016. január 28-án hozott ítéletének [ECLI:EU:T:2016:35] 86. pontja).

⁽⁶³⁾ A Bíróság C-482/99. sz., Franciaország kontra Bizottság (Stardust) ügyben 2002. május 16-án hozott ítéletének (ECLI:EU:C:2002:294) 57. pontja.

- g) a közigazgatási szervek által a vállalkozás irányítása felett gyakorolt ellenőrzés mértéke;
- h) minden olyan további mutató, amely a közigazgatási szerveknek a szóban forgó intézkedés elfogadásában való közreműködését vagy e közreműködés hiányának valószínűtlenségét jelzi, az intézkedés alkalmazási körére, tartalmára vagy a benne foglalt feltételekre is figyelemmel.

3.1.2. Az államnak való betudhatóság és az EGT-jog szerinti kötelezettségek

- 44. Az intézkedés nem tudható be egy EGT-államnak, ha az EGT-állam az EGT-jog értelmében mérlegelés nélkül köteles azt végrehajtani. Ebben az esetben az intézkedés EGT-s jogalkotási aktusból ered, és nem az EGT-államnak tudható be ⁽⁶⁴⁾.
- 45. Nem ez a helyzet ugyanakkor azokban az esetekben, amelyekben az EGT-jog mindössze lehetővé tesz bizonyos nemzeti intézkedéseket, de az EGT-állam mérlegelési jogkörrel rendelkezik a tekintetben, i. hogy bevezeti-e a szóban forgó intézkedést, illetve ii. hogy a konkrét intézkedés állami támogatási szempontból releváns jellemzőit meghatározza ⁽⁶⁵⁾.
- 46. A több EGT-állam által közösen elfogadott intézkedéseket az EGT-megállapodás 61. cikkének (1) bekezdése értelmében valamennyi érintett EGT-államnak be kell tudni ⁽⁶⁶⁾.

3.2. Állami források

3.2.1. Általános elvek

- 47. Csak az állami forrásból közvetlenül vagy közvetve nyújtott előny minősülhet az EGT-megállapodás 61. cikkének (1) bekezdése szerinti állami támogatásnak ⁽⁶⁷⁾.
- 48. Állami forrás a közsféra minden erőforrása ⁽⁶⁸⁾, ideértve az állami szint alatti (decentralizált, szövetségi, regionális vagy más) jogalanyok erőforrásait ⁽⁶⁹⁾ és bizonyos körülmények között a magánjogi szervezetek erőforrásait is (lásd az 57. és 58. pontot). Az, hogy egy közszférabeli intézmény autonóm-e vagy sem, nem bír jelentőséggel ⁽⁷⁰⁾. Az EGT-államok központi bankjai által meghatározott hitelintézetek részére nyújtott források általában állami források átruházásával járnak ⁽⁷¹⁾.

⁽⁶⁴⁾ Lásd a Bíróság C-460/07. sz. Puffer-ügyben 2009. április 23-án hozott ítéletének (ECLI:EU:C:2009:254) 70. pontját az uniós héa-rendszer alapján történő adólevonás jogával összefüggésben, valamint a Törvényszék T-351/02. sz., Deutsche Bahn AG kontra Bizottság ügyben 2006. április 5-én hozott ítéletének (ECLI:EU:T:2006:104) 102. pontját az uniós jogban előírt adómentességekkel összefüggésben.

⁽⁶⁵⁾ Lásd a C-272/12. P. sz., Bizottság kontra Írország és társai ügyben 2013. december 10-én hozott ítélet (ECLI:EU:C:2013:812) 45–53. pontját az egy tagállamnak bizonyos adómentességek bevezetésére tanácsi határozat alapján adott engedélyre vonatkozóan. Az ítélet azt is tisztázza, hogy nem bír jelentőséggel az a tény, hogy a Tanács jogszabály-harmonizálás terén hozott határozatát a Bizottság javaslata alapján fogadták el, mivel az állami támogatás fogalma objektív fogalom.

⁽⁶⁶⁾ A Bizottság 2010/606/EU határozata (2010. február 26.) a Belga Királyság, a Francia Köztársaság és a Luxemburgi Nagyhercegség által a Dexia SA javára végrehajtott C-9/09 (korábbi NN 45/08, NN 49/08 és NN 50/08) számú állami támogatásról (HL L 274., 2010.10.19., 54. o.).

⁽⁶⁷⁾ A Bíróság 82/77. sz. Van Tiggele-ügyben 1978. január 24-én hozott ítéletének (ECLI:EU:C:1978:10) 25. és 26. pontja; a Törvényszék T-358/94. sz., Air France kontra Bizottság ügyben 1996. december 12-én hozott ítéletének (ECLI:EU:T:1996:194) 63. pontja.

⁽⁶⁸⁾ A Törvényszék T-358/94. sz., Air France kontra Bizottság ügyben 1996. december 12-én hozott ítéletének (ECLI:EU:T:1996:194) 56. pontja.

⁽⁶⁹⁾ A Bíróság 248/84. sz., Németország kontra Bizottság ügyben 1987. október 14-én hozott ítéletének (ECLI:EU:C:1987:437) 17. pontja; a Törvényszék T-92/00. és 103/00. sz., Territorio Histórico de Álava és társai kontra Bizottság egyesített ügyekben 2002. március 6-án hozott ítéletének (ECLI:EU:T:2002:61) 57. pontja.

⁽⁷⁰⁾ A Törvényszék T-358/94. sz., Air France kontra Bizottság ügyben 1996. december 12-én hozott ítéletének (ECLI:EU:T:1996:194) 58–62. pontja.

⁽⁷¹⁾ Az állami támogatások eljárási és anyagi jogi szabályainak kilencvenegyedik, az állami támogatási szabályoknak a pénzügyi válsággal összefüggésben hozott bankmentő intézkedésekre való, 2013. december 1. utáni alkalmazásáról szóló új fejezet beiktatásával történő módosításáról (A bankokról szóló 2013. évi iránymutatás) szóló, 2013. november 27-i 464/13/COL határozattal (HL L 264., 2014.9.4., 6. o. és 50. sz. EGT-kiegészítés, 2014.9.4., 1. o.) elfogadott, az állami támogatási szabályoknak a pénzügyi válsággal összefüggésben hozott bankmentő intézkedésekre való, 2013. december 1. utáni alkalmazásáról szóló iránymutatás (A bankokról szóló 2013. évi iránymutatás) és különösen annak 62. pontja. A Hatóság ugyanakkor egyértelművé tette, hogy amennyiben egy központi bank a bankválság leküzdése érdekében a piac valamennyi szereplője által igénybe vehető általános intézkedésekkel (például a piac egészének egyenlő feltételekkel nyújtott hitel) és nem egyes bankokat előnyben részesítő szelektív intézkedésekkel lép fel, az ilyen általános intézkedések gyakran nem tartoznak az állami támogatások ellenőrzésének hatálya alá.

49. A közzállalkozások erőforrásai szintén az EGT-megállapodás 61. cikkének (1) bekezdése szerinti állami forrásnak minősülnek, mivel az állam meghatározhatja e források felhasználásának irányát ⁽⁷²⁾. Az állami támogatásokkal kapcsolatos jog alkalmazásában az állami vállalatcsoporton belüli átruházás szintén állami támogatásnak minősülhet, ha például a forrásokat az anyavállalatról a leányvállalatra ruházzák át (még akkor is, ha gazdasági szempontból ezek egyetlen vállalkozásnak minősülnek) ⁽⁷³⁾. Azzal a kérdéssel, hogy az ilyen források átruházása az államnak tudható-e be, a 3.1. szakasz foglalkozik. Az, hogy egy közzállalkozás támogatási intézkedés kedvezményezettje, nem jelenti azt, hogy másik támogatási intézkedés útján ne nyújthatna maga is támogatást egy másik kedvezményezettnek ⁽⁷⁴⁾.
50. Az a tény, hogy egy előnyt biztosító intézkedést nem közvetlenül az állam, hanem az állam által a támogatás kezelése céljából létrehozott vagy kijelölt közjogi szerv vagy magánjogi szervezet finanszíroz, nem jelenti szükség-szerűen azt, hogy az intézkedést nem állami forrásokból finanszírozzák ⁽⁷⁵⁾. Egy közigazgatási szerv által elfogadott és bizonyos vállalkozásokat vagy bizonyos termékeket előnyben részesítő intézkedés nem veszíti el indokolatlan előnyt biztosító jellegét abból a tényből kifolyólag, hogy azt részben vagy egészben a közigazgatási szerv által az érintett vállalkozások számára előírt és tőlük beszedett hozzájárulások összegéből finanszírozzák ⁽⁷⁶⁾.
51. Az állami források átruházása számos formát ölthet, így lehet közvetlen támogatás, kölcsön, kezességvállalás, a vállalkozások tőkéjébe való közvetlen beruházás és természetbeni juttatás is. Az állami források későbbi rendelkezésre bocsátására irányuló határozott és konkrét kötelezettségvállalás szintén állami források átruházásának minősül. A forrásokat nem szükséges ténylegesen átutalni; elegendő az állami bevételek elengedése is. Az egyébként az államnak befizetendő bevételekről való lemondás állami források átruházásának minősül ⁽⁷⁷⁾. Például az EGT-állam által biztosított, az adó vagy a társadalombiztosítási járulékok befizetése alóli mentesség vagy ezekkel kapcsolatos kedvezmény, illetve az adókból és társadalombiztosítási járulékokból származó bevételeknek a bírságok vagy más pénzbüntetések megfizetésével kapcsolatos kötelezettség alóli mentesítés miatti elmaradása esetén teljesül az EGT-megállapodás 61. cikkének (1) bekezdésében foglalt, állami forrásokkal kapcsolatos követelmény ⁽⁷⁸⁾. Amennyiben kezességvállalás vagy szerződéses vállalás nyomán konkrét kockázata merül fel annak, hogy az államot a jövőben pótlólagos terhek sújthatják, e kockázat létrejötté a 61. cikk (1) bekezdésének alkalmazásában elegendő ⁽⁷⁹⁾.
52. Amennyiben a közigazgatási szervek vagy közzállalkozások a piacon alacsonyabb áron kínálnak árukat vagy szolgáltatásokat, vagy a piacgazdasági szereplő tesztnek nem megfelelő módon fektetnek be egy vállalkozásba (ennek leírását lásd a 73. ponttól), ez állami bevételekről való lemondásnak (egyúttal pedig előny biztosításának) minősül.
53. A szabad hozzáférést vagy a természeti erőforrásokhoz való hozzáférést, illetve különleges vagy kizárólagos jogok biztosítása ⁽⁸⁰⁾ a piaci díjaknak megfelelő ellentételezés nélkül az állami bevételek elengedésének (és előny biztosításának is) minősülhet ⁽⁸¹⁾.

⁽⁷²⁾ A Bíróság C-482/99. sz., Franciaország kontra Bizottság (Stardust) ügyben 2002. május 16-án hozott ítéletének (ECLI:EU:C:2002:294) 38. pontja. Lásd még a Bíróság C-278/00. sz., Görögország kontra Bizottság ügyben 2004. április 29-én hozott ítéletének (ECLI:EU:C:2004:239) 53. és 54. pontját, valamint a Bíróság C-328/99. és C-399/00. sz., Olaszország és SIM 2 Multimedia SpA kontra Bizottság egyesített ügyekben 2003. május 8-án hozott ítéletének (ECLI:EU:C:2003:252) 33. és 34. pontját.

⁽⁷³⁾ A Bíróság C-39/94. sz., SFEI és társai ügyben 1996. július 11-én hozott ítéletének (ECLI:EU:C:1996:285) 62. pontja.

⁽⁷⁴⁾ A Törvényszék T-443/08. és T-455/08. sz., Freistaat Sachsen és Land Sachsen-Anhalt és társai kontra Bizottság ügyben 2011. március 24-én hozott ítéletének (ECLI:EU:T:2011:117) 143. pontja.

⁽⁷⁵⁾ A Bíróság 78/76. sz. Steinike & Weinlig ügyben 1977. március 22-én hozott ítéletének (ECLI:EU:C:1977:52) 21. pontja.

⁽⁷⁶⁾ A Bíróság 78/76. sz. Steinike & Weinlig ügyben 1977. március 22-én hozott ítéletének (ECLI:EU:C:1977:52) 22. pontja.

⁽⁷⁷⁾ A Bíróság C-83/98. P. sz., Franciaország kontra Ladbroke Racing Ltd és Bizottság ügyben 2000. május 16-án hozott ítéletének (ECLI:EU:C:2000:248) 48–51. pontja.

⁽⁷⁸⁾ A Bíróság C-387/92. sz. Banco Exterior de España ügyben 1994. március 15-én hozott ítéletének (ECLI:EU:C:1994:100) 14. pontja az adómentességről. Ezenfelül a fizetéseképtelenségre vonatkozó rendes szabályoktól való eltérések – amelyek olyan körülmények között is lehetővé teszik a vállalkozások számára tevékenységük folytatását, amikor a rendes fizetéseképtelenségi szabályok alkalmazása esetén ezt nem tehetné meg – további terhet jelenthetnek az állam számára, ha az érintett vállalkozások fő hitelezői között közjogi szervek is találhatók, vagy ha az ilyen intézkedés a gyakorlatban az állammal szembeni tartozás elengedését jelenti. Lásd a Bíróság C-295/97. sz. Piaggio-ügyben 1999. június 17-én hozott ítéletének (ECLI:EU:C:1999:313) 40–43. pontját, valamint a Bíróság C-200/97. sz. Ecotrade-ügyben 1998. december 1-jén hozott ítéletének (ECLI:EU:C:1998:579) 45. pontját.

⁽⁷⁹⁾ A Bíróság C-200/97. sz. Ecotrade-ügyben 1998. december 1-jén hozott ítéletének (ECLI:EU:C:1998:579) 41. pontja, valamint a Bíróság C-399/10 P. és C-401/10. P. sz., Bouygues és Bouygues Télécom kontra Bizottság és társai egyesített ügyekben 2013. március 19-én hozott ítéletének (ECLI:EU:C:2013:175) 137., 138. és 139. pontja.

⁽⁸⁰⁾ Az EGT-megállapodás XV. mellékletének 1a. pontjában említett, a 2006/111/EK irányelv 2. cikkének f) és g) pontjában szereplő meghatározás szerint, lásd az 55/2007 határozatot.

⁽⁸¹⁾ Lásd még az állami támogatások anyagi jogi és eljárásjogi szabályainak az állami támogatási szabályoknak az általános gazdasági érdekű szolgáltatások nyújtásának ellentételezésére való alkalmazásáról, valamint a közszolgáltatásért járó kompenzáció formájában nyújtott állami támogatásról szóló új fejezetek beiktatása révén, nyolcvannegyedik alkalommal történő módosításáról szóló, 2012. január 25-i 12/12/COL EFTA felügyeleti hatósági határozattal (HL L 161., 2013.6.13., 12. o. és 34. sz. EGT-kiegészítés, 2013.6.13., 1. o.) elfogadott, az állami támogatási szabályoknak az általános gazdasági érdekű szolgáltatások nyújtásának ellentételezésére való alkalmazásáról szóló iránymutatás 33. pontját.

54. Ezekben az esetekben meg kell állapítani, hogy az állam a szóban forgó állami vagyon kezelőjeként betöltött szerepén túl politikai célkitűzéseket megvalósító szabályozóként is eljár-e azáltal, hogy az érintett vállalkozások kiválasztásának folyamatát (átlátható és megkülönböztetésmentes módon, előre meghatározott) minőségi kritériumokhoz köti ⁽⁸²⁾. Amennyiben az állam szabályozóként jár el, joga van úgy dönteni, hogy nem szedi be az ellenkező esetben neki járó bevételek maximális összegét anélkül, hogy emiatt az állami támogatási szabályok hatálya alá kerülne, feltéve, hogy az érintett gazdasági szereplőket a megkülönböztetésmentesség elvének megfelelően kezelik, valamint hogy a szabályozási cél és a bevételről való lemondás között elválaszthatatlan kapcsolat van ⁽⁸³⁾.
55. Mindenesetre állami források átruházása áll fenn, ha egy adott esetben a közigazgatási szervek nem az általános rendszer szerinti rendes összeget számítják fel a szabad hozzáférésű vagy természeti erőforrásokhoz való hozzáférésért vagy bizonyos különleges vagy kizárólagos jogok biztosításáért.
56. A szabályozási intézkedésekből eredő, az állami bevételekre gyakorolt közvetett kedvezőtlen hatás nem minősül állami források átruházásának, amennyiben az az intézkedés szükségszerű velejárója ⁽⁸⁴⁾. Például a munkajogi rendelkezésektől való olyan eltérés, amely megváltoztatja a vállalkozások és a munkavállalók közötti szerződéses jogviszonyok keretét, annak ellenére sem minősül állami források átruházásának, hogy csökkentheti az államnak fizetendő társadalombiztosítási járulékok vagy adók összegét ⁽⁸⁵⁾. Hasonlóképpen, az olyan nemzeti szabályozás, amely bizonyos termékekre minimumárat állapít meg, nem jelenti állami források átruházását ⁽⁸⁶⁾.

3.2.2. A források feletti ellenőrző befolyás

57. A források eredete nem lényeges, feltéve, hogy a kedvezményezettnek történő közvetlen vagy közvetett átruházásukat megelőzően állami ellenőrzés alá kerülnek és ezért a nemzeti hatóságok rendelkezésére állnak ⁽⁸⁷⁾, még akkor is, ha ennek során nem válnak a közigazgatási szerv tulajdonává ⁽⁸⁸⁾.
58. Az állam által előírt adójellegű díjakból vagy kötelező járulékokból finanszírozott, valamint az állami szabályoknak megfelelően kezelt és szétosztott szubvenciók tehát még akkor is állami források átruházását

⁽⁸²⁾ Lásd a Törvényszék T-475/04. sz., Bouygues SA kontra Bizottság ügyben 2007. július 4-én hozott ítéletet (ECLI:EU:T:2007:196), amelyben a Törvényszék kimondta, hogy egy olyan ritka forráshoz való hozzáférés biztosításával, mint a rádióspektrum, a nemzeti hatóságokra egyszerre jut a távközlés szabályozójának szerepe, és az ilyen közforrásokat kezelő szerepe (104. pont).

⁽⁸³⁾ E tekintetben lásd a Franciaország által az Orange és az SFR az UMTS-engedélyekkel kapcsolatos tartozásainak visszamenőleges módosítása révén nyújtott NN 42/2004 állami támogatásról szóló, 2004. július 20-i bizottsági határozat (HL C 275., 2005.11.8., 3. o.) (28), (29) és (30) preambulumbekendését, amely határozatot az EGT-bíróságok is helybenhagyták (a Törvényszék T-475/04. sz., Bouygues SA kontra Bizottság ügyben 2007. július 4-én hozott ítéletének [ECLI:EU:T:2007:196] 108–111. és 123. pontja, valamint a Bíróság C-431/07. P. sz., Bouygues és Bouygues Télécom kontra Bizottság ügyben 2009. április 2-án hozott ítéletének [ECLI:EU:C:2009:223] 94–98. és 125. pontja). Ebben az UTMS rádióspektrum-engedélyek odaítélésével kapcsolatos ügyben az állam egyszerre töltötte be a távközlés szabályozójának szerepét és az e közforrásokat kezelő szerepét, miközben a távközlési szolgáltatások terén az EGT-megállapodás XI. mellékletének 5cc. pontjában említett, az általános felhatalmazásokra és egyedi engedélyekre vonatkozó közös szabályozási keretről szóló, 1997. április 10-i 97/13/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvben (HL L 117., 1997.5.7., 15. o.) meghatározott szabályozási célok megvalósítására törekedett, lásd az EGT-Megállapodás XI. mellékletének (távközlési szolgáltatások) módosításáról szóló, 1999. március 30-i 37/1999 EGT vegyes bizottsági határozatot (HL L 266., 2000.10.19., 25. o. és 46. sz. EGT-kiegészítés, 2000.10.19., 147. o.). Az EGT-bíróságok megerősítették, hogy ilyen helyzetben az engedélyeknek a tervezett bevételek maximális összegének beszedése nélküli odaítélése nem foglalt magában állami támogatást, tekintettel arra, hogy az érintett intézkedéseket a 97/13/EK irányelvben előírt szabályozási célkitűzések indokolták, és tiszteletben tartották a megkülönböztetésmentesség elvét. Ezzel szemben a Bíróság C-279/08. P. sz., Bizottság kontra Hollandia ügyben 2011. szeptember 8-án hozott ítéletében (ECLI:EU:C:2011:551, 88. és azt követő pontok) a Bíróság nem állapított meg olyan szabályozási okokat, amelyek indokolták volna a szabadon átruházható kibocsátási jogok nem ellenérték fejében történő odaítélését. Lásd még a Bíróság C-518/13. sz., Eventech kontra The Parking Adjudicator ügyben 2015. január 14-én hozott ítéletének (ECLI:EU:C:2015:9) 46. és azt követő pontjait.

⁽⁸⁴⁾ A Bíróság C-379/98. sz. PreussenElektra-ügyben 2001. március 13-án hozott ítéletének (ECLI:EU:C:2001:160) 62. pontja.

⁽⁸⁵⁾ A Bíróság C-72/91. és C-73/91. sz., Sloman Neptun Schiffahrts egyesített ügyekben 1993. március 17-én hozott ítéletének (ECLI:EU:C:1993:97) 20 és 21. pontja. Lásd még a Bíróság C-52/97., C-53/97. és C-54/97. sz., Viscido és társai egyesített ügyekben 1998. május 7-én hozott ítéletének (ECLI:EU:C:1998:209) 13. és 14. pontját, valamint a Bíróság C-189/91. sz. Kirsammer–Hack-ügyben 1993. november 30-án hozott ítéletének (ECLI:EU:C:1993:907) 17. és 18. pontját azt illetően, hogy a munkajog egyes rendelkezései alkalmazásának mellőzése nem minősül állami források átruházásának.

⁽⁸⁶⁾ A Bíróság 82/77. sz. Van Tiggele-ügyben 1978. január 24-én hozott ítéletének (ECLI:EU:C:1978:10) 25. és 26. pontja.

⁽⁸⁷⁾ Lásd például a Bíróság C-206/06. sz. Essent Netwerk Noord ügyben 2008. július 17-én hozott ítéletének (ECLI:EU:C:2008:413) 70. pontját; a Bíróság C-83/98. P. sz., Franciaország kontra Ladbroke Racing Ltd és Bizottság ügyben 2000. május 16-án hozott ítéletének (ECLI:EU:C:2000:248) 50. pontját.

⁽⁸⁸⁾ Lásd a Törvényszék T-358/94. sz., Air France kontra Bizottság ügyben 1996. december 12-én hozott ítélet (ECLI:EU:T:1996:194) 65., 66. és 67. pontját a Caisse des Dépôts et Consignations által nyújtott támogatásról, amelyet magánszemélyek bármikor kivethető önkéntes betéteiből finanszíroztak. Ez nem érintette azt a megállapítást, amely szerint ezek az összegek állami források voltak, mivel a Caisse a betétek és kivételek fennmaradó egyenlegét úgy tudta felhasználni, mintha azok folyamatosan a rendelkezésére álltak volna. Lásd még a Bíróság C-83/98. P. sz., Franciaország kontra Ladbroke Racing Ltd és Bizottság ügyben 2000. május 16-án hozott ítéletének (ECLI:EU:C:2000:248) 50. pontját.

jelentik, ha azok kezelését nem a közigazgatási szervek végzik ⁽⁸⁹⁾. Továbbá, önmagában az a körülmény, hogy a szubvenciókat részben önkéntes magán-hozzájárulásokból finanszírozzák, nem elegendő az állami források meglétének kizárásához, mivel a lényeges tényező nem a források eredete, hanem a közigazgatási szerv beavatkozásának mértéke az intézkedésnek és az intézkedés finanszírozási módjának meghatározásába ⁽⁹⁰⁾. Az állami források átruházása csak nagyon különleges körülmények esetén, különösen akkor zárható ki, ha egy szakmai szervezet tagjaitól származó forrásokat a tagok javát szolgáló – egy magánszervezet által meghatározott, kizárólag kereskedelmi – cél finanszírozására különítik el, feltéve, hogy az EGT-állam szerepe a szakmai szervezet által bevezetett hozzájárulás kötelezővé tételére korlátozódik ⁽⁹¹⁾.

59. Állami források átruházása történik akkor is, ha a források egyszerre több EGT-állam számára is rendelkezésre állnak, és azok felhasználásáról ezen államok közösen döntenek ⁽⁹²⁾. Ez lenne a helyzet például az Európai Stabilitási Mechanizmusból (ESM) származó források esetében.
60. Az EGT-től (például a strukturális alapokból, vagy az EGT Finanszírozási Mechanizmusból, illetve a Norvég Finanszírozási Mechanizmusból), az Európai Beruházási Banktól vagy az Európai Beruházási Alapból, vagy nemzetközi pénzügyi intézetektől, például a Nemzetközi Valutaalaptól (IMF) vagy az Európai Újjáépítési és Fejlesztési Banktól (EBRD) származó forrásokat szintén állami forrásnak kell tekinteni, ha a nemzeti hatóságok szabadon dönthetnek e források felhasználásáról (különös tekintettel a kedvezményezettek kiválasztására) ⁽⁹³⁾. Ezzel szemben, ha az ilyen forrásokat közvetlenül az Európai Unió, az Európai Beruházási Bank vagy az Európai Beruházási Alap ítéli oda, a nemzeti hatóságoknak pedig nincs mérlegelési jogkörük, azok nem minősülnek állami forrásnak (például a „Horizont 2020” keretprogramból, a vállalkozások versenyképességét és a kis- és középvállalkozásokat segítő uniós programból [COSME] vagy a transzeurópai közlekedési hálózat [TEN-T] alapjaiból közvetlen irányítás keretében odaítélt finanszírozás).

3.2.3. Az állam részvétele a magánjogi jogalanyok közötti újraelosztásban

61. A két magánjogi jogalany között – további állami részvétel nélkül – megvalósuló pénzügyi újraelosztást eredményező szabályozás elvben nem foglalja magában állami források átruházását, ha egy magánjogi jogalany közvetlenül juttatja el az adott összeget egy másik ilyen jogalanyra, anélkül, hogy abban az állam által az átruházás lebonyolítására kijelölt közjogi szerv vagy magánjogi szervezet közreműködne ⁽⁹⁴⁾.
62. Például az EGT-államok által a magántulajdonú villamosenergia-szolgáltatókra vonatkozóan előírt azon kötelezettség, amely szerint megszabott minimáláron kell megújuló energiaforrásból előállított villamos energiát vásárolniuk, nem jelenti állami források közvetlen vagy közvetett átruházását az ilyen típusú villamos energiát termelő vállalkozásokra ⁽⁹⁵⁾. Ebben az esetben az érintett vállalkozásokat (azaz a magántulajdonú villamosenergia-szolgáltatókat) az állam nem jelöli ki támogatási program kezelésére, mindössze kötelesek saját pénzügyi forrásaikból egy bizonyos típusú villamos energiát vásárolni.
63. Állami források átruházásáról van azonban szó akkor, ha a magánszemélyek által befizetett díjak a kedvezményezettekhez történő eljuttatásuk céljából kijelölt közjogi vagy magánjogi jogalanyon haladnak át.

⁽⁸⁹⁾ A Bíróság 173/73. sz., Olaszország kontra Bizottság ügyben 1974. július 2-án hozott ítéletének (ECLI:EU:C:1974:71) 16. pontja; a Bíróság C-78/90–C-83/90. sz., Compagnie Commerciale de l'Ouest egyesített ügyekben 1992. március 11-én hozott ítéletének (ECLI:EU:C:1992:118) 35. pontja; a Bíróság C-206/06. sz. Essent Network Noord ügyben 2008. július 17-én hozott ítéletének (ECLI:EU:C:2008:413) 58–74. pontja.

⁽⁹⁰⁾ A Törvényszék T-139/09., T-243/09. és T-328/09. sz., Franciaország és társai kontra Bizottság egyesített ügyekben 2012. szeptember 27-én hozott ítéletének (ECLI:EU:T:2012:496) 63. és 64. pontja.

⁽⁹¹⁾ Lásd a Bíróság C-345/02. sz. Pearle-ügyben 2004. július 15-én hozott ítéletének (ECLI:EU:C:2004:448) 41. pontját, valamint a Bíróság C-677/11. sz., Doux élevages SNC és társai ügyben 2013. május 30-án hozott ítéletét (ECLI:EU:C:2013:348).

⁽⁹²⁾ A 2010/606/EU határozat.

⁽⁹³⁾ A strukturális alapok tekintetében lásd például az Egyesült Királyság által a South Yorkshire Digital Region Broadband Project részére nyújtott N 157/06 állami támogatásról szóló, 2006. november 22-i bizottsági határozat (HL C 80., 2007.4.13., 2. o.) (21) és (29) preambulumbekzdését egy részben az Európai Regionális Fejlesztési Alapból (ERFA) finanszírozott intézkedésről. A mezőgazdasági termékek termelésének és kereskedelmének finanszírozása tekintetében az állami támogatási szabályok hatályát a Szerződés 42. cikke korlátozza.

⁽⁹⁴⁾ A Bíróság 82/77. sz. Van Tiggele-ügyben 1978. január 24-én hozott ítéletének (ECLI:EU:C:1978:10) 25. és 26. pontja.

⁽⁹⁵⁾ A Bíróság C-379/98. sz. PreussenElektra-ügyben 2001. március 13-án hozott ítéletének (ECLI:EU:C:2001:160) 59–62. pontja. A Bíróság kimondta, hogy a magánvállalkozásokra vonatkozó megvásárlási kötelezettség előírása nem minősül állami források közvetlen vagy közvetett átruházásának, és hogy ez a minősítés nem változik amiatt, hogy a kötelezettség hatálya alá tartozó vállalkozások alacsonyabb bevételei várhatóan adóbevétel-csökkenést eredményeznek, mivel ez az intézkedés velejárója. Lásd még a Bíróság C-222/07. sz. UTECA-ügyben 2009. március 5-én hozott ítéletének (ECLI:EU:C:2009:124) 43–47. pontját azt illetően, hogy a műsorszolgáltatók számára előírt, a filmgyártás támogatására fordított kötelező hozzájárulások nem foglalják magukban állami források átruházását.

64. Például ez az eset áll fenn, ha jogszabályban magánjogi jogalanyt jelölnek ki arra, hogy ezeket a díjakat az állam nevében beszedje, majd eljuttassa azokat a kedvezményezettekhez, de a díjbeszedést végző társaság a díjbevételeket nem fordíthatja a jogszabályban előírtól eltérő célokra. Ebben az esetben az érintett összegek továbbra is állami ellenőrzés alatt vannak, ennél fogva a nemzeti hatóságok rendelkezésére állnak, ami elegendő azok állami forrásként való minősítéséhez⁽⁹⁶⁾. Mivel ez az elv a díjak beszedésére és a befizetések feldolgozására kijelölt közjogi szervekre és magánjogi jogalanyokra egyaránt vonatkozik, a közvetítő szervezet jogállásának közjogirol magánjogira történő változtatása az állami forrásokra vonatkozó feltétel szempontjából nem releváns, ha az adott szervezet továbbra is szigorú állami ellenőrzés alatt áll⁽⁹⁷⁾.
65. Továbbá, állami forrásokkal megvalósuló beavatkozást képez egy olyan mechanizmus is, amely teljes mértékben kiegyenlíti a vállalkozások azon többletköltségeit, amelyek abból a kötelezettségből származtak, hogy a vállalkozásoknak valamely terméket bizonyos szolgáltatóktól a szóban forgó termék összes végső fogyasztója által finanszírozott, piaci ár feletti áron kellett megvásárolniuk. Ez akkor is igaz, ha ez a mechanizmus részben a magánjogi jogalanyok közötti közvetlen erőforrás-átruházásra épül⁽⁹⁸⁾.

4. ELŐNY

4.1. Az előny általános fogalma

66. Az EGT-megállapodás 61. cikke (1) bekezdésének alkalmazásában az előny olyan gazdasági előny, amelyet egy adott vállalkozás rendes piaci körülmények között – azaz állami beavatkozás nélkül – nem tudott volna megszerezni⁽⁹⁹⁾. Ezen iránymutatás 4.2. szakasza részletes iránymutatással szolgál azt illetően, hogy valamely előny rendes piaci körülmények között szerzettnek tekinthető-e.
67. Csak az intézkedésnek az adott vállalkozásra gyakorolt hatása releváns, az állami beavatkozás oka és célja azonban nem⁽¹⁰⁰⁾. Ha egy vállalkozás pénzügyi helyzete a rendes piaci feltételektől eltérő feltételek mellett nyújtott állami beavatkozás eredményeképpen javul⁽¹⁰¹⁾, minden esetben megállapítható az előny megléte. Ennek felmérése érdekében a vállalkozásnak az intézkedést követő pénzügyi helyzetét össze kell vetni azzal, hogy az intézkedés elmaradása esetén milyen pénzügyi helyzetben lett volna⁽¹⁰²⁾. Mivel csak az intézkedésnek a vállalkozásra gyakorolt hatása számít, lényegtelen, hogy az előny a vállalkozásra nézve kötelező, azaz azt nem kerülhette el, illetve nem tudta visszautasítani⁽¹⁰³⁾.
68. Nem játszik továbbá szerepet az intézkedés pontos formája sem annak megállapításakor, hogy az gazdasági előnyhöz juttatja-e a vállalkozást⁽¹⁰⁴⁾. Az állami támogatás fogalmát illetően nem csak a pozitív gazdasági előny biztosítása bír jelentőséggel: a gazdasági terhek alóli mentesítés⁽¹⁰⁵⁾ szintén előnynek minősülhet. Ez utóbbi olyan átfogó kategória, amelybe a vállalkozás költségvetését rendszerint érintő valamennyi teher csökkentése beletartozik⁽¹⁰⁶⁾. Ideértendő minden olyan helyzet, amelyben a gazdasági szereplők mentesülnek a gazdasági tevékenységükkel járó bizonyos költségek alól⁽¹⁰⁷⁾. Ha például egy EGT-állam részben fizeti egy adott vállalkozás munkavállalóinak költségeit, akkor mentesíti az említett vállalkozást a gazdasági tevékenységeivel járó költségek

⁽⁹⁶⁾ A Bíróság C-206/06. sz. Essent Network Noord ügyben 2008. július 17-én hozott ítéletének (ECLI:EU:C:2008:413) 69–75. pontja.

⁽⁹⁷⁾ A Bizottság 2011/528/EU határozata (2011. március 8.) Az Ausztria által nyújtott C 24/09 (korábbi N 446/08) számú állami támogatásról – A zöld energiáról szóló osztrák törvény – állami támogatás nagy villamosenergia-fogyasztóknak (HL L 235., 2011.9.10., 42. o.), (76) preambulumbekzdés.

⁽⁹⁸⁾ A Bíróság C-262/12. sz., Vent de Colère és társai ügyben 2013. december 19-én hozott ítéletének (ECLI:EU:C:2013:851) 25–26. pontja.

⁽⁹⁹⁾ A Bíróság C-39/94. sz., SFEI és társai ügyben 1996. július 11-én hozott ítéletének (ECLI:EU:C:1996:285) 60. pontja; a Bíróság C-342/96. sz., Spanyolország kontra Bizottság ügyben 1999. április 29-én hozott ítéletének (ECLI:EU:C:1999:210) 41. pontja.

⁽¹⁰⁰⁾ A Bíróság 173/73. sz., Olaszország kontra Bizottság ügyben 1974. július 2-án hozott ítéletének (ECLI:EU:C:1974:71) 13. pontja.

⁽¹⁰¹⁾ Az „állami beavatkozások” fogalma nemcsak az állam által hozott pozitív intézkedésekre vonatkozik, hanem arra is, hogy a hatóságok bizonyos körülmények között nem hoznak intézkedéseket például adósságok behajtására. Lásd például a Bíróság C-480/98. sz. Magefesa-ügyben 2000. október 12-én hozott ítéletének (ECLI:EU:C:2000:559) 19–20. pontját.

⁽¹⁰²⁾ A Bíróság 173/73. sz., Olaszország kontra Bizottság ügyben 1974. július 2-án hozott ítéletének (ECLI:EU:C:1974:71) 13. pontja.

⁽¹⁰³⁾ Az Olaszország által a RAI SpA javára végrehajtott intézkedésekről szóló, 2003. október 15-i 2004/339/EK bizottsági határozat (HL L 119., 2004.4.23.1. o.;) (69) preambulumbekzdése; Fennelly főtanácsnok C-251/97. sz., Franciaország kontra Bizottság ügyre vonatkozó 1998. november 26-i indítványának (ECLI:EU:C:1998:572) 26. pontja.

⁽¹⁰⁴⁾ A Bíróság C-280/00. sz. Altmark Trans-ügyben 2003. július 24-én hozott ítéletének (ECLI:EU:C:2003:415) 84. pontja.

⁽¹⁰⁵⁾ Mint például adókedvezmények vagy a társadalombiztosítási járulékok csökkentése.

⁽¹⁰⁶⁾ A Bíróság C-387/92. sz., Banco Exterior de España ügyben 1994. március 15-én hozott ítéletének (ECLI:EU:C:1994:100) 13. pontja; a Bíróság C-156/98. sz., Németország kontra Bizottság ügyben 2000. szeptember 19-én hozott ítéletének (ECLI:EU:C:2000:467) 25. pontja; a Bíróság C-6/97. sz., Olaszország kontra Bizottság ügyben 1999. május 19-én hozott ítéletének (ECLI:EU:C:1999:251) 15. pontja; a Bíróság C-172/03. sz. Heiser-ügyben 2005. március 3-án hozott ítéletének (ECLI:EU:C:2005:130) 36. pontja.

⁽¹⁰⁷⁾ A Bíróság C-126/01. sz. GEMO SA-ügyben 2003. november 20-án hozott ítéletének (ECLI:EU:C:2003:622) 28–31. pontja a díjmentes hulladékgyűjtésről és -ártalmatlanításról.

alól. Előny áll fenn akkor is, ha a közigazgatási szervek bérkiegészítést fizetnek egy adott vállalkozás munkavállalói részére, még ha a vállalkozás jogilag nem is volt köteles ilyen kiegészítést fizetni ⁽¹⁰⁸⁾. Idetartozik továbbá az a helyzet, amikor egy jogrendben általános, hogy néhány gazdasági szereplőnek nem kell viselnie olyan költségeket, amelyeket más összehasonlítható gazdasági szereplőknek viselniük kell, függetlenül azon tevékenységek nem gazdasági jellegétől, amelyekhez a költségek kapcsolódnak ⁽¹⁰⁹⁾.

69. Az állam által előírt szabályozási kötelezettségekből fakadó költségek elvben tekinthetők a gazdasági tevékenységgel járó költségekhez kapcsolódónak, aminek alapján az ilyen költségek kompenzációja előnyt biztosít a vállalkozás számára ⁽¹¹¹⁾. Ez azt jelenti, hogy az előny meglété elvben nem zárja ki az a tény, hogy az előny nem haladja meg a szabályozási kötelezettség előírásából fakadó költségek kompenzációjához szükséges összeget. Ugyanez vonatkozik azon költségek enyhítésére is, amelyek az állami intézkedésből fakadó ösztönző hiányában a vállalkozásnál, mivel ezen ösztönző hiányában a vállalkozás másképp szervezte volna tevékenységeit ⁽¹¹²⁾. Nem zárható ki továbbá az előny megléte akkor sem, ha egy intézkedés tőle független, más jellegű terheket kompenzál ⁽¹¹³⁾.
70. Ami az általános gazdasági érdekű szolgáltatás nyújtása során felmerült költségek kompenzációját illeti, a Bíróság az Altmark-ügyben hozott ítéletében egyértelműen kimondta, hogy az előny biztosítása négy feltétel együttes teljesülése esetén zárható ki ⁽¹¹⁴⁾. Először is, a kedvezményezett vállalkozást ténylegesen közszolgáltatási kötelezettségnek kell terhelnie, és e kötelezettségnek egyértelműen meghatározottnak kell lennie. Másodszor, az ellentételezés kiszámításának alapjául szolgáló feltételeket tárgyilagos és átlátható módon előzetesen kell megállapítani. Harmadszor, az ellentételezés nem haladhatja meg a közszolgáltatási kötelezettségek végrehajtása során felmerülő költségek egészben vagy részben való fedezéséhez szükséges mértéket, figyelemmel az érintett bevételekre és a méltányos nyereségre. Negyedszer, ha a közszolgáltatási kötelezettség végrehajtásával megbízott vállalkozás kiválasztása nem közbeszerzési eljárás keretében történik, amely lehetővé tenné, hogy azt az ajánlattevőt válasszák, aki a közösségnek legkevesebb költséggel járó szolgáltatást tudja nyújtani, a szükséges ellentételezés mértékét azon költségek elemzése alapján kell megállapítani, amelyet egy átlagos, jól vezetett és a közszolgáltatási követelmények kielégítéséhez szükséges eszközökkel megfelelően felszerelt vállalkozásnál e kötelezettségek teljesítésekor felmerülnének, figyelemmel az érintett bevételekre és a kötelezettségek teljesítéséből származó méltányos nyereségre. A Hatóság az állami támogatási szabályoknak az általános gazdasági érdekű szolgáltatások nyújtásának ellentételezésére való alkalmazásáról szóló iránymutatásában tovább pontosította az e feltételekre vonatkozó értelmezését ⁽¹¹⁵⁾.
71. Kizárt az előny megléte a jogellenesen beszedett adók visszatérítése esetén ⁽¹¹⁶⁾, továbbá akkor, ha a nemzeti hatóságok kötelesek az általuk bizonyos vállalkozásoknak okozott károkért járó kártérítésre ⁽¹¹⁷⁾, illetve kisajátításért adott kártalanítás megfizetése esetén ⁽¹¹⁸⁾.

⁽¹⁰⁸⁾ A Bíróság C-241/94. sz., Franciaország kontra Bizottság ügyben 1996. szeptember 26-án hozott ítéletének (ECLI:EU:C:1996:353) 40. pontja; a Bíróság C-5/01. sz., Belgium kontra Bizottság ügyben 2002. december 12-én hozott ítéletének (ECLI:EU:C:2002:754) 38. és 39. pontja; a Törvényszék T-565/08. sz., Corsica Ferries France SAS kontra Bizottság ügyben 2012. szeptember 11-én hozott ítéletének (ECLI:EU:T:2012:415) 137. és 138. pontja, amely ítéletet fellebbezést követően helybenhagytak, lásd a Bíróság C-533/12. P. és C-536/12. P. sz., SNCM és Franciaország kontra Bizottság egyesített ügyekben 2014. szeptember 4-én hozott ítéletét (ECLI:EU:C:2014:2142).

⁽¹⁰⁹⁾ Lásd az állami támogatások eljárásjogi és anyagi jogi szabályainak a repülőtereknek és a légitársaságoknak nyújtott állami támogatásról szóló iránymutatás elfogadása révén kilencvenhatodik alkalommal történő módosításáról szóló, 2014. május 28-i 216/14/COL EFTA felügyeleti hatósági határozattal [2016/2051] elfogadott, a repülőtereknek és a légitársaságoknak nyújtott állami támogatásról szóló iránymutatás (HL L 318., 2016.11.24., 17. o. és 66. sz. EGT-kiegészítés, 2016.11.24., 1. o.) (37) preambulumban.

⁽¹¹¹⁾ A Törvényszék T-538/11. sz., Belgium kontra Bizottság ügyben 2015. március 25-én hozott ítéletének (ECLI:EU:T:2015:188) 74–78. pontja.

⁽¹¹²⁾ Ha például egy vállalkozás támogatásban részesül azzal a céllal, hogy valamely támogatott régióban beruházást végezzen, nem érvelhet azzal, hogy ez nem csökkenti a vállalkozás rendszeres költségvetésében foglalt költségeket, tekintettel arra, hogy támogatás hiányában a vállalkozás nem végezte volna el a beruházást.

⁽¹¹³⁾ A Bíróság C-81/10. P. sz., France Télécom SA kontra Bizottság ügyben 2011. december 8-án hozott ítéletének (ECLI:EU:C:2011:811) 43–50. pontja. Ez értelemszerűen a vállalkozás abból fakadó költségeinek csökkentésére vonatkozik, hogy a tisztviselők jogállását a versenytársaihoz hasonlóan munkavállalói jogállással váltotta fel, ami az érintett vállalkozás számára előnyt biztosít (ezt a megállapítást korábban, a Törvényszék T-157/01. sz., Danske Busvognmænd kontra Bizottság ügyben 2004. március 16-án hozott ítéletét [ECLI:EU:T:2004:76, 57. pont] követően némi bizonytalanság övezte). A meg nem térülő költségekért nyújtott kártalanításról lásd még a Törvényszék T-25/07. sz., Iride SpA és Iride Energia SpA kontra Bizottság ügyben 2009. február 11-én hozott ítéletének (ECLI:EU:T:2009:33) 46–56. pontját.

⁽¹¹⁴⁾ A Bíróság C-280/00. sz. Altmark Trans-ügyben 2003. július 24-én hozott ítéletének (ECLI:EU:C:2003:415) 87–95. pontja.

⁽¹¹⁵⁾ 12/12/COL határozat és 34. sz. EGT-kiegészítés, 2013.6.13., 1. o.

⁽¹¹⁶⁾ A Bíróság 61/79. sz. Amministrazione delle finanze dello Stato ügyben 1980. március 27-én hozott ítéletének (ECLI:EU:C:1980:100) 29–32. pontja.

⁽¹¹⁷⁾ A Bíróság 106–120/87. sz., Asteris AE és társai kontra Görögország egyesített ügyekben 1988. szeptember 27-én hozott ítéletének (ECLI:EU:C:1988:457) 23. és 24. pontja.

⁽¹¹⁸⁾ A Törvényszék T-64/08. sz., Nuova Terni Industrie Chimiche SpA kontra Bizottság ügyben 2010. július 1-jén hozott ítéletének (ECLI:EU:T:2010:270) 59–63. és 140–141. pontja, amely tisztázza, hogy noha egy kisajátításért járó kártalanítás kifizetését nem biztosít előnyt, az ilyen kártalanítás utólagos kiterjesztése állami támogatásnak minősülhet.

72. Az előny meglétét nem zárja ki önmagában az a körülmény, hogy a más EGT-államokban működő versenytárs vállalkozások kedvezőbb helyzetben vannak ⁽¹¹⁹⁾, mivel az előny fogalma egy vállalkozás pénzügyi helyzetének a vállalkozás azon saját jogi és ténybeli körülményeit figyelembe vevő elemzésén alapul, amelyek az adott intézkedés mellett, illetve az intézkedés hiányában érvényesülnek.

4.2. A piacgazdasági szereplő teszt

4.2.1. Bevezetés

73. Az EGT-jogrend tulajdoni formák szempontjából semleges ⁽¹²⁰⁾, és semmilyen módon nem érinti az EGT-államok azon jogát, hogy gazdasági szereplőként járjanak el. Amikor azonban a közigazgatási szervek közvetlenül vagy közvetve valamilyen formában gazdasági ügyleteket bonyolítanak ⁽¹²¹⁾, azok az EGT állami támogatási szabályainak hatálya alá tartoznak.
74. A közjogi szervek (a közzállalkozásokat is beleértve) által végrehajtott gazdasági ügyletek nem biztosítanak előnyt a másik fél számára, és ezért nem minősülnek támogatásnak, amennyiben azokra rendes piaci körülmények között kerül sor ⁽¹²²⁾. Ezt az elvet különböző gazdasági ügyletek vonatkozásában dolgozták ki. Az EGT-bíróságok kialakították a „piacgazdasági befektető elvét”, amelynek alapján állami befektetések (különösen tőkeinjekció) esetén megállapítható az állami támogatás megléte: annak meghatározásához, hogy valamely közjogi szerv általi befektetés állami támogatásnak minősül-e, meg kell vizsgálni, hogy hasonló körülmények között egy rendes piacgazdasági feltételek mellett tevékenykedő, hasonló méretű magánbefektető végrehajtotta volna-e a szóban forgó befektetést ⁽¹²³⁾. Hasonlóképpen az EGT-bíróságok kidolgozták a „magánhitelezői tesztet”, amelynek alapján megvizsgálható, hogy a tartozások állami hitelezők általi újratárgyalása magában foglal-e állami támogatást; ehhez az állami hitelező magatartását összevetik a hasonló helyzetben lévő, feltételezett magánhitelezők magatartásával ⁽¹²⁴⁾. Végül az EGT-bíróságok kialakították a „magáneladói kritériumát”, amelynek alapján megvizsgálható, hogy egy közjogi szerv általi értékesítés magában foglal-e állami támogatást; ehhez azt kell mérlegelni, hogy egy magáneladói rendes piaci körülmények között azonos vagy jobb árat kapott volna-e ⁽¹²⁵⁾.
75. Az említett tesztek egyazon alapvető elképzelés változatai, amelynek értelmében a közjogi szervek magatartását rendes piaci körülmények között eljáró, hasonló gazdasági magánszereplők magatartásával kell összevetni annak meghatározásakor, hogy az ilyen szervek által végrehajtott gazdasági ügyletek előnyt biztosítanak-e az ügyletben érintett másik felek számára. Ebben az iránymutatásban a Hatóság ezért általánosságban a „piacgazdasági szereplő” tesztet említi az annak értékelésére szolgáló módszerként, hogy a közjogi szervek által végrehajtott különféle gazdasági ügyletekre rendes piaci körülmények között kerül-e sor, és hogy azok (rendes piaci körülmények között nem biztosított) előnyt nyújtanak-e az érintett másik felek számára. A piacgazdasági szereplő teszt alkalmazásának általános elveit és vonatkozó feltételeit a 4.2.2. és 4.2.3. szakasz tartalmazza.

4.2.2. Általános elvek

76. A piacgazdasági szereplő teszt célja annak felmérése, hogy az állam előnyt biztosított-e egy vállalkozás számára azáltal, hogy egy adott ügylet tekintetében nem egy piacgazdasági szereplőhöz hasonlóan járt el. E tekintetben

⁽¹¹⁹⁾ A Bíróság 173/73. sz., Olaszország kontra Bizottság ügyben 1974. július 2-án hozott ítéletének (ECLI:EU:C:1974:71) 17. pontja. Lásd még a Törvényszék T-55/99. sz., Confederación Española de Transporte de Mercancías kontra Bizottság ügyben 2000. szeptember 29-én hozott ítéletének (ECLI:EU:T:2000:223) 85. pontját.

⁽¹²⁰⁾ Az EGT-megállapodás 125. cikke úgy rendelkezik, hogy „[e] megállapodás nem sértheti a Szerződő Felek államaiban fennálló tulajdoni rendet”.

⁽¹²¹⁾ Lásd például a Bíróság 40/85. sz., Belgium kontra Bizottság ügyben 1986. július 10-én hozott ítéletének (ECLI:EU:C:1986:305) 12. pontját.

⁽¹²²⁾ A Bíróság C-39/94. sz., SFEI és társai ügyben 1996. július 11-én hozott ítéletének (ECLI:EU:C:1996:285) 60. és 61. pontja.

⁽¹²³⁾ Lásd például a Bíróság C-142/87. sz., Belgium kontra Bizottság („Tubemeuse”) ügyben 1990. március 21-én hozott ítéletének (ECLI:EU:C:1990:125) 29. pontját; a Bíróság C-305/89. sz., Olaszország kontra Bizottság („Alfa Romeo”) ügyben 1991. március 21-én hozott ítéletének (ECLI:EU:T:1998:78) 51. pontját; a Törvényszék T-16/96. sz., Cityflyer Express kontra Bizottság ügyben 1998. április 30-án hozott ítéletének (ECLI:EU:T:1998:78) 51. pontját; a Törvényszék T-129/95., T-2/96. és T-97/96. sz., Neue Maxhütte Stahlwerke és Lech-Stahlwerke kontra Bizottság egyesített ügyekben 1999. január 21-én hozott ítéletének (ECLI:EU:T:1999:7) 104. pontját; a Törvényszék T-228/99. és T-233/99. sz., Westdeutsche Landesbank Girozentrale és Land Nordrhein-Westfalen kontra Bizottság egyesített ügyekben 2003. március 6-án hozott ítélete (ECLI:EU:T:2003:57);

⁽¹²⁴⁾ A Bíróság C-525/04. P. sz., Spanyolország kontra Bizottság ügyben 2007. november 22-én hozott ítélete (ECLI:EU:C:2007:698); a Bíróság C-73/11. P. sz., Frucona kontra Bizottság ügyben 2013. január 24-én hozott ítélete (ECLI:EU:C:2013:32); a Bíróság C-256/97. sz. DMTransport-ügyben 1999. június 29-én hozott ítélete (ECLI:EU:C:1999:332).

⁽¹²⁵⁾ A Törvényszék T-268/08. és T-281/08 sz., Land Burgenland és Ausztria kontra Bizottság egyesített ügyekben 2012. február 28-án hozott ítélete (ECLI:EU:T:2012:90).

nem lényeges, hogy az intézkedés bizonyos közpolitikai (például foglalkoztatási) szempontok megvalósítása céljából észszerű eszköznek minősül-e a közjogi szervek számára. Hasonlóképpen a kedvezményezett nyereséges vagy veszteséges volta önmagában nem döntő tényező annak meghatározásában, hogy a szóban forgó gazdasági ügylet megfelel-e a piaci feltételeknek. A meghatározó szempont az, hogy a közjogi szervek úgy jártak-e el, ahogyan hasonló helyzetben egy piacgazdasági szereplő is tette volna. Ha ez nem így történt, a kedvezményezett vállalkozás olyan gazdasági előnyhöz jutott, amelyet rendes piaci körülmények között nem tudott volna elérni ⁽¹²⁶⁾, és így a versenytársaihoz viszonyítva kedvezőbb helyzetbe került ⁽¹²⁷⁾.

77. A piacgazdasági szereplő teszt alkalmazásában csak az állam mint gazdasági szereplő helyzetéhez kapcsolódó előnyöket és kötelezettségeket kell figyelembe venni, tekintet nélkül azokra, amelyek közhatalmi minőségéhez kapcsolódnak ⁽¹²⁸⁾. A piacgazdasági szereplő teszt tehát általában nem alkalmazható, ha az állam közigazgatási szervként és nem gazdasági szereplőként jár el. Például amennyiben egy állami beavatkozást közpolitikai okok vezérelnek (például a társadalmi fejlődés vagy a regionális fejlesztés érdekében), az állam magatartása ugyanakkor – noha közpolitikai szempontból észszerű lehet – esetleg olyan megfontolásokat foglal magában, amelyeket rendes körülmények között egy piacgazdasági szereplő nem mérlegelne. Hasonlóképpen, a piacgazdasági szereplő teszt alkalmazásakor figyelmen kívül kell hagyni minden olyan megfontolást, amelyek kizárólag az EGT-állam közhatalmi szerepéhez kapcsolódnak (például társadalmi, regionális politikai vagy ágazati politikai megfontolások) ⁽¹²⁹⁾.
78. Azt, hogy az állami beavatkozás összhangban áll-e a piaci feltételekkel, előzetesen, a beavatkozásra vonatkozó döntés időpontjában rendelkezésre álló információkat figyelembe véve kell megvizsgálni ⁽¹³⁰⁾. Rendes esetben minden körülmekintő piacgazdasági szereplő előzetes értékelést készítene – például üzleti terv formájában – egy projekt stratégiai és pénzügyi kilátásairól ⁽¹³¹⁾. Nem elegendő utólagos gazdasági értékelésekre támaszkodni, melyekben visszamenőlegesen megállapítják, hogy az érintett EGT-állam által tett beruházás valóban nyereséges volt ⁽¹³²⁾.
79. Ha egy EGT-állam úgy érvel, hogy piacgazdasági szereplőként lépett fel, kétség esetén olyan bizonyítékokkal kell szolgálnia, amelyek igazolják, hogy az ügylet lebonyolítására vonatkozó döntést olyan gazdasági értékelések alapján hozta meg, amelyeket hasonló körülmények között egy észszerűen eljáró (az érintett közjogi szervhez hasonló jellemzőkkel bíró) piacgazdasági szereplő is készített volna az ügylet jövedelmezőségének vagy gazdasági előnyeinek meghatározása céljából ⁽¹³³⁾.

⁽¹²⁶⁾ A Törvényszék T-228/99. és T-233/99. sz., Westdeutsche Landesbank Girozentrale és Land Nordrhein-Westfalen kontra Bizottság egyesített ügyekben 2003. március 6-án hozott ítéletének (ECLI:EU:T:2003:57) 208. pontja.

⁽¹²⁷⁾ Lásd e tekintetben a Bíróság C-124/10. P. sz., Bizottság kontra EDF ügyben 2012. június 5-én hozott ítéletének (ECLI:EU:C:2012:318) 90. pontját; a Bíróság C-387/92. sz. Banco Exterior de España ügyben 1994. március 15-én hozott ítéletének (ECLI:EU:C:1994:100) 14. pontját; a Bíróság C-6/97. sz., Olaszország kontra Bizottság ügyben 1999. május 19-én hozott ítéletének (ECLI:EU:C:1999:251) 16. pontját.

⁽¹²⁸⁾ A Bíróság C-124/10. P. sz., Bizottság kontra EDF ügyben 2012. június 5-én hozott ítéletének (ECLI:EU:C:2012:318) 79–81. pontja; a Bíróság 234/84. sz., Belgium kontra Bizottság ügyben 1986. július 10-én hozott ítéletének (ECLI:EU:C:1986:302) 14. pontja; a Bíróság 40/85. sz., Belgium kontra Bizottság ügyben 1986. július 10-én hozott ítéletének (ECLI:EU:C:1986:305) 13. pontja; a Bíróság C-278/92–C-280/92. sz., Spanyolország kontra Bizottság egyesített ügyekben 1994. szeptember 14-én hozott ítéletének (ECLI:EU:C:1994:325) 22. pontja; a Bíróság C-334/99. sz., Németország kontra Bizottság ügyben 2003. január 28-án hozott ítéletének (ECLI:EU:C:2003:55) 134. pontja.

⁽¹²⁹⁾ A Bíróság C-124/10. P. sz., Bizottság kontra EDF ügyben 2012. június 5-én hozott ítéletének (ECLI:EU:C:2012:318) 79., 80. és 81. pontja; a Bíróság 234/84. sz., Belgium kontra Bizottság ügyben 1986. július 10-én hozott ítéletének (ECLI:EU:C:1986:302) 14. pontja; a Bíróság 40/85. sz., Belgium kontra Bizottság ügyben 1986. július 10-én hozott ítéletének (ECLI:EU:C:1986:305) 13. pontja; a Bíróság C-278/92–C-280/92. sz., Spanyolország kontra Bizottság egyesített ügyekben 1994. szeptember 14-én hozott ítéletének (ECLI:EU:C:1994:325) 22. pontja; a Bíróság C-334/99. sz., Németország kontra Bizottság ügyben 2003. január 28-án hozott ítéletének (ECLI:EU:C:2003:55) 134. pontja; a Törvényszék T-228/99. és T-233/99. sz., Westdeutsche Landesbank Girozentrale és Land Nordrhein-Westfalen kontra Bizottság egyesített ügyekben 2003. március 6-án hozott ítélete (ECLI:EU:T:2003:57); a Törvényszék T-20/03. sz., Kahla Thüringen Porzellan kontra Bizottság ügyben 2008. szeptember 24-én hozott ítélete (ECLI:EU:T:2008:395); a Törvényszék T-98/00. sz., Linde kontra Bizottság ügyben 2002. október 17-én hozott ítélete (ECLI:EU:T:2002:248).

⁽¹³⁰⁾ A Bíróság C-124/10. P. sz., Bizottság kontra EDF ügyben 2012. június 5-én hozott ítéletének (ECLI:EU:C:2012:318) 83., 84., 85. és 105. pontja; a Bíróság C-482/99. sz., Franciaország kontra Bizottság (Stardust) ügyben 2002. május 16-án hozott ítéletének (ECLI:EU:C:2002:294) 71. és 72. pontja; a Törvényszék T-16/96. sz., Cityflyer Express kontra Bizottság ügyben 1998. április 30-án hozott ítéletének (ECLI:EU:T:1998:78) 76. pontja.

⁽¹³¹⁾ A Bíróság C-124/10. P. sz., Bizottság kontra EDF ügyben 2012. június 5-én hozott ítéletének (ECLI:EU:C:2012:318) 82–85. és 105. pontja.

⁽¹³²⁾ A Bíróság C-124/10. P. sz., Bizottság kontra EDF ügyben 2012. június 5-én hozott ítéletének (ECLI:EU:C:2012:318) 85. pontja.

⁽¹³³⁾ A Bíróság C-124/10. P. sz., Bizottság kontra EDF ügyben 2012. június 5-én hozott ítéletének (ECLI:EU:C:2012:318) 82–85. pontja. Lásd még a Bíróság C-214/12. P., C-215/12. P. és C-223/12. P. sz., Land Burgenland kontra Bizottság egyesített ügyekben 2013. október 24-én hozott ítéletének (ECLI:EU:C:2013:682) 61. pontját. Az ilyen előzetes értékelés részletessége az érintett ügylet összetettségétől, valamint az érintett eszközök, áruk vagy szolgáltatások értékétől függően eltérhet. Rendes körülmények között ezeket az előzetes értékeléseket megfelelő ismeretekkel és tapasztalattal rendelkező szakértők segítségével kell elkészíteni. Az értékeléseknek minden esetben objektív kritériumokon kell alapulniuk, és azokat nem befolyásolhatják politikai megfontolások. A független szakértők által végzett értékelések további megerősítésként szolgálhatnak az értékelés hitelességére vonatkozóan.

80. Az ügylet érintett vállalkozásra gyakorolt hatásainak átfogó értékelésével kell megállapítani, hogy az ügylet összhangban áll-e a piaci feltételekkel, tekintet nélkül arra, hogy a piacgazdasági szereplők hozzáférnének-e az ügylet végrehajtásához igénybe vett konkrét eszközökhöz. A piacgazdasági szereplő teszt alkalmazhatósága például nem zárható ki önmagában azon az alapon, hogy az állam által alkalmazott eszközök adójogi jellegűek voltak ⁽¹³⁴⁾.
81. Bizonyos esetekben több egymást követő állami beavatkozási intézkedés az EGT-megállapodás 61. cikke (1) bekezdésének alkalmazásában egyetlen beavatkozásnak tekinthető. Ez lehet a helyzet többek között akkor, ha az egymást követő beavatkozások – többek között az időbeli sorrendjükre, a céljukra és a vállalkozás ezen beavatkozások időpontjában fennálló helyzetére tekintettel – olyan szorosan kapcsolódnak egymáshoz, hogy nem lehet azokat elválasztani ⁽¹³⁵⁾. Például az ugyanazon vállalkozást érintő, meglehetősen rövid időn belül végzett állami beavatkozások sorozata, illetve azon beavatkozások, amelyek összefüggnek egymással, vagy amelyeket az első beavatkozás időpontjában már terveztek, illetve amelyek ekkor már előreláthatóak voltak, egyetlen beavatkozásként értékelhetők. Másrészt, amennyiben a későbbi beavatkozás a korábbi beavatkozás időpontjában előre nem látható események nyomán vált szükségessé ⁽¹³⁶⁾, a két intézkedést alapvetően külön kell értékelni.
82. Annak értékelésekor, hogy egyes ügyletek összhangban állnak-e a piaci feltételekkel, az adott eset valamennyi releváns körülményét meg kell vizsgálni. Fennállhatnak például olyan rendkívüli körülmények, amelyek esetén egyes áruk vagy szolgáltatások közigazgatási szerv általi – akár piaci áron történő – megvásárlása nem tekinthető a piaci feltételekkel összhangban állónak ⁽¹³⁷⁾.

4.2.3. A piaci feltételeknek való megfelelés megállapítása

83. A piacgazdasági szereplő teszt alkalmazásakor célszerű megkülönböztetni azokat a helyzeteket, amelyekben az ügylet piaci feltételeknek való megfelelése az ügyletre vonatkozó konkrét piaci adatok alapján közvetlenül megállapítható, illetve azokat a helyzeteket, amelyekben az ilyen adatok hiánya miatt az ügylet piaci feltételeknek való megfelelését más rendelkezésre álló módszerek alapján kell értékelni.

4.2.3.1. Azok az esetek, amikor közvetlenül megállapítható a piaci feltételeknek való megfelelés

84. Valamely ügylet piaci feltételeknek való megfelelése az ügyletre vonatkozó konkrét piaci információk alapján közvetlenül megállapítható az alábbi helyzetekben:
- i. amikor az ügyletet közjogi jogalanyok és magánszereplők azonos feltételek mellett (*pari passu*) hajtják végre; vagy
 - ii. amikor az ügylet eszközök, áruk és szolgáltatások versenyen alapuló, átlátható, megkülönböztetéstől mentes és feltételekhez nem kötött közbeszerzési eljárás keretében történő adásvételét (vagy más hasonló ügyletet) foglalja magában.
85. Ilyen esetben, amennyiben az ügyletre vonatkozó konkrét piaci információkból az derül ki, hogy az nem áll összhangban a piaci feltételekkel, alapesetben nem indokolt, hogy eltérő megállapítás elérése céljából másfajta értékelési módszereket alkalmazzanak ⁽¹³⁸⁾.

⁽¹³⁴⁾ A Bíróság C-124/10. P. sz., Bizottság kontra EDF ügyben 2012. június 5-én hozott ítéletének (ECLI:EU:C:2012:318) 88. pontja.

⁽¹³⁵⁾ A Bíróság C-399/10. P. sz., Bouygues és Bouygues Télécom kontra Bizottság és társai egyesített ügyekben 2013. március 19-én hozott ítéletének (ECLI:EU:C:2013:175) 104. pontja; a Törvényszék T-415/05., T-416/05. és T-423/05. sz., Görögország és társai kontra Bizottság egyesített ügyekben 2010. szeptember 13-án hozott ítéletének (ECLI:EU:T:2010:386) 177. pontja; a Törvényszék T-11/95. sz., BP Chemicals kontra Bizottság ügyben 1998. szeptember 15-én hozott ítéletének (ECLI:EU:T:1998:199) 170. és 171. pontja.

⁽¹³⁶⁾ A Németország által a Berlin Brandenburg repülőtér finanszírozására nyújtott SA.35378 állami támogatásról szóló, 2012. december 19-i bizottsági határozat (HL C 36., 2013.2.8., 10. o.) (14)–(33) preambulumbekzdése.

⁽¹³⁷⁾ A Törvényszék T-14/96. sz., BAI kontra Bizottság ügyben 1999. január 28-án hozott ítéletében (ECLI:EU:T:1999:12, 74–79. pont) a Törvényszék kimondta, hogy az ügy sajátos körülményeinek fényében megállapítható, hogy az a tény, hogy a nemzeti hatóságok utazási utalványokat vásároltak a P&O Ferries vállalatától, nem valós igényt elégített ki, ezért a nemzeti hatóságok nem a rendes piacgazdasági feltételek mellett eljáró magánszereplőhöz hasonló módon jártak el. Ennek megfelelően a vásárlás olyan előnyt biztosított a P&O Ferries számára, amelyhez rendes piaci körülmények között nem jutott volna hozzá, és az adásvételi megállapodás teljesítésével összefüggésben kifizetett összegek állami támogatásnak minősültek.

⁽¹³⁸⁾ Lásd e tekintetben a Bíróság C-214/12. P., C-215/12. P. és C-223/12. P. sz., Land Burgenland kontra Bizottság egyesített ügyekben 2013. október 24-én hozott ítéletének (ECLI:EU:C:2013:682) 94–95. pontját. Ítéletében a Törvényszék megállapította, hogy ha valamely állami hatóság megfelelő közbeszerzési eljárás útján értékesít egy vállalkozást, vélelmezhető, hogy a piaci ár megfelel a legmagasabb (kötöttséget eredményező és hihető) árajánlatnak, anélkül, hogy más értékelési módszereket, például független szakértői véleményeket kellene igénybe venni.

i. *Pari passu* ügyletek

86. Amikor egy ügyletet hasonló helyzetű közjogi szervek és magánszereplők azonos feltételek (és ezért azonos kockázati és megtérülési szint) mellett hajtanak végre (*pari passu* ügylet) ⁽¹³⁹⁾ – ahogyan az köz- és magánszféra közötti partnerségeknél előfordulhat –, általában megállapítható, hogy az ilyen ügylet összhangban áll a piaci feltételekkel ⁽¹⁴⁰⁾. Ezzel szemben, ha hasonló helyzetben lévő közjogi szerv és magánszereplők egy időben, de eltérő feltételekkel vesznek részt ugyanabban az ügyletben, ez általában azt jelzi, hogy a közjogi szerv beavatkozása nem áll összhangban a piaci feltételekkel ⁽¹⁴¹⁾.
87. Ahhoz, hogy egy ügylet *pari passu* ügyletnek minősüljön, különösen az alábbi szempontokat kell értékelni:
- a) a közjogi szervek és a magánszereplők beavatkozásáról egy időben döntenek-e, és azokra egyidejűleg kerül-e sor, illetve van-e a beavatkozások között időbeli eltolódás, és ennek során megváltoztak-e a gazdasági körülmények;
 - b) az ügylet feltételei azonosak-e az érintett közjogi szervek és valamennyi magánszereplő számára, az idővel történő kockázatnövekedés vagy -csökkenés lehetőségét is figyelembe véve;
 - c) a magánszereplők beavatkozása tényleges gazdasági jelentőséggel bír-e, és nem csupán jelképes vagy elhanyagolható mértékű ⁽¹⁴²⁾; valamint
 - d) az érintett közjogi szervek és magánszereplők az ügylet tekintetében azonos kiindulási helyzetben vannak-e, figyelembe véve például az érintett vállalkozásokkal szembeni korábbi gazdasági kitettségüket (lásd a 4.2.3.3. szakaszt) ^(142a), a lehetséges kialakítható szinergiákat ⁽¹⁴³⁾, azt, hogy az egyes befektetők által viselt tranzakciós költségek mennyire hasonlóak ⁽¹⁴⁴⁾, illetve a közjogi szervre vagy magánszereplőre jellemző minden olyan egyéb körülményt, amely torzíthatja az összehasonlítást.
88. A *pari passu* feltétel nem alkalmazható néhány olyan esetben, amikor az állami szerepvállalás (egyedi jellegét vagy léptékét tekintve) olyan, hogy azt piaci szereplő gyakorlatilag nem tudja megvalósítani.

⁽¹³⁹⁾ A feltételek nem tekinthetők azonosnak akkor, ha a közjogi szervek és a magánszereplők azonos feltételek szerint, de különböző időpontban avatkoznak be, a gazdasági helyzetnek ügylet szempontjából releváns megváltozását követően.

⁽¹⁴⁰⁾ Lásd e tekintetben a Törvényszék T-296/97. sz., Alitalia kontra Bizottság ügyben 2000. december 12-én hozott ítéletének (ECLI:EU:T:2000:289) 81. pontját.

⁽¹⁴¹⁾ Ha azonban az ügyletek eltérőek, és azokat nem egyidejűleg hajtják végre, önmagában az a tény, hogy a feltételek különböznek, nem bizonyítja meggyőzően (azaz nem erősíti meg, és nem is cáfolja) azt, hogy a közjogi szerv által lebonyolított ügylet összhangban áll-e a piaci feltételekkel.

⁽¹⁴²⁾ A Citynet Amsterdam ügyben például a Bizottság úgy ítélte meg, hogy a vállalkozáson belüli összes tőkerészesedés egyharmadát átvevő két magánszereplő (a részvényesi struktúra egészét és azt is figyelembe véve, hogy részesedésük elegendő ahhoz, hogy akadályozó kisebbséget jelentsen a vállalkozás stratégiai döntéseinek meghozatalánál) gazdasági szempontból jelentősnek tekinthetők (lásd: a Glasvezelnet Amsterdam részére, Amszterdam város üvegszálalás (optikai) hozzáférési hálózatának létrehozására irányuló beruházáshoz nyújtott C 53/06 (ex N 262/05, ex CP 127/04) sz. állami támogatásról szóló, 2007. december 11-i 2008/729/EK bizottsági határozat [HL L 247., 2008.9.16., 27. o.] (96)–(100) preambulumbeközlését). Ezzel szemben az N429/2010 Görög Mezőgazdasági Bank (ATE) ügyben (HL C 317., 2011.10.29., 5. o.) a magánrészesedések a 90 %-os állami részesedéssel szemben mindössze a befektetés 10 %-át tették ki, így a Bizottság megállapította, hogy a *pari passu* feltételek nem teljesültek, mivel az állam által végrehajtott tőkeinjekciót a magánrészvényes nem egészítette ki hasonló mértékű hozzájárulással, valamint e tőke összege az állami részvények számával sem volt arányos. Lásd még a Törvényszék T-296/97. sz., Alitalia kontra Bizottság ügyben 2000. december 12-én hozott ítéletének (ECLI:EU:T:2000:289) 81. pontját.

^(142a) Az EFTA Felügyeleti Hatóság 273/14/COL határozata (2014. július 9.) a Scandinavian Airlines új rulirozó hiteleszközhöz kérésztül történő finanszírozásáról (Norvégia) [2015/2023] (HL L 295., 2015.11.12., 47. o. és 68. sz. EGT-kiegészítés, 2015.11.12., 3. o.).

⁽¹⁴³⁾ Egyúttal azonos üzleti megfontolásokon kell alapulniuk; lásd a vallon régió Carsid SA vállalatban való pénzügyi részesedéséről szóló, 2003. október 15-i 2005/137/EK bizottsági határozat (HL L 47., 2005.2.18., 28. o.) (67)–(70) preambulumbeközlését.

⁽¹⁴⁴⁾ A tranzakciós költségek az egyes befektetőknek a befektetési projekt vizsgálata és kiválasztása, a szerződéses feltételek kidolgozása vagy a teljesítésnek a szerződés érvényességi ideje alatt történő ellenőrzése során felmerült költségekhez kapcsolódhatnak. Ahol például a befektetési projektek hitelfinanszírozási célú vizsgálatának költségeit rendszerint az állami tulajdonú bankok viselik, önmagában az a tény, hogy magánbefektetők társbefektetőként azonos kamattal hajtanak végre befektetést, nem elegendő a támogatás meglétének kizárásához.

- ii. Az eszközök, áruk és szolgáltatások versenyen alapuló, átlátható, megkülönböztetéstől mentes és feltételekhez nem kötött közbeszerzési eljárás útján történő adásvétele (vagy más hasonló ügyletek)
89. Amennyiben az eszközök, áruk és szolgáltatások adásvételére (vagy más hasonló ügyletekre ⁽¹⁴⁵⁾) versenyen alapuló ⁽¹⁴⁶⁾, átlátható, megkülönböztetéstől mentes és feltételekhez nem kötött közbeszerzési eljárást követően kerül sor a közbeszerzésekre vonatkozóan az EGT-megállapodásban foglalt elveknek megfelelően ⁽¹⁴⁷⁾ (lásd a 90–94. pontot), feltételezhető, hogy azok az ügyletek megfelelnek a piaci feltételeknek, feltéve, hogy a vevő vagy az eladó kiválasztására vonatkozóan a 95. és 96. pontban foglalt megfelelő kritériumokat alkalmazták. Ezzel szemben ha egy EGT-állam úgy dönt, hogy közpolitikai okokból támogatást nyújt egy bizonyos tevékenységre és – például – a nyújtott finanszírozás összegére közbeszerzési eljárást ír ki – mint a megújulóenergia-termelésre vagy a villamosenergia-termelési kapacitás pusztai rendelkezésre állásáért nyújtott támogatás esetében –, az nem tartozna ezen ii. alszakasz hatálya alá. Ilyen helyzetben az ajánlat csupán a nyújtott összeget tudja minimálisra csökkenteni, de nem tudja kizárni az előnyt.
90. A közbeszerzési eljárásnak versenyen alapulónak kell lennie, hogy valamennyi érdeklődő és alkalmas ajánlattevő részt vehessen az eljárásban.
91. Az eljárásnak átláthatónak kell lennie, hogy az érdeklődő ajánlattevők a közbeszerzési eljárás valamennyi szakaszában egyenlő és érdemi tájékoztatást kaphassanak. Az információk hozzáférhetősége, az érdeklődő ajánlattevők számára biztosított elegendő idő, valamint az egyértelmű kiválasztási és odaítélési feltételek mind nélkülözhetetlen elemei az átlátható kiválasztási eljárásnak. A közbeszerzési eljárást megfelelően közzé kell tenni, hogy az egyetlen potenciális ajánlattevő figyelmét se kerülje el. Az adott ügyben a megfelelő közzétételt biztosító nyilvánosság szükséges mértéke az eszközök, áruk és szolgáltatások jellemzőitől függ. Azokat az eszközöket, árukat és szolgáltatásokat, amelyek nagy értékük és más tulajdonságaik miatt európai vagy nemzetközi szinten tevékenykedő ajánlattevőket vonhatnak, olyan módon kell közzétenni, hogy az az európai vagy nemzetközi szintű tevékenységet folytató potenciális ajánlattevők figyelmét is felkeltse ^(147a).
92. Az eljárás valamennyi szakaszában az ajánlattevőkkel szembeni megkülönböztetésmentes bánásmód, valamint az eljárást megelőzően meghatározott objektív kiválasztási és odaítélési feltételek elengedhetetlen feltételek annak biztosításához, hogy a létrejövő ügylet összhangban álljon a piaci feltételekkel. Az egyenlő bánásmód biztosítása érdekében a szerződés-odaítélési szempontoknak lehetővé kell tenniük az ajánlatok objektív összehasonlítását és elbírálását.
93. A közbeszerzési irányelvekben ⁽¹⁴⁸⁾ előírt eljárások alkalmazása és az azoknak való megfelelés elegendőnek minősülhet a fenti követelmények teljesítéséhez, feltéve, hogy az említett eljárások alkalmazására vonatkozó valamennyi feltétel teljesült. Ez nem vonatkozik a piaci ár meghatározását lehetetlenné tevő meghatározott körülményekre, mint például a hirdetmény közzététele nélküli tárgyalásos eljárás. Amennyiben csak egy ajánlatot nyújtottak be, úgy az eljárás rendszerint nem lenne elegendő piaci ár biztosításához, kivéve, ha vagy i. különösen erős biztosítékokat építettek be az eljárásba, amelyek valódi és tényleges versenyt biztosítanak és nem nyilvánvaló, hogy realisan mindössze egy piaci szereplő képes hihető ajánlatot tenni, vagy ii. a közigazgatási szervek kiegészítő eszközökkel ellenőrzik, hogy az eredmény megfelel a piaci árnak.

⁽¹⁴⁵⁾ Például bizonyos áruk bérbeadása vagy természeti erőforrások kereskedelmi célú hasznosítására szóló engedélyek kiadása.

⁽¹⁴⁶⁾ Az EGT-bírószakok az állami támogatással összefüggésben gyakran „nyílt” közbeszerzési eljárásra utalnak (lásd például a Törvényszék T-116/01. és T-118/01. sz., P & O European Ferries (Vizcaya) kontra Bizottság egyesített ügyekben 2003. augusztus 5-én hozott ítéletének [ECLI:EU:T:2003:217] 117–118. pontját; a Bíróság C-214/12. P., C-215/12. P. és C-223/12. P. sz., Land Burgenland kontra Bizottság egyesített ügyekben 2013. október 24-én hozott ítéletének [ECLI:EU:C:2013:682] 94. pontját). A „nyílt” szó azonban nem utal az EGT-megállapodás XVI. mellékletének 2., illetve 4. pontjában említett, a közbeszerzésről és a 2004/18/EK irányelv hatályon kívül helyezéséről szóló, 2014. február 26-i 2014/24/EU európai parlamenti és tanácsi irányelv (HL L 94., 2014.3.28., 65. o.) és a vízügyi, energiaipari, közlekedési és postai szolgáltatási ágazatban működő ajánlatkérők beszerzéseiről és a 2004/17/EK irányelv hatályon kívül helyezéséről szóló, 2014. február 26-i 2014/25/EU európai parlamenti és tanácsi irányelv (HL L 94., 2014.3.28., 243. o.) szerinti meghatározott eljárásra, lásd a 97/2016 vegyes bizottsági határozatot (még nem tették közzé). Ezért a „versenyen alapuló” kifejezés megfelelőbbnek tűnik. A kifejezés nem szándékozik eltérni az ítélkezési gyakorlatban kimunkált anyagi feltételektől.

⁽¹⁴⁷⁾ A Bíróság C-324/98. sz. Telaustria-ügyben 2000. december 7-én hozott ítéletének (ECLI:EU:C:2000:669) 62. pontja; a Bíróság C-59/00. sz. Bent Moustens Vestergaard ügyben 2001. december 3-án hozott ítéletének (ECLI:EU:C:2001:654) 20. pontja. Lásd még a közbeszerzési szerződésekről szóló irányelvek által nem vagy csak részben szabályozott közbeszerzési eljárásokra alkalmazandó közösségi jogról szóló bizottsági értelmező közleményt (HL C 179., 2006.8.1., 2. o.).

^(147a) Az EFTA-Bíróság E-9/12. sz., Izland kontra EFTA Felügyeleti Hatóság ügyben 2013. július 22-én hozott ítéletének (EFTA bírósági jelentés 2013., 454. o.) 66–70. pontja.

⁽¹⁴⁸⁾ Az EGT-megállapodás XVI. mellékletének 2., illetve 4. pontjában említett 2014/24/EU irányelv és a 2014/25/EU irányelv, lásd a 97/2016 vegyes bizottsági határozatot (még nem tették közzé).

94. Az eszközök, áruk vagy szolgáltatások értékesítésére vonatkozó közbeszerzési eljárás feltételekhez nem kötött, ha az értékesítésre kínált eszközöket, árukat és szolgáltatásokat általában valamennyi potenciális vevő szabadon megvásárolhatja és saját céljaira felhasználhatja, függetlenül attól, hogy működtet-e bizonyos vállalkozásokat. Amennyiben feltételként írják elő, hogy a vevőnek az általános nemzeti jogból vagy a tervező hatóságok határozatából eredőktől eltérő olyan különleges kötelezettségeket kell vállalnia a közigazgatási szervek javára vagy közérdekből, amelyeket egy magáneladó nem követelne meg, a közbeszerzési eljárás nem tekinthető feltételekhez nem kötöttnek.
95. Amikor közjogi szervek értékesítenek eszközöket, árukat és szolgáltatásokat, a vevő kiválasztásakor az egyetlen releváns feltétel a legmagasabb ár kell hogy legyen ⁽¹⁴⁹⁾, a kért szerződéses kikötésekre is figyelemmel (például az eladó vásárlási garanciája vagy más, az értékesítést követő kötelezettségvállalások). Csak hihető ⁽¹⁵⁰⁾ és kötöttséget eredményező ajánlatok vehetők figyelembe ⁽¹⁵¹⁾.
96. Amikor közjogi szervek vásárolnak eszközöket, árukat és szolgáltatásokat, az ajánlathoz kapcsolódó egyedi feltételeknek megkülönböztetésmentesnek kell lenniük, valamint szorosan és objektív jelleggel kapcsolódniuk kell a szerződés tárgyához és a szerződés egyedi gazdasági célkitűzéséhez. Lehetővé kell tenniük, hogy a gazdaságilag legelőnyösebb ajánlat megfeleljen a piaci értéknek. A kritériumokat ezért úgy kell meghatározni, hogy tényleges versenyen alapuló közbeszerzési eljárást tegyenek lehetővé, amely szokásos – de annál nem nagyobb – megtérülést biztosít a sikeres ajánlattevőnek. A gyakorlatban ez olyan közbeszerzési eljárások alkalmazását jelenti, amelyek nagy hangsúlyt helyeznek az ajánlat „ár” összetevőjére, vagy amelyek más módon várhatóan versenyt eredményeznek (például bizonyos, kellően egyértelmű odaítélési szempontokat tartalmazó árlejtéses pályázatok).

4.2.3.2. Egy ügylet piaci feltételekkel való összhangjának meghatározása összehasonlító teljesítményértékelés vagy más értékelési módszerek alapján

97. Amennyiben egy ügyletet közbeszerzés keretében vagy *pari passu* feltételek mellett valósítanak meg, ez közvetlen és konkrét bizonyítékot nyújt arra vonatkozóan, hogy az ügylet megfelel a piaci feltételeknek. Ha azonban az ügyletet nem közbeszerzés keretében valósítják meg, vagy a közjogi szervek a magánszereplőkével nem azonos feltételek mellett (*pari passu*) avatkoznak be, az nem jelenti automatikusan azt, hogy az ügylet nem felel meg a piaci feltételeknek ⁽¹⁵²⁾. Az ilyen esetekben a piaci feltételekkel való megfelelés vizsgálata még mindig elvégezhető i. összehasonlító teljesítményértékeléssel vagy ii. más értékelési módszerekkel ⁽¹⁵³⁾.

i. Összehasonlító teljesítményértékelés

98. Annak meghatározásakor, hogy egy ügylet összhangban áll-e a piaci feltételekkel, az említett ügylet azon feltételek mentén is vizsgálható, amelyek mellett hasonló magánszereplők által kötött hasonló ügyletek hasonló helyzetben létrejöttek (összehasonlító teljesítményértékelés).
99. A megfelelő referenciaérték meghatározásához különös figyelmet kell fordítani az érintett piaci szereplő típusára (például holdingcsoport, spekulatív alap vagy hosszú távú nyereségre törekvő, hosszú távra tervező befektető), a szóban forgó ügylet típusára (például tőkerészesedés vagy adósságuügylet), valamint az érintett piacra vagy piacokra (például pénzügyi piacok, gyorsan növekvő technológiai piacok, közmű- vagy infrastrukturális piacok). Az ügylet időzítése szintén kiemelt jelentőséggel bír, amennyiben jelentős gazdasági fejlemények történtek. A rendelkezésre álló piaci referenciaértékeket adott esetben az állami ügylet sajátos jellemzőinek megfelelően

⁽¹⁴⁹⁾ A Törvényszék T-268/08. és T-281/08 sz., Land Burgenland és Ausztria kontra Bizottság egyesített ügyekben 2012. február 28-án hozott ítéletének (ECLI:EU:T:2012:90) 87. pontja. Az EFTA-Bíróság hasonló megközelítést követett egy eszköz lízingjéhez kapcsolódó ügyben az E-1/13. sz., Mila kontra EFTA Felügyeleti Hatóság ügyben 2014. január 27-én hozott ítéletének (EFTA bírósági jelentés 2014., 4. o.) 81. pontjában.

⁽¹⁵⁰⁾ Az ügy körülményeitől függően kéretlen ajánlat is lehet hihető, különösen, ha kötelező érvényű (lásd a Törvényszék T-244/08. sz., Konsum Nord kontra Bizottság ügyben 2011. december 13-án hozott ítéletének [ECLI:EU:T:2011:732] 73., 74. és 75. pontját).

⁽¹⁵¹⁾ Például a jogilag kötelező követelményeket nem tartalmazó egyszerű felhívásokat nem mérlegelik a közbeszerzési eljárás során: lásd a Törvényszék T-268/08. és T-281/08 sz., Land Burgenland és Ausztria kontra Bizottság egyesített ügyekben 2012. február 28-án hozott ítéletének (ECLI:EU:T:2012:90) 87. pontját, valamint a Törvényszék T-244/08. sz., Konsum Nord kontra Bizottság ügyben 2011. december 13-án hozott ítéletének (ECLI:EU:T:2011:732) 67. és 75. pontját.

⁽¹⁵²⁾ Lásd a Törvényszék T-488/11. sz., Sarc kontra Bizottság ügyben 2014. június 12-én hozott ítéletének (ECLI:EU:T:2014:497) 98. pontját.

⁽¹⁵³⁾ Amennyiben a piaci árat *pari passu* vagy közbeszerzési ügyletek révén határozzák meg, ezek eredménye más értékelési módszerek – például független szakértői vélemények – alapján nem vitatható (lásd a Bíróság C-214/12. P., C-215/12. P. és C-223/12. P. sz., Land Burgenland kontra Bizottság egyesített ügyekben 2013. október 24-én hozott ítéletének [ECLI:EU:C:2013:682] 94–95. pontját).

(például a kedvezményezett vállalkozás és az érintett piac helyzete) ki kell igazítani ⁽¹⁵⁴⁾. Az összehasonlító teljesítményértékelés nem feltétlenül megfelelő módszer a piaci ár meghatározására, ha a rendelkezésre álló referenciaértékeket nem a piaci megfontolásokra tekintettel határozták meg, vagy ha a meglévő árakat az állami beavatkozás jelentősen torzítja.

100. Az összehasonlító teljesítményértékelés – több hasonló ügylet értékelése alapján – gyakran nem egy „pontos” referenciaértéket, hanem egy lehetséges értéktartományt határoz meg. Amennyiben az értékelés célja annak vizsgálata, hogy az állami beavatkozás összhangban áll-e a piaci feltételekkel, általában megfelelő központi tendencia értéket, például a hasonló ügyletekre vonatkozó átlag- vagy középértéket figyelembe venni.

ii. Más értékelési módszerek

101. Egy ügylet piaci feltételeknek való megfelelése általánosan elfogadott, szabványos értékelési módszerek alapján is meghatározható ⁽¹⁵⁵⁾. Ennek a módszernek rendelkezésre álló objektív, ellenőrizhető és megbízható adatokon kell alapulnia ⁽¹⁵⁶⁾, amelyeknek kellően részletesnek kell lenniük és az ügyletre vonatkozó döntés időpontjában fennálló gazdasági helyzetet kell tükrözniük, figyelembe véve a kockázat mértékét és a jövőre vonatkozó elvárásokat ⁽¹⁵⁷⁾. Az ügylet értékétől függően az értékelés megalapozottságát általában érzékenységi elemzés, különböző üzleti forgatókönyvek értékelése, vészhelyzeti tervek készítése és az eredmények alternatív értékelési módszerekkel történő összevetése révén kell megerősíteni. Előfordulhat, hogy amennyiben az ügylet késedelmet szenved, új (előzetes) értékelést kell végezni, amelyben figyelembe kell venni a piaci körülmények közelmúltbeli változásait.
102. A befektetések (éves) megtérülésének meghatározására szolgáló, széles körben elfogadott szabványos módszer a belső megtérülési ráta kiszámítása ⁽¹⁵⁸⁾. A befektetésre vonatkozó döntés a nettó jelenérték szerint is vizsgálható ⁽¹⁵⁹⁾, amely a legtöbb esetben a belső megtérülési rátával egyenértékű eredményt ad ⁽¹⁶⁰⁾. Annak felmérése érdekében, hogy a befektetés piaci feltételekkel történik-e, a befektetés megtérülésének értékét össze kell vetni a szokásosan várható piaci megtérüléssel. A szokásos várható megtérülés (vagy a befektetés tőkekötsége) az az átlagosan várható megtérülés, amelyet a piac általánosan elfogadott kritériumok – különösen a befektetéssel járó kockázat mértéke – alapján a befektetéstől vár, a vállalkozás pénzügyi helyzetét és az ágazat, a régió vagy az ország sajátos jellemzőit is figyelembe véve. Amennyiben ez a szokásos megtérülés észszerűen nem elvárható, a befektetés nagy valószínűséggel nem piaci feltételek szerint történne. Általánosságban minél kockázatosabb egy projekt, annál nagyobb a finanszírozók által elvárt megtérülés, vagyis annál magasabb a tőkekötség.
103. A megfelelő értékelési módszer függhet a piaci helyzettől ⁽¹⁶¹⁾, az adatok rendelkezésre állásától és az ügylet típusától. Például, míg a befektető nyereségszerzés céljából fektet be egy vállalkozásba (amely esetben feltehetően a belső megtérülési ráta vagy a nettó jelenérték kiszámítása a legmegfelelőbb módszer), a hitelező abban bíz,

⁽¹⁵⁴⁾ A Törvényszék T-228/99. és T-233/99. sz., Westdeutsche Landesbank Girozentrale és Land Nordrhein-Westfalen kontra Bizottság egyesített ügyekben 2003. március 6-án hozott ítéletének (ECLI:EU:T:2003:57) 251. pontja.

⁽¹⁵⁵⁾ Lásd a Törvényszék T-366/00. sz., Scott kontra Bizottság ügyben 2007. március 29-én hozott ítéletének (ECLI:EU:T:2007:99) 134. pontját, valamint a Bíróság C-239/09. sz. Seydaland Vereinigte Agrarbetriebe ügyben 2010. december 16-án hozott ítéletének (ECLI:EU:C:2010:778) 39. pontját.

⁽¹⁵⁶⁾ Lásd a Törvényszék T-274/01. sz., Valmont Nederland BV kontra Bizottság ügyben 2004. szeptember 16-án hozott ítéletének (ECLI:EU:T:2004:266) 71. pontját.

⁽¹⁵⁷⁾ Lásd a Törvényszék T-366/00. sz., Scott kontra Bizottság ügyben 2007. március 29-én hozott ítéletének (ECLI:EU:T:2007:99) 158. pontját.

⁽¹⁵⁸⁾ A belső megtérülési ráta nem az adott év mérleg szerinti eredményén alapul, hanem azt a jövőbeni cash flow-t veszi figyelembe, amelyet a befektető a befektetés teljes élettartama során tervez realizálni. A belső megtérülési ráta az a diszkontráta, amelynek alkalmazásakor a cash flow nettó jelenértéke nulla.

⁽¹⁵⁹⁾ A nettó jelenérték a befektetés élettartama során zajló pozitív és negatív cash flow közötti különbség, a megfelelő megtérülés (tőkekötség) összegével csökkentve.

⁽¹⁶⁰⁾ A nettó jelenérték és a belső megtérülési ráta között tökéletes korreláció van abban az esetben, ha a belső megtérülési ráta megegyezik a befektető alternatív költségével. Amennyiben a befektetés nettó jelenértéke pozitív, ez arra utal, hogy a projekt belső megtérülési rátája meghaladja az elvárt megtérülés szintjét (a befektető alternatív költségét). Ebben az esetben érdemes végrehajtani a befektetést. Ha a projekt nettó jelenértéke nulla, a belső megtérülési ráta megegyezik az elvárt megtérüléssel. Ebben az esetben mindegy, hogy a befektető végrehajtja-e a befektetést vagy máshol fektet be. Negatív nettó jelenérték esetében a belső megtérülési ráta alacsonyabb a tőkekötségnél. A befektetés nem kellően jövedelmező, mivel másutt jobb lehetőségek kínálóznak. Ha a belső megtérülési ráta és a nettó jelenérték alapján eltérő befektetési döntés születne (ilyen különböző eredmény különösen egymást kölcsönösen kizáró projektek esetén lehetséges), a piaci gyakorlatnak megfelelően a nettó jelenértéken alapuló módszert kell előnyben részesíteni, kivéve, ha jelentős bizonytalanság övezi a megfelelő diszkontrátát.

⁽¹⁶¹⁾ Egy vállalkozás felszámolásakor például a felszámolási értéken vagy az eszközértéken alapuló értékelés lehet a legmegfelelőbb értékelési módszer.

hogy az adós a szerződésben és a jogszabályban előírt határidőn belül megfizeti részére a vele szemben fennálló tartozását (a tőkét és az esetleges kamatokat) ⁽¹⁶²⁾ (ebben az esetben a biztosíték értékelése, például az eszközérték relevánsabb lehet). Földterület értékesítésekor elvben elegendő az értékesítési tárgyalások megkezdése előtt független szakértői értékelést bekérni, melyben a piaci értéket általánosan elfogadott piaci mutatók és értékelési standardok alapján állapítják meg ⁽¹⁶³⁾.

104. Valamely befektetés belső megtérülési rátájának vagy nettó jelenértékének meghatározásakor az eredmény rendszerint nem egy konkrét elfogadható érték, hanem a lehetséges értékek egy adott tartománya (az értékelési módszerből fakadóan az ügylet gazdasági, jogi és más sajátos körülményeitől függően). Amennyiben az értékelési célja annak vizsgálata, hogy az állami beavatkozás összhangban áll-e a piaci feltételekkel, általában indokolt központi tendencia értéket, például a hasonló ügyletekre vonatkozó átlag- vagy középértéket figyelembe venni.
105. A körülmektől piaczgazdasági szereplő a becslések megerősítése érdekében jellemzően több különböző módszerrel is megvizsgálja saját beavatkozását (például a kiszámított nettó jelenértéket összehasonlító teljesítményértékelési módszerekkel igazolja). Az azonos értéket adó különböző módszerek további jelzésként szolgálnak a tényleges piaci ár meghatározásához. Ennélfogva az egymás eredményeit megerősítő, kölcsönösen kiegészítő jellegű értékelési módszerek alkalmazása kedvezően befolyásolja annak értékelését, hogy az ügylet összhangban áll-e a piaci feltételekkel.

4.2.3.3. Kontrafaktuális elemzés az érintett vállalkozás felé fennálló előzetes gazdasági kitétsége esetén

106. Annak vizsgálatakor, hogy az ügylet összhangban áll-e a piaci feltételekkel, figyelembe kell venni az érintett közjogi szerv korábbi, egy adott vállalkozásnak való gazdasági kitétségét, feltéve, hogy egy összehasonlítható magánszereplőnek ilyen korábbi kitétsége lehet (például egy vállalkozás részvényeseként) ⁽¹⁶⁴⁾.
107. A korábbi kitétséget a kontrafaktuális forgatókönyvek keretében a piaczgazdasági szereplő teszt alkalmazása céljából figyelembe kell venni. Például egy nehéz helyzetben lévő közvállalkozáson belüli tőke- vagy adósságintervenció esetében az ilyen befektetés várható megtérülésének mértékét össze kell vetni a kontrafaktuális forgatókönyv, azaz a vállalkozás felszámolása esetén várható megtérüléssel. Amennyiben a felszámolás magasabb nyereséget vagy alacsonyabb veszteséget biztosít, a körülmektől piaczgazdasági szereplő ezt a lehetőséget választaná ⁽¹⁶⁵⁾. E célból a figyelembe veendő felszámolási költségek nem foglalhatják magukban a közigazgatási szervek kötelezettségeihez kapcsolódó költségeket, hanem kizárólag egy észszerűen eljáró piaczgazdasági szereplőnél felmerülő költségekkel kell számolni ⁽¹⁶⁶⁾, egyúttal figyelembe véve azon társadalmi, gazdasági és környezeti körülmények változásait, amelyek között ez a gazdasági szereplő a tevékenységét végzi ⁽¹⁶⁷⁾.

⁽¹⁶²⁾ Lásd például a Bíróság C-342/96. sz., Spanyolország kontra Bizottság ügyben 1999. április 29-én hozott ítéletének (ECLI:EU:C:1999:210) 46. pontját, valamint a Bíróság C-256/97. sz. DMTransport-ügyben 1999. június 29-én hozott ítéletének (ECLI:EU:C:1999:332) 24. pontját.

⁽¹⁶³⁾ Abban az esetben, amikor az összehasonlító módszer (összehasonlító teljesítményértékelés) nem megfelelő, más általánosan elfogadott módszerekkel pedig a jelek szerint nem határozható meg a földterület pontos értéke, alternatív módszer, például a Németország által javasolt Vergleichspreisssystem értékelési módszer is alkalmazható (ezt a hatóságok által értékesített németországi mezőgazdasági és erdészeti földterületek értékelésére javasolt alternatív módszert az SA.33167 állami támogatásról szóló bizottsági határozat [HL C 43., 2013.2.15., 7. o.] a mezőgazdasági és erdészeti területek tekintetében jóváhagyta). Az egyéb módszerek korlátairól lásd a Bíróság C-239/09. sz. Seydaland Vereinigte Agrarbetriebe ügyben 2010. december 16-án hozott ítéletének (ECLI:EU:C:2010:778) 52. pontját.

⁽¹⁶⁴⁾ Lásd a Bíróság C-224/12. P. sz. ING Groep NV ügyben 2014. április 3-án hozott ítéletének (ECLI:EU:C:2014:213) 29–37. pontját. A korábbi kitétséget nem kell figyelembe venni, ha az olyan intézkedés eredménye, amit – az intézkedés valamennyi szempontjának globális értékelése alapján – nyereségszerzésre törekvő magánbefektető nem tudott volna meghozni (a Bíróság C-214/12. P., C-215/12. P. és C-223/12. P. sz., Land Burgenland kontra Bizottság egyesített ügyekben 2013. október 24-én hozott ítéletének [ECLI:EU:C:2013:682] 52–61. pontja).

⁽¹⁶⁵⁾ Lásd e tekintetben a Törvényszék T-296/97. sz., Alitalia kontra Bizottság ügyben 2000. december 12-én hozott ítéletét (ECLI:EU:T:2000:289), illetve a Bíróság C-73/11. P. sz., Frucona kontra Bizottság ügyben 2013. január 24-én hozott ítéletének (ECLI:EU:C:2013:32) 79. és 80. pontját.

⁽¹⁶⁶⁾ A Bíróság C-334/99. sz., Németország kontra Bizottság ügyben 2003. január 28-án hozott ítéletének (ECLI:EU:C:2003:55) 140. pontja.

⁽¹⁶⁷⁾ A Törvényszék T-565/08. sz., Corsica Ferries France SAS kontra Bizottság ügyben 2012. szeptember 11-én hozott ítéletének (ECLI:EU:T:2012:415) 79–84. pontja, amely ítéletet fellebbezést követően helybenhagytak, lásd a Bíróság C-533/12. P. és C-536/12. P. sz., SNCM és Franciaország kontra Bizottság egyesített ügyekben 2014. szeptember 4-én hozott ítéletének (ECLI:EU:C:2014:2142) 40. és 41. pontját. A bíróságok ebben az ügyben megerősítették, hogy hosszú távon – elvben – gazdaságilag észszerű lehet, ha a magánbefektetők, különösen a nagyobb vállalatcsoportok kiegészítő végkielégítést fizetnek (például a vállalatcsoport arculatának megőrzése érdekében). Ugyanakkor e kiegészítő végkielégítés kifizetésének szükségességét alátámasztandó, a konkrét ügyben körülmektől igazolni kell, hogy szükség van az arculat megőrzésére, valamint azt is bizonyítani kell, hogy az ilyen kifizetések a hasonló helyzetben lévő magánvállalatok körében állandó gyakorlatnak számítanak (a példák önmagukban nem elegendőek).

4.2.3.4. Egyedi szempontok annak meghatározásához, hogy a kölcsönök vagy kezességvállalások feltételei összhangban állnak-e a piaci feltételekkel

108. Más ügyletekhez hasonlóan a közjogi szervek (köztük a közvállalkozások) által nyújtott kölcsönök és kezességvállalások is tartalmazhatnak állami támogatást, ha nem állnak összhangban a piaci feltételekkel.
109. A kezességvállalások esetében rendszerint a közjogi jogalanyt mint kezest, a kölcsönvevőt és a kölcsönadót magában foglaló háromszöget kell vizsgálni ⁽¹⁶⁸⁾. A legtöbb esetben a támogatás csak a kölcsönvevő szintjén jelentkezhet, mivel az állami kezességvállalás – azáltal, hogy lehetővé teszi a kölcsönvevő számára, hogy olyan kamattal jusson kölcsönhöz, amelyhez a kezességvállalás nélkül a piacon nem juthatott volna hozzá ⁽¹⁶⁹⁾ (vagy olyan helyzetben jusson kölcsönhöz, amelyben a piacon kivételesen semmilyen kamattal nem juthatott volna hozzá) – előnyt nyújthat a számára. Bizonyos meghatározott körülmények esetén azonban az állami kezességvállalás egyúttal a kölcsönadónak is nyújthat támogatást, különösen akkor, ha azt a kölcsönadó és a kölcsönvevő közötti meglévő kötelezettség tekintetében utólag biztosítják, ha nem biztosított az előny teljes egészében történő továbbadása a kölcsönvevő számára ⁽¹⁷⁰⁾ vagy ha a biztosított kölcsönt egy másik, nem biztosított kölcsön visszafizetésére használják fel ⁽¹⁷¹⁾.
110. A piaci feltételeknél kedvezőbb feltételekkel vállalt kezesség – a kölcsönvevő gazdasági helyzetét figyelembe véve – előnyt biztosít ez utóbbi számára (aki olyan díjat fizet, amelynek összege nem tükrözi megfelelően a kezes által vállalt kockázat mértékét) ⁽¹⁷²⁾. Általában véve a korlátlan kezességvállalás nincs összhangban a rendes piaci feltételekkel. Ugyanez vonatkozik a hagyományos csődszabályokkal szemben védelmet élvező, fizetésképtelen vállalkozások adósságaiért vállalt állami felelősségből fakadó hallgatólagos kezességvállalásra is ⁽¹⁷³⁾.
111. A valamely adott adósságügyletre vonatkozó konkrét piaci adatok hiányában az adósságinstrumentum piaci feltételeknek való megfelelése a hasonló piaci ügyletekkel való összehasonlítás alapján (azaz összehasonlító teljesítményértékeléssel) is meghatározható. A kölcsönök és kezességvállalások esetében a vállalkozás finanszírozási költségeit illetően információval szolgálhatnak például a szóban forgó vállalkozás által (a közelmúltban) felvett más hitelek, a vállalkozás által kibocsátott kötvények hozama vagy a vállalkozásra vonatkozó hitel-nemteljesítési csereügylet felárai. Hasonló piaci ügyletek lehetnek továbbá a hasonló vállalkozások egy mintába felvett csoportja által végrehajtott hitel-/garanciaügyletek, az ilyen mintába tartozó hasonló vállalkozások által kibocsátott kötvények vagy az ilyen mintába tartozó hasonló vállalkozásokra vonatkozó hitel-nemteljesítési csereügylet felárai. Kezességvállalás esetén, amennyiben a pénzügyi piacokon nem található megfelelő referenciaár, a biztosított kölcsön teljes – a hitelkamatot és a kezességvállalási díjat is tartalmazó – finanszírozási költségét egy hasonló, nem biztosított kölcsön piaci árával kell összevetni. Az összehasonlító teljesítményértékelés kiegészíthető a tőke megtérülésen alapuló értékelési módszerekkel ⁽¹⁷⁴⁾.
112. A Hatóság, hogy megkönnyítse annak értékelését, hogy az egyes intézkedések megfelelnek-e a piacgazdasági szereplő tesztnek, helyettesítő értékeket dolgozott ki a kölcsönök és kezességvállalások támogatási jellegének meghatározásához.

⁽¹⁶⁸⁾ Az állami támogatás kezességvállalás formájában történő lehetséges nyújtását érintően elvégzett értékelésre vonatkozó információk tekintetében lásd még az állami támogatások anyagi jogi és eljárásjogi szabályainak a referencia-kamatlábakról és leszámítolási kamatlábakról, valamint a kezességvállalás formájában nyújtott állami támogatásról szóló meglévő fejezetek módosítása, továbbá a jogellenes és összeegyeztethetetlen támogatások visszafizetetéséről, a filmművészeti és más audiovizuális alkotásokhoz nyújtott állami támogatásról és a vasúti vállalkozásoknak nyújtott állami támogatásról szóló új fejezetek beiktatása révén hatvanhatedik alkalommal történő módosításáról szóló, 2008. december 17-i 788/08/COL EFTA felügleleti hatósági határozattal (HL L 105., 2011.4.21., 32. o. és 23. sz. EGT-kiegészítés, 2011.4.21., 1. o.) elfogadott, az állami kezességvállalásról szóló iránymutatást. Ezen iránymutatás nem lép az említett iránymutatás helyébe.

⁽¹⁶⁹⁾ Lásd a Bíróság C-275/10. sz., Residex Capital kontra Gemeente Rotterdam ügyben 2011. december 8-án hozott ítéletének (ECLI:EU:C:2011:814) 39. pontját.

⁽¹⁷⁰⁾ Lásd a Bíróság C-672/13. sz., OTP Bank Nyrt. kontra Magyar Állam és társai ügyben 2015. március 19-én hozott ítéletét (ECLI:EU:C:2015:185).

⁽¹⁷¹⁾ Lásd a Bíróság C-275/10. sz., Residex Capital kontra Gemeente Rotterdam ügyben 2011. december 8-án hozott ítéletének (ECLI:EU:C:2011:814) 42. pontját.

⁽¹⁷²⁾ Lásd a Bíróság C-559/12. P. sz., Franciaország kontra Bizottság ügyben 2014. április 3-án hozott ítéletének (ECLI:EU:C:2014:217) 96. pontját.

⁽¹⁷³⁾ Lásd a Bíróság C-559/12. P. sz., Franciaország kontra Bizottság ügyben 2014. április 3-án hozott ítéletének (ECLI:EU:C:2014:217) 98. pontját.

⁽¹⁷⁴⁾ Például a kockázattal kiigazított tőke megtérülés (RAROC) révén; a hitelezők és a befektetők ezt az értéket veszik figyelembe annak érdekében, hogy hasonló benchmark kockázattal jellemzett és hasonló lejáratú finanszírozást nyújtsanak egy azonos ágazatban tevékenykedő vállalkozás számára.

113. A kölcsönök esetében a referencia-kamatlábakról és leszámítolási kamatlábakról szóló iránymutatás ⁽¹⁷⁵⁾ tartalmazza a referencia-kamatláb kiszámításának módszerét, amely a piaci árat helyettesítheti olyan esetekben, ahol hasonló piaci ügyletek nem határozhatók meg könnyen (ez elsősorban kisebb összegű ügyletek és/vagy kis- és középvállalkozásokat [kkv-k] érintő ügyletek esetében fordulhat elő). Fel kell hívni a figyelmet arra, hogy a referencia-kamatláb csupán helyettesítő érték ⁽¹⁷⁶⁾. Amennyiben hasonló ügyletekre jellemzően a referencia-kamatláb helyettesítő értékénél alacsonyabb áron került sor, az EGT-állam ezt az alacsonyabb árat tekintheti a piaci árnak. Ezzel szemben, ha ugyanaz a vállalkozás a közelmúltban hasonló ügyleteket a referencia-kamatláb nál magasabb áron végzett, és pénzügyi helyzete, valamint a piaci környezet nem változott lényegesen, a referencia-kamatláb az adott ügyben nem tekinthető a piaci kamatlábakat helyettesítő érvényes értéknek.
114. A Hatóság a kezességvállalásról szóló iránymutatásában ⁽¹⁷⁷⁾ részletes iránymutatást dolgozott ki a kezességvállalásokhoz kapcsolódó helyettesítő értékekre (és a kkv-kra vonatkozó megdönthetetlen vélelmekre [mentesülésre]) vonatkozóan. Az említett iránymutatás értelmében a támogatás meglétének kizárása érdekében rendszerint elegendő, ha a hitelfelvevő nincs nehéz pénzügyi helyzetben, a kezességvállalás meghatározott ügyletkez kapcsolódik, a kockázat egy részét a hitelező viseli, és a hitelfelvevő piaci alapú díjat fizet a kezességvállalásért.

4.3. Közvetett előny

115. Előnybe hozhatók olyan vállalkozások, amelyek nem részesülnek közvetlenül állami forrásokból (közvetett előny) ⁽¹⁷⁸⁾. Egy intézkedés egyszerre gyakorolhat közvetlen előnyt a kedvezményezett vállalkozásra és közvetett előnyt más vállalkozásokra, például egymásra épülő tevékenységi szinteken működő vállalkozásokra ⁽¹⁷⁹⁾. Az előny közvetlen kedvezményezettje lehet vagy vállalkozás, vagy gazdasági tevékenységet nem folytató jogalany (természetes vagy jogi személy) ⁽¹⁸⁰⁾.
116. Az ilyen közvetett előnyöket meg kell különböztetni a pusztán másodlagos gazdasági hatásoktól, amelyek majdnem minden állami támogatási intézkedésben jelen vannak (például a kibocsátás növelésén keresztül). Ebből a célból az intézkedés előrelátható hatásait előzetesen kell megvizsgálni. Közvetett előny akkor áll fenn, ha az intézkedést úgy alakították ki, hogy a másodlagos hatásai azonosítható vállalkozásoknál vagy vállalkozáscsoportoknál jelenjenek meg. Ez az eset áll fenn például akkor, ha a közvetlen támogatás – *de facto* vagy *de jure* – feltétele kizárólag bizonyos vállalkozások által előállított áruk vagy nyújtott szolgáltatások megvásárlása (például bizonyos területeken működő vállalkozásoktól) ⁽¹⁸¹⁾.

5. SZELEKTIVITÁS

5.1. Általános elvek

117. Az állami intézkedések akkor tartoznak az EGT-megállapodás 61. cikke (1) bekezdésének hatálya alá, ha „bizonyos vállalkozásokat vagy bizonyos áruk termelését” előnyben részesítik. Ennélfogva a gazdasági szereplőket előnyben részesítő intézkedések közül csak azok tekinthetők támogatásnak, amelyek szelektív módon biztosítanak előnyt bizonyos vállalkozások vagy vállalkozások bizonyos csoportjai, illetve bizonyos gazdasági ágazatok számára.

⁽¹⁷⁵⁾ Lásd a 788/08/COL határozattal elfogadott, a referencia-kamatlábakról és leszámítolási kamatlábakról szóló iránymutatást. A referencia-kamatlábokról szóló közleményben nem említett alárendelt kölcsönök tekintetében a GA/EFRE Nachrangdarlehen N55/2008 állami támogatásról szóló, 2008. december 11-i bizottsági határozatban (HL C 9., 2009.1.14.) ismertetett módszer alkalmazható.

⁽¹⁷⁶⁾ Ha azonban a támogatási programokra vonatkozó bizottsági rendeletek vagy hatósági határozatok a támogatás összegének meghatározásakor a referencia-kamatlábra hivatkoznak, a Hatóság azt támogatást nem tartalmazó rögzített referenciaértéknek tekinti (mentesülés).

⁽¹⁷⁷⁾ Lásd a 788/08/COL határozattal elfogadott, az állami kezességvállalásokról szóló iránymutatást.

⁽¹⁷⁸⁾ A Bíróság C-156/98. sz., Németország kontra Bizottság ügyben 2000. szeptember 19-én hozott ítéletének (ECLI:EU:C:2000:467) 26. és 27. pontja; a Bíróság C-403/10. P. sz., Mediaset SpA kontra Bizottság ügyben 2011. július 28-án hozott ítéletének (ECLI:EU:C:2011:533) 73–77. pontja; a Bíróság C-382/99. sz., Hollandia kontra Bizottság ügyben 2002. június 13-án hozott ítéletének (ECLI:EU:C:2002:363) 60–66. pontja; a Törvényszék T-424/05. sz., Olaszország kontra Bizottság ügyben 2009. március 4-én hozott ítéletének (ECLI:EU:T:2009:49) 136–147. pontja. Lásd még az EGT-megállapodás 61. cikke (2) bekezdésének a) pontját.

⁽¹⁷⁹⁾ Amennyiben a közbeiktatott (közvetítő) vállalkozás pusztán azt a célt szolgálja, hogy az előnyt a kedvezményezettre ruházzák, és nem tart meg magának semmilyen előnyt, az ilyen vállalkozás rendes esetben nem tekintendő állami támogatás kedvezményezettjének.

⁽¹⁸⁰⁾ A Bíróság C-156/98. sz., Németország kontra Bizottság ügyben 2000. szeptember 19-én hozott ítéletének (ECLI:EU:C:2000:467) 26. és 27. pontja; a Bíróság C-403/10. P. sz., Mediaset SpA kontra Bizottság ügyben 2011. július 28-án hozott ítéletének (ECLI:EU:C:2011:533) 81. pontja.

⁽¹⁸¹⁾ Ezzel ellentétben megnövelt kibocsátás formájában megvalósuló másodlagos gazdasági hatás (ami nem minősül közvetett támogatásnak) állapítható meg akkor, amikor a támogatás teljes egészében egy vállalkozáson (például pénzügyi közvetítőn) keresztül jut el a támogatás kedvezményezettjéhez.

118. A pusztán általánosan alkalmazandó intézkedések, amelyek nem csak bizonyos vállalkozásokat vagy nem csak bizonyos áruk termelését részesítik előnyben, nem tartoznak az EGT-megállapodás 61. cikke (1) bekezdésének hatálya alá. Az ítélkezési gyakorlat azonban egyértelművé tette, hogy még azok a beavatkozások, amelyek első látásra általánosan alkalmazandók a vállalkozásokra, bizonyos mértékben szelektívek lehetnek, és ennek megfelelően olyan intézkedéseknek tekinthetők, amelyeket bizonyos vállalkozások vagy bizonyos áruk termelésének előnyben részesítésére alakítottak ki ⁽¹⁸²⁾. Sem a támogatható vállalkozások nagy száma (amely akár egy adott ágazat valamennyi vállalkozását is jelentheti), sem az érintett ágazatok sokfélesége és mérete nem adhat alapot annak megállapítására, hogy egy állami intézkedés általános gazdaságpolitikai intézkedés, ha annak előnyeiből nem részesülhet minden gazdasági ágazat ⁽¹⁸³⁾. Az a tény, hogy a támogatás nem egy vagy több, előre meghatározott kedvezményezettre irányul, hanem a támogatást több objektív feltétel mellett, előre meghatározott költségvetési összeg keretében, határozatlan számú, eredetileg egyenként nem azonosított kedvezményezettnek nyújtják, nem elegendő az intézkedés szelektív jellegének megkérdőjelezéséhez ⁽¹⁸⁴⁾.
119. A szelektivitás állami támogatásokkal kapcsolatos jog szerinti fogalmának pontosítása érdekében célszerű különbséget tenni a tárgyi és a regionális szelektivitás között. Ezenkívül hasznos lehet az adójogi (vagy hasonló) intézkedéseket jellemző egyes kérdésekre vonatkozó további iránymutatás.

5.2. Tárgyi szelektivitás

120. Egy intézkedés tárgyi szelektivitása azt jelenti, hogy az intézkedés egy adott EGT-államban csak bizonyos vállalkozásokra (vagy azok bizonyos csoportjaira) vagy bizonyos gazdasági ágazatokra vonatkozik. A tárgyi szelektivitás egyaránt megállapítható *de jure* vagy *de facto*.

5.2.1. *De jure* és *de facto* szelektivitás

121. A *de jure* szelektivitás közvetlenül az olyan intézkedések odaítélésére vonatkozó jogi feltételekből fakad, amelyeket hivatalosan csak bizonyos vállalkozások (például bizonyos méretű, bizonyos ágazatokban tevékenykedő ^(184a) vagy meghatározott jogi formával rendelkező vállalkozások ⁽¹⁸⁵⁾, egy adott időszakban létrejött vagy a szabályozott piacon újonnan bejegyzett vállalkozások ⁽¹⁸⁶⁾, bizonyos jellemzőkkel bíró csoportokhoz tartozó vagy egy csoporton belül bizonyos feladatokkal megbízott vállalkozások ⁽¹⁸⁷⁾, nehéz helyzetben lévő vállalkozások ⁽¹⁸⁸⁾, vagy exportvállalkozások vagy exporttal kapcsolatos tevékenységeket folytató vállalkozások ⁽¹⁸⁹⁾) számára tartanak

⁽¹⁸²⁾ A Bíróság C-256/97. sz. DMTransport-ügyben 1999. június 29-én hozott ítéletének (ECLI:EU:C:1999:332) 27. pontja; a Törvényszék T-127/99., T-129/99. és T-148/99. sz., Territorio Histórico de Álava – Diputación Foral de Álava és társai kontra Bizottság egyesített ügyekben 2002. március 6-án hozott ítéletének (ECLI:EU:T:2002:59) 149. pontja. Lásd még az EFTA-Bíróság E-04/10., E-06/10. és E-07/10. sz., Liechtensteini Hercegség és társai kontra EFTA Felügyeleti Hatóság ügyben 2011. május 10-én hozott ítéletének (EFTA bírósági jelentés 2011., 16. o.) 78. pontját.

⁽¹⁸³⁾ Lásd például a Bíróság C-75/97. sz., Belgium kontra Bizottság ügyben 1999. június 17-én hozott ítéletének (ECLI:EU:C:1999:311) 32. pontját; a Bíróság C-143/99. sz. Adria-Wien Pipeline ügyben 2001. november 8-án hozott ítéletének (ECLI:EU:C:2001:598) 48. pontját.

⁽¹⁸⁴⁾ A Törvényszék T-55/99. sz., Confederación Española de Transporte de Mercancías kontra Bizottság ügyben 2000. szeptember 29-én hozott ítéletének (ECLI:EU:T:2000:223) 40. pontja. Lásd még a Törvényszék T-379/09. sz., Olaszország kontra Bizottság ügyben 2012. szeptember 13-án hozott ítéletének (ECLI:EU:T:2012:422) 47. pontját. Az említett ügyben a szóban forgó intézkedés az üvegházak fűtéséhez használt dízelolajra vonatkozó jövedéki adó alóli részleges mentesség volt. A Törvényszék kimondta, hogy az a tény, hogy az üvegházi termelést választó valamennyi vállalkozás mentességet élvezhet, nem elegendő az intézkedés általános jellegének megállapításához.

^(184a) Lásd még az EFTA-Bíróság E-05/04–E-07/04. sz., Fesil és társai kontra EFTA Felügyeleti Hatóság egyesített ügyekben 2005. július 21-én hozott ítéletének (EFTA bírósági jelentés 2005., 117. o.) 78–79. pontját.

⁽¹⁸⁵⁾ A Bíróság C-78/08–C-80/08. sz., Paint Graphos és társai egyesített ügyekben 2011. szeptember 8-án hozott ítéletének (ECLI:EU:C:2011:550) 52. pontja.

⁽¹⁸⁶⁾ A Törvényszék T-211/05. sz., Olaszország kontra Bizottság ügyben 2009. szeptember 4-én hozott ítéletének (ECLI:EU:T:2009:304) 120. pontja, valamint a Bíróság C-458/09. P. sz., Olaszország kontra Bizottság ügyben 2011. november 24-én hozott ítéletének (ECLI:EU:C:2011:769) 59. és 60. pontja.

⁽¹⁸⁷⁾ A Bíróság C-182/03. és C-217/03. sz., Belgium és Forum 187 kontra Bizottság egyesített ügyekben 2006. június 22-én hozott ítéletének (ECLI:EU:C:2006:416) 122. pontja.

⁽¹⁸⁸⁾ A Törvényszék T-287/11. sz., Heitkamp Bauholding kontra Bizottság ügyben 2016. február 4-én hozott ítéletének (ECLI:EU:T:2016:60) 129. és azt követő pontjai.

⁽¹⁸⁹⁾ A Bíróság 6. és 11/69. sz., Bizottság kontra Franciaország egyesített ügyekben 1969. december 10-én hozott ítéletének (ECLI:EU:C:1969:68) 3. pontja; a Bíróság 57/86. sz., Görögország kontra Bizottság ügyben 1988. június 7-én hozott ítéletének (ECLI:EU:C:1988:284) 8. pontja; a Bíróság C-501/00. sz., Spanyolország kontra Bizottság ügyben 2004. július 15-én hozott ítéletének (ECLI:EU:C:2004:438) 92. pontja.

fenn. *De facto* szelektivitás akkor állapítható meg, ha – noha az intézkedés alkalmazására vonatkozó hivatalos kritériumokat általános és objektív módon határozzák meg – az intézkedés struktúrája miatt annak hatásai vállalkozások egy adott csoportját (lásd az előző mondatban szereplő példákat) jelentős előnyben részesítik ⁽¹⁹⁰⁾.

122. *De facto* szelektivitáshoz vezethetnek az EGT-államok által előírt olyan feltételek vagy korlátok is, amelyek miatt bizonyos vállalkozások nem részesülhetnek az intézkedés előnyeiből. Ha például egy adóintézkedést (például adójóváírást) kizárólag egy bizonyos (az igazgatási célszerűség okán előírt kisebb összeghatártól különböző) összeghatárt meghaladó befektetésekre alkalmaznak, ez azt jelentheti, hogy az intézkedés a gyakorlatban a jelentős pénzügyi forrásokkal rendelkező vállalkozások számára érhető el ⁽¹⁹¹⁾. Egy olyan intézkedés, amely csak egy rövid időszakban nyújt bizonyos előnyöket, szintén *de facto* szelektívnek tekinthető ⁽¹⁹²⁾.

5.2.2. Diszkrecionális közigazgatási gyakorlatból eredő szelektivitás

123. A *prima facie* valamennyi vállalkozásra vonatkozó, de valójában a közigazgatás mérlegelési jogköre által korlátozott általános intézkedések szelektívek ⁽¹⁹³⁾. Ez a helyzet akkor, ha bizonyos feltételek teljesítése nem eredményezi automatikusan az intézkedésre való jogosultságot.
124. A közigazgatások az intézkedés alkalmazása tekintetében mérlegelési jogkörrel rendelkeznek különösen akkor, ha a támogatás odaítélésének feltételeit olyan rendkívül általános vagy megfoghatatlan módon határozzák meg, amely az értékelés során mindenképp bizonyos mérlegelést tesz szükségessé. Erre egy példa, amikor az adóhatóság az elbírálásra hozzá benyújtott beruházási projekt jellemzőitől függően módosíthatja az adókedvezmény megadásának feltételeit. Hasonlóképpen, ha az adóhatóság a nyújtott adókedvezmény kedvezményezettjeinek vagy feltételeinek az adórendszerrel idegen kritériumok – mint például a foglalkoztatás fenntartása – alapján való meghatározását illetően széles mérlegelési jogkörrel rendelkezik, akkor úgy kell tekinteni, hogy a jogkör gyakorlása „bizonyos vállalkozásokat vagy bizonyos áruk termelését” előnyben részesít ⁽¹⁹⁴⁾.
125. Az a tény, hogy az adókedvezményhez előzetes hatósági engedély kell, nem jelenti azt automatikusan, hogy szelektív intézkedés lenne. Az intézkedés nem szelektív, ha az előzetes hatósági engedélyt előre ismert, objektív, megkülönböztetésmentes feltételekre alapozták, korlátok közé szorítva a közigazgatások mérlegelési jogkörének gyakorlását. Az ilyen előzetes hatósági engedélyezési rendszernek továbbá egy olyan eljárási rendszerre kell épülnie, amely könnyen hozzáférhető és képes biztosítani, hogy az engedély iránti kérelmet objektíven és részrehajlás nélkül, észszerű határidőn belül kezelik, és az engedély elutasításának megfellebbezhetőnek kell lennie bírósági vagy kvázi bírósági eljárások keretében ⁽¹⁹⁵⁾.

5.2.3. A vállalkozások szokásos terheit enyhítő intézkedések tárgyi szelektivitásának értékelése

126. Amikor egy EGT-állam egy vagy több meghatározott vállalkozást előnyben részesítő pozitív eseti intézkedést fogad el (például pénzt vagy eszközöket biztosít bizonyos vállalkozások számára), rendszerint könnyen megállapítható, hogy ezek az intézkedések szelektív jellegűek, mivel egy vagy néhány vállalkozást kedvezőbb bánásmódban részesítenek ⁽¹⁹⁶⁾.

⁽¹⁹⁰⁾ Ez volt a helyzet a Bíróság C-106/09. P. és C-107/09. P. sz., Bizottság és Spanyolország kontra Government of Gibraltar és Egyesült Királyság egyesített ügyekben 2011. november 15-én hozott ítéletében (ECLI:EU:C:2011:732), ahol a gibraltári adóreform *de facto* előnyben részesítette az „offshore” társaságokat. Lásd az említett ítélet 101. és azt követő pontjait. A reform három, valamennyi gibraltári vállalatra vonatkozó adónemből – a munkáltatói adóból, a vállalkozási ingatlanhasználati adóból és egy nyilvántartási díjból – álló rendszert vezetett be. A munkáltatói adófizetési kötelezettség és a vállalkozási ingatlanhasználati adófizetési kötelezettség felső korlátját a nyereség 15 %-ában állapították meg. A Bíróság kimondta, hogy az adónemek ilyen társítása eleve kizárja az „offshore” társaságok adóztatását, mivel abból adódóan, hogy ezek nem rendelkeznek munkavállalóval, és Gibraltár területén nem használnak üzleti célú ingatlant, esetükben nem állapítható meg adóalap.

⁽¹⁹¹⁾ Lásd például a Törvényszék T-92/00. és T-103/00. sz., Ramondin SA és Ramondín Cápsulas SA kontra Bizottság egyesített ügyekben 2002. március 6-án hozott ítéletének (ECLI:EU:T:2002:61) 39. pontját.

⁽¹⁹²⁾ A Törvényszék T-239/04. és T-323/04. sz., Olaszország és Brandt Italia kontra Bizottság egyesített ügyekben 2007. szeptember 12-én hozott ítéletének (ECLI:EU:T:2007:260) 66. pontja; a Törvényszék T-211/05. sz., Olaszország kontra Bizottság ügyben 2009. szeptember 4-én hozott ítéletének (ECLI:EU:T:2009:304) 120. pontja; a Bíróság C-458/09. P. sz., Olaszország kontra Bizottság ügyben 2011. november 24-én hozott ítéletének (ECLI:EU:C:2011:769) 59. és 60. pontja.

⁽¹⁹³⁾ Lásd a Bíróság C-256/97. sz. DMTransport-ügyben 1999. június 29-én hozott ítéletének (ECLI:EU:C:1999:332) 27. pontját.

⁽¹⁹⁴⁾ Lásd a Bíróság C-6/12. sz. P Oy-ügyben 2013. július 18-án hozott ítéletének (ECLI:EU:C:2013:525) 27. pontját.

⁽¹⁹⁵⁾ Lásd a Bíróság C-157/99. sz., Smits és Peerbooms ügyben 2001. július 12-én hozott ítéletének (ECLI:EU:C:2001:404) 90. pontját; a Bíróság C-203/08. sz., Sporting Exchange Ltd, „Betfair” név alatt eljárva kontra Minister van Justitie ügyben 2010. június 3-án hozott ítéletének (ECLI:EU:C:2010:307) 50. pontját.

⁽¹⁹⁶⁾ Lásd a Bíróság C-15/14. P. sz., Bizottság kontra MOL ügyben 2015. június 4-én hozott ítéletének (ECLI:EU:C:2015:362) 60. és azt követő pontjait; Mengozzi főtanácsnok C-284/12. sz. Deutsche Lufthansa-ügyre vonatkozó 2013. június 27-i indítványának (EU: C:2013:442) 52. pontját.

127. Általában kevésbé egyértelmű a helyzet akkor, ha az EGT-állam átfogóbb, a bizonyos feltételeket teljesítő összes vállalkozásra alkalmazandó intézkedéseket fogad el, amelyek csökkentik az e vállalkozások által viselt szokásos terheket (például a bizonyos feltételeket teljesítő vállalkozások számára biztosított mentesség adó vagy társadalombiztosítási járulék megfizetése alól).
128. Ilyen esetben az intézkedés szelektivitását rendszerint egy háromlépcsős elemzési módszerrel kell értékelni. Elsőként meg kell határozni a referenciarendszert. Másodsor, meg kell határozni, hogy egy adott intézkedés az említett rendszertől való eltérésnek minősül-e, amennyiben különbséget tesz a rendszerből fakadó célok tekintetében hasonló ténybeli és jogi helyzetben lévő gazdasági szereplők között. Az eltérés vizsgálata az elemzés e részének központi eleme, mivel ennek alapján megállapítható, hogy az intézkedés *prima facie* szelektív-e. Ha a szóban forgó intézkedés nem jelent eltérést a referenciarendszertől, akkor nem szelektív. Ha azonban mégis eltér attól (és ezért *prima facie* szelektív), az elemzés harmadik lépésében meg kell állapítani, hogy a (referencia-) rendszer jellege és felépítése igazolja-e az eltérést ⁽¹⁹⁷⁾. Amennyiben egy *prima facie* szelektív intézkedést a rendszer jellege és felépítése igazol, az nem minősül szelektívnek, és ezért nem tartozik az EGT-megállapodás 61. cikke (1) bekezdésének hatálya alá ⁽¹⁹⁸⁾.
129. A háromlépcsős elemzés ugyanakkor bizonyos esetekben – tekintettel az érintett intézkedések gyakorlati hatására – nem alkalmazható. Hangsúlyozni kell, hogy az EGT-megállapodás 61. cikkének (1) bekezdése nem okaik vagy céljaik szerint tesz különbséget az állami beavatkozások között, hanem hatásai alapján határozza meg azokat, az alkalmazott módszerektől függetlenül ⁽¹⁹⁹⁾. Ez azt jelenti, hogy egyes kivételes esetekben nem elegendő azt megvizsgálni, hogy egy adott intézkedés eltér-e az érintett EGT-állam által meghatározott referenciarendszer szabályaitól. Azt is értékelni kell, hogy a referenciarendszer határait következetesen vagy épp ellenkezőleg, egyértelműen önkényes vagy elfogult módon alakították ki úgy, hogy az a szóban forgó rendszer alapvető működési elve szempontjából hasonló helyzetben lévő bizonyos vállalkozásokat előnyben részesítsen.
130. Ennélfogva a gibraltári adóreformról szóló, C-106/09. P. és C-107/09. P. sz. egyesített ügyekben hozott ítéletében ⁽²⁰⁰⁾ a Bíróság kimondta, hogy az érintett EGT-állam által meghatározott referenciarendszer – még ha önmagában általános kritériumokon alapul is – valójában hátrányos megkülönböztetést valósít meg az adóreform által kitűzött cél tekintetében hasonló helyzetben lévő társaságok között, aminek nyomán szelektív előnyt biztosít az „offshore” társaságok részére ⁽²⁰¹⁾. E tekintetben a Bíróság megállapította, hogy az a körülmény, hogy az „offshore” társaságokat nem adóztatják meg, nem a rendszer véletlen következménye, hanem annak az elkerülhetetlen következménye, hogy az adó tárgyat pontosan úgy határozták meg, hogy az „offshore” társaságok ne rendelkezzenek adóalappal ⁽²⁰²⁾.
131. Hasonló ellenőrzésre lehet szükség néhány különleges esetekkel kapcsolatos esetben, ahol bizonyos tényezők arra utalnak, hogy az illetérendszer határait egyértelműen önkényes vagy elfogult módon alakították ki úgy, hogy az a szóban forgó illetékek alapvető működési elve szempontjából hasonló helyzetben lévő bizonyos termékeket vagy bizonyos tevékenységeket előnyben részesítsen. A Ferring-ügyben hozott ítéletében ⁽²⁰³⁾ például a Bíróság a gyógyszerek gyógyszerészeti laboratóriumok általi közvetlen értékesítésére kirott illetéket, amely a nyereségkedelmi értékesítésre nem vonatkozott, szelektívnek minősítette. Tekintettel a különleges ténybeli körülményekre – azaz az intézkedés egyértelmű céljára és annak hatásaira –, a Bíróság nem csupán azt vizsgálta, hogy a szóban forgó intézkedés az illeték alkotta referenciarendszertől való eltérést eredményezne-e. Az (illeték hatálya alá tartozó) gyógyszerészeti laboratóriumok és az (illeték hatálya alól kizárt) nyereségkedők helyzetét is összehasonlította, és megállapította, hogy a közvetlen nyereségkedelmi értékesítés illetékfizetés alóli mentesítése a nyereségkedők részére biztosított *prima facie* szelektív adómentességnek felelt meg ⁽²⁰⁴⁾.

⁽¹⁹⁷⁾ Lásd például a Bíróság C-279/08. P. sz., Bizottság kontra Hollandia ügyben 2011. szeptember 8-án hozott ítéletének (ECLI:EU:C:2011:551) 62. pontját; a Bíróság C-143/99. sz. *Adria-Wien Pipeline* ügyben 2001. november 8-án hozott ítéletét (ECLI:EU:C:2001:598).

⁽¹⁹⁸⁾ Lásd például a Bíróság C-78/08–C-80/08. sz., *Paint Graphos és társai* egyesített ügyekben 2011. szeptember 8-án hozott ítéletének (ECLI:EU:C:2011:550) 49. és azt követő pontjait; a Bíróság C-308/01. sz. *GIL Insurance*-ügyben 2004. április 29-én hozott ítéletét (ECLI:EU:C:2004:252).

⁽¹⁹⁹⁾ Lásd a Bíróság C-487/06. P. sz., *British Aggregates* kontra Bizottság ügyben 2008. december 22-én hozott ítéletének (ECLI:EU:C:2008:757) 85. és 89. pontját, valamint a hivatkozott ítélkezési gyakorlatot; a Bíróság C-279/08. P. sz., Bizottság kontra Hollandia ügyben 2011. szeptember 8-án hozott ítéletének (ECLI:EU:C:2011:551) 51. pontját; a Bíróság C-106/09. P. és C-107/09. P. sz., Bizottság és Spanyolország kontra Government of Gibraltar és Egyesült Királyság egyesített ügyekben 2011. november 15-én hozott ítéletének (ECLI:EU:C:2011:732) 87. pontját.

⁽²⁰⁰⁾ A Bíróság C-106/09. P. és C-107/09. P. sz., Bizottság és Spanyolország kontra Government of Gibraltar és Egyesült Királyság egyesített ügyekben 2011. november 15-én hozott ítélete (ECLI:EU:C:2011:732).

⁽²⁰¹⁾ A Bíróság C-106/09. P. és C-107/09. P. sz., Bizottság és Spanyolország kontra Government of Gibraltar és Egyesült Királyság egyesített ügyekben 2011. november 15-én hozott ítéletének (ECLI:EU:C:2011:732) 101. és azt követő pontjai.

⁽²⁰²⁾ A Bíróság C-106/09. P. és C-107/09. P. sz., Bizottság és Spanyolország kontra Government of Gibraltar és Egyesült Királyság egyesített ügyekben 2011. november 15-én hozott ítéletének (ECLI:EU:C:2011:732) 106. pontja.

⁽²⁰³⁾ A Bíróság C-53/00. sz. *Ferring*-ügyben 2001. november 22-én hozott ítéletének (ECLI:EU:C:2001:627) 20. pontja.

⁽²⁰⁴⁾ A Bíróság C-53/00. sz. *Ferring*-ügyben 2001. november 22-én hozott ítéletének (ECLI:EU:C:2001:627) 19. és 20. pontja.

5.2.3.1. A referenciarendszer meghatározása

132. A referenciarendszer az a referenciaérték, amelynek alapján az intézkedés szelektív jellege értékelhető.
133. A referenciarendszer olyan következetes szabályok összessége, amelyeket általában a rendszer célja szerint – objektív kritériumok alapján – annak hatálya alá tartozó valamennyi vállalkozásra alkalmazni kell. Az említett szabályok jellemzően nem csak a rendszer hatályát, hanem egyúttal a rendszer alkalmazásának feltételeit, a hatálya alá tartozó vállalkozások jogait és kötelezettségeit, valamint a rendszer működésének gyakorlati szabályait is meghatározzák.
134. Az adók esetében a referenciarendszer alapját olyan elemek képezik, mint az adóalap, az adóalanyok, az adóköteles esemény és az adókulcsok. A referenciarendszer meghatározható például a társaságiadó-rendszer⁽²⁰⁵⁾, a héa-rendszer⁽²⁰⁶⁾ vagy a biztosítási adók általános rendszere⁽²⁰⁷⁾ tekintetében. Ugyanez vonatkozik a különleges (egyes) illetékekre – például a környezetet vagy az egészséget károsító egyes termékekre vagy tevékenységekre kivetett illetékekre –, amelyek többnyire nem képezik az általános adórendszer részét. Ennélfogva és a fenti 129–131. pontban ismertetett különleges esetekben a referenciarendszer elvben maga az illeték⁽²⁰⁸⁾.

5.2.3.2. Eltérés a referenciarendszertől

135. A referenciarendszer meghatározását követően az elemzés következő lépése annak vizsgálata, hogy egy adott intézkedés az említett rendszertől eltérve különbséget tesz-e a vállalkozások között. E célból meg kell határozni, hogy az intézkedés előnyben részesíthet-e bizonyos vállalkozásokat vagy bizonyos áruk termelését más olyan vállalkozásokkal szemben, amelyek a referenciarendszertől fakadó cél tekintetében hasonló ténybeli és jogi helyzetben vannak⁽²⁰⁹⁾. Az EGT-állam nem hivatkozhat külső politikai célokra – például regionális, környezet- vagy iparpolitikai célokra – annak igazolása érdekében, hogy egyes vállalkozásokat megkülönböztetett bánásmódban részesít⁽²¹⁰⁾.
136. Egyes különleges illetékek (és különösen azok adóalapja) – például a környezetre vagy az emberi egészségre káros hatással lévő bizonyos tevékenységek vagy termékek visszaszorítását célzó környezetvédelmi és egészségügyi adók – struktúrája rendszerint olyan, hogy az elérendő politikai célok annak szerves részét képezik. Ilyen esetekben az adó tárgyát képező tevékenységektől/termékektől eltérő helyzetű tevékenységekkel/termékekkel szembeni, a rendszerből fakadó elérendő cél tekintetében megkülönböztetett bánásmód nem minősül eltérésnek⁽²¹¹⁾.
137. Ha egy intézkedés hasonló jogi és ténybeli helyzetben lévő bizonyos vállalkozásokat vagy bizonyos áruk termelését részesíti előnyben, akkor ez az intézkedés *prima facie* szelektív.

⁽²⁰⁵⁾ Lásd a Bíróság C-78/08–C-80/08. sz., Paint Graphos és társai egyesített ügyekben 2011. szeptember 8-án hozott ítéletének (ECLI:EU:C:2011:550) 50. pontját. A Bíróság ebben az összefüggésben esetenként az „általános adózási rendszer” kifejezést (lásd a Bíróság C-182/03. és C-217/03. sz., Belgium és Forum 187 kontra Bizottság egyesített ügyekben 2006. június 22-én hozott ítéletének [ECLI:EU:C:2006:416] 95. pontját) vagy az „általános adórendszer” kifejezést használja (lásd a Bíróság C-66/02. sz., Olaszország kontra Bizottság ügyben 2005. december 15-én hozott ítéletének [ECLI:EU:C:2005:768] 100. pontját).

⁽²⁰⁶⁾ Lásd a Bíróság szelektivitással kapcsolatos érvelését a Bíróság C-172/03. sz. Heiser-ügyben 2005. március 3-án hozott ítéletének (ECLI:EU:C:2005:130) 40. és azt követő pontjaiban.

⁽²⁰⁷⁾ Lásd a Bíróság C-308/01. sz. GIL Insurance-ügyben 2004. április 29-én hozott ítéletének (ECLI:EU:C:2004:252) 75. és 78. pontját.

⁽²⁰⁸⁾ Lásd a Törvényszék T-210/02. RENV. sz., British Aggregates Association kontra Bizottság ügyben 2012. március 7-én hozott ítéletének (ECLI:EU:T:2012:110) 49. és 50. pontját. Még ha egy illeték az EGT-megállapodásba belefoglalt valamely uniós irányelv átültetése céljából vezetnek is be a nemzeti jogrendszerbe, akkor is ez az illeték marad a referenciarendszer.

⁽²⁰⁹⁾ A Paint Graphos-ügyben hozott ítéletében a Bíróság ugyanakkor kimondta, hogy a szövetkezetek sajátos jellemzőire tekintettel – amelyeknek sajátos működési elveket kell követniük – ezek nem tekinthetők olyanoknak, mint amelyek a kereskedelmi társaságokkal összehasonlítható ténybeli és jogi helyzetben vannak, feltéve, hogy tagjaik gazdasági érdekében tevékenykednek, és nem tisztán kereskedelmi, hanem sajátosan személyes kapcsolatot is fenntartanak ez utóbbiakkal, amely alapján a tagok aktívan részt vesznek a tevékenységben és a gazdasági eredmények méltányos elosztására jogosultak (lásd a Bíróság C-78/08–C-80/08. sz., Paint Graphos és társai egyesített ügyekben 2011. szeptember 8-án hozott ítéletének [ECLI:EU:C:2011:550] 61. pontját).

⁽²¹⁰⁾ A Bíróság C-6/12. sz. P Oy-ügyben 2013. július 18-án hozott ítéletének (ECLI:EU:C:2013:525) 27. és azt követő pontjai.

⁽²¹¹⁾ A nemzeti jogrendszerben az EGT-megállapodásba belefoglalt valamely uniós irányelv átültetése céljából bevezetett illeték, amely a saját hatályán belül bizonyos tevékenységek/termékek számára megkülönböztetett bánásmódot biztosít, azt is jelezheti, hogy ezek a tevékenységek/termékek a rendszerből fakadó elérendő cél tekintetében valóban eltérő helyzetben vannak.

5.2.3.3. Indokoltság a referenciarendszer jellege vagy általános felépítése alapján

138. A referenciarendszertől eltérő intézkedés (*prima facie* szelektivitás) nem szelektív, ha azt az említett rendszer jellege vagy általános felépítése indokolja. Ez a helyzet akkor, ha az intézkedés a referenciarendszer alapelveinek vagy vezérlő elveinek közvetlen következménye, illetve ha az a magában a rendszerben rejlő és annak működését és eredményességét biztosító mechanizmusok következménye ⁽²¹²⁾. Ezzel szemben nem lehet olyan külső politikai célokra hivatkozni, amelyek a rendszeren kívül állnak ⁽²¹³⁾.
139. Lehetséges indokként szolgálhat például a csalás vagy az adóelkerülés elleni küzdelem szükségessége, a különleges számviteli követelmények figyelembevételének szükségessége, a közgazdasági szempontú kezelhetőség ^(213a), az adósemlegesség elve ⁽²¹⁴⁾, a jövedelemadó sávok jellege és annak újraelosztási célja, a kettős adózás elkerülésének szükségessége ⁽²¹⁵⁾ vagy az adótartozások behajtásának optimalizálása.
140. Az EGT-államoknak ugyanakkor megfelelő ellenőrző és felügyeleti eljárásokat kell létrehozniuk és alkalmazniuk annak érdekében, hogy biztosítsák az eltéréseknek az adórendszer logikájával és általános felépítésével való koherenciáját ⁽²¹⁶⁾. Annak érdekében, hogy az eltérések igazolhatók legyenek a rendszer jellegével vagy általános felépítésével, azt is biztosítani kell, hogy ezek az intézkedések arányosak legyenek, és ne haladják meg a jogszerű célkitűzés eléréséhez szükséges mértéket, abban az értelemben, hogy e célkitűzés nem érhető el enyhébb intézkedésekkel ⁽²¹⁷⁾.
141. A vállalkozások közötti különbségtételt bevezető EGT-államnak bizonyítania kell, hogy e különbségtétel ténylegesen igazolható a szóban forgó rendszer jellegével és általános felépítésével ⁽²¹⁸⁾.

5.3. Regionális szelektivitás

142. Elvben csak azok az intézkedések mentesülnek az EGT-megállapodás 61. cikkének (1) bekezdésében foglalt regionális szelektivitási feltétel alól, amelyek az adott EGT-állam egész területén alkalmazandók. Az alábbiakban ismertetetteknek megfelelően azonban a referenciarendszert nem kell szükségszerűen az érintett EGT-állam egészéként meghatározni ⁽²¹⁹⁾. Ebből következően nem minden olyan intézkedés automatikusan szelektív, amely az adott EGT-állam területének csak bizonyos részein alkalmazandó.
143. Az ítélkezési gyakorlattal ⁽²²⁰⁾ összhangban a regionális vagy helyi szinten alkalmazandó intézkedések nem feltétlenül szelektívek, ha eleget tesznek bizonyos feltételeknek. Az ítélkezési gyakorlat eddig csupán adóintézkedésekkel foglalkozott. Mivel azonban a regionális szelektivitás általános fogalom, az EGT-bíróságok által az adóintézkedések tekintetében megállapított elvek más intézkedéstípusokra is alkalmazandók.

⁽²¹²⁾ Lásd például a Bíróság C-78/08–C-80/08. sz., Paint Graphos és társai egyesített ügyekben 2011. szeptember 8-án hozott ítéletének (ECLI:EU:C:2011:550) 69. pontját.

⁽²¹³⁾ Lásd a Bíróság C-78/08–C-80/08. sz., Paint Graphos és társai egyesített ügyekben 2011. szeptember 8-án hozott ítéletének (ECLI:EU:C:2011:550) 69. és 70. pontját; a Bíróság C-88/03. sz., Portugália kontra Bizottság ügyben 2006. szeptember 6-án hozott ítéletének (ECLI:EU:C:2006:511) 81. pontját; a Bíróság C-279/08. P. sz., Bizottság kontra Hollandia ügyben 2011. szeptember 8-án hozott ítéletét (ECLI:EU:C:2011:551); a Bíróság C-487/06. P. sz., British Aggregates kontra Bizottság ügyben 2008. december 22-én hozott ítéletét (ECLI:EU:C:2008:757); a Bíróság C-6/12. sz. P Oy-ügyben 2013. július 18-án hozott ítéletének (ECLI:EU:C:2013:525) 27. és azt követő pontjait.

^(213a) Lásd az EFTA Felügyeleti Hatóság 155/16/COL határozatát a végső fogyasztók által importált kis értékű termékekre vonatkozó norvégiai behozatali vámfizetés alóli kivételből eredő állítólagos állami támogatásról (még nem tették közzé, 98. pont).

⁽²¹⁴⁾ A kollektív befektetési vállalkozások tekintetében lásd az 5.4.2. szakaszt.

⁽²¹⁵⁾ A Bíróság C-78/08–C-80/08. sz., Paint Graphos és társai egyesített ügyekben 2011. szeptember 8-án hozott ítéletében (ECLI:EU:C:2011:550) a Bíróság említette azt a lehetőséget, hogy a nemzeti adórendszer jellegére vagy felépítésére érvényesen lehet hivatkozni annak igazolására, hogy a teljes nyereségüket a tagok között felosztó szövetkezetek a szövetkezet szintjén nem adóznak, amennyiben a tagokat viszont megadóztatják (71. pont).

⁽²¹⁶⁾ A Bíróság C-78/08–C-80/08. sz., Paint Graphos és társai egyesített ügyekben 2011. szeptember 8-án hozott ítéletének (ECLI:EU:C:2011:550) 74. pontja.

⁽²¹⁷⁾ A Bíróság C-78/08–C-80/08. sz., Paint Graphos és társai egyesített ügyekben 2011. szeptember 8-án hozott ítéletének (ECLI:EU:C:2011:550) 75. pontja.

⁽²¹⁸⁾ Lásd a Bíróság C-106/09. P. és C-107/09. P. sz., Bizottság és Spanyolország kontra Government of Gibraltar és Egyesült Királyság egyesített ügyekben 2011. november 15-én hozott ítéletének (ECLI:EU:C:2011:732) 146. pontját; a Bíróság C-159/01. sz., Hollandia kontra Bizottság ügyben 2004. április 29-én hozott ítéletének (ECLI:EU:C:2004:246) 43. pontját; a Bíróság C-88/03. sz., Portugália kontra Bizottság ügyben 2006. szeptember 6-án hozott ítéletét (ECLI:EU:C:2006:511).

⁽²¹⁹⁾ A Bíróság C-88/03. sz., Portugália kontra Bizottság ügyben 2006. szeptember 6-án hozott ítéletének (ECLI:EU:C:2006:511) 57. pontja; a Bíróság C-428/06–C-434/06. sz., Unión General de Trabajadores de La Rioja egyesített ügyekben 2008. szeptember 11-én hozott ítéletének (ECLI:EU:C:2008:488) 47. pontja.

⁽²²⁰⁾ A Bíróság C-88/03. sz., Portugália kontra Bizottság ügyben 2006. szeptember 6-án hozott ítéletének (ECLI:EU:C:2006:511) 57. és azt követő pontjai; a Bíróság C-428/06–C-434/06. sz., Unión General de Trabajadores de La Rioja egyesített ügyekben 2008. szeptember 11-én hozott ítéletének (ECLI:EU:C:2008:488) 47. és azt követő pontjai.

144. A regionális szelektivitás értékelése érdekében három forgatókönyvet kell megkülönböztetni ⁽²²¹⁾:

- (1) Az első forgatókönyvben, amely az intézkedés regionális szelektivitását eredményezi, valamely EGT-állam központi kormánya egyoldalúan úgy dönt, hogy egy meghatározott földrajzi területen csökkentett adókulcsot alkalmaz ^(221a).
- (2) A második forgatókönyv az adóztatási hatáskör szimmetrikus decentralizációjának – az adójogi hatáskörök megosztása olyan modelljének – felel meg ⁽²²²⁾, amelyben egy EGT-állam állami szint alatti, azonos (regionális, körzeti vagy más) szintű hatóságai jogi szempontból egyformán önállóan – a központi kormánytól függetlenül – dönthetnek arról, hogy a vonatkozó illetékességi területükön milyen adókulcsot alkalmaznak. Ebben az esetben az állami szint alatti hatóságok által elfogadott intézkedések nem szelektívek, mivel nem lehet az adókulcs viszonyítási pontot jelentő általános mértékét meghatározni.
- (3) A harmadik forgatókönyvben – amely az adóztatási hatáskör aszimmetrikus decentralizációját jelenti ⁽²²³⁾ – csak bizonyos regionális vagy helyi hatóságok fogadhatnak el az illetékességi területükön belül alkalmazandó adóintézkedést. Ebben az esetben a szóban forgó intézkedés szelektív jellegének értékelése attól függ, hogy az érintett hatóság kellő autonómiával rendelkezik-e az EGT-állam központi kormányával szemben ⁽²²⁴⁾. Ehhez az autonómia három feltételének: azaz a intézményi, az eljárási, valamint a gazdasági és pénzügyi autonómiának együttesen kell teljesülnie ⁽²²⁵⁾. Amennyiben az autonómia valamennyi említett feltétele teljesül abban az időpontban, amikor a regionális vagy helyi hatóság úgy dönt, hogy kizárólag a saját illetékességi területén alkalmazandó adóintézkedést fogad el, akkor az érintett régió és nem az EGT-állam alkotja a földrajzi viszonyítási keretet.

5.3.1. Intézményi autonómia

145. Intézményi autonómia állapítható meg akkor, ha a regionális vagy helyi hatóság az adóintézkedésre vonatkozó döntését a központi kormánytól eltérő, saját alkotmányos, politikai és közigazgatási jogállása alapján hozta meg. Az Azori-szigetek ügyben hozott ítéletében a Bíróság kifejtette, hogy a portugál alkotmány az Azori-szigeteket saját politikai és közigazgatási jogállással, valamint olyan saját önkormányzati intézményekkel rendelkező autonóm régióként ismeri el, amelyek egyúttal saját adójogi hatáskörrel rendelkeznek és az adórendszert a regionális sajátosságokhoz igazíthatják ⁽²²⁶⁾.
146. Annak értékelésekor, hogy az egyes ügyekben teljesül-e ez a kritérium, különösen meg kell vizsgálni az érintett EGT-állam alkotmányát és más vonatkozó törvényeit, és ennek alapján kell ellenőrizni, hogy egy adott régió valóban saját önálló politikai és közigazgatási jogállással rendelkezik-e, valamint hogy rendelkezik-e olyan önkormányzati intézményekkel, amelyek az adózás területén saját hatáskör gyakorlására jogosultak.

5.3.2. Eljárási autonómia

147. Eljárási autonómia állapítható meg akkor, ha egy adóintézkedésre vonatkozó döntést úgy fogadtak el, hogy a központi kormány közvetlenül nem befolyásolhatta annak tartalmát.
148. Az eljárási autonómia fennállásának meghatározása szempontjából a döntő kritérium nem az állami szint alatti testület hatáskörének elismert terjedelme, hanem az, hogy e hatáskörre tekintettel a testület képes-e egy adóintézkedésre vonatkozó döntést függetlenül, azaz anélkül elfogadni, hogy a központi kormány közvetlenül befolyásolhatná annak tartalmát.

⁽²²¹⁾ A Bíróság C-88/03. sz., Portugália kontra Bizottság ügyben 2006. szeptember 6-án hozott ítéletének (ECLI:EU:C:2006:511) 63–66. pontja.

^(221a) Az EFTA-Bíróság E-6/98. sz., Norvég Királyság kontra EFTA Felügyeleti Hatóság ügyben 1999. május 20-án hozott ítéletének (EFTA bírósági jelentés 1999., 74. o.) 38. pontja.

⁽²²²⁾ Lásd Geelhoed főtanácsnok C-88/03. sz., Portugália kontra Bizottság ügyre vonatkozó 2005. október 20-i indítványának (ECLI:EU:C:2005:618) 60. pontját.

⁽²²³⁾ Geelhoed főtanácsnok C-88/03. sz., Portugália kontra Bizottság ügyre vonatkozó 2005. október 20-i indítványának (ECLI:EU:2005:618) 60. pontja.

⁽²²⁴⁾ A Bíróság C-88/03. sz., Portugália kontra Bizottság ügyben 2006. szeptember 6-án hozott ítéletének (ECLI:EU:C:2006:511) 58. pontja: „[n]em zárható ki, hogy egy államon belüli testület de jure és de facto olyan jogállással rendelkezik, amely annak valamely tagállam központi kormányával szemben kellő autonómiát biztosít ahhoz, hogy az általa elfogadott intézkedések révén ez a testület, nem pedig a központi kormány játszik meghatározó szerepet azon politikai és gazdasági környezet kialakításában, amelyben a vállalkozások működnek”.

⁽²²⁵⁾ A Bíróság C-88/03. sz., Portugália kontra Bizottság ügyben 2006. szeptember 6-án hozott ítéletének (ECLI:EU:C:2006:511) 67. pontja.

⁽²²⁶⁾ A Bíróság C-88/03. sz., Portugália kontra Bizottság ügyben 2006. szeptember 6-án hozott ítéletének (ECLI:EU:C:2006:511) 70. pontja.

149. Az a körülmény, hogy a központi és regionális (vagy helyi) hatóságok a konfliktusok elkerülése érdekében konzultációs vagy egyeztetési eljárást folytatnak, nem jelenti automatikusan azt, hogy egy állami szint alatti testület nem rendelkezik eljárási autonómiával, feltéve, hogy az érintett intézkedés elfogadásáról végső soron az említett testület, és nem a központi kormány határoz ⁽²²⁷⁾.
150. Önmagában az a körülmény, hogy egy állami szint alatti testület által elfogadott jogi aktusokat bírói felülvizsgálatnak vetik alá, nem jelenti az említett testület eljárási autonómiájának hiányát, mivel az ilyen felülvizsgálat a jogállamiság velejárója ⁽²²⁸⁾.
151. A regionális (vagy helyi) adóintézkedésnek nem kell teljesen elkülönülnie az általános adórendszertől ahhoz, hogy ne minősüljön állami támogatásnak. Különösen nem előírás, hogy a szóban forgó adórendszer (adókievetési alapok, adókulcsok, adó-visszatérítési szabályok és mentességek) teljeskörűen az állami szint alatti testület decentralizált irányítása alatt álljon ⁽²²⁹⁾. Például a társasági adóval kapcsolatos, az adókulcsok adott tartományon belüli módosítására korlátozódó hatáskör, amely az adókievetés alapjának módosítására (adókedvezmények és -mentességek stb.) nem jogosít fel, úgy tekinthető, hogy teljesíti az eljárási autonómia feltételét, amennyiben az adókulcsok előre meghatározott sávján belül az érintett régió tényleges önálló adójogi hatásköröket gyakorolhat, és a központi kormány nem befolyásolhatja közvetlenül a döntések tartalmát.

5.3.3. Gazdasági és pénzügyi autonómia

152. Gazdasági és pénzügyi autonómia állapítható meg akkor, ha egy állami szint alatti testület vállal felelősséget az adócsökkentési intézkedés politikai és pénzügyi következményeiért. Ez csak akkor lehetséges, ha az állami szint alatti testület felel a költségvetés kezeléséért is, azaz ha mind a bevételek, mind a kiadások felett ellenőrzést gyakorol.
153. Ennélfogva a gazdasági és pénzügyi autonómia megállapításakor az adóintézkedés régióon belüli pénzügyi következményei nem ellensúlyozhatók más régióktól vagy a központi kormánytól kapott támogatással vagy szubvencióval. Az állami szint alatti testület által elfogadott adóintézkedés, valamint az érintett EGT-állam más régióitól vagy központi kormányától kapott pénzügyi támogatás közötti közvetlen ok-okozati összefüggés meglete tehát kizárja ilyen autonómia fennállását ⁽²³⁰⁾.
154. A gazdasági és pénzügyi autonómia meglétét nem ássa alá az a körülmény, hogy a decentralizált adóztatási hatáskör gyakorlásából (például alacsonyabb adókulcs) eredő adóbevétel-csökkenést ellensúlyozza az adóbevételek egyidejű, az alacsonyabb adókulcsok miatt újonnan piacra lépő vállalkozásoknak köszönhető növekedése.
155. Az autonómia feltételeinek teljesítéséhez nem követelmény, hogy az adó beszedésére vonatkozó szabályokról a regionális vagy helyi hatóságok rendelkezzenek, valamint az sem, hogy az adóbevételeket ténylegesen az említett hatóságok szedjék be. A decentralizált adók beszedését továbbra is végezheti a központi kormány, amennyiben annak költségét az állami szint alatti szervezet viseli.

5.4. Adóintézkedésekre vonatkozó specifikus kérdések

156. Az EGT-államok szabadon dönthetnek az általuk legmegfelelőbbnek ítélt gazdaságpolitikáról és különösen jogukban áll az adóterheket belátásuk szerint megosztani az egyes termelési tényezők között. E hatáskörüket mindazonáltal az EGT-jognak megfelelően kötelesek gyakorolni ⁽²³¹⁾.

⁽²²⁷⁾ A Bíróság C-428/06–C-434/06. sz., Unión General de Trabajadores de La Rioja egyesített ügyekben 2008. szeptember 11-én hozott ítéletének (ECLI:EU:C:2008:488) 96–100. pontja.

⁽²²⁸⁾ A Bíróság C-428/06–C-434/06. sz., Unión General de Trabajadores de La Rioja egyesített ügyekben 2008. szeptember 11-én hozott ítéletének (ECLI:EU:C:2008:488) 80–83. pontja.

⁽²²⁹⁾ A Bíróság C-88/03. sz., Portugália kontra Bizottság ügyben 2006. szeptember 6-án hozott ítélete (ECLI:EU:C:2006:511).

⁽²³⁰⁾ A Bíróság C-428/06–C-434/06. sz., Unión General de Trabajadores de La Rioja egyesített ügyekben 2008. szeptember 11-én hozott ítéletének (ECLI:EU:C:2008:488) 129. és azt követő pontjai.

⁽²³¹⁾ Az EGT-államok különösen nem vezethetnek be, illetve nem tarthatnak fenn olyan jogszabályokat, amelyek összeegyeztethetetlen állami támogatást vagy az alapvető szabadságokkal ellentétes megkülönböztetést foglalnak magukban. Lásd például a Bíróság C-182/08. sz., Glaxo Wellcome-ügyben 2009. szeptember 17-én hozott ítéletének (ECLI:EU:C:2009:559) 34. pontját, valamint a hivatkozott ítélkezési gyakorlatot.

5.4.1. Szövetkezetek

157. A valódi szövetkezetek elvben olyan működési alapelveket követnek, amelyek megkülönböztetik őket más gazdasági szereplőktől ⁽²³²⁾. Különösen sajátos tagsági követelmények vonatkoznak rájuk, és tevékenységeiknek a tagok kölcsönös javát ⁽²³³⁾, nem pedig külső befektetők érdekeit kell szolgálniuk. Ezenfelül tartalékaik és eszközeik nem feloszthatók, hanem azokat a tagok közös érdekét szolgáló célokra kell fordítani. Végül, a szövetkezetek általában korlátozott hozzáféréssel rendelkeznek a részvényt piacokhoz, és alacsony nyereséget érhetnek el.
158. E sajátosságokra tekintettel a szövetkezetek nem tekinthetők olyanoknak, mint amelyek a kereskedelmi társaságokkal összehasonlítható ténybeli és jogi helyzetben vannak, ezért a szövetkezetekre vonatkozó kedvező adóügyi megítélés nem tartozik az állami támogatási szabályok hatálya alá, feltéve, hogy ⁽²³⁴⁾:
- tagjaik gazdasági érdekében tevékenykednek,
 - a tagokkal nem tisztán kereskedelmi, hanem egyéni, személyes kapcsolatot is fenntartanak,
 - a tagok aktívan részt vesznek a szövetkezeti tevékenységben,
 - a gazdasági eredmények méltányos elosztására jogosultak.
159. Ha azonban a vizsgálat tárgyát képező szövetkezetről megállapítást nyer, hogy hasonló a kereskedelmi társaságokhoz, ugyanabba a referenciakeretbe kell foglalni, mint a kereskedelmi társaságokat és a 128–141. pontban meghatározott, három lépésből álló elemzésnek kell alávetni. Az elemzés harmadik lépése szerint elemezni kell, hogy a szóban forgó adózási szabályok igazolhatók-e a rendszer logikájával ⁽²³⁵⁾.
160. E célból meg kell jegyezni, hogy az intézkedésnek összhangban kell állnia az EGT-állam adórendszerének alapelveivel vagy vezérlő elveivel (az említett rendszerben rejlő mechanizmusokra tekintettel). A szövetkezetekre vonatkozóan abban az értelemben vett eltérés, hogy ők maguk nem szövetkezetként adóznak, például azzal indokolható, hogy teljes nyereségüket a tagok között osztják fel és hogy ezt követően a tagokat megadóztatják. Mindenesetre az adókedvezménynek arányosnak kell lennie, és nem haladhatja meg a szükséges mértéket. Mindamellet az érintett EGT-államnak megfelelő ellenőrző és felügyeleti eljárásokat kell alkalmaznia ⁽²³⁶⁾.

5.4.2. Kollektív befektetési vállalkozások ⁽²³⁷⁾

161. Általánosan elfogadott tény, hogy a befektetési formákra, például a kollektív befektetési vállalkozásokra ⁽²³⁸⁾ megfelelő adózási szabályoknak kell vonatkozniuk, mivel lényegében közvetítő szervezetként járnak el a (harmadik személy) befektetők és azon célvállalkozások között, amelyekbe befektetnek. A befektetési alapokra vagy társaságokra irányadó különleges adózási szabályok hiánya azt eredményezheti, hogy a befektetési alapot

⁽²³²⁾ Lásd az EGT-megállapodás XXII. mellékletének 10c. pontjában említett, az európai szövetkezet (SCE) státútumáról szóló, 2003. július 22-i 1435/2003/EK tanácsi rendelet (HL L 207., 2003.8.18., 1. o.) preambuluma, lásd a az EGT-megállapodás XXII. mellékletének (Társasági jog) módosításáról szóló, 2004. február 6-i 15/2004 EGT vegyes bizottsági határozatot (HL L 116., 2004.4.22., 68. o. és 20. sz. EGT-kiegészítés, 2004.4.22., 21. o.).

⁽²³³⁾ A szövetkezet feletti ellenőrzés a tagokat egyenlő mértékben illeti meg, ami így az „egy ember, egy szavazat” elvét tükrözi.

⁽²³⁴⁾ Lásd a Bíróság C-78/08–C-80/08. sz., Paint Graphos és társai egyesített ügyekben 2011. szeptember 8-án hozott ítéletének (ECLI:EU:C:2011:550) 55. és 61. pontját.

⁽²³⁵⁾ Lásd a Bíróság C-78/08–C-80/08. sz., Paint Graphos és társai egyesített ügyekben 2011. szeptember 8-án hozott ítéletének (ECLI:EU:C:2011:550) 69–75. pontját.

⁽²³⁶⁾ Lásd a Bíróság C-78/08–C-80/08. sz., Paint Graphos és társai egyesített ügyekben 2011. szeptember 8-án hozott ítéletének (ECLI:EU:C:2011:550) 74. és 75. pontját.

⁽²³⁷⁾ Ez a szakasz nem kizárólag az EGT-megállapodás IX. mellékletének 30. pontjában említett, az átruházható értékpapírokkal foglalkozó kollektív befektetési vállalkozásokra (ÁÉKBV) vonatkozó törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezések összehangolásáról szóló 2009/65/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv hatálya alá tartozó kollektív befektetési vállalkozásokra korlátozódik, lásd az Európai Gazdasági Térségről szóló megállapodás IX. mellékletének (Pénzügyi szolgáltatások) módosításáról szóló, 2010. november 10-i 120/2010 EGT vegyes bizottsági határozatot (HL L 58., 2011.3.3., 77. o. és 12. sz. EGT-kiegészítés, 2011.3.3., 20. o.). Az említett irányelv hatályán kívül eső, más jellegű kollektív befektetési vállalkozásokat is magában foglal, mint például – többek között – az EGT-megállapodás IX. mellékletének 31bb. pontjában említett, az alternatív befektetési alap-kezelőkről, valamint a 2003/41/EK és a 2009/65/EK irányelv, továbbá az 1060/2009/EK és az 1095/2010/EU rendelet módosításáról szóló, 2011. június 8-i 2011/61/EU európai parlamenti és tanácsi irányelvben (HL L 174., 2011.7.1., 1. o.) meghatározott alternatív befektetési alapokat, lásd a 202/2016 vegyes bizottsági határozatot (még nem tették közzé).

⁽²³⁸⁾ Az ilyen vállalkozások alapíthatók mind a kötelmi jog alapján (alapkezelő társaság által kezelt közös alapokként), mind a befektetési alapokra vonatkozó jogszabályok alapján (zárt végű alapként), mind pedig a társasági jog alapján (befektetési társaságokként). Lásd az ÁÉKBV irányelv 1. cikkének (3) bekezdését.

önálló adózónak tekintik, és ennek megfelelően a közvetítő szervezet jövedelme vagy nyeresége után újból adót kell fizetni. Ebben az összefüggésben az EGT-államok többnyire a lehetséges mértékben igyekeznek csökkenteni a befektetési alapokon vagy társaságokon keresztül végzett befektetések egyéni befektetők általi közvetlen befektetésekhez viszonyított kedvezőtlen adójogi hatásait, biztosítva ezáltal, hogy a különböző befektetési típusok összességét érintő átfogó, végső adóteher a befektetés módjától függetlenül nagyjából azonos legyen.

162. A kollektív befektetési alapokba vagy társaságokba történő befektetés adósemlegességének biztosítását célzó adóintézkedések nem tekinthetők szelektívnek, amennyiben nem bizonyos kollektív befektetési vállalkozásokat vagy bizonyos befektetési típusokat részesítenek előnyben ⁽²³⁹⁾, hanem a szóban forgó adórendszerből fakadó általános elvekkel összhangban a kettős gazdasági adózás csökkentését vagy kiküszöbölését eredményezik. E szakasz alkalmazásában az adósemlegesség azt jelenti, hogy az adófizetők azonos bánásmódban részesülnek függetlenül attól, hogy befektetésüket közvetlenül helyezik például állampapírokba vagy részvénytársasági részvényekbe, vagy befektetési alapokon keresztül közvetve fektetnek be ilyen eszközökbe. Ennek megfelelően a kollektív befektetési vállalkozásokra vonatkozó és a közvetítő szervezet szintjén megvalósuló átlátható adózás célját szolgáló adózási szabályrendszer indokolható a szóban forgó adórendszer logikájával, feltéve, hogy a kettős gazdasági adózás megelőzése a szóban forgó adórendszerből fakadó elvnek minősül. Ezzel szemben a hasonló jogi és ténybeli helyzetben lévő más befektetési eszközök hátrányára a különleges feltételeknek ⁽²⁴⁰⁾ eleget tevő, pontosan meghatározott befektetési eszközökre korlátozódó kedvező adóügyi megítélést szelektívnek kell tekinteni ⁽²⁴¹⁾, például ha az adózási szabályok nemzeti kockázati alapok, szociális hatású alapok vagy hosszú távú beruházási alapok kedvező megítéléséről rendelkeznének, ugyanakkor kihagynák az uniós szinten összehangolt EuVECA- ⁽²⁴²⁾, ESZVA- ⁽²⁴³⁾ vagy EHTBA-alapokat ⁽²⁴⁴⁾.
163. Az adósemlegesség ugyanakkor nem jelenti azt, hogy az ilyen befektetési eszközöket teljeskörűen mentesíteni kell az adózás alól, vagy hogy az alapkezelőknek mentesülniük kell az azon díjak után esedékes adó megfizetése alól, amelyeket az alapokba befektetett alapeszközök kezeléséért számítanak fel ⁽²⁴⁵⁾. Egyúttal a szóban forgó adózási rendszerek esetében azt sem indokolja, hogy az egyéni befektetésekkel szemben kedvezőbb adóügyi megítélést biztosítsanak a kollektív befektetésnek ⁽²⁴⁶⁾. Ebben az esetben az adózási szabályrendszer aránytalan lenne, és meghaladná a kettős adózás elkerülésére irányuló cél eléréséhez szükséges mértéket, ezáltal pedig szelektív intézkedésnek minősülne.

5.4.3. Adóamnesztia

164. Az adóamnesztia jellemzően büntetések és bírságok megfizetése, valamint (részben vagy egészben) kamatfizetési kötelezettség alól mentesít. Míg egyes amnesztiák esetén az esedékes adó teljes összegét meg kell fizetni ⁽²⁴⁷⁾, addig máskor a fizetendő adó összegét részben elengedik ⁽²⁴⁸⁾.

⁽²³⁹⁾ Lásd a Törvényszék T-445/05. sz., *Associazione italiana del risparmio gestito és Fineco Asset Management kontra Bizottság* ügyben 2009. március 4-én hozott ítéletének (ECLI:EU:T:2009:50) 78. és azt követő pontjait, amelyben a Törvényszék helyben hagyta a az Olaszország által a szabályozott értékpapírpiacokon jegyzett kis vagy közepes kapitalizációjú társaságokra specializálódott átruházható értékpapírokkal foglalkozó kollektív befektetési vállalkozások részére nyújtott állami támogatásról szóló, 2005. szeptember 6-i 2006/638/EK bizottsági határozatot (HL L 268., 2006.9.27., 1. o.), és kimondta, hogy összeegyeztethetetlen a közös piaccal az a támogatási program, amely adózási ösztönzőket biztosít bizonyos olyan, átruházható értékpapírokkal foglalkozó kollektív befektetési vállalkozások számára, amelyek gyengén vagy átlagosan tőkésített társaságok azon részvényeire specializálódtak, amelyekkel a szabályozott európai piacon kereskedni lehet.

⁽²⁴⁰⁾ Például a befektetési eszköz szintjén biztosított kedvezményes adóügyi megítélés feltételül szabják, hogy az alap eszközeinek háromnegyedét kkv-kba kell befektetni.

⁽²⁴¹⁾ Lásd a Törvényszék T-445/05. sz., *Associazione italiana del risparmio gestito és Fineco Asset Management kontra Bizottság* ügyben 2009. március 4-én hozott ítéletének (ECLI:EU:T:2009:50) 150. pontját.

⁽²⁴²⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 345/2013/EU rendelete (2013. április 17.) az európai kockázati tőke-alapokról (HL L 115., 2013.4.25., 1. o.). Ezen iránymutatás elfogadásakor a 345/2013/EU rendelet az EGT EFTA vizsgálata alatt állt.

⁽²⁴³⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 346/2013/EU rendelete (2013. április 17.) az európai szociális vállalkozási alapokról (HL L 115., 2013.4.25., 18. o.). Ezen iránymutatás elfogadásakor a 346/2013/EU rendelet az EGT EFTA vizsgálata alatt állt.

⁽²⁴⁴⁾ Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2015/760 rendelete (2015. április 29.) az európai hosszú távú befektetési alapokról (HL L 123., 2015.5.19., 98. o.). Ezen iránymutatás elfogadásakor az (EU) 2015/760 rendelet az EGT EFTA vizsgálata alatt állt.

⁽²⁴⁵⁾ A befektetési vállalkozások különleges adózását megalapozó semlegességi elvet a forrástőkére kell alkalmazni, a vagyonekezelő társaság saját bevételeire és tőkéjére azonban nem. Lásd az EFTA Felügyeleti Hatóságnak a liechtensteini befektetési vállalkozások adózásáról szóló, 2009. március 18-i állami támogatási határozatát.

⁽²⁴⁶⁾ Lásd a Finnország által végrehajtott Residential Real Estate Investment Trust (REIT) scheme elnevezésű programról (N131/2009) szóló, 2010. május 12-i bizottsági határozat (HL C 178., 2010.7.3., 1. o.) (33) preambulumbekzdését.

⁽²⁴⁷⁾ Az adóamnesztia egyúttal lehetőséget ad a be nem vallott vagyon vagy jövedelem bevallására.

⁽²⁴⁸⁾ Lásd a Bíróság C-417/10. sz. *Ministero dell'Economia e delle Finanze* ügyben 2012. március 29-én hozott ítéletének (ECLI:EU:C:2012:184) 12. pontját.

165. A vállalkozásokra vonatkozó adóamnesztia-intézkedés az alábbi feltételek teljesülése esetén többnyire általános intézkedésnek tekinthető ⁽²⁴⁹⁾.
166. Először is az intézkedés ágazatuktól és méretüktől függetlenül valamennyi olyan vállalkozás számára biztosított, amelyeknek az intézkedés által meghatározott időpontban adókötelezettségei vannak, és nem részesítheti előnyben a vállalkozások egy előre meghatározott csoportját. Másodszor az intézkedés nem eredményez *de facto* szelektivitást bizonyos vállalkozások vagy ágazatok tekintetében. Harmadszor az adóhatóság intézkedése az adóamnesztia végrehajtásának igazgatására korlátozódik, és az intézkedés engedélyezésének vagy intenzitása meghatározásának tekintetében e hatóság nem rendelkezik mérlegelési jogkörrel. Végül az intézkedés nem vezet az ellenőrzés elengedéséhez.
167. Az előre meghatározott időpont előtt már fennálló és az adóamnesztia időpontjában továbbra is esedékes adókötelezettségekre – kizárólag rövid ideig – érvényes adóamnesztia időben korlátozott alkalmazása ⁽²⁵⁰⁾ az adóamnesztia fogalmának szerves eleme, hiszen annak egyszerre célja az adók behajtásának és az adófizetők jogkövető magatartásának javítása.
168. Az adóamnesztia-intézkedések akkor is általános intézkedésnek tekinthetők, ha azt a nemzeti jogalkotói célt kívánják megvalósítani, hogy biztosítsák a valamely általános jogelvnek, például annak az elvnek való megfelelést, hogy minden ügyet észszerű időn belül kell elbírálni ⁽²⁵¹⁾.

5.4.4. Feltételes adómegállapítás és adóügyi egyezség

5.4.4.1. Adóhatósági feltételes adómegállapítás

169. A feltételes adómegállapítás funkciója, hogy előzetesen megállapítsa az általános adórendszer alkalmazását egy adott ügyre vonatkozóan, tekintettel annak sajátos tényeire és körülményeire. A jogbiztonság érdekében számos nemzeti adóhatóság előzetes feltételes adómegállapítást végez az egyes különleges ügyletek várható adójogi megítélésére vonatkozóan ⁽²⁵²⁾. Ez elvégezhető annak előzetes megállapítására, hogy egy kétoldalú adómegállapodás rendelkezései vagy az adózásra vonatkozó nemzeti rendelkezések hogyan lesznek alkalmazandók egy adott ügyre, vagy hogy a szokásos piaci nyereséget hogyan határozzák meg kapcsolt felek közötti ügyletekre vonatkozóan, ahol a bizonytalanság az arról való meggyőződésre irányuló előzetes adómegállapítást tesz indokolttá, hogy egyes csoporton belül ügyleteket szokásos piaci feltételek szerint áraznak-e ⁽²⁵³⁾. Az EGT-államok biztosíthatják adófizetőknek a jogbiztonságot és kiszámíthatóságot az általános adójogszabályok alkalmazása tekintetében, ami akkor valósul meg a legjobban, ha az adóhatósági feltételes adómegállapítási gyakorlat átlátható és az adómegállapításokat közzéteszik.
170. A feltételes adómegállapításnak azonban be kell tartani az állami támogatási szabályokat. Amennyiben a feltételes adómegállapítás olyan eredményt támogat, amely nem tükrözi megbízható módon az általános adórendszer szokásos alkalmazásának eredményét, az említett adómegállapítás szelektív előnyt biztosíthat a címzett számára, amennyiben a szóban forgó szelektív elbánás az említett címzett adókötelezettségének csökkenését eredményezi a tagállamban a hasonló ténybeli és jogi helyzetben lévő vállalkozásokhoz képest.
171. A Bíróság ítélkezési gyakorlata szerint egy vállalkozás adóalapjának olyan adóintézkedésből eredő csökkentése, amely lehetővé teszi egy adófizető számára, hogy csoporton belüli ügyletekben olyan transzferárakat alkalmazzon, amelyek nem hasonlítanak a szokásos piaci feltételek szerinti összehasonlítható körülmények alapján tárgyaló független vállalkozások közötti szabad verseny esetén alkalmazott árakhoz, az említett adófizető

⁽²⁴⁹⁾ Lásd a Lettország által bejelentett adóamnesztia-intézkedésről (SA.33183) szóló, 2012. július 11-i bizottsági határozatot (HL C 1., 2013.1.4., 6. o.).

⁽²⁵⁰⁾ Az alkalmazás időtartamának elegendőnek kell lennie ahhoz, hogy az intézkedés hatálya alá tartozó valamennyi adófizető igénybe vehesse azt.

⁽²⁵¹⁾ Lásd a Bíróság C-417/10. sz. Ministero dell'Economia e delle Finanze ügyben 2012. március 29-én hozott ítéletének (ECLI:EU:C:2012:184) 40., 41. és 42. pontját.

⁽²⁵²⁾ Egyes EGT-államok az adómegállapítási gyakorlatuk hatályát és alkalmazási körét szabályozó közleményeket vezettek be. Néhányan az adómegállapításokat is közzéteszik.

⁽²⁵³⁾ Lásd az SA.38374 Starbucks-ügyben hozott 2015. október 21-i bizottsági határozatot (még nem tették közzé), az SA.38375 Fiat-ügyben hozott 2015. október 21-i bizottsági határozatot (még nem tették közzé), valamint az SA.37667 többletnyereségadó-mentesség állami támogatási program ügyben hozott 2016. január 11-i bizottsági határozatot (még nem tették közzé); valamennyi ügyben folyamatban van a fellebbezés.

számára szelektív előnyt biztosít azáltal, hogy az általános adórendszer szerinti adókötelezettségét csökkenti azon független társaságokhoz képest, amelyek adóalapját a ténylegesen lekönyvelt nyereség alapján állapítják meg ⁽²⁵⁴⁾. Ennek megfelelően az olyan feltételes adómegállapítás, amely egy vállalatcsoport adóköteles nyereségének meghatározásához olyan transzferárazásos módszert támogat, amely nem nyújt megbízható összehasonlítási alapot a szokásos piaci ár elvével összhangban lévő piaci alapú eredménnyel, szelektív előnyt biztosít a kedvezményezettje javára. A „piaci alapú eredmény megbízható összehasonlítási alapjának” megkeresése azt jelenti, hogy a piaci alapú eredmény legjobb becslésétől való bármilyen eltérést a választott transzferárazásos módszerből vagy az említett összehasonlításhoz alkalmazott statisztikai eszközökből fakadó bizonytalanságra kell korlátozni és azzal arányosnak kell lennie.

172. Ez a szokásos piaci ár elve szükségszerűen a vállalatcsoportok javára nyújtott adóintézkedéseknek az EGT-megállapodás 61. cikkének (1) bekezdése szerinti hatósági értékelés részét képezi, függetlenül attól, hogy egy EGT-állam befoglalta-e ezt az elvet a nemzeti jogrendszerébe és milyen formában. Annak megállapítására alkalmazzák, hogy egy vállalatcsoport adóköteles nyereségét társaságiadó-célokra olyan módszer alapján határozták-e meg, amely a piaci alapú eredmény megbízható összehasonlítási alapját nyújtja. Az ilyen módszert támogató feltételes adómegállapítás biztosítja, hogy az érintett EGT-államban a nyereség társasági adózására alkalmazott szokásos szabályok alapján az említett vállalkozással nem bánnak kedvezően olyan önállóan működő vállalkozásokhoz képest, amelyeket számviteli nyereségük alapján adóztatnak meg, ami a szokásos piaci ár elve alapján piaci tárgyalások során megállapított árakat tükrözi. A szokásos piaci ár elve, amelyet a Hatóság a transzferárazásra vonatkozó feltételes adómegállapításoknak az állami támogatási szabályok szerinti értékelése során alkalmaz, ezért az EGT-megállapodás 61. cikke (1) bekezdésének egy olyan alkalmazása, amely tiltja, hogy adózási szempontból egyenlőtlen bánásmódban részesítsenek hasonló ténybeli és jogi helyzetben lévő vállalkozásokat. Ez az elv kötelező az EGT-államokra nézve és a nemzeti adószabályok nincsenek kizárva a hatálya alól ⁽²⁵⁵⁾.
173. Annak elemzésekor, hogy a transzferárazásra vonatkozó feltételes adómegállapítások megfelelnek-e az EGT-megállapodás 61. cikkének (1) bekezdéséből fakadó szokásos piaci ár elvének, a Hatóságnak esetlegesen figyelembe kell vennie a Gazdasági Együttműködési és Fejlesztési Szervezet (OECD) által nyújtott iránymutatást, különösen az OECD multinacionális vállalatok és adóhatóságok számára kiadott transzferárazásról szóló iránymutatását. Az említett iránymutatás nem foglalkozik kifejezetten az állami támogatás kérdésével, hanem összefoglalja a transzferárazásra vonatkozó nemzetközi konszenzust, és hasznos iránymutatással szolgál az adóhatóságok és a multinacionális vállalatok számára annak biztosítására vonatkozóan, hogy a transzferárazásos módszer a piaci feltételekkel összhangban álló eredményt adjon. Következésképpen, ha egy transzferárazásos megállapodás összhangban van az OECD transzferárazásról szóló iránymutatásával – így többek között a legmegfelelőbb és a piaci alapú eredmény megbízható összehasonlítási alapját biztosító módszerrel –, az említett megállapodást alapul vevő feltételes adómegállapítás valószínűleg nem eredményez állami támogatást.
174. Összefoglalásul, a feltételes adómegállapítás különösen az alábbi esetekben biztosít szelektív előnyt a címzettjei javára:
 - a) az adómegállapítás helytelenül alkalmazza a nemzeti adószabályokat és alacsonyabb adóösszeget eredményez ⁽²⁵⁶⁾;
 - b) az adómegállapítás más, hasonló jogi és ténybeli helyzetben lévő vállalkozás által nem vehető igénybe ⁽²⁵⁷⁾; vagy

⁽²⁵⁴⁾ Lásd a Bíróság C-182/03. és C-217/03. sz., Belgium és Forum 187 kontra Bizottság egyesített ügyekben 2006. június 22-én hozott ítéletét (ECLI:EU:C:2006:416). A Bíróság a belgiumi koordinációs központok adózási rendszeréről szóló ezen ítéletében értékelte egy bizottsági határozat (a Bizottság 2003. február 17-i 2003/757/EK határozata a Belgium által belgiumi székhelyű koordinációs központoknak nyújtott támogatási programról [HL L 282., 2003.10.30., 25. o.]) megtámadását, amely határozat többek között megállapította, hogy az adóköteles jövedelem említett rendszer szerinti megállapítására vonatkozó módszer szelektív előnyhöz juttatta az említett központokat. Az említett rendszer alapján az adóköteles nyereség azon működési költségek és kiadások teljes összege százalékának megfelelő átalányösszegben került meghatározásra, amelybe a személyi kiadások és finanszírozási költségek nem tartoznak bele. A Bíróság szerint „[a]nnak vizsgálatához, hogy az adóköteles jövedelmeknek – a koordinációs központok rendszerében foglaltak szerinti – meghatározása kedvezményt jelent-e számukra, [...] össze kell hasonlítani az említett rendszert az általánossal, amelynek alapja a tevékenységét a szabad verseny körülményei között végző vállalkozás bevételei és költségei közötti különbözet”. A Bíróság ezt követően megállapította, hogy „az, hogy az említett központok adóköteles jövedelme meghatározására szolgáló költségek közül kizárják [a személyi kiadásokat és a finanszírozási költségeket], nem teszi lehetővé a szabad verseny körülményei között alkalmazott árakhoz közeli elszámoló árak elérését”, amelyről a Bíróság megállapította, hogy „az említett központoknak előnyt [biztosít]” (96. és 97. pont).

⁽²⁵⁵⁾ Lásd a Bíróság C-182/03. és C-217/03. sz., Belgium és Forum 187 kontra Bizottság egyesített ügyekben 2006. június 22-én hozott ítéletének (ECLI:EU:C:2006:416) 81. pontját. Lásd még a Törvényszék T-538/11. sz., Belgium kontra Bizottság ügyben 2015. március 25-én hozott ítéletének (ECLI:EU:T:2015:188) 65. és 66. pontját, valamint a hivatkozott ítélkezési gyakorlatot.

⁽²⁵⁶⁾ Lásd az Írország által a külföldi jövedelmekre alkalmazott támogatási programról szóló, 2003. február 17-i 2003/601/EK bizottsági határozat (HL L 204., 2003.8.13., 51. o.) (33)–(35) preambulumbekkezdését.

⁽²⁵⁷⁾ Ez lenne a helyzet például akkor, ha az ellenőrzött szervezetekkel folytatott ügyletekben részt vevő egyes vállalkozások a vállalkozások csoportjának ilyen előzetes meghatározása ellenére nem kérhetnének ilyen adómegállapítást. E tekintetben lásd az Egyesült Államok külföldi kereskedést folytató vállalkozásaira vonatkozó feltételes adómegállapítási rendszerről szóló, 2003. június 24-i 2004/77/EK bizottsági határozat (HL L 23., 2004.1.28., 14. o.) (56)–(62) preambulumbekkezdését.

- c) a hatóság „kedvezőbb” adóügyi megítélést alkalmaz, mint a hasonló ténybeli és jogi helyzetben lévő többi adófizető esetében. Ez lehet például a helyzet, amikor az adóhatóság azért fogad el egy nem a szokásos piaci feltételek szerinti transzferárazásos megállapodást, mert az említett adómegállapítás által támogatott módszer olyan eredményt ad, amely eltér a piaci alapú eredmény megbízható összehasonlítási alapjától ⁽²⁵⁸⁾. Ugyanez alkalmazandó, ha az adómegállapítás lehetővé teszi a címzettjének, hogy alternatív, közvetettebb módszerek alkalmazásával számítsa ki az adóköteles nyereséget – például a megfelelő transzferárazást célzó költség-plusz módszer vagy viszonteladási árak módszere esetében rögzített felárat alkalmazzon –, miközben rendelkezésre állnak közvetlenebb módszerek ⁽²⁵⁹⁾.

5.4.4.2. Adóügyi egyezsége

175. Adóügyi egyezségekre általában egy adófizető és az adóhatóság közötti, az adótartozás összegével kapcsolatos vitákkal összefüggésben kerül sor. Ezek számos EGT-államban általános gyakorlatot jelentenek. Ilyen adóügyi egyezségeket megkötésével az adóhatóságok elkerülhetik a nemzeti bíróságok előtti elhúzódoó jogvitákat, és biztosítják az esedékes adóösszeg gyors behajtását. Noha az e területtel kapcsolatos EGT-állami joghatóság nem vitatott, adóügyi egyezség megkötésekor állami támogatás nyújtásáról lehet szó, különösen akkor, ha az esedékes adóösszeget a jelek szerint egyértelmű indokok (például az adósság behajtásának optimalizálása) nélkül vagy aránytalan mértékben csökkentették az adófizető javára ⁽²⁶⁰⁾.
176. Ezzel összefüggésben az adóhatóság és az adófizető közötti egyezség különösen a következő esetekben biztosít szelektív előnyt ⁽²⁶¹⁾:
- a) az adóhatóság által az adófizető javára tett aránytalan engedményekkel a hatóság „kedvezőbb” diszkrecionális adóügyi megítélést alkalmaz, mint a hasonló ténybeli és jogi helyzetben lévő többi adófizető esetében;
 - b) az egyezség ellentétes az alkalmazandó adójogi rendelkezésekkel, és az adóösszeg észszerű különbséget meghaladó csökkentését eredményezte. Ez lehet a helyzet például akkor, ha megállapított tényekből kiindulva – az alkalmazandó rendelkezések alapján – az adóügyi értékelésnek eltérő eredményt kellett volna hoznia (de az adótartozás összegét jogszerűtlenül csökkentették).

5.4.5. Értécsökkenési szabályok

177. Általában a teljesen technikai jellegű adóintézkedések, mint például az értécsökkenés leírására vonatkozó szabályok nem minősülnek állami támogatásnak. Az eszközök értécsökkenésének számítási módszere EGT-államonként változik, azonban ezek a módszerek elválaszthatatlanok attól az adórendszertől, amelyhez tartoznak.
178. Az egyes eszközök amortizációs kulcsával kapcsolatos lehetséges szelektivitás megállapításának nehézsége abban rejlik, hogy referenciaértéket kell meghatározni (amelytől egy adott amortizációs kulcs vagy módszer eltérhet). Míg számviteli értelemben ezen eljárás célja általában az, hogy tükrözze az eszköz gazdasági értékének csökkenését és ezért adjon a vállalkozás pénzügyi helyzetéről, az adójogi eljárás más célokat követ – például azt szolgálja, hogy a vállalkozások hosszabb időszakra oszthassák el a leírható kiadásokat.

⁽²⁵⁸⁾ Lásd az SA.38374 Starbucks-ügyben hozott 2015. október 21-i bizottsági határozatot (még nem tették közzé), az SA.38375 Fiat-ügyben hozott 2015. október 21-i bizottsági határozatot (még nem tették közzé), valamint az SA.37667 többletnyereségadó-mentesség állami támogatási program ügyben hozott 2016. január 11-i bizottsági határozatot (még nem tették közzé); valamennyi ügyben folyamatban van a fellebbezés.

⁽²⁵⁹⁾ Lásd a luxemburgi pénzügyi vállalatoknak nyújtott C 50/2001 állami támogatásról szóló, 2002. október 16-i 2003/438/EK bizottsági határozat (HL L 153., 2003.6.20., 40. o.) (43) és (44) preambulumbekzdését; a luxemburgi koordinációs központoknak nyújtott C 49/2001 állami támogatásról szóló, 2002. október 16-i 2003/501/EK bizottsági határozat (HL L 170., 2003.7.9., 20. o.) (46)–(47) és (50) preambulumbekzdését; a belga koordinációs központokról szóló, 2003. február 17-i 2003/757/EK bizottsági határozat (HL L 282., 2003.10.30., 25. o.) (89)–(95) preambulumbekzdését, valamint ehhez kapcsolódóan a Bíróság C-182/03. és C-217/03. sz., Belgium és Forum 187 kontra Bizottság egyesített ügyekben 2006. június 22-én hozott ítéletének (ECLI:EU:C:2006:416) 96. és 97. pontját; a francia irányítási és logisztikai központokról szóló, 2003. május 13-i 2004/76/EK bizottsági határozat (HL L 23., 2004.1.28., 1. o.) (50) és (53) preambulumbekzdését; az SA.38374 Starbucks-ügyben hozott 2015. október 21-i bizottsági határozat (még nem tették közzé, fellebbezés alatt) (282)–(285) preambulumbekzdését; az SA.38375 Fiat-ügyben hozott 2015. október 21-i bizottsági határozat (még nem tették közzé, fellebbezés alatt) (245) preambulumbekzdését.

⁽²⁶⁰⁾ Lásd a Belgium által az Umicore S.A. (korábbi Union Minière S.A.) számára adóügyi egyezség formájában nyújtott állami támogatásról (C 76/03 (korábbi NN 69/03) állami támogatás) szóló, 2010. május 26-i 2011/276/EU bizottsági határozatot (HL L 122., 2011.5.11., 76. o.).

⁽²⁶¹⁾ Lásd a 2011/276/EU bizottsági határozat (155) preambulumbekzdését.

179. Az egyes eszköztípusok vagy vállalkozások esetében elérhető értékcsökkenési ösztönzők (például rövidebb értékcsökkenési idő, kedvezőbb értékcsökkenési módszer ⁽²⁶²⁾, előrehozott értékcsökkenés stb.), amelyek nem a szóban forgó értékcsökkenési szabályok vezérelvein alapulnak, állami támogatás megvalósulását eredményezhetik. Ezzel szemben a bérbe vett eszközökre vonatkozó, gyorsított vagy előrehozott értékcsökkenési szabályok általános intézkedésnek tekinthetők, amennyiben a szóban forgó lízingszerződések ágazattól és mérettől függetlenül valóban minden vállalkozás számára elérhetőek ⁽²⁶³⁾.
180. Nyilvánvalóan szelektivitást valószínűsít az, ha az adóhatóság mérlegelési jogkörrel rendelkezik, hogy vállalkozásonként és ágazatonként különböző értékcsökkenési időszakokat vagy különböző értékelési módszereket állapítson meg. Hasonlóképpen, az értékcsökkenési rendszer alkalmazásának feltételül szabott előzetes adóhatósági engedély is szelektivitást eredményez, amennyiben az engedély nem a jogi követelmények előzetes ellenőrzésére korlátozódik ⁽²⁶⁴⁾.

5.4.6. Meghatározott tevékenységekre vonatkozó átalányadó-rendszer

181. A rendszer jellege és általános felépítése indokolhatja azokat a diszkrecionális elemeket nem tartalmazó különleges rendelkezéseket, amelyek például lehetővé teszik azt, hogy a jövedelemadót átalányalapon állapítsák meg ott, ahol például a meghatározott ágazatokra jellemző eszközökben különleges számviteli követelményeket vagy a föld jelentőségét veszik számításba.
182. Az ilyen rendelkezések ezért nem szelektívek, ha teljesülnek az alábbi feltételek:
- a) az átalányrendszert az a törekvés indokolja, hogy bizonyos vállalkozástípusokra azok kis mérete vagy tevékenységi ágazatuk miatt ne háruljanak aránytalan adminisztratív terhek;
 - b) az átalányrendszer az alkalmazási köre alól kizárt többi vállalkozással összevetve általában véve nem jelent alacsonyabb adóterhet az említett vállalkozások számára, és nem biztosít előnyöket a rendszer kedvezményezettjeinek valamely alcsoportja számára.

5.4.7. Visszaélés elleni szabályok

183. A visszaélés elleni szabályok előírása az adófizetők általi adókikerülés megelőzésére irányuló intézkedésként indokolható ⁽²⁶⁵⁾. Az ilyen szabályok ugyanakkor szelektívek lehetnek, amennyiben adott vállalkozások vagy ügyletek tekintetében olyan eltérést (a visszaélés elleni szabályok alkalmazásától való eltekintés) biztosítanak, amely ellentétes a szóban forgó visszaélés elleni szabályok alapvető logikájával ⁽²⁶⁶⁾.

5.4.8. Jövedéki adók

184. A jövedékiadó-csökkentés valójában szelektív előnyt biztosíthat azon vállalkozások számára, amelyek az adott terméket alapanyagként használják fel vagy a piacon értékesítik ⁽²⁶⁸⁾.

6. A KERESKEDELEMRE ÉS A VERSENYRE GYAKOROLT HATÁS

6.1. Általános elvek

185. A vállalkozásoknak nyújtott állami támogatás csak akkor minősül az EGT-megállapodás 61. cikkének (1) bekezdése szerint állami támogatásnak, ha az „bizonyos vállalkozásoknak vagy bizonyos áruk termelésének előnyben részesítése által torzíja a versenyt, vagy azzal fenyeget”, és csak annyiban, amennyiben ez érinti az EGT-államok közötti kereskedelmet.

⁽²⁶²⁾ A leggyakoribb lineáris módszerrel szemben a csökkenő amortizáció módszere vagy az évek számával csökkenő értékcsökkenési leírás módszere.

⁽²⁶³⁾ Lásd a pénzügyi lízing keretében beszerzett bizonyos eszközöknek az előrehozott értékcsökkenéséről (SA.34736.) szóló, 2012. november 20-i bizottsági határozatot (HL C 384., 2012.12.13., 1. o.).

⁽²⁶⁴⁾ Lásd a Franciaország által a francia adótörvénykönyv 39. CA. cikke alapján biztosított támogatási rendszerről – C46/2004 (ex NN 65/2004) állami támogatásról szóló, 2006. december 20-i 2007/256/EK bizottsági határozat (HL L 112., 2007.4.30., 41. o.) (122) preambulumbekzdését.

⁽²⁶⁵⁾ A Bíróság C-308/01. sz. GIL Insurance-ügyben 2004. április 29-én hozott ítéletének (ECLI:EU:C:2004:252) 65. és azt követő pontjai.

⁽²⁶⁶⁾ Lásd a 2007/256/EK határozat (81) és azt követő preambulumbekzdéseit.

⁽²⁶⁸⁾ Lásd például az előállítás helyén a fogyasztó részére közvetlenül értékesített bor és más erjesztett italok italadó alóli mentesítése formájában nyújtott ausztriai támogatásról szóló, 1999. február 3-i 1999/779/EK bizottsági határozatot (HL L 305., 1999.11.30., 27. o.).

186. Ez a támogatás fogalmának két jól elkülönülő és szükséges eleme. A gyakorlatban azonban az állami támogatás értékelésekor ezeket a kritériumokat gyakran együttesen vizsgálják, mivel azok alapesetben szervesen összekapcsolódnak ⁽²⁶⁹⁾.

6.2. A verseny torzulása

187. Az állam által nyújtott intézkedés akkor tekinthető úgy, hogy torzítja a versenyt vagy azzal fenyeget, ha feltehetően javítja a kedvezményezett más versenytárs vállalkozásokkal szembeni versenypozícióját ⁽²⁷⁰⁾. Gyakorlati szempontból általában akkor áll fenn az EGT-megállapodás 61. cikkének (1) bekezdése szerinti versenytorzulás, amikor az állam pénzügyi előnyt biztosít egy olyan liberalizált ágazat valamely vállalkozásának, ahol verseny zajlik vagy verseny alakulhatna ki ⁽²⁷¹⁾.
188. Önmagában az a tény, hogy a hatóságok közszolgáltatással bíznak meg egy belső szolgáltatót (még ha jogukban állt is ezt a szolgáltatást harmadik személyekre ruházni), nem zárja ki a verseny lehetséges torzulását. Kizárható azonban a lehetséges versenytorzulás, amennyiben az alábbi feltételek mindegyike teljesül:
- a) a szolgáltatás (az EGT-joggal összhangban létrehozott) jogi monopólium hatálya alá tartozik ⁽²⁷²⁾;
 - b) a jogi monopólium nemcsak a piacon folyó, hanem a piacért folyó versenyt is kizárja, amennyiben kizárja, hogy valamely lehetséges versenytárs az adott szolgáltatást nyújtó kizárólagos szolgáltatóvá váljon ⁽²⁷³⁾;
 - c) a szolgáltatás nem versenyez más szolgáltatásokkal; valamint
 - d) ha a szolgáltató egy másik, a verseny előtt nyitott (földrajzi vagy termék-) piacon működik, ki kell zárni a kereszttámogatást. Ez megköveteli, hogy külön könyvelést vezessenek, a költségeket és a bevételeket megfelelő módon osszák el, valamint a jogi monopólium tárgyát képező szolgáltatásra nyújtott állami finanszírozást más tevékenységekre ne lehessen igénybe venni.
189. Az állami támogatás várhatóan még akkor is torzítja a versenyt, ha nem segíti elő, hogy a kedvezményezett vállalkozás tovább bővüljön és piaci részesedést szerezzen. Elég, ha a támogatás lehetővé teszi számára annál erősebb versenypozíció fenntartását, mint amellyel a támogatás hiányában rendelkezett volna. Ebben az összefüggésben ahhoz, hogy a támogatás versenytorzító hatásának minősüljön, rendszerint elegendő, ha előnyt biztosít a kedvezményezett számára azáltal, hogy mentesíti olyan költségek alól, amelyeket a mindennapos üzletvitel során általában viselnie kellene ⁽²⁷⁴⁾. Az állami támogatás fogalommeghatározása nem írja elő, hogy a versenytorzítás mértékének vagy a kereskedelemre gyakorolt hatásnak jelentősnek vagy lényegesnek kell lennie. Az a tény, hogy a támogatás alacsony összegű vagy hogy a kedvezményezett vállalkozás kisvállalkozás, önmagában nem zárja ki a verseny torzulását vagy annak veszélyét ⁽²⁷⁵⁾, feltéve azonban, hogy az ilyen torzulás valószínűsége nem pusztán hipotetikus jellegű ⁽²⁷⁶⁾.

⁽²⁶⁹⁾ A Törvényszék T-298/97., T-312/97. stb. sz., Alzetta egyesített ügyekben 2000. június 15-én hozott ítéletének (ECLI:EU:T:2000:151) 81. pontja.

⁽²⁷⁰⁾ A Bíróság 730/79. sz. Philip Morris-ügyben 1980. szeptember 17-én hozott ítéletének (ECLI:EU:C:1980:209) 11. pontja; a Törvényszék T-298/97., T-312/97. stb. sz., Alzetta egyesített ügyekben 2000. június 15-én hozott ítéletének (ECLI:EU:T:2000:151) 80. pontja.

⁽²⁷¹⁾ A Törvényszék T-298/97., T-312/97. stb. sz., Alzetta egyesített ügyekben 2000. június 15-én hozott ítéletének (ECLI:EU:T:2000:151) 141–147. pontja; a Bíróság C-280/00. sz. Altmark Trans-ügyben 2003. július 24-én hozott ítélete (ECLI:EU:C:2003:415).

⁽²⁷²⁾ Jogi monopólium akkor áll fenn, ha egy adott szolgáltatást jogi vagy szabályozási intézkedések egy kizárólagos szolgáltató számára tartanak fenn, és egyértelműen tiltják ilyen szolgáltatás más szolgáltató általi nyújtását (még akkor is, ha az csupán bizonyos fogyasztói csoportoktól érkező lehetséges reziduális keresletet elégítene ki). Azonban önmagában az a körülmény, hogy közszolgáltatás nyújtásával egy konkrét vállalkozást bíznak meg, nem jelenti azt, hogy ez a vállalkozás jogi monopóliumot élvez.

⁽²⁷³⁾ A Törvényszék T-295/12. sz., Németország kontra Bizottság ügyben 2014. július 16-án hozott ítéletének (ECLI:EU:T:2014:675) 158. pontja; az Egyesült Királyság által a Network Rail számára nyújtott N 356/2002 állami támogatásról szóló, 2002. július 7-i bizottsági határozat (HL C 232., 2002.9.28., 2. o.) (75), (76) és (77) preambulumbekzdése. Ha például egy koncessziót versenyeljárás keretében ítélnék oda, a piacért folyó versenyről van szó.

⁽²⁷⁴⁾ A Bíróság C-172/03. sz. Heiser-ügyben 2005. március 3-án hozott ítéletének (ECLI:EU:C:2005:130) 55. pontja.

⁽²⁷⁵⁾ A Törvényszék T-55/99. sz., Confederación Española de Transporte de Mercancías kontra Bizottság ügyben 2000. szeptember 29-én hozott ítéletének (ECLI:EU:T:2000:223) 89. pontja; a Bíróság C-280/00. sz. Altmark Trans-ügyben 2003. július 24-én hozott ítéletének (ECLI:EU:C:2003:415) 81. pontja.

⁽²⁷⁶⁾ A Bíróság C-280/00. sz. Altmark Trans-ügyben 2003. július 24-én hozott ítéletének (ECLI:EU:C:2003:415) 79. pontja.

6.3. A kereskedelemre gyakorolt hatás

190. A vállalkozásoknak nyújtott állami támogatás csak akkor minősül az EGT-megállapodás 61. cikkének (1) bekezdése szerint állami támogatásnak, amennyiben ez érinti az EGT-államok közötti kereskedelmet. E tekintetben nem azt kell megállapítani, hogy a támogatásnak tényleges hatása van az EGT-államok közötti kereskedelemre, hanem csak azt, hogy e támogatás képes-e hatást gyakorolni a kereskedelemre ⁽²⁷⁷⁾. Az EGT-bíróságok megállapították, hogy különösen, „ha az állam által nyújtott pénzügyi támogatás valamely vállalkozás helyzetét megerősíti a[z EGT-n] belüli kereskedelemben versenytársaival szemben, a támogatást olyannak kell tekinteni, mint amely érinti az utóbbiakat”. ⁽²⁷⁸⁾
191. Az állami támogatás még akkor is úgy tekinthető, hogy hatással van az EGT-államok közötti kereskedelemre, ha a kedvezményezett nem vesz részt közvetlenül határokon átnyúló kereskedelemben. A támogatás például a helyi kínálat fenntartása vagy növelése révén megnehezítheti a piacra lépést más EGT-államok szolgáltatói számára ⁽²⁷⁹⁾.
192. Az, hogy valamely támogatás viszonylag jelentéktelen, vagy a kedvezményezett vállalkozás viszonylag kicsi, nem zárja ki eleve az EGT-államok közötti kereskedelem érintettségét ⁽²⁸⁰⁾. A kizárólag helyi vagy regionális szolgáltatásokat nyújtó és a származási országon kívül tevékenységet nem végző vállalkozásnak közpénzből nyújtott támogatás is érintheti az EGT-államok közötti kereskedelmet, ha más EGT-államokban letelepedett vállalkozások is nyújthatnának ilyen szolgáltatásokat (többek között a letelepedési jog igénybevételével), és az említett lehetőség nem pusztán hipotetikus jellegű. Amikor például egy EGT-állam közpénzből támogatást nyújt egy vállalkozásnak szállítási szolgáltatások nyújtására, az említett szolgáltatások a támogatásnak köszönhetően fenntarthatók vagy növelhetők, ami azt eredményezi, hogy másik EGT-államokban letelepedett vállalkozásoknak kevesebb esélyük van arra, hogy ezen EGT-állam piacán szállítási szolgáltatást nyújtsanak ⁽²⁸¹⁾. Kevésbé kell azonban ilyen hatásra számítani, ha a gazdasági tevékenység mértéke igen csekély, amit például a rendkívül alacsony forgalom is tanúsíthat.
193. A kereskedelemre gyakorolt hatás elvben akkor is fennállhat, ha a kedvezményezett termelése egészét vagy nagy részét az EGT-n kívülre exportálja, ilyen esetekben azonban ez a hatás kevésbé közvetlen, és nem feltételezhető pusztán az alapján, hogy a piac nyitott a verseny előtt ⁽²⁸²⁾.
194. A kereskedelemre gyakorolt hatás megállapításakor nem szükséges meghatározni a piacot vagy részletesen megvizsgálni, hogy az intézkedés milyen hatást gyakorol a kedvezményezett és versenytársai versenypozíciójára ⁽²⁸³⁾.
195. Az EGT-államok közötti kereskedelemre gyakorolt hatás azonban nem lehet pusztán hipotetikus vagy feltételezésen alapuló. Meg kell állapítani, hogy az intézkedés miért torzítja a versenyt, vagy miért fenyeget a verseny torzításával, továbbá azt, hogy az intézkedés előrelátható hatásai alapján az intézkedés az EGT-államok közötti kereskedelemre gyakorolt hatással bír ⁽²⁸⁴⁾.
196. A Hatóság és a Bizottság számos határozatban ítélte meg úgy – tekintettel az ügyek sajátos körülményeire –, hogy az intézkedés tisztán helyi hatással bírt és ezért nem gyakorolt hatást az EGT-államok közötti kereskedelemre. Az említett ügyekben a Hatóság és a Bizottság különösen arról bizonyosodott meg, hogy a kedvezményezett az adott EGT-államon belül korlátozott területre kiterjedően értékesített termékeket, illetve nyújtott szolgáltatásokat, és más EGT-államokból valószínűleg nem vonzott vevőket, továbbá hogy az intézkedésnek előreláthatóan nem volt a marginálist meghaladó hatása a határokon átnyúló beruházások vagy letelepedés feltételeire.

⁽²⁷⁷⁾ A Bíróság C-518/13. sz., Eventech kontra The Parking Adjudicator ügyben 2015. január 14-én hozott ítéletének (ECLI:EU:C:2015:9) 65. pontja; a Bíróság C-197/11. és C-203/11. sz., Libert és társai egyesített ügyekben 2013. május 8-án hozott ítéletének (ECLI:EU:C:2013:288) 76. pontja.

⁽²⁷⁸⁾ A Bíróság C-518/13. sz., Eventech kontra The Parking Adjudicator ügyben 2015. január 14-én hozott ítéletének (ECLI:EU:C:2015:9) 66. pontja; a Bíróság C-197/11. és C-203/11. sz., Libert és társai egyesített ügyekben 2013. május 8-án hozott ítéletének (ECLI:EU:C:2013:288) 77. pontja; a Törvényszék T-288/97. sz. Friula Venezia Giulia ügyben 2001. április 4-én hozott ítéletének (ECLI:EU:T:2001:115) 41. pontja.

⁽²⁷⁹⁾ A Bíróság C-518/13. sz., Eventech kontra The Parking Adjudicator ügyben 2015. január 14-én hozott ítéletének (ECLI:EU:C:2015:9) 67. pontja; a Bíróság C-197/11. és C-203/11. sz., Libert és társai egyesített ügyekben 2013. május 8-án hozott ítéletének (ECLI:EU:C:2013:288) 78. pontja; a Bíróság C-280/00. sz. Altmark Trans-ügyben 2003. július 24-én hozott ítéletének (ECLI:EU:C:2003:415) 78. pontja.

⁽²⁸⁰⁾ A Bíróság C-518/13. sz., Eventech kontra The Parking Adjudicator ügyben 2015. január 14-én hozott ítéletének (ECLI:EU:C:2015:9) 68. pontja.

⁽²⁸¹⁾ A Bíróság C-280/00. sz. Altmark Trans-ügyben 2003. július 24-én hozott ítéletének (ECLI:EU:C:2003:415) 77. és 78. pontja.

⁽²⁸²⁾ A Bíróság C-142/87. sz., Belgium kontra Bizottság („Tubemeuse”) ügyben 1990. március 21-én hozott ítéletének (ECLI:EU:C:1990:125) 35. pontja; a Bíróság C-494/06. P. sz., Bizottság kontra Olasz Köztársaság és Wam SpA ügyben 2009. április 30-án hozott ítéletének (ECLI:EU:C:2009:272) 62. pontja.

⁽²⁸³⁾ A Bíróság 730/79. sz. Philip Morris-ügyben 1980. szeptember 17-én hozott ítélete (ECLI:EU:C:1980:209); a Törvényszék T-211/05. sz., Olaszország kontra Bizottság ügyben 2009. szeptember 4-én hozott ítéletének (ECLI:EU:T:2009:304) 157–160. pontja; a Törvényszék T-298/97., T-312/97. stb. sz., Alzetta egyesített ügyekben 2000. június 15-én hozott ítéletének (ECLI:EU:T:2000:151) 95. pontja.

⁽²⁸⁴⁾ A Törvényszék 1995. július 6-i ítélete.

197. Míg nem lehet meghatározni olyan általános intézkedéskategóriákat, amelyek jellemzően megfelelnek e kritériumoknak, korábbi határozatok példákkal szolgálnak olyan helyzetekre vonatkozóan, amelyekben a Hatóság és a Bizottság – az ügy sajátos körülményeire tekintettel – azt állapította meg, hogy az állami támogatás nem volt képes hatást gyakorolni az EGT-államok közötti kereskedelemre. Ilyen ügyekre néhány példa:
- a) elsősorban helyi közönséget kiszolgáló sport- és szabadidős létesítmények, amelyek valószínűleg nem vonzanak látogatókat vagy beruházást más EGT-államokból ⁽²⁸⁵⁾;
 - b) kulturális események és gazdasági tevékenységet folytató jogalanyok ⁽²⁸⁶⁾, amelyek azonban valószínűleg nem vonzanak át felhasználókat vagy látogatókat más EGT-államokbeli hasonló eseményekről ⁽²⁸⁷⁾; a Hatóság úgy véli, hogy csak az olyan nagy és elismert kulturális intézmények és események javára nyújtott EGT-állambeli finanszírozás érintheti az EGT-államok közötti kereskedelmet, amelyeket hazai régiójukon kívül széles körben reklámozni;
 - c) a szokásos egészségügyi ellátást nyújtó, a helyi lakosság részére épült kórházak vagy más egészségügyi létesítmények, amelyek valószínűleg nem vonzanak látogatókat vagy beruházást más EGT-államokból ⁽²⁸⁸⁾;
 - d) hírmédia- és/vagy kulturális termékek, amelyek közönsége nyelvi vagy földrajzi okok miatt a helyi szintre korlátozódik ⁽²⁸⁹⁾;
 - e) konferenciaközpont, amelynek elhelyezkedése és a támogatás által az árakra gyakorolt potenciális hatás várhatóan valóban nem vonja el a felhasználókat más EGT-államok konferenciaközpontjaiból ⁽²⁹⁰⁾;
 - f) információs és hálózatiplatform a munkanélküliséggel és a társadalmi konfliktusokkal kapcsolatos problémák közvetlen kezelésére előre meghatározott és rendkívüli kis méretű helyi körzetben ⁽²⁹¹⁾;
 - g) kis repülőterek ⁽²⁹²⁾ vagy kikötők ⁽²⁹³⁾, amelyek elsősorban helyi felhasználókat szolgálnak ki, és ezáltal helyi szintre korlátozzák a nyújtott szolgáltatásokért folytatott versenyt, és amelyek esetében a határon átnyúló beruházásokra gyakorolt hatás valóban nem haladja meg a marginális;
 - h) bizonyos kötélpálya-létesítmények (különösen a sífelvonók) finanszírozása kevés létesítménnyel és korlátozott turisztikai kapacitással rendelkező területeken. A Bizottság tisztázta, hogy jellemzően a következő tényezőket kell figyelembe venni annak megkülönböztetésekor, hogy olyan létesítményről van-e szó, amely nem helyi

⁽²⁸⁵⁾ Lásd például a dorsteni élményfürdő javára nyújtott N 258/2000 állami támogatásról szóló bizottsági határozatot (HL C 172., 2001.6.16., 16. o.); a Hollandia által nonprofit jachtkikötők javára nyújtott C 10/2003 állami támogatásról szóló bizottsági határozatot (HL L 34., 2004.2.6., 63. o.); az Egyesült Királyság által a Glenmore Lodge javára nyújtott állítólagos állami támogatásról (SA.37963) szóló bizottsági határozatot (HL C 277., 2015.8.21., 3. o.); az Egyesült Királyság által tagsági tulajdonban lévő egyesült királyságbeli golfklubok javára nyújtott állítólagos állami támogatásról (SA.38208) szóló bizottsági határozatot (HL C 277., 2015.8.21., 4. o.). Az EFTA Felügyeleti Hatóság 2012. december 5-i 459/12/COL határozata a Bømlabadet Bygg AS részére a bømloi önkormányzatban a Bømlabadet akvapark megépítéséhez nyújtott támogatásról (HL C 193., 2013.7.4., 9. o. és 39. sz. EGT-kiegészítés, 2013.7.4., 1. o.).

⁽²⁸⁶⁾ Lásd a 2.6. szakaszt azon feltételekre vonatkozóan, amelyek alapján a kulturális vagy a kulturális örökség megőrzésével kapcsolatos tevékenységek az EGT-megállapodás 61. cikkének (1) bekezdése értelmében gazdasági jellegűek. Nem szükséges értékelni az esetleges állami finanszírozás kereskedelemre gyakorolt lehetséges hatását olyan kulturális vagy a kulturális örökség megőrzésével kapcsolatos tevékenységek tekintetében, amelyek nem gazdasági jellegűek.

⁽²⁸⁷⁾ Lásd például a szardíniai helyi múzeumok javára nyújtott N 630/2003 állami támogatásról szóló bizottsági határozatot (HL C 275., 2005.11.8., 3. o.); a Ciprus által a vizuális művészeti és kutatóközpont javára nyújtott SA.34466 állami támogatásról szóló bizottsági határozatot (HL C 1., 2013.1.4., 10. o.); a Görögország által Messarában (Kréta) régészeti múzeum építésére nyújtott SA.36581 állami támogatásról szóló bizottsági határozatot (HL C 353., 2013.12.3., 4. o.); a Cseh Köztársaság által idegenforgalmi infrastruktúrára (NUTS II. délkeleti régió) nyújtott SA.35909 (2012/N) állami támogatásról szóló bizottsági határozatot (HL C 306., 2013.10.22., 4. o.); a Lengyelországot és a Związek Gmin Fortecznych Twierdzy Przemysł javára nyújtott SA.34891 (2012/N) állami támogatásról szóló bizottsági határozatot (HL C 293., 2013.10.9., 1. o.).

⁽²⁸⁸⁾ Lásd például az Írország által tökéjuttatások formájában közoktatási javára nyújtott N 543/2001 állami támogatásról szóló bizottsági határozatot (HL C 154., 2002.6.28., 4. o.); a Portugália által a Jean Piaget észak-keleti állandó ellátóintézmény javára nyújtott SA.34576 állami támogatásról szóló bizottsági határozatot (HL C 73., 2013.3.13., 1. o.); a Cseh Köztársaság által Hradec Králové régióban lévő közoktatási javára nyújtott SA.37432 állami támogatásról szóló bizottsági határozatot (HL C 203., 2015.6.19., 2. o.); a Németország által a durmersheimi orvosi központ részére nyújtott állítólagos állami támogatásról (SA.37904) szóló bizottsági határozatot (HL C 188., 2015.6.5., 2. o.); a Németország által ortopédiai és baleseti sebészeti rehabilitációs szakklinika javára nyújtott állítólagos állami támogatásról (SA.38035) szóló bizottsági határozatot (HL C 188., 2015.6.5., 3. o.).

⁽²⁸⁹⁾ Lásd például a baszkföldi színházi előadások támogatására nyújtott N 257/2007 állami támogatásról szóló bizottsági határozatot (HL C 173., 2007.7.26., 1. o.); az Editorial Andaluza Holding javára nyújtott N 458/2004 állami támogatásról szóló bizottsági határozatot (HL C 131., 2005.5.28., 1. o.); a Jornal da Madeira javára nyújtott SA.33243 állami támogatásról szóló bizottsági határozatot (HL C 16., 2013.1.19., 1. o.).

⁽²⁹⁰⁾ Lásd például a Svédország által a visby-i kongresszusi terem javára nyújtott N 486/2002 állami támogatás ügyében hozott bizottsági határozatot (HL C 75., 2003.3.27., 2. o.).

⁽²⁹¹⁾ Lásd a Németország által a Städtische Projekt „Wirtschaftsbür Gaarden” – Kiel javára nyújtott állítólagos jogellenes állami támogatásról (SA.33149) szóló bizottsági határozatot (HL C 188., 2015.6.5., 1. o.).

⁽²⁹²⁾ Lásd például az Egyesült Királyság által az Isles of Scilly légi összeköttetés javára nyújtott SA.38441 állami támogatásról szóló bizottsági határozatot (HL C 5., 2015.1.9., 4. o.).

⁽²⁹³⁾ Lásd például a Hollandia által a lauwersoogi kikötőben való beruházásra nyújtott SA.39403 állami támogatásról szóló bizottsági határozatot (HL C 259., 2015.8.7., 4. o.); a Németország által a maasholmi kikötőben lévő Schuhmacher-rakpart felújítására nyújtott SA.42219 állami támogatásról szóló bizottsági határozatot (HL C 426., 2015.12.18., 5. o.).

felhasználók vonzására képes tevékenységre szolgál, és amelyről általában feltételezik, hogy hatást gyakorol a kereskedelemre, vagy olyan kevés létesítménnyel és korlátozott turisztikai kapacitással rendelkező területeken lévő sportlétesítményekről van szó, ahol az állami támogatás esetlegesen nem érinti az EGT-államok közötti kereskedelmet ⁽²⁹⁴⁾: a) a létesítmény elhelyezkedése (például városon belül vagy falvak összekapcsolásaként); b) üzemelési idő; c) elsősorban helyi felhasználók (a napi- és hetijegyek aránya); d) a létesítmények teljes számának és összes kapacitásának a helyi felhasználók számához viszonyított aránya; e) a térségben található más turisztikai vonatkozású létesítmények. Hasonló tényezők – a szükséges kiigazításokkal – más típusú létesítmények esetében is figyelembe vehetők.

198. Még ha a legtöbb esetben elegendőek is a támogatásnyújtás körülményei annak igazolásához, hogy a támogatás érintheti az EGT-államok közötti kereskedelmet és torzíthatja a versenyt vagy azzal fenyeget, ezeket a körülményeket megfelelően ismertetni kell. Támogatási programok esetében általában elegendő megvizsgálni az adott program jellemzőit ⁽²⁹⁵⁾.

7. INFRASTRUKTÚRA: NÉHÁNY SPECIFIKUS PONTOSÍTÁS

7.1. Bevezetés

199. Az állami támogatás fogalmát érintően ezen iránymutatásban ismertetett iránymutatás vonatkozik a gazdasági célra használt infrastruktúra állami finanszírozására, csakúgy, mint minden egyéb, gazdasági tevékenységet előnyben részesítő állami finanszírozásra ⁽²⁹⁶⁾. Figyelembe véve azonban az infrastruktúra állami finanszírozásának stratégiai jelentőségét – nem utolsósorban a növekedés előmozdítására nézve –, és az ezzel kapcsolatban gyakran felmerülő kérdéseket, helyénvaló specifikus iránymutatást nyújtani arra vonatkozóan, hogy az infrastruktúra állami finanszírozása mikor részesít előnyben egy vállalkozást, mikor biztosít előnyt és mikor gyakorol hatást a versenyre és az EGT-államok közötti kereskedelemre.
200. Az infrastruktúraprojektekben gyakran a szereplők több kategóriája is érintett, és a bennük foglalt állami támogatás potenciálisan előnyben részesítheti az infrastruktúra építését (a bővítést vagy fejlesztést is beleértve), üzemeltetését vagy használatát ⁽²⁹⁷⁾. E szakasz alkalmazásában ezért hasznos különbséget tenni az infrastruktúra fejlesztője és/vagy első tulajdonosa (a továbbiakban: az infrastruktúra **fejlesztője/tulajdonosa** ⁽²⁹⁸⁾), az **üzemeltető** (vagyis olyan vállalkozások, amelyek közvetlenül használják az infrastruktúrát, hogy szolgáltatásokat nyújtsanak a végfelhasználók részére, olyan vállalkozásokat is beleértve, amelyek gazdasági célú hasznosítás érdekében megvásárolják az infrastruktúrát a fejlesztőtől/tulajdonostól vagy amelyek koncessziót vagy lízinget szereznek az infrastruktúra használatára és üzemeltetésére vonatkozóan), valamint az infrastruktúra **végfelhasználói** között, jöllehet e funkciók néhány esetben átfedhetik egymást.

7.2. Támogatás a fejlesztő/tulajdonos részére

7.2.1. Gazdasági tevékenység kontra nem gazdasági tevékenység

201. Sok infrastruktúra állami finanszírozását hagyományosan az állami támogatási szabályok hatályán kívülre sorolták, mivel úgy tekintették, hogy építésük és üzemeltetésük általános közpolitikai intézkedés, nem pedig gazdasági tevékenység ⁽²⁹⁹⁾. A közelmúltban azonban számos tényező – például a liberalizáció, a privatizáció, a piaci integráció és a technológiai fejlődés – nyomán bővült az infrastruktúrák kereskedelmi hasznosításának alkalmazási köre.

⁽²⁹⁴⁾ A Bizottság közleménye a tagállamoknak és más érdekelt feleknek a kőtélpálya-létesítményekre vonatkozó támogatási program elnevezésű N 376/01 állami támogatásról (HL C 172., 2002.7.18., 2. o.).

⁽²⁹⁵⁾ Lásd például a Bíróság 248/84. sz., Németország kontra Bizottság ügyben 1987. október 14-én hozott ítéletének (ECLI:EU:C:1987:437) 18. pontját.

⁽²⁹⁶⁾ Az „infrastruktúra állami finanszírozása” úgy értendő, mint amely az infrastruktúra építésére, beszerzésére vagy üzemeltetésére fordított állami források nyújtásának valamennyi formáját magában foglalja.

⁽²⁹⁷⁾ Ez a szakasz nem érinti az infrastruktúra építésében részt vevő alvállalkozóknak nyújtott potenciális támogatást.

⁽²⁹⁸⁾ A „tulajdonos” minden olyan jogalanyt magában foglal, aki vagy amely tényleges tulajdonjogot gyakorol az infrastruktúra felett és élvezzi annak gazdasági hasznait. Például ha a tulajdonos egy olyan különálló jogalany (például kikötői hatóságnak) adja át a tulajdonjogát, aki vagy amely a tulajdonos nevében kezeli az infrastruktúrát, akkor az állami támogatások ellenőrzésének alkalmazásában ez úgy tekinthető, hogy a tulajdonost helyettesíti.

⁽²⁹⁹⁾ Huszonötödik jelentés a versenypolitikáról, 1995, 175. pont.

202. Az Aéroports de Paris ügyben hozott ítéletben ⁽³⁰⁰⁾ a Törvényszék elismerte ezt a fejlődést, és egyértelműen kimondta, hogy a repülőtér-üzemeltetést gazdasági tevékenységnek kell tekinteni. A közelmúltban a Lipcse/Halle-ügyben hozott ítélet ⁽³⁰¹⁾ is megerősítette, hogy kereskedelmi repülőtéri futópálya építése önmagában is gazdasági tevékenységet képez. Míg ezek az ügyek konkrétan repülőterekhez kapcsolódnak, az EGT-bíróságok által megfogalmazott elvek szélesebben értelmezhetők, és így minden egyéb olyan infrastruktúra építésére alkalmazandók, amelyek elválaszthatatlanul kapcsolódnak gazdasági tevékenységhez ⁽³⁰²⁾.
203. Másrészt a nem kereskedelmi hasznosításra szánt infrastruktúra finanszírozása elvben nem tartozik az állami támogatási szabályok hatálya alá. Ez például olyan infrastruktúrát érint, amely az állam által közhatalmi jogosítványainak gyakorlása során rendszeresen végzett tevékenységekre szolgál (például katonai létesítmények, légiforgalom-irányítás a repülőtereken, világítótornyok és az általános hajózáshoz kapcsolódó egyéb szükséges berendezések, beleértve a belvízi utakon lévőket, a közérdekből végzett árvízvédelem és az alacsony vízállás kezelése, rendőrség és vámügy) vagy amelyet nem a piacon áruk és szolgáltatások nyújtására használnak (például nyilvános használatra ingyenesen rendelkezésre bocsátott utak). Az ilyen tevékenységek nem gazdasági jellegűek, következésképpen az állami támogatási szabályok hatályán kívül esnek, mint ahogy ennek megfelelően a kapcsolódó infrastruktúra állami finanszírozása is ⁽³⁰³⁾.
204. Amennyiben egy eredetileg nem gazdasági tevékenységre használt infrastruktúrát később gazdasági céllal hasznosítanak (például ha egy katonai repülőteret polgári célú használatra alakítanak át), az állami támogatási szabályok szerinti értékelés keretében csak az infrastruktúra gazdasági célúvá történő átalakítása során felmerült költségeket veszik figyelembe ⁽³⁰⁴⁾.
205. Ha egy infrastruktúra egyszerre szolgál gazdasági és nem gazdasági jellegű tevékenységek végzésére, az építésére nyújtott közfinanszírozás csak annyiban tartozik az állami támogatási szabályok hatálya alá, amennyiben azt a gazdasági tevékenységekhez kapcsolódó költségekre fordítják.
206. Ha egy jogalany gazdasági és nem gazdasági tevékenységekkel is foglalkozik, az EGT-államoknak biztosítaniuk kell, hogy a nem gazdasági tevékenységre nyújtott állami finanszírozást ne lehessen felhasználni a gazdasági tevékenységek keresztf finanszírozására. Ezt különösen úgy lehet biztosítani, hogy az állami finanszírozást a nem gazdasági tevékenységek (tőkeköltseget is magában foglaló) nettó költségére korlátozzák, amelyet a könyvelések egyértelmű szétválasztása alapján kell meghatározni.
207. Amennyiben vegyes használat esetén az infrastruktúrát szinte kizárólag nem gazdasági tevékenységre használják, a Hatóság úgy véli, hogy annak finanszírozása teljes egészében az állami támogatási szabályok alkalmazási körén kívül eshet, feltéve, hogy a gazdasági tevékenységre való használat kizárólag járulékos jellegű marad, vagyis olyan tevékenység, amely közvetlenül kapcsolódik és szükséges az infrastruktúra üzemeltetéséhez, vagy szervesen kapcsolódik annak fő, nem gazdasági használatához. Ilyen esetnek tekintendő, ha a gazdasági tevékenységekre ugyanazokat a forrásokat – például nyersanyagot, berendezéseket, munkaerőt vagy állóeszközöket – használják fel, mint a nem gazdasági jellegű elsődleges tevékenység során. A járulékos gazdasági tevékenységeknek az infrastruktúra kapacitása tekintetében korlátozott mértékűnek kell maradniuk ⁽³⁰⁵⁾. Ilyen járulékos gazdasági tevékenységre példaként említhető az, ha egy kutatóhely néha bérbe adja berendezéseit és laboratóriumait ipari partnereknek ⁽³⁰⁶⁾. A Hatóság továbbá úgy véli, hogy az olyan infrastruktúrák szokásos létesítményeire (például éttermek, üzletek vagy fizetős parkoló) nyújtott állami finanszírozás, amelyeket szinte kizárólag nem gazdasági

⁽³⁰⁰⁾ A Törvényszék T-128/98. sz., Aéroports de Paris kontra Bizottság ügyben 2000. december 12-én hozott ítéletének (ECLI:EU:T:2000:290) 125. pontja; ezt az ítéletet fellebbezést követően a Bíróság a C-82/01 P. sz., Aéroports de Paris kontra Bizottság ügyben 2002. október 24-én hozott ítéletével (ECLI:EU:C:2002:617) helybenhagyta. Lásd még a Törvényszék T-196/04. sz., Ryanair kontra Bizottság ügyben 2008. december 17-én hozott ítéletének (ECLI:EU:T:2008:585) 88. pontját.

⁽³⁰¹⁾ A Törvényszék T-443/08. és T-455/08. sz., Freistaat Sachsen és Land Sachsen-Anhalt és társai kontra Bizottság egyesített ügyekben 2011. március 24-én hozott ítéletének (ECLI:EU:T:2011:117) különösen 93. és 94. pontja; ezt az ítéletet fellebbezést követően a Bíróság a C-288/11. P. sz., Mitteldeutsche Flughafen AG és Flughafen Leipzig-Halle GmbH kontra Bizottság ügyben 2012. december 19-én hozott ítéletében (ECLI:EU:C:2012:821) helybenhagyta, lásd különösen az ítélet 40–43. és 47. pontját.

⁽³⁰²⁾ A Bíróság C-288/11. P. sz., Mitteldeutsche Flughafen AG és Flughafen Leipzig-Halle GmbH kontra Bizottság ügyben 2012. december 19-én hozott ítéletének (ECLI:EU:C:2012:821) 43. és 44. pontja. A Bíróság C-518/13. sz., Eventech kontra The Parking Adjudicator ügyben 2015. január 14-én hozott ítéletének (ECLI:EU:C:2015:9) 40. pontja.

⁽³⁰³⁾ A Bíróság C-118/85. sz., Bizottság kontra Olaszország ügyben 1987. június 16-án hozott ítéletének (ECLI:EU:C:1987:283) 7. és 8. pontja. A Bíróság C-30/87. sz., Bodson/Pompes funèbres des regions libérées ügyben 1988. május 4-én hozott ítéletének (ECLI:EU:C:1988:225) 18. pontja; a Törvényszék T-443/08. és T-455/08. sz., Freistaat Sachsen és Land Sachsen-Anhalt és társai kontra Bizottság ügyben 2011. március 24-én hozott ítéletének (ECLI:EU:T:2011:117) 98. pontja.

⁽³⁰⁴⁾ Lásd az SA.23324 – C 25/07 (korábbi NN 26/07) számú intézkedésről – Finnország A Finavia, az Airpro és a Ryanair a Tampere-Pirkkala repülőtérén – szóló, 2012. július 25-i 2013/664/EU bizottsági határozatot (HL L 309., 2013.11.19., 27. o.) és a Lengyelország által a Gdynia-Kosakowo repülőtér létrehozásához nyújtott SA.35388 állami támogatásról szóló bizottsági határozatot.

⁽³⁰⁵⁾ E tekintetben az infrastruktúra gazdasági célú használata akkor tekinthető járulékosnak, ha az ilyen tevékenységre évente allokált kapacitás nem haladja meg az infrastruktúra teljes éves kapacitásának 20 százalékát.

⁽³⁰⁶⁾ Ha a tevékenységek nem maradnak járulékosak, a másodlagos gazdasági tevékenységekre is vonatkozhatnak az állami támogatási szabályok (lásd a Törvényszék T-347/09. sz., Németország kontra Bizottság ügyben 2013. szeptember 12-én hozott ítéletet [ECLI:EU:T:2013:418] a faértékesítésről és a természetvédelmi szervezetek idegenforgalmi tevékenységéről).

tevékenységre használnak, rendszerint nem gyakorol hatást az EGT-államok közötti kereskedelemre, mivel az említett szokásos létesítmények más EGT-államokból valószínűleg nem vonzanak vevőket, és finanszírozásuk valószínűleg nem jár a marginálist meghaladó hatással a határon átnyúló beruházásokra vagy letelepedésre.

208. Amint azt a Bíróság a Lipcse/Halle-ügyben hozott ítéletében elismerte, egy infrastruktúra vagy annak egy részének megépítése a közhatalmi jogkör gyakorlása körébe tartozhat ⁽³⁰⁷⁾. Ilyen esetben az infrastruktúra (vagy releváns részének) állami finanszírozása nem tartozik az állami támogatási szabályok hatálya alá.
209. Az Aéroports de Paris ügyben hozott ítéletet megelőző bizonytalanság miatt a közigazgatási szervek jogosan gondolhatták, hogy az infrastruktúrákhoz az említett ítéletnél korábban nyújtott állami finanszírozás nem minősül állami támogatásnak, ezért erről a Hatóságot nem szükséges értesíteni. Következésképpen az Aéroports de Paris ügyben hozott ítéletet megelőzően véglegesen elfogadott ilyen finanszírozási intézkedéseket a Hatóság az állami támogatási szabályok alapján nem kérdőjelezheti meg ⁽³⁰⁸⁾. Ez semmilyen feltételezést nem von maga után az állami támogatás megléte vagy hiánya tekintetében, vagy jogos elvárást az Aéroports de Paris ügyben hozott ítéletet megelőzően nem véglegesen elfogadott finanszírozási intézkedések tekintetében, amelyeket eseti alapon kell ellenőrizni ⁽³⁰⁹⁾.

7.2.2. A verseny torzítása és a kereskedelemre gyakorolt hatás

210. A 196–197. pontban felsorolt, azon ügyeket alátámasztó megfontolás, amelyekben a Hatóság és a Bizottság úgy vélte, hogy bizonyos intézkedések nem képesek hatást gyakorolni az EGT-államok közötti kereskedelemre, releváns lehet – különösen helyi vagy önkormányzati – infrastruktúra bizonyos állami finanszírozása tekintetében is, még ha az említett infrastruktúra kereskedelmi hasznosítása meg is valósul. Az ilyen ügyek egyik állandó jellemzője az elsősorban helyi vonzáskörzet lenne, valamint annak bizonyítéka, hogy a határon átnyúló beruházásra valószínűleg nem jár a marginálist meghaladó hatással. Például az elsősorban helyi felhasználókat kiszolgáló helyi szabadidős létesítmények, egészségügyi létesítmények, kis repülőterek vagy kikötők építése, amelyekre nézve a határon átnyúló beruházásra gyakorolt hatás marginális, valószínűleg nem érinti a kereskedelmet. A kereskedelemre gyakorolt hatás hiányát többek között olyan adatokkal lehet bizonyítani, amelyek azt támasztják alá, hogy az infrastruktúra EGT-államon kívüli felhasználóinak száma korlátozott, és hogy a szóban forgó piacon végzett határon átnyúló beruházások minimálisak vagy nem valószínű, hogy azokat kedvezőtlen hatás éri.
211. Vannak olyan körülmények, amelyek esetén bizonyos infrastruktúrák nem szembesülnek közvetlen versennyel ugyanolyan típusú más infrastruktúrákkal, vagy jelentős szintű helyettesíthetőséggel rendelkező szolgáltatásokat nyújtó más típusú egyéb infrastruktúrákkal, vagy közvetlenül ilyen szolgáltatásokkal szemben ⁽³¹⁰⁾. Az infrastruktúrák közötti közvetlen verseny hiánya valószínűleg olyan átfogó hálózati infrastruktúrák ⁽³¹¹⁾ esetében fordul elő, amelyek természetes monopóliumok, vagyis amelyeknél a replikáció nem lenne gazdaságos. Ehhez hasonlóan lehetnek olyan ágazatok, ahol az infrastruktúra-építés magánfinanszírozása nem jelentős ⁽³¹²⁾. A Hatóság úgy véli, hogy az EGT-államok közötti kereskedelemre gyakorolt hatás vagy a versenytorzulás rendszerint kizárt az infrastruktúra építésének tekintetében olyan esetekben, amelyeknél egyidejűleg i. az infrastruktúra jellemzően nem szembesül közvetlen versennyel, ii. az ágazatban és az érintett EGT-államban a magánfinanszírozás nem jelentős, valamint iii. az infrastruktúrát nem úgy alakították ki, hogy szelektíven egy adott vállalkozást vagy ágazatot részesít előnyben, hanem a társadalom egészének nyújt előnyöket.

⁽³⁰⁷⁾ A Bíróság C-288/11. P. sz., Mitteldeutsche Flughafen AG és Flughafen Leipzig-Halle GmbH kontra Bizottság ügyben 2012. december 19-én hozott ítéletének (ECLI:EU:C:2012:821) 47. pontja.

⁽³⁰⁸⁾ Az SA.23600 – C 38/08 (korábbi NN 53/07) számú, Németország által hozott intézkedésről – A müncheni repülőtér 2-es termináljára vonatkozó finanszírozási megállapodások – szóló, 2012. október 3-i 2013/693/EU bizottsági határozat (HL L 319., 2013.11.29., 8. o.) (74)–(81) preambulumbekkezdése. A Bizottság légiközlekedésre vonatkozó 1994. évi iránymutatása kimondta, hogy „az infrastrukturális projektek (repülőterek, autópályák, hidak stb.) megvalósítása vagy bővítése olyan általános gazdaságpolitikai intézkedést jelent, amelyet a Bizottság nem vizsgálhat a Szerződésben foglalt, állami támogatásokra vonatkozó szabályok alapján.”; (HL C 350., 1994.12.10., 5. o.), 12. pont. A Hatóság állami támogatásokról szóló iránymutatásának (HL L 124., 1996.5.23., 41. o. és 23. sz. EGT-kiegészítés, 1996.5.23., 83. o.) a légiközlekedési ágazatban nyújtott támogatásokról szóló fejezete hivatkozott a Bizottság légiközlekedésre vonatkozó 1994. évi iránymutatására és kimondta, hogy a Hatóság a Bizottság iránymutatásában található kritériumoknak megfelelő kritériumokat fog alkalmazni.

⁽³⁰⁹⁾ E pontosítások nem érintik a kohéziós politikai szabályok ilyen körülmények között történő alkalmazását, amelyre vonatkozóan más dokumentumokban nyújtottunk iránymutatást. Lásd például a Bizottság iránymutató feljegyzését a következőhöz: „COCOF: Az infrastrukturális projektek állami támogatási szabályoknak való megfelelésének ellenőrzése”, amely a világhálón a következő címen érhető el: http://ec.europa.eu/regional_policy/sources/docoffic/cocof/2012/cocof_12_0059_01_en.pdf.

⁽³¹⁰⁾ Például kereskedelmi kompokat üzemeltetők által nyújtott szolgáltatások versenyben lehetnek fizetős hiddal vagy alagúttal.

⁽³¹¹⁾ Hálózati infrastruktúrában a hálózat különböző elemei kiegészítik egymást és nem versenyeznek egymással.

⁽³¹²⁾ Annak kérdését, hogy vajon egy adott ágazatban csak jelentéktelen piaci alapú finanszírozás van-e, az érintett EGT-állam szintjén és nem regionális vagy helyi szinten kell értékelni, hasonlóan annak értékeléséhez, hogy egy EGT-államban létezik-e valamely piac (lásd például a Törvényszék T-461/13. sz., Spanyolország kontra Bizottság ügyben 2015. november 26-án hozott ítéletének [ECLI:EU:T:2015:891] 44. pontját).

212. Annak érdekében, hogy egy adott projekt teljes állami finanszírozása az állami támogatási szabályok hatályán kívül essen, az EGT-államoknak biztosítaniuk kell, hogy az infrastruktúraépítés 211. pontban említett helyzetekben való finanszírozását ne lehessen felhasználni keresztfinszírozásra vagy egyéb gazdasági tevékenységek – köztük az infrastruktúra üzemeltetésének – közvetett támogatására. A keresztfinszírozást annak biztosítása révén lehet kizárni, hogy az infrastruktúra tulajdonosa semmilyen más gazdasági tevékenységgel nem foglalkozik vagy – ha az infrastruktúra tulajdonosa bármely más gazdasági tevékenységgel foglalkozik – külön könyvelést vezetnek, megfelelő módon allokálják a költségeket és a bevételeket, valamint biztosítják, hogy semmilyen állami finanszírozást ne vegyenek igénybe más tevékenységekre. A – különösen az infrastruktúra üzemeltetőjének nyújtott – közvetett támogatás hiánya például úgy biztosítható, hogy az infrastruktúra üzemeltetésére pályázatot írnak ki.

7.2.3. Az infrastruktúra fejlesztője/tulajdonosa részére nyújtott támogatás – ágazatok szerinti áttekintés

213. Ez a szakasz áttekintést nyújt arról, hogy a Hatóság hogyan kívánja értékelni az infrastruktúra-finszírozás állami támogatási jellegét a különböző ágazatokban, figyelembe véve azon főbb jellemzőket, amelyeket az állami infrastruktúrák finanszírozása általában és jelenleg mutat a különböző ágazatokban a fent azonosított feltételek tekintetében. Ez nem érinti a projektek eseti alapon és sajátos jellemzőik alapján történő értékelésének eredményét, vagyis ahogyan egy adott EGT-állam megszervezte az infrastruktúra használatához kapcsolódó szolgáltatások nyújtását, valamint a kereskedelmi szolgáltatások és az EGT-megállapodásban foglaltak érvényesülését. Nem áll szándékunkban az arra vonatkozó egyéni értékelés helyettesítése, hogy teljesült-e egy adott infrastruktúra konkrét finanszírozási intézkedése tekintetében az állami támogatás fogalmának valamennyi eleme. A Hatóság továbbá meghatározott ágazatokra vonatkozó részletesebb iránymutatásokkal szolgált néhány iránymutatásában és keretelvében.
214. A **repülőtéri infrastruktúra** különböző típusú infrastruktúrákból áll. Az EGT-bíróságok kialakult ítélkezési gyakorlata alapján a legtöbb repülőtéri infrastruktúra ⁽³¹³⁾ repülőtéri szolgáltatások nyújtására szolgál a légitársaságok részére fizetés ellenében ⁽³¹⁴⁾, ami gazdasági tevékenységnek minősül, és ezért a finanszírozásuk az állami támogatási szabályok hatálya alá tartozik. Ehhez hasonlóan, amennyiben egy infrastruktúra arra szolgál, hogy más használók részére nem repüléstechnikai kereskedelmi szolgáltatásokat nyújtson, úgy annak állami finanszírozása az állami támogatási szabályok hatálya alá tartozik ⁽³¹⁵⁾. Mivel a repülőterek közötti verseny gyakori, a repülőtéri infrastruktúra finanszírozása valószínűleg az EGT-államok közötti kereskedelmet is érinti. Ezzel ellentétben az olyan tevékenységekre szolgáló infrastruktúrák állami finanszírozása, amelyek az állam felelőssége alá tartoznak közhatalmi jogosítványainak gyakorlása keretében, az állami támogatási szabályok hatályán kívül esnek. Ilyen nem gazdasági jellegűnek tekintendő általában a következők: légiforgalom-irányítás, légi mentés és tűzoltás, rendőrségi és vámügyek, valamint a repülőtereken a polgári repülés jogellenes beavatkozással szembeni biztosításához szükséges tevékenységek.
215. Ehhez hasonlóan a Hatóság és a Bizottság határozataival kialakított gyakorlat ⁽³¹⁶⁾ alapján a **kikötői infrastruktúra** állami finanszírozása gazdasági tevékenységet részesít előnyben és így elvben az állami támogatási szabályok hatálya alá tartozik. A repülőterekhez hasonlóan a kikötők versenyezhetnek egymással, ezért a kikötői infrastruktúra finanszírozása valószínűleg ugyancsak érinti az EGT-államok közötti kereskedelmet. Azonban az olyan tevékenységekhez szükséges infrastruktúrába való beruházás, amelyek az állam felelőssége alá tartoznak közhatalmi jogosítványainak gyakorlása keretében, nem esik állami támogatási ellenőrzés alá. Ilyen nem gazdasági jellegű tevékenységek általában a következők: tengeri közlekedés ellenőrzése, tűzoltás, rendőrségi és vámügyek.
216. A **széles sávú infrastruktúrát** arra használják, hogy lehetővé tegyék a telekommunikációs csatlakoztatás végfelhasználók részére történő nyújtását. A csatlakoztatás végfelhasználók részére fizetés ellenében történő nyújtása gazdasági tevékenység. A széles sávú infrastruktúrát az üzemeltetők sok esetben állami finanszírozás nélkül építik,

⁽³¹³⁾ Mint például futópályák és azok világítási rendszerei, terminálok, forgalmi előterek, garázsok, illetve központosított földi kiszolgálási infrastruktúra, például poggyászkioszolgálatok.

⁽³¹⁴⁾ A 216/14/COL határozattal elfogadott, a repülőtereknek és a légitársaságoknak nyújtott állami támogatásról szóló iránymutatás (31) preambulumbekzdése.

⁽³¹⁵⁾ A 216/14/COL határozattal elfogadott, a repülőtereknek és a légitársaságoknak nyújtott állami támogatásról szóló iránymutatás (33) preambulumbekzdése.

⁽³¹⁶⁾ A Bizottság 2014. március 27-i határozata az Olaszország által a salernói kikötő javára nyújtott SA.38302 állami támogatásról; a Bizottság 2012. február 22-i határozata a Litvánia által a klaipedai kompterminál infrastruktúrájának megépítésére nyújtott SA.30742 (N/2010) állami támogatásról (HL C 121., 2012.4.26., 1. o.); a Bizottság 2013. július 2-i határozata a Görögország által a pireuszi kikötő bővítésére nyújtott SA.35418 (2012/N) állami támogatásról (HL C 256., 2013.9.5., 2. o.). Az EFTA Felügyeleti Hatóság 90/14/COL határozata (2014. február 26.) a húsavíki kikötői infrastruktúra állami finanszírozásáról (HL C 196., 2014.6.26., 4. o. és 38. sz. EGT-kiegészítés., 2014.6.26., 1. o.).

ami a jelentős piaci alapú finanszírozás bizonyítéka, és sok földrajzi területen különböző üzemeltetők hálózatai versenyeznek ⁽³¹⁷⁾. A széles sávú infrastruktúrák nagy, egymáshoz kapcsolódó és kereskedelmi célból hasznosított hálózatok részét képezik. Ezen okokból a széles sávú infrastruktúrához a végfelhasználók számára csatlakoztatási szolgáltatások nyújtására vonatkozóan nyújtott állami finanszírozás az állami támogatásra vonatkozó szabályoknak a széles sávú hálózatok mielőbbi kiépítésére való alkalmazásáról szóló iránymutatásban ⁽³¹⁸⁾ foglaltak szerint az állami támogatási szabályok hatálya alá tartozik. Ezzel szemben a kizárólag közigazgatási szervek összekapcsolása nem gazdasági tevékenység, ezért az úgynevezett „zárt hálózatok” állami finanszírozása nem minősül állami támogatásnak ⁽³¹⁹⁾.

217. Az **energetikai infrastruktúrát** ⁽³²⁰⁾ energetikai szolgáltatások fizetés ellenében történő nyújtására használják, ami gazdasági tevékenységnek minősül. Az energetikai infrastruktúrát nagymértékben piaci szereplők építik, ami a jelentős piaci alapú finanszírozás bizonyítéka, és az infrastruktúrát a felhasználói díjakból finanszírozzák. Az energetikai infrastruktúra állami finanszírozása ezért gazdasági tevékenységet részesít előnyben és valószínűleg hatást gyakorol az EGT-államok közötti kereskedelemre, így elvben az állami támogatási szabályok hatálya alá tartozik ⁽³²¹⁾.
218. A **kutatási infrastruktúra** állami finanszírozása gazdasági tevékenységet részesíthet előnyben és így az állami támogatási szabályok hatálya alá tartozik, amennyiben az infrastruktúrát valóban gazdasági tevékenységek végzésére szánták (mint például berendezések vagy laboratóriumok bérbeadása vállalkozások számára, szolgáltatások nyújtása vállalkozások számára, vagy szerződéses kutatás teljesítése). Ezzel szemben a nem gazdasági tevékenységekre – mint például a tudás és a megértés előmozdítására szolgáló független kutatásra – használt kutatási infrastruktúra állami finanszírozása nem tartozik az állami támogatási szabályok hatálya alá. A kutatás területén a gazdasági és nem gazdasági tevékenységek közötti különbségtételre vonatkozó részletesebb iránymutatásért lásd a kutatáshoz, fejlesztéshez és innovációhoz nyújtott állami támogatásokra vonatkozó iránymutatásban ⁽³²²⁾ található magyarázatokat.
219. Míg a **vasúti infrastruktúra** ⁽³²³⁾ üzemeltetése gazdasági tevékenységnek minősülhet ⁽³²⁴⁾, a potenciális használók részére egyenlő és megkülönböztetésmentes feltételek mellett rendelkezésre bocsátott vasúti infrastruktúra építése – az infrastruktúra üzemeltetésével szemben – jellemzően teljesíti a 211. pontban foglalt feltételeket és finanszírozása ezért jellemzően nem érinti az EGT-államok közötti kereskedelmet, illetve nem torzíja a versenyt. Annak biztosítása érdekében, hogy egy adott projekt teljes finanszírozása ne tartozzon az állami támogatási szabályok hatálya alá, az EGT-államoknak a 212. pontban foglalt feltételek teljesülését is biztosítaniuk kell. Ugyanez az érvelés vonatkozik a **vasúti hidak**, a **vasúti alagutak** és a **városi közlekedés infrastruktúráiban** végrehajtott beruházásokra ⁽³²⁵⁾.

⁽³¹⁷⁾ A 211. pontban és a 312. lábjegyzetben megfogalmazottak szerint annak kérdés, hogy egy adott ágazatban csak jelentéktelen piaci alapú finanszírozás van-e, az érintett EGT-állam szintjén és nem regionális vagy helyi szinten kell értékelni.

⁽³¹⁸⁾ Az állami támogatások anyagi jogi és eljárásjogi szabályainak új, az állami támogatásra vonatkozó szabályoknak a széles sávú hálózatok mielőbbi kiépítésére való alkalmazásáról szóló fejezet bevezetésével történő nyolcvankilencedik módosításáról szóló, 2013. február 20-i 73/13/COL EFTA felügyeleti hatósági határozattal (HL L 135., 2014.5.8., 49. o. és 27. sz. EGT-kiegészítés, 2014.5.8., 1. o.) elfogadva. Az iránymutatásban kifejtettek szerint a széles sávú ágazat egyedi jellemzőkkel bír, különösen azzal, hogy egy széles sávú hálózat több telekommunikációs szolgáltatót tud fogadni és ezért lehetőséget tud nyújtani versenytárs üzemeltetők jelenlétére.

⁽³¹⁹⁾ Az állami támogatásra vonatkozó szabályoknak a széles sávú hálózatok mielőbbi kiépítésére való alkalmazásáról szóló iránymutatás (7) preambulumbekkezdése és 9. lábjegyzete.

⁽³²⁰⁾ Az energetikai infrastruktúra magában foglalja különösen a villamos energia, a gáz és az olaj átviteli, elosztási és tárolási infrastruktúráit. További részletekért lásd az állami támogatások eljárásjogi és anyagi jogi szabályainak a 2014–2020 közötti időszakban nyújtott környezetvédelmi és energetikai támogatásokra vonatkozó új iránymutatás elfogadásával kilencvenkilencedik alkalommal történő módosításáról [2015/790] szóló, 2014. július 16-i 301/14/COL EFTA felügyeleti hatósági határozattal (HL L 31., 2015.5.28., 1. o. és 30. sz. EGT-kiegészítés, 2015.5.28., 1. o.) elfogadott, a 2014–2020 közötti időszakban nyújtott környezetvédelmi és energetikai állami támogatásokra vonatkozó iránymutatás (31) preambulumbekkezdésében szereplő meghatározást.

⁽³²¹⁾ A 2014–2020 közötti időszakban nyújtott környezetvédelmi és energetikai állami támogatásokról szóló iránymutatás 3.8. szakasza; a Bizottság 2014. július 10-i határozata az Egyesült Királyság által az észak-írországi gázvezeték nyugatra és észak-nyugatra való kiterjesztésére nyújtott SA.36290 állami támogatásról.

⁽³²²⁾ A 271/14/COL határozattal elfogadva, (17) és azt követő preambulumbekkezdések.

⁽³²³⁾ Mint például vasúti sínek és pályaudvarok.

⁽³²⁴⁾ Ez az észrevétel nem érinti azt a kérdést, hogy az állam által az infrastruktúra üzemeltetőjének nyújtott bármely előny állami támogatásnak számít-e. Például ha az infrastruktúra üzemeltetése jogi monopólium alá tartozik és ha az infrastruktúra-üzemeltetés piacért folyó verseny kizárt, az állam által az infrastruktúra üzemeltetőjének nyújtott előny nem torzíthatja a versenyt és ezért nem minősül állami támogatásnak. Lásd ezen iránymutatás 188. pontját, valamint az Egyesült Királyság által a Network Rail javára nyújtott N 356/2002 állami támogatásról szóló, 2002. július 17-i bizottsági határozatot és a Cseh Köztársaság által a vasúti közlekedésben az interoperabilitási program meghosszabbítására nyújtott SA.35948 állami támogatásról szóló, 2013. május 2-i bizottsági határozatot. A 188. pontban kifejtettek szerint, amennyiben a tulajdonos vagy üzemeltető egy másik liberalizált piacon működik, a keresztfinszírozás megelőzése érdekében külön könyvelést kell vezetnie, megfelelő módon kell allokálnia a költségeket és a bevételeket, valamint biztosítania kell, hogy semmilyen állami finanszírozást ne vegyen igénybe más tevékenységekre.

⁽³²⁵⁾ Mint például villamossínek vagy földalatti tömegközlekedés.

220. Míg a nyilvános használatra ingyenesen rendelkezésre bocsátott **közutak** általános infrastruktúrák és állami finanszírozásuk nem esik az állami támogatási szabályok hatálya alá, a díjköteles útszakaszok üzemeltetése sok esetben gazdasági tevékenységnek minősül. Önmagában a díjköteles útszakaszokat is magában foglaló közúti infrastruktúra építése ⁽³²⁶⁾ azonban – a díjköteles útszakasz üzemeltetésével szemben és feltéve, hogy az nem minősül speciális célú infrastruktúrának – jellemzően teljesíti a 211. pontban foglalt feltételeket és finanszírozása ezért jellemzően nem érinti az EGT-államok közötti kereskedelmet, illetve nem torzítja a versenyt ⁽³²⁷⁾. Annak biztosítása érdekében, hogy egy adott projekt teljes állami finanszírozása ne tartozzon az állami támogatási szabályok hatálya alá, az EGT-államoknak a 212. pontban foglalt feltételek teljesülését is biztosítaniuk kell. Ugyanez az érvelés vonatkozik a **hidakon, alagutakban és belvízi utakon (például folyók és csatornák)** végrehajtott beruházásokra.
221. Míg a **víz- és szennyvízhálózatok** ⁽³²⁸⁾ üzemeltetése gazdasági tevékenységnek minősül, önmagában egy átfogó víz- és szennyvízhálózat építése jellemzően teljesíti a 211. pontban foglalt feltételeket és finanszírozása ezért jellemzően nem érinti az EGT-államok közötti kereskedelmet, illetve nem torzítja a versenyt. Annak biztosítása érdekében, hogy egy adott projekt teljes finanszírozása ne tartozzon az állami támogatási szabályok hatálya alá, az EGT-államoknak a 212. pontban foglalt feltételek teljesülését is biztosítaniuk kell.

7.3. Támogatás az üzemeltetők részére

222. Amikor teljesül az EGT-megállapodás 61. cikke (1) bekezdésének összes eleme az infrastruktúra fejlesztője/tulajdonosa tekintetében, az úgy tekintendő, hogy állami támogatást nyújtottak az infrastruktúra fejlesztőjének/tulajdonosának, attól függetlenül, hogy ő maga közvetlenül használja-e az infrastruktúrát áruk kínálására vagy szolgáltatások nyújtására, vagy az infrastruktúrát harmadik fél üzemeltető rendelkezésére bocsátja, aki cserébe szolgáltatásokat nyújt az infrastruktúra végfelhasználói számára (ez lehet az eset például akkor, amikor egy repülőtér-tulajdonos a repülőtéren szolgáltatásnyújtási koncessziót nyújt).
223. Azok az **üzemeltetők**, amelyek a támogatott infrastruktúrát arra használják fel, hogy végfelhasználóknak szolgáltatást nyújtsanak, előnyben vannak, ha az infrastruktúra használata számukra olyan gazdasági előnyt nyújt, amelyhez rendes piaci feltételek mellett nem jutottak volna hozzá. Rendes esetben ez a helyzet akkor, ha az általuk az infrastruktúra használatáért fizetett összeg kisebb annál az összegnél, amelyet egy hasonló infrastruktúráért rendes piaci feltételek mellett fizetnének. A 4.2. szakasz iránymutatást nyújt annak megállapításához, hogy az üzemeltetési feltételek megfelelnek-e a piaci feltételeknek. Az említett szakasszal összhangban a Hatóság úgy véli, hogy az üzemeltetőnek nyújtott gazdasági előny különösen akkor zárható ki, ha az infrastruktúra (vagy annak részeinek) üzemeltetésére vonatkozó koncessziót kedvező árért ítélték oda olyan pályázatátás keretében, amely teljesíti a 90–96. pontban foglalt valamennyi vonatkozó feltételt ⁽³²⁹⁾.
224. A Hatóság azonban emlékeztet arra, hogy amennyiben egy EGT-állam nem tartja be bejelentési kötelezettségét, és kétségek merülnek fel a fejlesztő/tulajdonos részére nyújtott támogatásnak az EGT-megállapodásban foglaltak érvényesülésével való összeegyeztethetőségére vonatkozóan, úgy a Hatóság elrendelheti, hogy az EGT-állam az összeegyeztethetőségről szóló hatósági határozat meghozataláig függessze fel az intézkedés végrehajtását és ideiglenesen fizetessen vissza minden kifizetett összeget. Ezenfelül a nemzeti bíróságok is kötelesek így eljárni a versenytársak kérelmére. Továbbá, amennyiben a Hatóság az intézkedés értékelését követően határozatot fogad el, amelyben a támogatást az EGT-megállapodásban foglaltak érvényesülésével összeegyeztethetetlennek nyilvánítja és elrendeli annak visszafizettetését, az infrastruktúra üzemeltetőjére gyakorolt hatás nem zárható ki.

7.4. Támogatás a végfelhasználók részére

225. Amennyiben egy infrastruktúra üzemeltetője állami támogatásban részesült, vagy amennyiben az erőforrásai állami erőforrásnak minősülnek, olyan helyzetben van, hogy az infrastruktúra felhasználóinak (amennyiben azok vállalkozások) előnyt nyújtson, kivéve, ha a használati feltételek megfelelnek a piaczgazdasági szereplő tesztnek, vagyis az infrastruktúrát piaci feltételek mellett bocsátják a felhasználók rendelkezésére.

⁽³²⁶⁾ Beleértve a kereskedelmi hasznosításra szánt földterület összeköttetésére szolgáló utakat, lásd a Propapier javára nyújtott állítólagos infrastruktúra-támogatásról (SA.36147) szóló, 2014. október 1-jei bizottsági határozatot és az egy ingatlanprojekt közelében közúti infrastruktúra intézkedésekre (Uplace) nyújtott SA.36019 állami támogatásról szóló, 2016. január 8-i bizottsági határozatot.

⁽³²⁷⁾ Az állami támogatás nem zárható ki például egy olyan nem tipikus helyzetben, ha két EGT-állam között olyan híd vagy alagút lenne, amely nagymértékben helyettesíthető szolgáltatást kínálna a kereskedelmikom-p-üzemeltetők által nyújtott szolgáltatásokkal szemben, vagy egy olyan díjköteles útszakasz megépítése, amely egy másik díjköteles útszakasz közvetlen versenytársa lenne (például két, egymással párhuzamosan haladó és ezért nagymértékben helyettesíthető szolgáltatásokat nyújtó díjköteles útszakasz).

⁽³²⁸⁾ A víz- és szennyvízhálózatok magukban foglalják a vízelosztási és a szennyvízszállítási infrastruktúrát, így például a csővezetéseket.

⁽³²⁹⁾ Lásd a Magyarország által a győri-gönyűi állami kikötő fejlesztésére nyújtott SA.38478 állami támogatásról szóló, 2014. október 1-jei bizottsági határozatot. Ezzel szemben egy infrastruktúra fejlesztőjének/tulajdonosának nyújtott előny nem zárható ki pályázatátás útján, és a pályázatátás csak a nyújtott támogatást minimalizálja.

226. A 4.2. szakaszban ismertetett általános elveknek megfelelően a felhasználóknak nyújtott előny ilyen esetekben kizárható, ha az infrastruktúra használati díját olyan pályázat kiírás keretében határozták meg, amely teljesíti a 90–96. pontban foglalt valamennyi vonatkozó feltételt.
227. A 4.2. szakaszban kifejtettek szerint, amennyiben nem áll rendelkezésre ilyen bizonyíték, úgy az ügylet piaci feltételeknek való megfelelésének kérdése azon feltételek alapján értékelhető, amelyek hasonló magánüzemeltetők által hasonló helyzetekben nyújtott hasonló infrastruktúra használatára vonatkoznak (referenciaértékek alkalmazása), feltéve, hogy az ilyen összehasonlítás lehetséges.
228. Ha a fenti értékelési szempontok közül egyik sem alkalmazható, az ügylet piaci feltételeknek való megfelelése általánosan elfogadott, szabványos értékelési módszerek alapján is meghatározható. A Hatóság szerint olyan infrastruktúrák állami finanszírozása esetében, amelyek minden használó számára hozzáférhetőek és nem bizonyos használó(ka)t szolgálnak, akkor teljesül a piacteszteszt, ha az infrastruktúra használói – az előzetes vizsgálat szerint – arányosan hozzájárulnak a projekt/üzemeltető nyereségességéhez. Ez a helyzet, amikor az infrastruktúra üzemeltetője olyan kereskedelmi megállapodásokat köt egyéni használókkal, amelyek lehetővé teszik az ilyen megállapodásokból eredő díjak fedezését észszerű nyereségráta mellett, megbízható középérték alapján. Ezenkívül az elemzés során figyelembe kell venni az üzemeltető számára az adott használó tevékenységével kapcsolatban keletkező valamennyi többletbevételt és várható többletköltséget ⁽³³⁰⁾.

8. ZÁRÓ RENDELKEZÉSEK

229. Ez az iránymutatás a Hatóság alábbi iránymutatásainak helyébe lép:
- Iránymutatás a feldolgozóiparban működő közvállalkozásoknak nyújtott állami támogatásra vonatkozó rendelkezések alkalmazásáról ⁽³³¹⁾.
 - Iránymutatás a hatóságok általi földterület- és épületértékesítés állami támogatási elemeiről ⁽³³²⁾.
 - Iránymutatás az állami támogatási szabályoknak a vállalkozások közvetlen adóztatásával kapcsolatos intézkedésekre történő alkalmazásáról ⁽³³³⁾.
230. Ez az iránymutatás az állami támogatás fogalmához kapcsolódó minden vele ellentétes nyilatkozat helyébe lép, beleértve minden meglévő hatósági iránymutatást, kivéve a meghatározott ágazatokra vonatkozó, azok sajátos jellemzői által alátámasztott nyilatkozatokat.

⁽³³⁰⁾ Lásd például a Propapier javára nyújtott SA.36147 állítólagos infrastruktúra-támogatásról szóló, 2014. október 1-jei bizottsági határozatot. Lásd még a 216/14/COL határozattal elfogadott, a repülőtereknek és a légitársaságoknak nyújtott állami támogatásról szóló (61)–(64) preambulumbekendését.

⁽³³¹⁾ A 4/94/COL határozattal elfogadva (HL L 231., 1994.9.3., 1. o. és 32. sz. EGT-kiegészítés, 1994.9.3., 1. o.).

⁽³³²⁾ A 275/99/COL határozattal elfogadva (HL L 137., 2000.6.8., 28. o. és 26. sz. EGT-kiegészítés, 2000.6.8., 19. o.).

⁽³³³⁾ A 149/99/COL határozattal elfogadva (HL L 137., 2000.6.8., 20. o. és 26. sz. EGT-kiegészítés, 2000.6.8., 10. o.).

HELYESBÍTÉSEK

Helyesbítés az anyagok és keverékek osztályozásáról, címkézéséről és csomagolásáról szóló 1272/2008/EK európai parlamenti és tanácsi rendeletnek a műszaki és tudományos fejlődéshez való hozzáigazítása céljából történő módosításáról szóló, 2017. május 4-i (EU) 2017/776 bizottsági rendelethez

(Az Európai Unió Hivatalos Lapja L 116., 2017. május 5.)

A 8. oldalon, az 1272/2008/EK rendelet VI. mellékletét módosító melléklet 3. d) pontjának ii. alpontjában szereplő táblázat helyesen:

Indexszám	Nemzetközi vegyia- nyag-azonosítás	EK-szám	CAS-szám	Besorolás		Címkézés			Egyedi koncentrációs határértékek, M- tényezők és becsült akut toxicitási értékek (ATE)	Meg- jegy- zések
				Veszélyességi osztályok és kategó- riák kódjai	Figyelmeztető mondatok kódjai	Veszélyt jelző piktog- ramok, figyelmezte- tések kódjai	Figyelmeztető mondatok kódjai	Kiegészítő figyelmez- tető mondatok kódjai		
„006-046-00-8	bendiokarb (ISO); 2,2-dimetil-1,3-ben- zodioxol-4-il-N-me- tilkarbamát; 2,2-dimetil-1,3-ben- zodioxol-4-il metil- karbamát	245-216-8	22781-23-3	Acute Tox. 3 Acute Tox. 3 Acute Tox. 2 Aquatic Acute 1 Aquatic Chronic 1	H331 H311 H300 H400 H410	GHS06 GHS09 Dgr	H331 H311 H300 H410		M = 10 M = 100”	
„604-057-00-8	a 2-(2H-benzotria- zol-2-il)-4-metil-(n)- dodecilfenol izome- reinek, a 2-(2H-ben- zotriazol-2-il)-4-me- til-(n)-tetrakozilfenol izomereinek és a 2-(2H-benzotria- zol-2-il)-4-metil-5,6- didodecilfenol izo- mereinek reakció tö- mege, n = 5 vagy 6	401-680-5	—	Aquatic Chronic 4	H413		H413”			
„605-023-00-5	5-klór-2-(4-klórfe- noxi)fenol; [DCPP]	429-290-0	3380-30-1	Eye Dam. 1 Aquatic Acute 1 Aquatic Chronic 1	H318 H400 H410	GHS05 GHS09 Dgr	H318 H410		M = 10 M = 10”	

Indexszám	Nemzetközi vegyia- anyag-azonosítás	EK-szám	CAS-szám	Besorolás		Címkézés			Egyedi koncentrációs határértékek, M- tényezők és becsült akut toxicitási értékek (ATE)	Meg- jegy- zések
				Veszélyességi osztályok és kategó- riák kódjai	Figyelmeztető mondatok kódjai	Veszélyt jelző piktog- ramok, figyelmezte- tések kódjai	Figyelmeztető mondatok kódjai	Kiegészítő figyelmez- tető mondatok kódjai		
„606-041-00-6	2-metil-1-(4-metiltio- fenil)-2-morfolinop- ropán-1-on	400-600-6	71868-10-5	Repr. 1B Acute Tox. 4 * Aquatic Chronic 2	H360FD H302 H411	GHS08 GHS07 GHS09 Dgr	H360FD H302 H411”			
„607-123-00-4	2,3-epoxipropil- me- takrilát; glicidil-metakrilát	203-441-9	106-91-2	Carc. 1B Muta. 2 Repr. 1B Acute Tox. 3 Acute Tox. 4 STOT SE 3 STOT RE 1 Eye Dam. 1 Skin Corr. 1C Skin Sens. 1	H350 H341 H360F H311 H302 H335 H372 (légutak) (belélegzés) H318 H314 H317	GHS08 GHS06 GHS05 Dgr	H350 H341 H360F H311 H302 H335 H372 (légutak) (belélegzés) H314 H317			D”
„608-055-00-8	fipronil (ISO); (±)-5-amino-1-(2,6- diklór-α,α,α-trifluor- para-tolil)-4-trifluor- metilszulfonil-pira- zol-3-karbonitril	424-610-5	120068-37-3	Acute Tox. 3* Acute Tox. 3* Acute Tox. 3* STOT RE 1 Aquatic Acute 1 Aquatic Chronic 1	H301 H311 H331 H372* H400 H410	GHS06 GHS08 GHS09 Dgr	H301 H311 H331 H372* H410		M = 1 000 M = 10 000”	

Indexszám	Nemzetközi vegyi- anyag-azonosítás	EK-szám	CAS-szám	Besorolás		Címkézés			Egyedi koncentrációs határértékek, M- tényezők és becsült akut toxicitási értékek (ATE)	Meg- jegy- zések
				Veszélyességi osztályok és kategó- riák kódjai	Figyelmeztető mondatok kódjai	Veszélyt jelző piktog- ramok, figyelmezte- tések kódjai	Figyelmeztető mondatok kódjai	Kiegészítő figyelmez- tető mondatok kódjai		
„612-150-00-X	spiroxamin (ISO); 8- <i>terc</i> -butil-1,4-dio- xaspiro[4.5]dekán-2- ilmetil(etil)(propil) amin	—	118134-30-8	Repr. 2 Acute Tox. 4 Acute Tox. 4 Acute Tox. 4 STOT RE 2 Skin Irrit. 2 Skin Sens. 1 Aquatic Acute 1 Aquatic Chronic 1	H361d H332 H312 H302 H373 (szem) H315 H317 H400 H410	GHS08 GHS07 GHS09 Wng	H361d H332 H312 H302 H373 (szem) H315 H317 H410		M = 100 M = 100"	
„613-318-00-5	fenpirazamin (ISO); S-allil-5-amino-2,3- dihidro-2-izopropil- 3-oxo-4-(o-tolil)pira- zol-1-karbotioát; S-allil-5-amino-2- izopropil-4-(2-metil- fenil)-3-oxo-2,3-di- hidropirazol-1-kar- botioát	—	473798-59-3	Aquatic Acute 1 Aquatic Chronic 1	H400 H410	GHS09 Wng	H410		M = 10 M = 1"	
„614-001-00-4	nikotin (ISO); 3-[(2S)-1-metilpirro- lidin-2-il]piridin	200-193-3	54-11-5	Acute Tox. 2 Acute Tox. 2 Acute Tox. 2 Aquatic Chronic 2	H330 H310 H300 H411	GHS06 GHS09 Dgr	H330 H310 H300 H411		belélegzés: ATE = 0,19 mg/L (por vagy köd) bőrön át: ATE = 70 mg/kg szájon át: ATE (*) = 5 mg/kg"	

Indexszám	Nemzetközi vegyia- nyag-azonosítás	EK-szám	CAS-szám	Besorolás		Címkézés			Egyedi koncentrációs határértékek, M- tényezők és becsült akut toxicitási értékek (ATE)	Meg- jegy- zések
				Veszélyességi osztályok és kategó- riák kódjai	Figyelmeztető mondatok kódjai	Veszélyt jelző piktog- ramok, figyelmezte- tések kódjai	Figyelmeztető mondatok kódjai	Kiegészítő figyelmez- tető mondatok kódjai		
„615-013-00-2	ciánamid; karbamonitril	206-992-3	420-04-2	Carc. 2 Repr. 2 Acute Tox. 3 Acute Tox. 3 STOT RE 2 Skin Corr. 1 Skin Sens. 1 Eye Dam. 1 Aquatic Chronic 3	H351 H361fd H311 H301 H373 (pajzsmirigy) H314 H317 H318 H412	GHS08 GHS06 GHS05 Dgr	H351 H361fd H311 H301 H373 (pajzsmirigy) H314 H317 H412			
„616-006-00-7	diklofluamid (ISO); N-[(diklórfuormetil) tio]-N',N'-dimetil-N- fenilszulfamid	214-118-7	1085-98-9	Acute Tox. 4 Eye Irrit. 2 Skin Sens. 1 Aquatic Acute 1	H332 H319 H317 H400	GHS07 GHS09 Wng	H332 H319 H317 H400		M = 10	
„616-094-00-7	3,3'-diciklohexil- 1,1'-metilénbisz(4,1- fenilén)dikarbamid	406-370-3	58890-25-8	Aquatic Chronic 4	H413		H413			
„650-032-00-X	ciprokonazol (ISO); (2RS,3RS;2RS,3SR)- 2-(4-klórifenil)-3-cik- lopropil-1-(1H- 1,2,4-triazol-1-il)bu- tán-2-ol	—	94361-06-5	Repr. 1B Acute Tox. 3 STOT RE 2 Aquatic Acute 1 Aquatic Chronic 1	H360D H301 H373 (máj) H400 H410	GHS08 GHS06 GHS09 Dgr	H360D H301 H373 (máj) H410		M = 10 M = 1	

(*) Átváltással kapott becsült akut toxicitási érték az I. melléklet 3.1.2. táblázata szerint.

A 12. oldalon, az 1272/2008/EK rendelet VI. mellékletét módosító melléklet 3. d) pontjának iii. alpontjában szereplő táblázat helyesen:

Indexszám	Nemzetközi vegyia- nyag-azonosítás	EK-szám	CAS-szám	Besorolás		Címkézés			Egyedi koncentrációs határértékek, M- tényezők és becsült akut toxicitási értékek (ATE)	Meg- jegy- zések
				Veszélyességi osztályok és kategó- riák kódjai	Figyelmeztető mondatok kódjai	Veszélyt jelző piktog- ramok, figyelmezte- tések kódjai	Figyelmeztető mondatok kódjai	Kiegészítő figyelmez- tető mondatok kódjai		
„047-003-00-3	ezüst cink zeolit (zeolit, LTA típusú, felülete ezüst- és cin- kionokkal módo- sítva) (Ez a besorolási tétel az LTA [Linde A] tí- pusú zeolitra vonat- kozik, amelynek a fel- ületét mind ezüst-, mind cinkionokkal [Ag+ 0,5–6 %, Zn2 + 5–16 %] és esetleg a következőkkel mó- dosították: foszfor, NH4+, Mg2+ és/vagy Ca2+, mindegyik esetében < 3 %.)	—	130328-20-0	Repr. 2 Skin Irrit. 2 Eye Dam. 1 Aquatic Acute 1 Aquatic Chronic 1	H361d H315 H318 H400 H410	GHS08 GHS05 GHS09 Dgr	H361d H315 H318 H410		M = 100 M = 100"	
„048-012-00-5	kadmium-karbonát	208-168-9	513-78-0	Carc. 1B Muta. 1B Acute Tox. 4 * Acute Tox. 4 * Acute Tox. 4 * STOT RE 1 Aquatic Acute 1 Aquatic Chronic 1	H350 H340 H332 H312 H302 H372 (vese, csont) H400 H410	GHS08 GHS07 GHS09 Dgr	H350 H340 H332 H312 H302 H372 (vese, csont) H410			A1"

Indexszám	Nemzetközi vegyi- anyag-azonosítás	EK-szám	CAS-szám	Besorolás		Címkézés			Egyedi koncentrációs határértékek, M- tényezők és becsült akut toxicitási értékek (ATE)	Meg- jegy- zések
				Veszélyességi osztályok és kategó- riák kódjai	Figyelmeztető mondatok kódjai	Veszélyt jelző piktog- ramok, figyelmezte- tések kódjai	Figyelmeztető mondatok kódjai	Kiegészítő figyelmez- tető mondatok kódjai		
„048-013-00-0	kadmium-hidroxid; kadmium-dihidroxid	244-168-5	21041-95-2	Carc. 1B Muta. 1B Acute Tox. 4 * Acute Tox. 4 * Acute Tox. 4 * STOT RE 1 Aquatic Acute 1 Aquatic Chronic 1	H350 H340 H332 H312 H302 H372 (vese, csont) H400 H410	GHS08 GHS07 GHS09 Dgr	H350 H340 H332 H312 H302 H372 (vese, csont) H410			A1”
„048-014-00-6	kadmium-nitrát; kadmium-dinitrát	233-710-6	10325-94-7	Carc. 1B Muta. 1B Acute Tox. 4 * Acute Tox. 4 * Acute Tox. 4 * STOT RE 1 Aquatic Acute 1 Aquatic Chronic 1	H350 H340 H332 H312 H302 H372 (vese, csont) H400 H410	GHS08 GHS07 GHS09 Dgr	H350 H340 H332 H312 H302 H372 (vese, csont) H410		Carc. 1B; H350: C ≥ 0,01 %	A1”
„050-030-00-3	dibutiltin dilaurát; dibutil[bisz(dodeka- anoiloxi)]sztannán	201-039-8	77-58-7	Muta. 2 Repr. 1B STOT RE 1	H341 H360FD H372 (immunrends- zer)	GHS08 Dgr	H341 H360FD H372 (immunrends- zer)”			

Indexszám	Nemzetközi vegyi- anyag-azonosítás	EK-szám	CAS-szám	Besorolás		Címkézés			Egyedi koncentrációs határértékek, M- tényezők és becsült akut toxicitási értékek (ATE)	Meg- jegy- zések
				Veszélyességi osztályok és kategó- riák kódjai	Figyelmeztető mondatok kódjai	Veszélyt jelző piktog- ramok, figyelmezte- tések kódjai	Figyelmeztető mondatok kódjai	Kiegészítő figyelmez- tető mondatok kódjai		
„603-235-00-2	linalool; 3,7-dimetil- 1,6-oktadién-3-ol; dl-linalool; [1] koriandrol; (S)-3,7- dimetil-1,6-oktadién- 3-ol; d-linalool; [2] likareol; (R)-3,7-di- metil-1,6-oktadién- 3-ol; l-linalool [3]	201-134-4 [1] 204-810-7 [2] 204-811-2 [3]	78-70-6 [1] 126-90-9 [2] 126-91-0 [3]	Skin Sens. 1B	H317	GHS07 Wng	H317”			
„604-093-00-4	klorofén; klorofén; 2-benzil-4-klórfehol	204-385-8	120-32-1	Carc. 2 Repr. 2 Acute Tox. 4 Skin Irrit. 2 Skin Sens. 1 Eye Dam. 1 STOT RE 2 Aquatic Acute 1 Aquatic Chronic 1	H351 H361f H332 H315 H317 H318 H373 (vese) H400 H410	GHS08 GHS05 GHS07 GHS09 Dgr	H351 H361f H332 H315 H317 H318 H373 (vese) H410		M = 1 M = 100”	
„606-150-00-9	kletodim (ISO); (5RS)-2-[(1EZ)-1- [(2E)-3-klóralliloxii- mino]propil]-5- [(2RS)-2-(etiltio)pro- pil]-3-hidroxiklo- hex-2-én-1-on	—	99129-21-2	Acute Tox. 4 Skin Sens. 1 Aquatic Chronic 3	H302 H317 H412	GHS07 Wng	H302 H317 H412	EUH066”		

Indexszám	Nemzetközi vegyia- nyag-azonosítás	EK-szám	CAS-szám	Besorolás		Címkézés			Egyedi koncentrációs határértékek, M- tényezők és becsült akut toxicitási értékek (ATE)	Meg- jegy- zések
				Veszélyességi osztályok és kategó- riák kódjai	Figyelmeztető mondatok kódjai	Veszélyt jelző piktog- ramok, figyelmezte- tések kódjai	Figyelmeztető mondatok kódjai	Kiegészítő figyelmez- tető mondatok kódjai		
„606-151-00-4	antrakinon	201-549-0	84-65-1	Carc. 1B	H350	GHS08 Dgr	H350”			
„607-720-00-X	nonadekafluordekán sav; [1] ammónium-nonade- kafluordekanoát; [2] nátrium-nonadekafl- uordekanoát [3]	206-400-3 [1] 221-470-5 [2] [3]	335-76-2 [1] 3108-42-7 [2] 3830-45-3 [3]	Carc. 2 Repr. 1B Lact.	H351 H360Df H362	GHS08 Dgr	H351 H360Df H362”			
„607-721-00-5	N,N'-metiléndimor- folin; N,N'-metilénbisz- morfolin; (N,N'-metilénbisz- morfolinból felszaba- duló formaldehid); [MBM]	227-062-3	5625-90-1	Carc. 1B Muta. 2 Acute Tox. 4 Acute Tox. 4 Acute Tox. 4 STOT RE 2 Skin Corr. 1B Skin Sens. 1 Eye Dam.1	H350 H341 H332 H312 H302 H373 (gyomor-bél rendszer, légutak) H314 H317 H318	GHS08 GHS07 GHS05 Dgr	H350 H341 H332 H312 H302 H373 (gyomor-bél rendszer, légutak) H314 H317	EUH071		8 9”

Indexszám	Nemzetközi vegyia- nyag-azonosítás	EK-szám	CAS-szám	Besorolás		Címkézés			Egyedi koncentrációs határértékek, M- tényezők és becsült akut toxicitási értékek (ATE)	Meg- jegy- zések
				Veszélyességi osztályok és kategó- riák kódjai	Figyelmeztető mondatok kódjai	Veszélyt jelző piktog- ramok, figyelmezte- tések kódjai	Figyelmeztető mondatok kódjai	Kiegészítő figyelmez- tető mondatok kódjai		
„607-722-00-0	2,3,5,6-tetrafluor- 4-(metoximetil)ben- zil (Z)-(1R,3R)-3-(2- ciánprop-1-enil)-2,2- dimetilciklopropán- karboxilát; epszilon-momfluort- rin	—	1065124-65-3	Acute Tox. 4 STOT SE 2 Aquatic Acute 1 Aquatic Chronic 1	H302 H371 (idegrendszer) H400 H410	GHS07 GHS08 GHS09 Wng	H302 H371 (idegrendszer) H410		M = 100 M = 100”	
„607-723-00-6	teflutrin (ISO); 2,3,5,6-tetrafluor-4- metilbenzil (1RS,3RS)-3-[(Z)-2- klór-3,3,3-trifluor- prop-1-enil]-2,2-dime- tilciklopropánkarbo- xilát	—	79538-32-2	Acute Tox. 1 Acute Tox. 2 Acute Tox. 2 Aquatic Acute 1 Aquatic Chronic 1	H330 H310 H300 H400 H410	GHS06 GHS09 Dgr	H330 H310 H300 H410		M = 10 000 M = 10 000”	
„612-290-00-1	paraformaldehid és 2-hidroxiopropilamin reakciótermékei (3:2 arányban); [3,3’-metilénbisz[5- metiloxazolidin]-ből felszabaduló formal- dehid]; oxazolidinből felsza- baduló formaldehid]; [MBO]	—	—	Carc. 1B Muta. 2 Acute Tox. 4 Acute Tox. 3 Acute Tox. 4 STOT RE 2 Skin Corr. 1B Eye Dam. 1 Skin Sens. 1 A Aquatic Chronic 2	H350 H341 H332 H311 H302 H373 (gyomor-bél rendszer, légutak) H314 H318 H317 H411	GHS08 GHS06 GHS05 GHS09 Dgr	H350 H341 H332 H311 H302 H373 (gyomor-bél rendszer, légutak) H314 H317 H411	EUH071		8 9”

Indexszám	Nemzetközi vegyi- anyag-azonosítás	EK-szám	CAS-szám	Besorolás		Címkézés			Egyedi koncentrációs határértékek, M- tényezők és becsült akut toxicitási értékek (ATE)	Meg- jegy- zések
				Veszélyességi osztályok és kategó- riák kódjai	Figyelmeztető mondatok kódjai	Veszélyt jelző piktog- ramok, figyelmezte- tések kódjai	Figyelmeztető mondatok kódjai	Kiegészítő figyelmez- tető mondatok kódjai		
„612-291-00-7	paraformaldehid és 2-hidroxi-propilamin reakciótermékei (1:1 arányban); [α,α,α-trimetil-1,3,5- triazin- 1,3,5(2 <i>H</i> ,4 <i>H</i> ,6 <i>H</i>)- trietanolból felszaba- duló formaldehid]; [HPT]	—	—	Carc. 1B Muta. 2 Acute Tox. 4 Acute Tox. 4 STOT RE 2 Skin Corr. 1C Eye Dam. 1 Skin Sens. 1 A Aquatic Chronic 2	H350 H341 H332 H302 H373 (gyomor-bél rendszer, légutak) H314 H318 H317 H411	GHS08 GHS07 GHS05 GHS09 Dgr	H350 H341 H332 H302 H373 (gyomor-bél rendszer, légutak) H314 H317 H411	EUH071		8 9”
„612-292-00-2	metilhidrazin	200-471-4	60-34-4	Carc. 1B	H350	GHS08 Dgr	H350”			
„613-321-00-1	(<i>RS</i>)-4-[1-(2,3-dime- tilfenil)etil]-1 <i>H</i> -imi- dazol; medetomidin	—	86347-14-0	Acute Tox. 2 Acute Tox. 2 STOT SE 3 1 STOT egy. STOT RE 1 Aquatic Acute 1 Aquatic Chronic 1	H330 H300 H336 H370 (szem) H372 H400 H410	GHS06 GHS08 GHS09 Dgr	H330 H300 H336 H370 (szem) H372 H410		M = 1 M = 100”	

Indexszám	Nemzetközi vegyia- nyag-azonosítás	EK-szám	CAS-szám	Besorolás		Címkézés			Egyedi koncentrációs határértékek, M- tényezők és becsült akut toxicitási értékek (ATE)	Meg- jegy- zések
				Veszélyességi osztályok és kategó- riák kódjai	Figyelmeztető mondatok kódjai	Veszélyt jelző piktog- ramok, figyelmezte- tések kódjai	Figyelmeztető mondatok kódjai	Kiegészítő figyelmez- tető mondatok kódjai		
„613-322-00-7	triadimenol (ISO); (1RS,2RS;1RS,2SR)- 1-(4-klórfenoxi)-3,3- dimetil-1-(1H-1,2,4- triazol-1-il)bután-2- ol; <i>α-terc</i> -butil-β-(4-klór- fenoxi)-1H-1,2,4- triazol-1-etanol	259-537-6	55219-65-3	Repr. 1B Lact. Acute Tox. 4 Aquatic Chronic 2	H360 H362 H302 H411	GHS08 GHS07 GHS09 Dgr	H360 H362 H302 H411”			
„613-323-00-2	terbutilazin (ISO); <i>N-terc</i> -butil-6-klór-N '-etil-1,3,5-triazin- 2,4-diamin	227-637-9	5915-41-3	Acute Tox. 4 STOT RE 2 Aquatic Acute 1 Aquatic Chronic 1	H302 H373 H400 H410	GHS07 GHS08 GHS09 Wng	H302 H373 H410		M = 10 M = 10”	
„613-324-00-8	kinolin-8-ol; 8-hidroxikinolin	205-711-1	148-24-3	Repr. 1B Acute Tox. 3 Eye Dam. 1 Skin Sens. 1 Aquatic Acute 1 Aquatic Chronic 1	H360D H301 H318 H317 H400 H410	GHS08 GHS06 GHS05 GHS09 Dgr	H360D H301 H318 H317 H410		M = 1 M = 1”	
„613-325-00-3	tiaklopid (ISO); (Z)-3-(6-klór-3-piri- dilmetil)-1,3-tiazoli- din-2-ilidénciánamid; {(2Z)-3-[(6-klórpiri- din-3-il)metil]-1,3- tiazolidin-2-ilidén} ciánamid	—	111988-49-9	Carc. 2 Repr. 1B Acute Tox. 4 Acute Tox. 3 STOT SE 3 Aquatic Acute 1 Aquatic Chronic 1	H351 H360FD H332 H301 H336 H400 H410	GHS08 GHS06 GHS09 Dgr	H351 H360FD H332 H301 H336 H410		M = 100 M = 100”	

Indexszám	Nemzetközi vegyia- nyag-azonosítás	EK-szám	CAS-szám	Besorolás		Címkézés			Egyedi koncentrációs határértékek, M- tényezők és becsült akut toxicitási értékek (ATE)	Meg- jegy- zések
				Veszélyességi osztályok és kategó- riák kódjai	Figyelmeztető mondatok kódjai	Veszélyt jelző piktog- ramok, figyelmezte- tések kódjai	Figyelmeztető mondatok kódjai	Kiegészítő figyelmez- tető mondatok kódjai		
„616-221-00-6	hexaflumuron (ISO); 1-(3,5-diklór- 4-(1,1,2,2-tetrafluo- retoxi)fenil)-3-(2,6- difluorbenzoi)karba- mid	401-400-1	86479-06-3	Aquatic Acute 1 Aquatic Chronic 1	H400 H410	GHS09 Wng	H410		M = 1 000 M = 10 000”	
„616-222-00-1	pentopirad (ISO); (RS)-N-[2-(1,3-dime- tilbutil)-3-tienil]-1- metil-3-(trifluorme- til)pirazol-4-karboxa- mid	—	183675-82-3	Aquatic Acute 1 Aquatic Chronic 1	H400 H410	GHS09 Wng	H410		M = 1 M = 1”	
„616-223-00-7	karbetamid (ISO); (R)-1-(etilkarbamoil) etilkarbanilát; (2R)-1-(etilamin)-1- oxopropán-2-il fenil- karbamát	240-286-6	16118-49-3	Carc. 2 Repr. 1B Acute Tox. 4 Aquatic Chronic 2	H351 H360D H302 H411	GHS08 GHS07 GHS09 Dgr	H351 H360D H302 H411”			

Helyesbítés az *in vitro* diagnosztikai orvostechikai eszközökről, valamint a 98/79/EK irányelv és a 2010/227/EU bizottsági határozat hatályon kívül helyezéséről szóló, 2017. április 5-i (EU) 2017/746 európai parlamenti és tanácsi rendelethez

(Az Európai Unió Hivatalos Lapja L 117., 2017. május 5.)

A 256. oldalon, a 110. cikk (3) bekezdésének első albekezdésében:

a következő szövegrész: „(3) E rendelet 5. cikkétől eltérve azon eszköz, amelynek tanúsítványát a 98/79/EGK irányelvnek megfelelően adták ki, és amely tanúsítvány e cikk (2) bekezdése alapján érvényes, csak akkor hozható forgalomba vagy vehető használatba, ha e rendelet alkalmazásának kezdőnapjától kezdve továbbra is megfelel az említett irányelvnek, és ha nem áll fenn a kialakítást vagy a rendeltetést érintő jelentős változtatás. Ugyanakkor az e rendeletnek a forgalomba hozatal utáni piaci felügyeletre, piaci felügyeletre, vigilanciára, valamint a gazdasági szereplők és az eszközök regisztrációjára vonatkozó követelményei alkalmazandók, és az említett irányelv megfelelő követelményei helyébe lépnek.”

helyesen: „(3) E rendelet 5. cikkétől eltérve azon eszköz, amelynek tanúsítványát a 98/79/EK irányelvnek megfelelően adták ki, és amely tanúsítvány e cikk (2) bekezdése alapján érvényes, csak akkor hozható forgalomba vagy vehető használatba, ha e rendelet alkalmazásának kezdőnapjától kezdve továbbra is megfelel az említett irányelvnek, és ha nem áll fenn a kialakítást vagy a rendeltetést érintő jelentős változtatás. Ugyanakkor az e rendeletnek a forgalomba hozatal utáni piaci felügyeletre, piaci felügyeletre, vigilanciára, valamint a gazdasági szereplők és az eszközök regisztrációjára vonatkozó követelményei alkalmazandók, és az említett irányelv megfelelő követelményei helyébe lépnek.”

ISSN 1977-0731 (elektronikus kiadás)
ISSN 1725-5090 (nyomtatott kiadás)

Az Európai Unió Kiadóhivatala
2985 Luxembourg
LUXEMBURG

HU